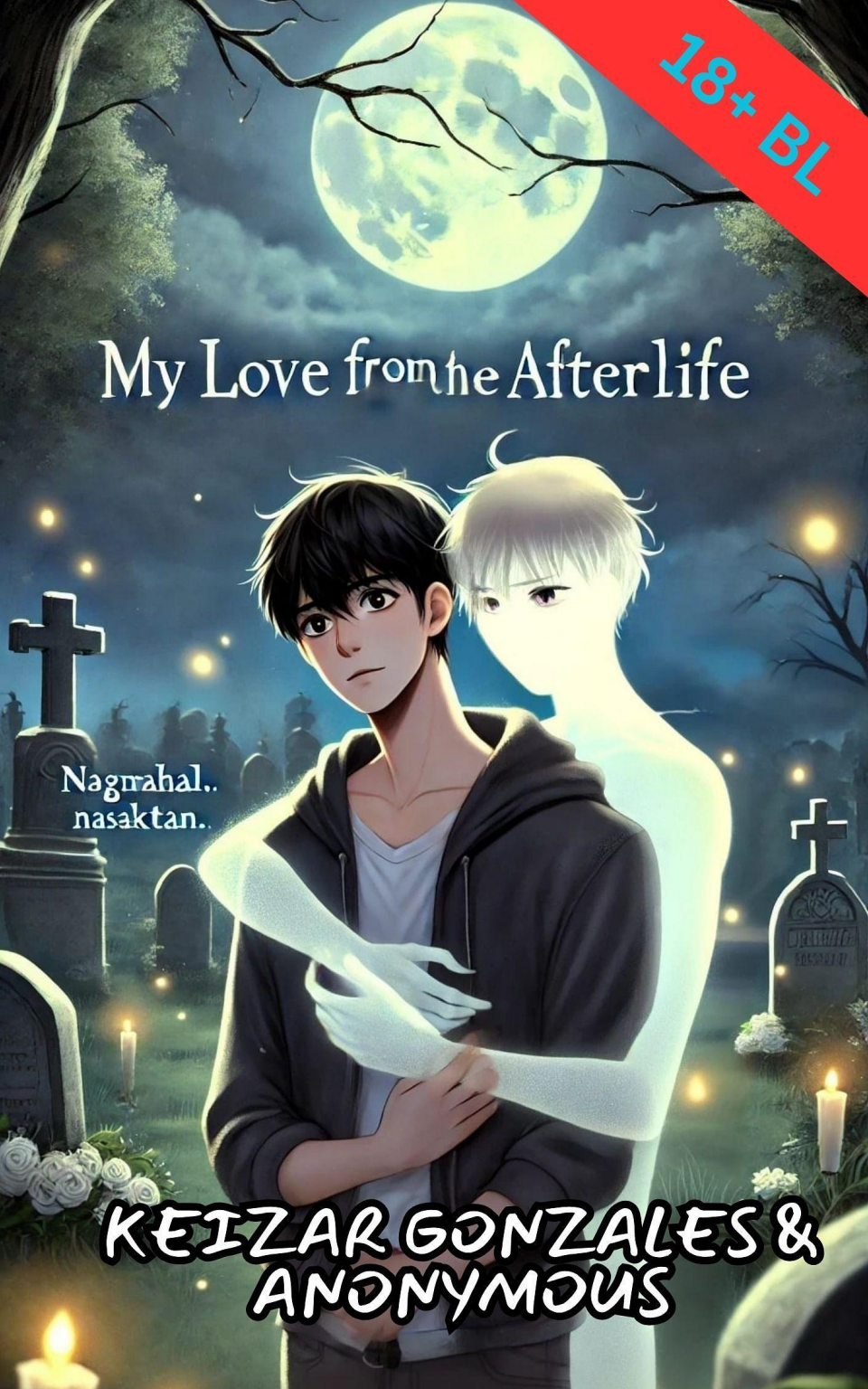
18+ BL
My Love from the Afterlife
Nagmahal..
nasaktan..
KEIZAR GONZALES &
ANONYMOUS

KEIZAR B. GONZALES &
ANONYMOUS

My Love From The Afterlife

Mga Sugat ng Lipunan

First published by Keizar B. Gonzales 2025

Copyright © 2025 by Keizar B. Gonzales & Anonymous

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, scanning, or otherwise without written permission from the publisher. It is illegal to copy this book, post it to a website, or distribute it by any other means without permission.

This novel is entirely a work of fiction. The names, characters and incidents portrayed in it are the work of the author's imagination. Any resemblance to actual persons, living or dead, events or localities is entirely coincidental.

Keizar B. Gonzales & Anonymous asserts the moral right to be identified as the author of this work.

Keizar B. Gonzales & Anonymous has no responsibility for the persistence or accuracy of URLs for external or third-party Internet Websites referred to in this publication and does not guarantee that any content on such Websites is, or will remain, accurate or appropriate.

First edition

Editing by Keizar B. Gonzales
Advisor: Keizar B. Gonzales
Narration by Keizar B. Gonzales
Proofreading by Keizar B. Gonzales
Typesetting by Keizar B. Gonzales
Advisor: Anonymous
Cover art by Anonymous
Editing by Anonymous
Narration by Anonymous
Proofreading by Anonymous
Translation by Anonymous
Typesetting by Anonymous

This book was professionally typeset on Reedsy.
Find out more at reedsy.com

Contents

A. READERS WARNING vi
B. INTRODUCTION viii

I I. ARC 1 - RAZIKU

Chapter 1 - Bakit Sya Pa? 3
Chapter 2 - Long Time No See 8
Chapter 3 - Ang Muling Pagbabalik 13
Chapter 4 - Paggala ng Barkadahan 19
Chapter 5 - Tawag 26
Chapter 6 - Bagong Yugto 32

II II. ARC 2 - JACARA

Chapter 7 - Tapsilugan 39
Chapter 8 - Hapunan 46
Chapter 9 - Bulong 51
Chapter 10 - True Colors 57
Chapter 11 - Reflections 64
Chapter 12 - Ghosted 69
Chapter 13 - The Things We Keep Inside 75
Chapter 14 - The Confession 82
Chapter 15 - Mga Alaala 89
Chapter 16 - The Death of Jacara 95

Chapter 17 - #SirangBuhay 101
Chapter 18 - Pagbalik 107
Chapter 19 - Tampo 113
Chapter 20 - Paalam 123

III III. ARC 3 - KEIZRU

Chapter 21 - The Return 135
Chapter 22 - Still Mine 141
Chapter 23 - Fan ni Keizru 148
Chapter 24 - Trauma Part I 156
Chapter 25 - Trauma Part II 163
Chapter 26 - Trauma Part III 169
Chapter 27 - Panaginip 175
Chapter 28 - Before & After Life 182
Chapter 29 - Intracerebral Hemorrhage 188
Chapter 30 - Kidnap 195
Chapter 31 - Sanib 200
Chapter 32 - Drunk On You 206
Chapter 33 - Dryka 212
Chapter 34 - Realization 219
Chapter 35 - Memories 225
Chapter 36 - Panaginip at Bangungot 232
Chapter 37 - Kailangan ko ng Tulong 240
Chapter 38 - Ang Katotohanan 247
Chapter 39 - Thank You 254

IV. CHARACTER BIOGRAPHY 261
V. RELATIONSHIPS 266
VI. SPIRITUAL RULES/LAWS 278
VII. GHOST VIRUS (NX-23) 282

VIII. TIME LINE 286
IX. SOCIAL ISSUES 292
X. MESSAGE OF THE AUTHORS 300

A. READERS WARNING

🔞 CONTENT WARNING:

This story contains sensitive themes and content that may not be suitable for all readers, including strong language, LGBTQIA+ themes, violence and abuse, sexual content, death and trauma, supernatural elements, mental illness, suicide and self-harm, religious rituals and possession, emotional distress, discrimination, bullying, mature content, and criminal activity. Reader discretion is strongly advised. Some themes may be distressing or triggering.

⚠□ *Babala sa Mambabasa (Reader's Warning)* ⚠□

Huwag munang basahin ang Bahagi IV hanggang X ng akdang ito kung hindi mo pa natatapos ang buong kwento ng *My Love From The Afterlife.*

Ang mga bahaging ito ay naglalaman ng **matitinding spoilers** — kabilang na ang mga twist, shocking revelations, at ang ending ng buong istorya. Kung gusto mong maranasan ang buong emosyon, misteryo, at bigat ng bawat eksena, **mainam na tapusin mo muna ang pangunahing kwento bago ka dumiretso sa mga bahaging ito.**

Payo sa mga mambabasa:

Ang Bahagi IV–X ay ginawa para sa mas malalim na pagsusuri, pagbabalik-tanaw, at pag-unawa matapos mong tapusin ang buong kwento. Para ito sa mga gustong mag-reflect at balikan ang lahat ng detalye — hindi para sa mga nasa kalagitnaan pa lang ng pagbasa.

Salamat sa iyong suporta sa *My Love From The Afterlife.*

Basahin nang buo, damhin ang bawat pahina — at wag muna mag-skip!

B. INTRODUCTION

Sa likod ng mga saya, katahimikan, at pagkakaibigan,
may mga bagay tayong hindi madalas pag-usapan.
may mga sigaw na hindi naririnig,
may mga sugat na hindi ginagamot,
at may mga kaluluwang hindi matahimik—
hindi dahil sa kamatayan,
kundi dahil sa *katotohanang pinipikitang-totoo ng lipunan.*

Mayroong magbabalik,
Mayroong matutuklasan,
Mayroong lihim na muling huhukayin mula sa nakaraan.

Ito ang kwento ng isang pag-ibig na hindi natapos sa kamatayan.
Ng isang multong pilit hinahanap ang kasagutan.
Ng mga kaibigan, kapatid, at minamahal na nalulong sa mga tanong—at sa mga sagot na hindi nila inakalang gusto nilang malaman.

Simula sa unang pahina,
May lalapit na alaala.
May babangong multo.
At may katotohanang pilit tinatago ng mga buhay.

Sa likod ng halakhakan,

May trauma.
Sa likod ng pagmamahalan,
May bangungot.
At sa likod ng bawat paalam,
May mga salitang hindi nasabi.
Paano kung ang bangungot mo... ay ang araw ng pagkamatay mo?
Paano kung ang taong minamahal mo... ay siyang dahilan kung bakit hindi ka matahimik?
Paano kung ang sugat ng nakaraan ay muling bumuka?
At paano kung ang kamatayan... ay simula pa lang ng lahat?
Sa tatlong yugto ng istoryang ito,

Masasaktan ka.
Magagalit ka.
Magtatanong ka.
Pero sa huli… baka ikaw mismo ang matuto kung paano magpaalam.

My Love From The Afterlife
Isang nobelang magpapatanong sa'yo:
Buhay ka pa ba, o isa ka na ring multo ng sarili mong nakaraan?

I

I. ARC 1 - RAZIKU

Chapter 1 - Bakit Sya Pa?

"Ako si Zeikru Domingo Camacho—isa sa pinakaguwapo, matalino, at sikat sa school namin. Grade 10 ako… baka gusto n'yong magkantuten tayo, haha!"

Nagla-live si Zeikru sa Facebook habang hawak ang phone, nakatutok sa sarili niyang mukha.

"Ang bastos mo talaga," sabi ni Keizru habang tahimik lang na sumusulat sa gilid ng classroom.

"Ito nga pala si Keizru S. Alonzo—ang sobrang pogi kong kaibigan, pero sabi niya kahapon, hindi na daw siya virgin!"

Nilapit ni Zeikru ang camera kay Keizru.

"Ano ba! Nagsusulat ako ng kanta natin."

Itinaboy ni Keizru ang phone at tinakpan ang mukha.

"Wow, sipag naman."

Sabay pisil ni Zeikru sa pisngi ni Keizru.

"Gagi! Ang sakit! Sige ka, gusto mo pala ng ganyan ha."

Hinabol ni Keizru si Zeikru habang natatawa.

"Ahhh! Aray! Sobrang sakit! Dali, dalhin mo na ako sa ospital, dumudugo na 'ko oh!"

Kunwaring umiiyak si Zeikru habang tumatakbo.

"OA ka masyado. Para ka nang kamatis d'yan."

Inaasar lang siya ni Keizru, sabay tawa.

"Tang-"

Ring. Ring. Ring.

May tumawag kay Keizru. Bigla siyang natahimik at nag-iba ang mood habang kausap ang nasa kabilang linya. Hindi na siya tinanong ni Zeikru kung sino ang tumawag—kitang-kita niyang tila wala na sa mood si Keizru. Pagkababa ng tawag, agad itong umalis sa school, hindi man lang nagpaalam.

* * *

Ilang araw siyang hindi pumasok.

Nag-aalala na si Zeikru. Sa totoo lang, matagal na siyang may nararamdaman para kay Keizru. At ngayong malapit na silang mag-Senior High, natatakot siyang baka lumipat na ito ng paaralan.

"Uy bro, ba't wala pa rin si Keizru?" tanong ni Zaru.

"Hindi ko rin alam," sagot ni Zeikru habang nakayuko.

"Kayo nga 'yung pinakaclose. Para nga kayong mag-jowa." sabat ni Xyru.

"G*go, magkaibigan lang kami since Grade 1."

Pero kahit nasabi niya 'yon, ramdam niya ang bigat sa dibdib.

"Weh, 'di nga?" tukso ni Kezinur.

"At hindi pa rin siya nagse-seen sa messages ko."

Napabuntong-hininga si Zeikru.

"Baka nagtatampo. Anong ginawa mo?"

"Ewan ko…"

* * *

Habang naglalakad silang magkakabarkada, napansin nila si Qurina na mag-isa sa gilid, malungkot.

"Uy, si Qurina, parang nagre-relapse na naman. Simula nung

hindi na lumilitaw si Keizru." sabi ni Zaru.

"Sino si Qurina?" tanong ni Xyru.

"Si Qurina Trocino. Section 1. 'Yung obsessed na obssessed kay Keizru. Laging nagpo-post ng myday niya, puro pictures ni Keizru." sagot ni Kezinur.

"Grabe, pang-32 na ata 'yan na stalker ni Keizru this year."

"Matagal na 'yan. Grade 7 pa lang tayo, may fan page pa nga si Keizru."

"Baka may hubad na picture si Keizru doon, HAHA!" sabat ni Zaru.

"Hoy, ang bastos niyo!"

Namumula si Zeikru habang pinipigilan ang tawa.

"Uy, namumula si Zeikru. May iniisip 'to, o!"

"Tangina niyo!"

Pero kahit tinatawanan niya sila, may kaba na sa dibdib niya.

* * *

Kinabukasan.

Pumasok na si Keizru. Pero ibang-iba na siya. Tahimik. Tulala. Mabilis magalit. Parang wala sa sarili. Kahit si Zeikru, hindi na niya kinakausap.

Habang papunta sila Zeikru, Kezinur, Xyru, at Zaru sa music club para mag-rehearsal, narinig nilang nag-uusap si Qurina at ang mga kaibigan nito.

"Beh, ano balak mo? Nandiyan na ulit si Keizru."

"Magko-confess na ako mamaya, uwian. Ilang araw na lang, baka 'di na kami magkita."

Narinig ni Zeikru ang sinabi. Hindi niya alam kung bakit biglang bumilis ang tibok ng puso niya. Alam niyang kailangan na niyang unahan si Qurina. Ngayon na ang tamang oras.

* * *

Uwian.

Nilapitan niya si Keizru, na tulog sa upuan.

"Kei, gising na. Tapos na ang klase," bulong niya, sabay pisil sa pisngi.

"Gusto mo… sabay na tayong umuwi?"

"Geh."

* * *

Umuulan. Madilim. Kumikidlat.

Naglalakad silang dalawa sa ilalim ng iisang payong—ang payong ni Zeikru. Tahimik lang si Keizru. Halos wala ring tao sa paligid. Isang eksenang parang nasa pelikula.

Huminga nang malalim si Zeikru. Ramdam niya ang kabog ng dibdib. Wala na siyang pakialam sa basang sapatos o sa ginaw. Ang mahalaga, masabi niya na.

"Kei…"

"Hmm?"

"May aaminin ako."

Pigil ang boses niya, nanginginig sa kaba.

"Ano 'yon?"

"Simula pa lang… simula pa lang nung bata tayo… gusto na kita. Hindi lang bilang kaibigan. Matagal ko nang tinatago 'to. Pero ngayon, gusto kong sabihin…"

Napatingin siya sa mata ni Keizru. "I like you, Kei."

Tumahimik si Keizru. Ilang segundo ang lumipas bago siya sumagot.

"Bakit ako?"

"Kase, ika-"

Naputol ang salita ni Zeikru sa isang salita ni Keizru.

"Sorry."

"Ha?"

"Sorry, I don't like you. At alam mo naman na ayaw ko sa bakla, 'di ba? Nandidiri ako ro'n. Bakit ikaw pa?"

Bago pa makasagot si Zeikru, inihagis ni Keizru ang payong at tumakbo palayo.

Kumidlat.

Basang-basa si Zeikru sa ulan, nanginginig. Di niya alam kung dahil sa ginaw o sa sakit ng narinig.

"Wait… Keizru…"

Pero hindi na siya lumingon.

* * *

Pagkalipas ng isang linggo.

Hindi na ulit pumasok si Keizru. Hindi na rin siya sumasagot sa messages.

Hanggang sa dumating ang balita.

Namatay si Keizru.

Hit and run.

Noong gabing 'yon.

Noong gabi na tinanggihan niya ang tanging taong nagmahal sa kanya nang totoo.

Chapter 2 - Long Time No See

Beep. Beep.
Car crash
Water splashes loudly, like someone falling
Ambulance and police sirens

* * *

"AAAHHHH!" sigaw ni Keizru nang magising siya mula sa bangungot.

"Keizru, okay ka lang? Nag-aalala na kami ni Karra," sabi ni Reo habang hini-headpat siya.

"Ilang araw na 'yan ha, hindi normal managinip ang mga multo kagaya natin," umupo si Karra sa damuhan ni Keizru, katabi ni Keizru.

"Eh, ewan ko po, hindi ko pa rin alam kung anong ibig sabihin nun… baka 'yun ang dahilan ng pagkamatay ko," sagot ni Keizru.

"Sana nga, at kapag nakaakyat ka na, huwag mo kaming kalimutan, huhu," ani Reo habang umiiyak.

"'Ano ka ba, syempre hindi tayo kakalimutan. Apat na taon tayong magkakasama at parang magkapatid na tayo," sabay sapak ni Karra kay Reo.

"Haha, pero grabe, 20 years na po kayo dito. Sana umakyat

na rin kayo. Siguro boring kapag wala ako dito, haha," pabirong sagot ni Keizru.

"Hindi kami mabo-boring dito kahit wala ka. May masasapak pa rin ako," sabay paturong palihim kay Reo.

"Isama mo na ako please! 20 years na akong binubugbog ng matandang babae na 'yon, huhu," nagmamakaawa si Reo.

"Sinong matandang babae? Hmm?" tanong ni Karra na may masamang tingin kay Reo.

"Sorry! May pupuntahan pala ako hehe, bye and good luck po!" sabay takbo ni Keizru palayo.

"Keizruuuuuuu… Arayyyy, sakitt, tama na pooo, sorry na, huhu," reklamo ni Reo.

* * *

Naglalakad si Keizru sa sementeryo. Hindi siya makaalis doon dahil ang mga kaluluwa ay nananatiling nakakulong, maliban na lang kung may isinundang tao na palabas ng sementeryo na may malakas na relasyon sa kanya.

* * *

Samantala, sa kabilang banda, si Zeikru, simula nang mabalitaan na namatay ang matalik na kaibigan niya, lagi siyang nasa harap ng bahay ni Keizru, kumakatok, nagmamakaawa sa kapatid ni Keizru na si Raziku, na grade 12 na ngayon. Araw-araw siyang kumakatok para tanungin si Raziku kung saan banda ang puntod nito. Pero tulad ng dati, walang paring sagot.

"Raziku, please… kausapin mo naman ako. Hindi ka ba nagsasawa na apat na taon na kitang kinukulit?" sabi ni Zeikru habang patuloy na kumakatok.

Tahimik pa rin na parang walang tao sa bahay.

* * *

Kaya tulad ng dati, umalis na lang si Zeikru at nag-asikaso para sa klase niya. Isa na siyang second-year Computer Engineering student. Kasama niya sa major sina Zaru Tocono L. Espinoza, Xyru D.C. De Leon, Kezinur S. Gonzales, at Qurina D. Trocino, na naging kaclose at kabarkada rin nila. Lahat din sila ay miyembro ng Music Club.

* * *

Tanghaling tapat, nag-lunch sila sa malapit na tapsilugan.

"Kuya, dalawang sisig, isang hotsilog, isang longsilog, at… ano sayo, Zeikru?" tanong ni Zaru habang nag-oorder.

"Hoy, Zeikru!" sabay pisil sa pisngi ni Zeikru.

"Ahh! Sorry, tapsilog sakin," napabalik siya sa ulirat.

"Kuya, dagdag mo ng isang tapsilog," dagdag ni Zaru.

"By the way, lagi ka pa rin bang pumupunta sa bahay nila Keizru?" tanong ni Qurina.

"Ikaw, lagi mo pa rin ini-stalk yung FB ni Keizru?" balik-tanong ni Zeikru.

"Huy, tama na. Pero oo nga no? Curious ako, kamusta yung mga miyembro ng fan page ni Keizru?" tanong ni Xyru.

"Hanggang ngayon, di pa rin sila makamove on," sagot ni Qurina.

"Ikaw?"

"Matagal na, pero sayang… hindi ko siya masyadong nakausap noon."

"Haha, ikaw kasi, nung high school pa tayo, napaka-

creepy mo, kaya lumalayo kami sayo," sabay tawa ni Kezinur. Nagtawanan sila.

"Past is past," nahihiyang sagot ni Qurina.

"Past is past daw, pero wallpaper pa rin niya si Keizru, haha!"

"Huy hindi ah! Wallpaper ko yung bago kong boyfriend!"

"Weh? Pangalawa mo na 'yan ah," sabi ni Zaru.

"Ang alam ko kaya sila nag-break kasi ang wallpaper ng phone niya, hindi yung boyfriend niya kundi si Keizru," sabay kwento ni Zeikru.

"At lagi mong ikinukuwento si Keizru," dagdag pa niya.

Biglang tinakpan ni Qurina ang bibig ni Zeikru. "Sige lang, ikuwento mo lahat. Pati kung paano ako pinanganak," namumula.

"Huy, kawawa naman. Tama na nga, haha," sabat ni Xyru.

"Gagi, nakalimutan ko may filming tayo ngayon!" sabi ni Zeikru.

"Awit! May final exam din tayo next week HAHA," tawa ni Kezinur.

"Wag ng magreview sa finals, mag-film muna tayo. May alam akong magandang lugar. Kita tayo sa sementeryo malapit sa bahay ni Xyru after school," ani Qurina.

"Ba't sa sementeryo?" tanong ni Xyru.

"El Filibusterismo kase diba, halatang hindi nakikinig," sagot ni Qurina.

Nagtawanan sila habang dumating na yung inorder nila.

* * *

Sa sementeryo, gabi na. Nagtungo na silang lima. Naghaharutan, nagtatakutan habang naghahanda ng props. Hindi nila napansin na si Zeikru ay napapalayo na.

* * *

Habang naglalakad, parang may humihila sa atensyon niya. May kakaibang pakiramdam. Natapilok siya at natumba sa damuhan. Pagbangon niya, nakita niya ang lapida:

"Keizru Samson Alonzo — 200X - 202X"

Parang huminto ang mundo. Hinaplos niya ang lapida, nanginginig ang kamay. Lahat ng alaala ay bumalik. Tila nawala ang lakas niya at nawalan ng malay.

* * *

Sa kabilang banda, kasama ni Keizru sina Reo at Karra nang bigla siyang tumigil.

Nakita niya na may tao sa puntod niya.

Agad siyang tumakbo.

Nagkamalay si Zeikru. Nanlalambot, nanginginig. Pagtingala niya, may nakatayong anino… unti-unting luminaw. Si Keizru.

"Z-Zeikru?" bulong ni Keizru.

Hindi makapagsalita si Zeikru. Parang multo sa paningin niya pero totoo.

"K-Kei? Ikaw ba 'yan?"

Tumango si Keizru.

"Bakit? Paano? Hindi ka ba…?"

Tahimik.

Narinig ni Zeikru ang mga tinig ng mga kaibigan niya.

"ZEIKRU! Nasaan ka?"

Paglingon niya kay Keizru, wala na ito. Hindi niya alam kung totoo ba yung nakita niya o hindi.

Chapter 3 - Ang Muling Pagbabalik

"Okay ka lang?" tanong nila habang sabay-sabay na tumatakbo palapit kay Zeikru.

"Ano bang ginagawa mo diyan? Gusto mo na atang mamatay? HAHA," sabi ni Xyru.

"Parang gusto na talagang madaliin, mamaya ka na magpakamatay, may filming pa tayo," dagdag ni Zaru.

"Kupal, natapilok lang ako eh," sagot ni Zeikru.

"Wag niyo na siyang asarin, lampa na nga eh, aasar pa kayo," sabat ni Kezinur, sabay tawa nilang lahat.

"Uy… 'di ba lapida ni Keizru 'yon?" tanong ni Qurina, sabay turo sa lapida.

Biglang lumamig ang hangin, at parang may aninong nakita sila sa harap ng lapida ni Keizru.

"WAHHHHHH! Kaluluwa ata 'yan ni Keizru! Takbo!" sigaw ni Zaru habang tumatakbo silang lahat palayo.

* * *

Sa kabilang banda, nagtatawanan sina Keizru, Karra, at Reo dahil sa ginawa nilang pananakot. Si Keizru ay nakaupo lang sa harap ng sariling lapida.

"Kuya, ate, tanong ko lang po… kanina, parang nakita ako ng

isa kong kaibigan. Nag-eye contact kami. Possible po ba 'yon?" tanong ni Keizru.

"Wait, nakita ka niya? At buti naman may bumisita sayo after three years," sagot ni Karra.

"Opo. Pero maya-maya, bigla na lang akong nawala sa paningin niya. Paglingon niya ulit, wala na ako," sagot ni Keizru na may pagtataka.

"Isa lang ang dahilan niyan," sabi ni Reo. "May kaibigan kaming multo dati, fifteen years ago, na biglang nakita ng asawa niya. Nakipag-usap pa siya."

"Sabi niya, dahil daw sa malakas na relasyon nila, binigyan siya ng abilidad para magpakita, mahawakan, at makipag-usap," dagdag ni Karra.

"Ay, wehhh? Pwede pala 'yon?" tanong ni Keizru na parang nabuhayan ng pag-asa.

"Oo. Pero ang mahirap lang ay kontrolin ang emosyon. Kapag malakas ang emosyon mo, mas madali kang makipag-interact sa tao. Pero habang tumatagal, pwedeng magbago ang emosyon mo at hindi mo na makontrol. Minsan, ang ibang kaluluwa, nagiging masama—nananakot at pumapatay," sabi ni Karra na may pag-aalala.

"Ahh… kaya ko 'to. Kaya kong kontrolin. Promise. Wait lang, hanapin ko sila, baka maabutan ko pa."

* * *

Samantala, sina Zeikru ay nasa kabilang side na ng sementeryo at nagtatawanan pa rin sa takot nila.

"Grabe, nagparamdam na si Keizru. Yung utang mo daw, Zaru," sabi ni Kezinur.

"Kupal! Nagre-revenge lang 'yan kay Qurina. Tinakot mo

kasi siya dati, napakacreepy mo, takot na takot sya dati sayo, lagi mong sinusundan. ” tawa ni Zaru.

“Hoy… si Zeikru ‘yon, nag-confess kasi siya dati kay Keizru,” sabi ni Qurina.

“Wag mo na ipaalala… guilty na nga ako eh,” sagot ni Zeikru.

“Hoy! Yung film natin, last scene na ‘yon!” paalala ni Zaru sabay tumayo.

“Ay, oo nga pala. Tara na,” sagot ni Xyru.

“3, 2, 1, action!”

* * *

Habang nagfi-film sila, lumamig ang hangin. Pinapanood sila ni Keizru. Dumating sina Karra at Reo, mga kaibigan niya, at nagpaalam na siya.

“Kuya, ate, paalam na po. Maraming salamat sa lahat. Susunod na ako sa kanila. Gusto ko na ring makita si nanay at ang kapatid ko. Miss ko na sila,” paalam ni Keizru.

“Keizruuuuuu, wag ka muna umalis… kawawa ako dito huhu,” iyak ni Reo.

“Paalam, Keizru… huhu. Mami-miss ka namin. Hayaan mo, susunod din kami,” sabi ni Karra.

* * *

Habang nagdadrama sila sa likod, tapos na rin sina Zeikru sa filming at nagliligpit na.

“Zei, punta ka bukas? Sabado naman eh. Mall tayo, tayong lima,” yaya ni Zaru.

“Sige ba, anong oras?”

“11 AM?”

"Game ako d'yan."

* * *

Pag-uwi nila, sumunod si Keizru kay Zeikru. Namangha siya—marunong palang mag-drive ng kotse si Zeikru. Umupo siya sa likod at pinagmamasdan si Zeikru. Ibang-iba na ang mukha nito.

* * *

Pagdating sa dorm, nagulat si Keizru—may sarili pala siyang kuwarto! Pero sobrang kalat.

Pumasok si Zeikru sa banyo para maligo, habang si Keizru ay nililibot ang mata sa paligid. Nakita niya ang litrato nilang dalawa. Nang matapos niyang tingnan ito, sinubukan niyang maglinis. Hindi siya mapakali sa gulo ng kwarto.

* * *

Habang naglilinis, napansin niya ang isang papel sa lamesa. Lyrics ito ng kantang siya mismo ang gumawa noong buhay pa siya. Napaluha si Keizru habang binabasa ito—miss na miss na niya ang pagiging tao.

Biglang lumabas si Zeikru mula sa banyo—walang suot.

"Sino ka?! Magnanakaw ka no?!" sigaw ni Zeikru. Dahan-dahang humarap si Keizru.

"Kei?" gulat na tanong ni Zeikru.

"Nakikita mo ko?" tanong ni Keizru.

"Oo… totoo ba 'to?" Napaluha si Zeikru.

"Oo," sagot ni Keizru na may matamis na ngiti.

Lumapit si Zeikru at sinubukang yakapin si Keizru, pero tumagos lang ito at nadapa siya sa mga gamit sa sahig.

"HAHA! Yan kasi, ang dumi ng kwarto mo!" tawa ni Keizru.

"Wow, salamat! 'Yan talaga unang bungad mo matapos ang apat na taon?" asar ni Zeikru.

"Joke lang, haha."

"Hindi ka na galit sa 'kin?" tanong ni Zeikru.

"Galit? Bakit naman ako magagalit?"

"Yung tungkol sa confession?"

"Ah. Hindi mo ba maalala?"

"Yeah… Bakit, si Qurina ba ang nag-confess?"

"Hindi… basta," sagot ni Zeikru, ayaw na niyang masira ulit ang relasyon nila.

"College ka na? Anong course?"

"Computer Engineering. Magti-third year na ako."

"Ay wow! Akala ko magiging tambay ka lang dito HAHA," biro ni Keizru habang umupo sa kama.

"Hoy! Galing ka sa lupa, madudumihan 'yan!"

"Wow, nagsalita yung humiga sa damuhan ko sa sementeryo. Inupuan mo pa yung tinanim kong halaman!"

"Ay, sa'yo pala 'yon? Akala ko damo lang! HAHA!"

"Wowww. Ilang buwan kong pinaghirapan 'yon. Ikaw nga, ni hindi mo nililinis kwarto mo."

"Yung puntod mo nga eh, hindi malinis-linis. Sinesermonan mo pa ako."

"Mukha ba akong tao? Hindi ko nga mahawakan masyado ang mga bagay."

"Pero nahahawakan mo pa rin? Naggaganon ka pa?" tanong ni Zeikru sabay baba at angat ng kamay at ungol.

"Hanggang ngayon bastos ka pa rin HAHA," sabi ni Keizru.

"Hoy… By the way, ba't walang naglilinis ng puntod mo?"

tanong ni Zeikru.

"Wala kasing dumalaw sa akin for 3 years. Pinaka-last si Raziku, pero hindi na nasundan."

"Ahh…"

"Kumusta pala pamilya ko?"

"Hindi ko alam. Wala kaming balita. Punta ako nang punta sa bahay n'yo pero parang walang tao."

"Ahh… bukas uuwi ako, pero dadaan pa rin ako sa inyo."

"Sige, dumalaw ka ha. Miss na miss ka na namin. 'Di mo alam kung gaano kadaming luha ang inilabas ko."

"Luha lang ba? O may iba pa?" sabay ngiti.

"Hoy gagi, HAHA."

"Sige na, matulog ka na. Gabi na. Magliligpit pa ako."

"Wow, ang sipag talaga ni bff ko, HAHA," biro ni Zeikru.

"Tabihan mo muna ako matulog."

"Magbihis ka muna, hindi man lang ka nahiya, kitang kita ko yung titi mo"

"Ay HAHA, wait" nagbibihis

"Tabi tayo matulog ha"

"Sige, baka masaniban kita d'yan, HAHA. Eme."

"Hoy wag na pala. Baka may gawin ka sa katawan ko!"

"Biro lang, HAHA. Tara, ihehele kita, bondying!"

"Baliw, HAHA."

* * *

Pagkagising ni Zeikru, maayos at malinis na ang kanyang kwarto. Pero wala na si Keizru.

Chapter 4 - Paggala ng Barkadahan

"Umuwi na ata si Keizru," bulong niya sa sarili.

"Sana makita ko ulit siya… hayyyysss," bulong ni Zeikru sa sarili.

Ring. Ring. Ring.

"Hello? San ka na? Ikaw na lang ang kulang," sabi ni Zaru sa cellphone.

"Ha? Anong oras na ba?" tanong ni Zeikru.

"11:46 na. Ang tagal mo."

"Wait, on the way na," sabi niya habang papunta sa CR para maligo.

"On the way daw, pero on the way sa CR para maligo," sabi ni Zaru.

"…"

"Hindi ah! Nandiyan na ko in 30 minutes," sabi ni Zeikru habang nagmamadaling ayusin ang gamit.

"Sabi mo 'yan ha. Pssst, orasan mo nga si Zeikru, Xyru," sabi ni Zaru sa cellphone.

"Kapag late ka, hindi ka namin ili-libre," dagdag pa ni Zaru.

"Wait, malapit na."

"Geh, ingat sa biyahe. Bye." *Call ended.*

"Tangina, saan ba nilagay ni Keizru yung gamit ko?" pabulong niya sa sarili.

"Mamaya na nga 'to. Maligo muna ako," dagdag niya pa.

…

* * *

Samantala, si Keizru ay naligaw. Hindi niya alam kung nasaan na siya.

"San na ko? Anong lugar 'to? Parang wala na ko sa Pilipinas. HAHA," bulong niya sa sarili.

"Uwi na nga lang muna ako, tanungin ko na lang si Zeikru," dagdag pa niya.

"Wait… saan nga ulit ako dumaan? Ang daming tao at mga kalsada kasi."

"Luh, naliligaw na ko. Nubayan."

* * *

Naglakad siya papunta sa malapit na SM (mall), baka p'wede siyang magtanong sa mga kaluluwa doon.

Habang siya'y naglalakad, nakita niya si Zeikru na nagmamadaling pumasok sa SM. Sinundan niya ito.

* * *

"Oyyy, yung 30 minutes mo naging 41 minutes and 29 seconds na. Ang tagal mo," sabi ni Kezinur.

"Traffic eh," sagot ni Zeikru.

"Grabe, 41 minutes traffic? Bahala ka diyan, sagot mo na 'yung sayo," sabi ni Zaru.

"Huyy, wala na kong pera oh."

"Problema mo na 'yan," balik ni Zaru.

"Nag-one night stand ata 'to," sabi ni Qurina.

"Huy, hindi ah. Marami lang akong ginawa," sagot ni Zeikru.

"Naglu-Lulu ata yan kaya marami siyang ginagawa," sabi ni Xyru.

"Hoy, ingay mo. Nasa labas tayo HAHA," sabi ni Zeikru.

Si Keizru ay nakatayo lang sa tabi ni Zeikru, tahimik na nakikinig sa usapan nila.

"Zei, pwede patulong mamaya? Hindi ko alam kung nasaan bahay namin," sabi ni Keizru kay Zeikru.

Pero parang hindi siya naririnig o nakikita nito.

"Ay… hindi na naman ako makita. Paano ko ba nagawa 'yon?" bulong niya sa sarili.

* * *

12:47 PM

Silang lima ay pumunta sa Jollibee, kasama si Keizru na tahimik na sumusunod sa kanila.

"Grabe talaga 'yung lamig dito. Kanina nung wala ka, Zeikru. hindi masyadong malamig. Baka may dinala kang kaluluwa. HAHA," pabirong sinabi ni Xyru.

"Ay, may sasabihin pala ako," ani Zeikru habang sila ay nakaupo.

"Guys, kagabi nakasama ko matulog si Keizru," kwento ni Zeikru.

"Weh? Edi wow," sabi ni Kezinur.

"Totoo nga!"

"Nagdu-drugs ka ata," sabi ni Zaru kay Zeikru.

"Huy baliw HAHA, pero totoo. Nagparamdam si Keizru sakin. Inuwi ko pa sa dorm ko. HAHA."

"Weh… may proof ka?" tanong ni Qurina.

"Oh eto, malinis at maayos yung dorm ko. Si Keizru yung naglinis," sabay pakita ni Zeikru ng cellphone niya.

"Huy, totoo nga oh! Parang bagong linis," sabi ni Zaru.

"Baka pumunta lang si Tita Ria sa dorm mo kasi nahiya sa kalat ng anak niya. HAHA," biro ni Kezinur.

"Huyy, legit nga," sabi ni Zeikru.

"Baka kaya malamig 'yung hangin dito, baka nadala ko pala kaluluwa ni Keizru. HAHA," nananakot na sabi ni Zeikru.

"Dalin niyo na nga 'to sa mental hospital. Baliw na ata 'to," pabulong ni Qurina.

"Kupal," sabay hampas ni Zeikru kay Qurina.

"Aray! Sakit oh," reklamo ni Qurina.

* * *

Natatawa si Keizru habang pinapakinggan ang usapan nila. Tumayo siya at tinangka silang takutin sa pamamagitan ng pagpatay-sindi ng ilaw sa table nila.

Light switch on.

Light switch off.

Light switch on.

"Gagi, si Keizru ba yon?" sabi nila na may halong takot at pangamba

"Huy, ginagalit niyo na si Keizru," sabi ni Zeikru.

"Oo na, please huwag ka na magparamdam. Alam ko marami akong masamang ginawa sa'yo. Hinalikan ko pa mga larawan mo dati. Please, wag mo kong saniban. Saniban mo na lang si Zeikru," sabi ni Qurina na takot na takot.

"Hoy, nasa labas tayo," sabay-sabay nilang sabi.

"Oo na, naniniwala na kami. Pero mabait naman siya, noh?" tanong ni Zaru.

"Oo naman. Siya nga nagligpit ng gamit ko. Sa sobrang linis, hindi ko na mahanap mga gamit ko," sabi ni Zeikru.

"HAHA, di na ata matiis ni Keizru 'yung kalat mo doon kaya tinapon na niya lahat. HAHA," sabi ni Kezinur.

"Sige lang…"

"Table number 17!"

"Yan na pala order natin. Wait, kunin ko. Tara, samahan mo ko Xyru," sabi ni Kezinur.

* * *

Nagkuwentuhan sila, nagtawanan habang kumakain. Si Keizru ay nasa tabi lang ni Zeikru, pinagmamasdan sila. Naiinggit siya dahil hindi niya naranasan 'yun—at maaga siyang namatay.

* * *

Naglaro sila sa arcade pagkatapos kumain. Si Zeikru ay naglaro ng basketball arcade, habang si Keizru naman ay nakaupo sa taas at sumasalo ng mga bola, at ini-shoot ito sa ring.

"O ang galing ko oh, lahat ng bola na-shoot ko!"

"Ang daya nito oh, kahit 'yung mga bolang malabong ma-shoot, napupunta pa rin sa ring," sabi ni Xyru.

"Keii, kung nasaan ka man, pwede tulungan mo din ako sa claw machine. HAHA," sabi ni Kezinur.

"Malabong tulungan ka niyan. Naging pabigat ka nga dati kay Keizru," sabi ni Zaru.

"Hoy, 'di ah! Ako nga 'yung naghawak ng visual aids natin. Kapag wala ako, di tayo makakapag-present," sabi ni Kezinur.

"Pwede naman i-dikit 'yun sa board," sagot ni Zaru.

"Basta… Zei, pakidala sakin si Keizru. Gusto ko makuha yung

malaking teddy bear na 'yon," sabi ni Kezinur.

"Ewan ko sa kanya kung tutulungan ka," sabi ni Zeikru.

"Pleaseee po. Sorry na sa lahat. Gustong gusto ko talaga 'yung teddy bear na 'yon," nagmamakaawa si Kezinur.

Ngumiti si Keizru at pumunta sa claw machine. Si Kezinur, namamakaawa pa rin. Inihulog ni Keizru ang isang boteng tubig malapit sa kanya—senyales na tutulungan siya.

* * *

Isang token lang, nakuha agad ni Kezinur ang malaking teddy bear sa tulong ni Keizru.

"Thank you so muchhhh, Keiii! Muawhh! Pakiss nga. " sabi ni Kezinur.

"Kanino mo 'yan ibibigay?" tanong ni Zeikru habang tinali ang panyong blue sa leeg ng teddy bear.

"Secret…" sagot ni Kezinur.

* * *

Matapos ang arcade, umuwi sila ng **4:39 PM**.

Sa dorm ni Zeikru, biglang lumitaw si Keizru sa kanya.

"Hindi ka man lang nagpakita," tampo ni Zeikru.

"Sorry. HAHA. Di ko alam paano magpakita… Hindi pa ko sanay. HAHA," sagot niya.

"Ay, HAHA," nagtawanan sila.

"Ay, oo nga pala. Nakapunta ka na?" tanong ni Zeikru.

"Hindi pa nga eh. Naligaw ako," sabi ni Keizru.

"Ahhh. Gusto mo bukas pumunta tayo?" sabi ni Zeikru.

"Sige. Miss ko na sila. Atsaka para ma-convince ko na rin sila na i-ritual ako para makaalis na ko dito. HAHA," sagot ni

Keizru.

"Oo nga eh…" malungkot na sabi ni Zeikru.

Chapter 5 - Tawag

"Hindi ka pa matutulog?" tanong ni Keizru.

"Mamaya na, mag-aaral lang muna ako," sagot ni Zeikru.

"Ano ba kasi 'yan?" Tanong ni Keizru habang tumingin sa pinag-aaralan ni Zeikru. Hindi niya napansin na sobrang lapit na pala ng mukha niya kay Zeikru.

"Ayan? Madali lang 'yan… piliin mo lagi 'yung letter C. Mapape-perfect mo 'yan," sabi niya. Si Zeikru naman ay nakatitig sa mukha ni Keizru, at parang gusto na niyang halikan ito.

"Oyy, anong tinititigan mo d'yan?" tanong ni Keizru.

"Huh? Ay, ano… curious lang ako kung ano kayang pakiramdam ng maging multo," sagot niya habang nahihiya sa ginawa.

"Bakit, gusto mo bang maging multo?" tanong ni Keizru.

"Pwede rin. Para wala nang review-review! HAHA!" sagot niya, sabay tawang may halong nerbyos.

"HAHA! Mabo-boring ka lang. Sa apat na taon kong nakakulong sa sementeryo nang walang gadget, hindi ko ma-imagine kung makaka-survive ka pa ro'n," sabi ni Keizru.

"Wala ka man lang kahit isang pampalipas-oras? Kahit ganito?" tanong ni Zeikru habang pinapakita ang kamay na mabilis inaangat at binababa.

"Haha! Hanggang ngayon talaga, bastos ka pa rin. At saka,

bawal 'yon doon," sagot ni Keizru.

"Ay, wag na pala! HAHA!" sabi ni Zeikru.

"Kei?" tawag niya kay Keizru.

"Hmmm?"

"Matutulog ka na?"

"Oo. Bakit? Gusto mong tulungan kita d'yan?" tanong ni Keizru.

"Yes please, ang sakit na sa ulo nito," sabi ni Zeikru.

"'Di ko na alam 'yan. Hanggang Grade 10 lang alam ko," sagot ni Keizru habang lumalapit kay Zeikru.

"Bigay ko notes ko, i-review mo ako," sabi ni Zeikru habang inaabot ang notebook.

"Pati ba naman sulat mo ang gulo. Hindi ko man lang mabasa. Ano 'to, hieroglyphics?" sabi ni Keizru habang pilit binabasa.

"Ako na nga…" sabay kuha ni Zeikru ng notes.

"Joke lang! HAHA! Eto na, uhhh…" Pilit pa rin niyang binabasa pero hindi talaga mabasa ang sulat ni Zeikru.

"Akin na nga. Halatang hindi ka pa sanay sa sulat ko."

"Hindi ah! Nagbibiro lang ako. Haha!" sabi ni Keizru habang inaabot muli ang notes kay Zeikru.

"Wag na, nahihiya na 'ko sa sulat ko," sagot ni Zeikru, habang umaakyat si Keizru sa upuan para abutin ito.

"Hindi, ganda nga eh. Para ngang masterpiece," sabi ni Keizru. Bigla siyang nawalan ng balanse at muntik nang matumba, buti na lang at agad niyang nahawakan ang upuan. Naglapit ang mukha nila at nagkatitigan.

Nagkatitigan sila ng ilang segundo, hanggang sa natauhan si Zeikru.

"Uy, ang lapit ng mukha mo," sabi ni Zeikru kay Keizru.

"Ay, sorry. May iniisip lang ako," sagot ni Keizru, sabay tumayo.

"Huy, kung anu-ano na naman ang pumapasok sa utak mo," sabi ni Zeikru.

"Hindi ah! Wag mo 'kong itulad sa'yo, HAHA. Iniisip ko lang, what if hindi ko nahawakan 'yung upuan."

"Edi matutumba ka," sagot ni Zeikru.

"Hindi lang 'yon. Sabi sa 'kin dati, pwede kitang masaniban."

"Ayyy, HAHA! Ayaw mo non?" tanong ni Zeikru, nahihiya.

"Gusto ko rin naman, kaso sabi sa 'kin, may chance na makulong ako sa katawan mo."

"Ahhh… wait lang ha, CR lang ako," sabi ni Zeikru habang pulang-pula at init na init.

"Sige, matutulog na muna ako," sagot ni Keizru habang papunta sa CR si Zeikru.

* * *

Sa CR.

"Ughhh… ano ba 'yan, ba't ngayon pa… Pag ito nakita ni Keizru, baka magalit pa siya sa 'kin," bulong niya sa sarili.

"Tapusin ko na nga agad… ughhh, ughhh…" dagdag pa niya habang umuungol.

* * *

Kinabukasan.

"Ohh, ayun 'yung bahay mo," sabi ni Zeikru habang itinuturo ito.

"Salamat. Tara, pasok ka," yaya ni Keizru.

"Bawal. Mapapagalitan ako ng kapatid mo," sagot ni Zeikru.

"Hindi 'yan. Sapakin ko 'yon," sabi ni Keizru sabay tumagos sa gate ng bahay nila.

"Sana all kaluluwa na lang. Kahit saan, pwedeng tumagos," sabi ni Zeikru na may halong tampo.

"Wait, haha. Hanapin ko 'yung susi," sabi ni Keizru habang pumapasok sa bahay.

* * *

"Nasaan na ba 'yon? Ayun… ano ba 'yan, hindi ko makuha, tumatagos," bulong ni Zeikru.

"Tangina naman oh, 'di ko mahawakan," dagdag pa niya. Habang pilit kinukuha ang susi. Maya-maya na aksidenteng nasiko niya ang vase.

"Tangina naman talaga. Ughhh! Ang malas ko naman. Ang hirap maging multo," bulong niya sa sarili.

* * *

Maya-maya, may narinig siyang bumaba…

"Sino 'yan?!" sigaw ng kapatid ni Keizru na si Raziku, may hawak na pink na kutsilyo.

"Magpakita ka! Wag mong sabihing akyat-bahay ka na, Zeikru!" sigaw niya.

"Binasag mo pa 'yung vase ng kuya ko!"

"Vase ko??" tanong ni Keizru, nagtataka.

Biglang sumakit ang ulo ni Keizru at natumba. Nabangga niya ang lamesa at nahulog ang susi. Nakita ni Raziku ang paggalaw ng mesa at dali-daling lumapit para tingnan, pero wala siyang nakita. Pagtungin niya sa bintana, nakita niya si Zeikru na tila may inaabangan. Galit na galit si Raziku at lumabas ng bahay.

* * *

"Ano ba, Zeikru?! Hindi ka ba titigil?!" sigaw ni Raziku.

"Kailangan mo pa bang malaman? Patay na si Keizru!" sagot ni Zeikru.

"Matagal nang patay si kuya! Gusto mo bang tawagan ko na ang pulis? Sa pagiging akyat-bahay, paninira ng gamit, at pang-iistorbo ng tao?" pasigaw na sabi ni Raziku.

"Papatayin na talaga kita! Isa pa, nakikita mo itong kutsilyo? Nagamit na ito sa pagpatay," dagdag pa niya.

"Nandito lang ako para ihatid si Keizru…" sagot ni Zeikru, bahagyang natatakot.

"Aba! Baliw ka na talaga! Hindi mo pa ba magets?! Matagal nang patay si Keizru! Gusto mo i-translate ko pa sa English? O i-spell ko pa?!" galit na galit si Raziku.

"Ba't ba galit na galit ka sa 'kin?" tanong ni Zeikru.

"Tinatanong mo pa?! Ikaw 'yung dahilan kung bakit nagkagano'n si kuya sa ospital! Dahil sa confession mo, na-stress siya at laging tulala!" sagot ni Raziku.

"At tuwing nakikita kita, naaalala ko lang 'yung araw na 'yon. 'Yung araw na namatay si kuya…" dagdag niya habang napapaluha.

* * *

Samantala, si Keizru na nakahiga sa sahig ay sobrang sakit ng ulo at biglang may naalala…

"Ahhh! Aray! Sobrang sakit! Dali, dalhin mo na ako sa ospital, dumudugo na 'ko oh!" sigaw niya habang umiiyak si Zeikru.

* * *

Sa alaala nya:

"OA ka masyado. Para ka nang kamatis d'yan," pang-aasar ni Keizru, sabay tawa.

"Tang—"

Ring. Ring. Ring.

"Hello?"

* * *

"Ughhh, ang sakit! Tama na!" sigaw ni Keizru, hindi na niya kinaya ang sakit.

* * *

"Si Keizru Alonzo po ba ito?" tanong ng nasa kabilang linya.

"Yes po."

"Umm... ano po kasi ehh... pasensya na ha, pero patay na po ang mama niyo," sabi ng nasa kabilang linya.

"..."

"Hello? Nand'yan ka pa?"

CALL ENDED.

"..."

Pagkababa ng telepono, agad siyang umalis ng school na hindi nagpapaalam kay Zeikru. Wala na siyang gana makipag-usap.

* * *

"AHHHHH! TAMA NA!!!" sigaw ni Keizru habang pa-litaw-litaw sa sahig, inaalala ang tungkol sa tawag.

Chapter 6 - Bagong Yugto

"AHHHHH! TAMA NA!!!" sigaw ni Keizru habang pa-litaw-litaw sa sahig, inaalala ang tungkol sa tawag.

* * *

"Kuyaaaa, 'wag ka naman sumunod kay Mama," iyak ni Raziku habang niyayakap si Keizru.

"Nandito naman ako, 'di ba? Malabo akong mamatay, ang lakas ko kaya," sabi ni Keizru.

"Sabi ni Doktor Madnaru, ang swerte ko raw. Sa gano'ng kataas ng bagsak, malabong makaligtas... HAHA," dagdag pa niya.

"Oo na... Kuya, binilhan kita ng vase. HAHA," sabi ni Raziku, kitang-kita ang ngiti niya.

"..."

"Kuyaaa?" tawag niya.

"Ha? Ano ulit? Sorry, tulala ako," sagot ni Keizru.

"Kuya, binilhan kita ng vase. Saan ko ilalagay?" ulit ni Raziku.

"Ay wowww, ginawa mo na akong Nanay. HAHA," biro ni Keizru.

"Lola na lang. HAHA!"

"Halika nga rito. HAHA," yaya ni Keizru kay Raziku.

"Ayaw ko nga, may gagawin ka sakin."

"Sige, ako na lang lalapit."

"Huy, 'wag kuya, 'di ka pa magaling... eto na oh," sabi ni Raziku habang lumalapit.

"1, 2, 3... Muawhhh! Muawhhh! Baby ko, ang laki-laki mo na. HAHA!" sabi ni Keizru habang yakap-yakap si Raziku.

"Tama na, Kuya! HAHA, nakikiliti ako! HAHA, 'di ko na kaya. HAHA!" tawa ni Raziku.

* * *

"TAMAAA NAAAA!!! Raziku... Zeikru... Tulong!!!" sigaw ni Keizru na halos maiyak na.

* * *

Sina Raziku at Zeikru ay nasa labas pa rin nang marinig nila ang sigaw ni Keizru.

"Kei?!"

"Wait lang, papunta na ako!" sigaw ni Zeikru habang biglang pumasok sa bahay nila.

Hindi agad napansin ni Raziku si Zeikru na pumasok. Natulala lang siya nang marinig muli ang boses ng kanyang kuya.

"Kuya? Hindi… hindi. Guni-guni ko lang 'yon… wait, si Zeikru pala…" bulong niya sa sarili at dali-daling tumakbo papasok sa bahay.

* * *

Habang papalapit si Raziku, lalo niyang nararamdaman na hindi iyon guni-guni. Pagpasok niya, nakita niya muli ang kanyang kapatid, nakahiga at pa-litaw-litaw sa sahig. Humingi ng tulong

si Zeikru sa kanya, at hindi makapaniwala si Raziku sa nakita.

* * *

Makalipas ang ilang minuto, pinahiga nila si Keizru sa kama. Natutulog na ito at nawala na ang paglitaw-litaw. Sina Raziku at Zeikru naman ay nakaupo sa sahig habang nag-uusap.

"…" Walang masabi si Raziku.

"Gulat pa rin?" tanong ni Zeikru.

"Paano? Paano nangyari 'to?" tanong ni Raziku.

"Bakit ngayon lang siya nagpakita?" dagdag pa niya.

"Hindi daw siya makalabas sa sementeryo. Nakakulong siya ro'n ng apat na taon," sagot ni Zeikru.

"Bakit siya nandito?" tanong muli ni Raziku.

"Umm… hindi pa niya oras, at gusto ka niyang makita ulit," pagsisinungaling ni Zeikru. Ayaw pa kasi niyang ipa-ritual si Keizru, dahil ayaw pa niyang umalis ito sa mundo.

"Ahhh…" sagot ni Raziku, medyo awkward.

"…"

"By the way, bakit hindi mo siya binisita sa sementeryo?" tanong ni Zeikru.

"Ayaw ko lang maalala yung pagkamatay niya… haha," awkward na sagot ni Raziku.

"Saang school ka pala nag-aaral?" tanong ni Zeikru.

"Sa XXXX XXXXXX High School," sagot niya.

"Ah, ang lapit lang pala sa university ko."

"Bakit 'di ka nag-aral sa school namin?" tanong ni Zeikru.

"Mas gusto ko kasi yung walang nakakakilala sa akin."

"Ahh…"

"Hindi ka ba uuwi? Anong oras na?" tanong ni Raziku.

"Ay hala, sige uwi na ako. May exam pa pala ako. Hehe, bye!"

paalam ni Zeikru habang paalis.

"Hayyyysss, ang daming nangyari. Hindi muna ako papasok bukas," bulong ni Raziku sa sarili habang umaakyat para silipin muli ang kapatid niya.

* * *

Kinabukasan.

"Late na 'ko!!!" sigaw ni Zeikru habang tumatakbo papasok sa classroom.

"Anong unang subject? Anong unang subject?" tanong niya sa sarili.

Hanggang sa natapilok siya at nasalo ni Neo Gregorio ng Civil Engineering.

"Salamat, Neo! Sorry, late na ko sa klase. Kita tayo mamaya," sabi ni Zeikru habang palayo.

"Umm, sige," sagot ni Neo.

"Huy, si Neo ba 'yon? Awww, ang tagal ko na siyang 'di nakita since Grade 12. HAHA, ang pogi niya, chinito," sabi ni Qurina na nakaupo sa gilid.

"Hoy, may boyfriend ka, 'di ba?" sabat ni Xyru na nasa tabi lang din.

"Ay oo nga pala. Haha," tawa ni Qurina.

"Hindi niyo ba tatawagin si Zeikru? Mamayang hapon pa yung exam natin," tanong ni Zaru.

"Wag na, hayaan mo na siya. Lagi naman siyang gano'n. Hindi ka pa sanay?" sagot ni Kezinur.

"Sanay na, kaso nando'n ata si Ractu. Matri-tripan na naman siya…" sabi ni Zaru.

"Tawagin niyo na, wala ako sa mood makipag-away ulit…" sabi ni Xyru.

"Tawagin niyo na si Zeikru. Pagdating sa usapan ng Ractu, laging kawawa si Zeikru," dagdag ni Qurina.

* * *

Pagpasok ni Zeikru sa room, nando'n ang mga Industrial Engineering students na nag-eexam. Nagsorry siya sa professor at umalis agad.

Nagtawanan ang ilang estudyante nang palihim. Paulit-ulit na lang daw kasi ang mga ganitong pangyayari at hindi pa rin siya natututo. Nakangiti lang si Ractu sa likod.

* * *

Ring. Ring. Ring.

"Low?" sagot ni Zeikru.

"Hindi ka talaga natututo! HAHAHA!" tawa ng mga kausap sa kabilang linya.

"Ang sa-sama niyo. Haha. Nasaan kayo?" tanong ni Zeikru.

"Sa labas, sa tapsilugan. Bilisan mo, oorder na kami," sagot ni Qurina.

"Papunta na…"

Call ended.

II

II. ARC 2 - JACARA

Chapter 7 - Tapsilugan

"Ahhhh..." ungol ni Keizru habang binabangungot.

* * *

Beep. Beep.

Car crash.

Loud splash, as if someone fell into water.

Ambulance and police sirens.

* * *

"Kuya? Gusto mo ng Jollibee? Sagot ko na," alok ni Raziku.

"Sige... wait lang pala, tanong ko lang..." sabi ni Keizru.

"Ano po 'yon?"

"Tanong ko lang... kapag ba nag-confess yung %@!&!^@ mo, ano gagawin mo?" tanong niya kay Raziku, habang hindi niya gaanong maalala ang sinabi niya.*

...

* * *

"Hindi ka na galit sa 'kin?" tanong ni Zeikru.

"Galit? Bakit naman ako magagalit?" sagot ni Keizru.

"Yung tungkol sa confession?" sabi ni Zeikru.

* * *

"Ahhhh! Ano 'yung tungkol sa confession?" sagot ni Keizru, habang binabangungot.

* * *

Kumidlat ng malakas habang lumalakas ang ulan.

* * *

"Kuya?" gising ni Raziku kay Keizru.

"Kuya?!"

"AHHH!" Nagising si Keizru mula sa bangungot.

"Okay ka lang?" tanong ni Raziku, nag-aalala.

"Okay lang, nabangungot lang ako. HAHA," sagot ni Keizru sabay tawa.

"Ano 'yung tungkol sa confession?" sabi nya sa sarili na nagtataka.

* * *

Sa kabilang banda, sa wakas ay nakarating na si Zeikru sa tapsilugan.

"Yawa kayo, ba't hindi niyo agad ako sinabihan," reklamo ni Zeikru.

"Kasalanan mo na 'yon, 'di ka kasi nakikinig. HAHA," sabat ni Kezinur.

"Kamusta pala si Keizru? Ba't sa 'yo lang siya nagpapakita, huhu…" tanong ni Qurina habang umiiyak.

"Nasa bahay na nila," sagot ni Zeikru.

"Kuya, same order pa rin po kami," sabi ni Zaru habang nag-o-order.

"Sige po, buti binabalik-balikan niyo luto ko, haha," sagot ng kuya (Zian).

"Syempre naman po, kuya. Hindi lang luto mo ang binabalikan ko—pati na rin ikaw. HAHA," sabi ni Qurina.

"Tama na 'yan, Qurina. Diba may boyfriend ka na? Una si Neo, ngayon naman si kuya," banat ni Xyru na nasa tabi lang.

"Haha! Sorry po, Mrs. Taken na po ako. Haha," sagot ni kuya (Zian).

"Ba't Mrs. agad? 'Di pa nga ako kinakasal, eh! Grabe kayo sa 'kin," drama ni Qurina.

"Ay, sorry po hehe… Ay hala, 'yung niluluto ko, nasusunog na! Haha," sabat ni kuya Zian.

"Sino ba kasi 'yung jowa ni Qurina?" tanong ni Zeikru.

"Secret~"

"Sige lang… malalaman ko rin 'yan. HAHA," sagot ni Zeikru.

"Zei?" tawag ni Zaru.

"Hmm?"

"Mamaya, sumabay ka sa 'min," sabi ni Zaru.

"Bakit?" tanong ni Zeikru.

"Basta…"

"'Di pwede eh, dederetso ako kila Raziku," sagot niya.

"Raziku?" bulong ni Zian, na aksidenteng narinig ang usapan nila.

"Ano nanaman gagawin mo doon?" tanong ni Xyru.

"Babantayan ko si Keizru."

"Bakit? Ano bang nangyari kay Keizru?" tanong ni Qurina, nag-aalala.

"Bigla na lang siyang sumakit ang ulo, tapos parang palitaw-litaw siya sa sahig. Hindi ko rin alam anong nangyari sa kanya, wala pang malinaw na balita," sagot ni Zeikru.

"Ayyy hala… pero ngayon okay na siya?"

"Oo."

* * *

Habang nag-uusap sila sa tapsilugan, tapos na rin ang exam nila Ractu at nagtungo sila roon para kumain ng tanghalian.

"Ano po order nila?" tanong ni Zian kina Ractu.

"Tatlong sisig at isang tapsilog," sagot niya.

"Patay tayo… nandito na pala si Ractu," bulong ni Zaru.

"Tara, umalis na tayo," yaya ni Xyru.

* * *

Habang papaalis na sila, biglang hinarang ni Ractu si Zeikru gamit ang paa niya kaya nadapa ito.

"Ayy, pasensya na ha. Napakalampa mo kasi," sabi ni Ractu habang nagtatawanan sila.

"Ano ba?!" galit na sigaw ni Zeikru.

"Ractu, di ka ba talaga titigil?" galit na tanong ni Xyru habang tinutulungan si Zeikru.

"Nanahimik ako dito eh, bigla na lang siya nadapa," sagot ni Ractu, nakangisi pa rin.

"Iiyak na siya oh! Ang bilis talaga umiyak ng mga bading! HAHA!" sabay tawa ng mga kaibigan ni Ractu.

"Gago ka ba?!" sigaw ni Kezinur habang hinawakan ang kwelyo ni Ractu.

"Ha? Ikaw? Tanga ka ba? Ba't mo pinoprotektahan 'yang bading? Wag mong sabihing… bading ka rin?" gigil na tanong ni Ractu habang tumatayo.

Nagkagulo sila at nauwi sa suntukan.

* * *

"Hoy! Hoy! Hoy!" sigaw ng mga pulis na dumating dahil sa gulo.

"Pre, takbo! Nandiyan na naman 'yung mga pulis!" sabay takas nila Ractu.

* * *

Sa labas, nakita sila ni Neo at agad lumapit.

"Sir, 'di po kami ang nag-cause ng gulo," pakiusap ni Qurina.

"Sa presinto na kayo magpaliwanag."

"Boss, ano po bang nangyari?" tanong ni Neo.

"Eh 'yung mga kaibigan mo, gumawa ng eksena."

"Sir, hindi po nila kasalanan. Eto po 'yung ebidensya," sabi ni Zian sabay pakita ng video.

"Sila din po 'yung may gulo kahapon," dagdag pa niya.

* * *

Maya-maya sa clinic (infirmary),

"Masakit pa?" tanong ni Neo habang ginagamot ang mga sugat ni Zeikru.

"Hindi na, haha. Sige, mauna na ako. May exam pa ako, hehe.

Maraming salamat, Neo," paalam ni Zeikru.

"Sige…" sagot ni Neo habang nakangiti.

* * *

Sa bahay nila Raziku.

"Kuya, tanong ko lang," wika ni Raziku.

"Hmmm?"

"Kumakain ba ang mga multo?"

"Sa tingin mo? Baka ma-digest ko pa 'yan," sagot ni Keizru, sarcastic.

"Eh, eto naman si Kuya oh, nagtatanong lang naman," sagot ni Raziku.

Tok tok tok.

"Tao po…"

"Wait, ako na. Magluto ka na d'yan," sabi ni Keizru habang lumalabas.

* * *

"Huy Zeikru, kamusta?" bati ni Keizru habang nakangiti.

"Pasok ka."

"Salamat, tatagos na ako," biro ni Zeikru.

"Hoy joke lang! HAHA. Eto na, bubuksan ko na…"

Pero nung trinay niyang buksan ang gate—hindi niya nanaman mahawakan.

"Ay tang—" napamura si Keizru.

"Hoy! Wag kang magmura. HAHA," natatawang sagot ni Zeikru.

"Eh kasi eh… Huy, ano nangyari sa mukha mo?" tanong ni Keizru.

"Wala 'to…"

Sa sobrang pag-aalala, hindi namalayan ni Keizru na nabuksan niya ang gate at nilapitan si Zeikru.

"Sino gumawa nito?" tanong niya, may halong galit.

"Wala… aksidente lang 'yon," sagot ni Zeikru.

"Tara, may gamot ako sa bahay."

"Hindi, ayos na ko—"

Kinuha ni Keizru ang kamay niya at dinala siya sa loob. Ramdam ni Zeikru ang kamay ni Keizru—parang buhay pa siya.

* * *

"Kei?" tanong niya.

"Hmmm?"

"Paano mo nagawa 'to? Multo ka pa ba?" tanong ni Zeikru, litong-lito.

Chapter 8 - Hapunan

"Paano mo nagawa 'yon? Multo ka pa ba?" tanong ni Zeikru, litong-lito.

"Yung alin?" tanong ni Keizru habang ginagamot niya ang mga sugat at pasa ni Zeikru.

"Kanina, hindi mo mabuksan yung gate, pero nung nakita mo lang akong may sugat, nabuksan mo agad," sabi ni Zeikru.

"Ahhh, ewan… bigla-bigla na lang nangyayari 'yon. Sabi daw nila, dahil sa emotion ko," sagot ni Keizru habang nilalapitan ang mukha ni Zeikru at hinihipan ang gamot.

"Pati yung hawak? Parang first time pa lang nangyari sa'tin 'yon," bulong ni Zeikru, unti-unting namumula.

"Ay, weh? Di ko namalayan," sagot ni Keizru.

"Hinatak mo nga ako papasok," sabi ni Zeikru na pulang-pula na at pawis na pawis.

"Ayyy, akala ko sumusunod ka lang. Di ko talaga napansin… Grabe, ba't ka pawis na pawis?" tanong ni Keizru habang pinupunasan ang pawis ni Zeikru.

Biglang pumasok si Raziku sa kwarto. "Luto na ang pagkain, kain na kayo—" pero natigilan siya nang makita sila sa awkward na anggulo. Sa perspective ni Raziku, mukhang hinahalikan ni Keizru si Zeikru sa labi.

"Ay! Sige, labas muna ako. Sorry sa istorbo," sabi ni Raziku,

nahihiya at di makapaniwala sa nakita.

"Sige, tapos na rin kami. Bababa na kami," sabi ni Keizru.

Hindi pa rin makapaniwala si Raziku. Ang alam niya, si Keizru ay homophobic—ayaw na ayaw sa mga bakla. Pero ngayon, nakita niyang humalik ng lalaki sa harap niya.

* * *

Sa hapag-kainan, sabay-sabay na silang kumakain ng hapunan. Magkatabi sina Keizru at Zeikru, at sinusubuan ni Keizru si Zeikru, habang nasa harapan nila si Raziku.

"May nakikita akong mali dito… Hindi 'to tama ah," bulong ni Raziku sa sarili.

"Ano'ng nangyari kay Kuya? Kailan pa sila naging sila? Sakit sa mata," dagdag pa niya sa isip.

"Kei, subuan mo pa 'ko," sabi ni Zeikru.

"May kamay ka naman, ikaw na," sagot ni Keizru.

"Dali na, pleaseee! Di ka naman kakain eh," sabay lambing ni Zeikru.

"Kakain ako, oh," sagot ni Keizru sabay subo sa pagkain ni Zeikru—pero tumagos lang sa kanya.

"Nagkalat ka pa," sabi ni Zeikru.

"Dali na, subuan mo na ko. Last na, promise!" dagdag niya.

"No." sagot ni Keizru.

"Ang sama mo, Kei. Raziku oh, sumbong mo nga kay Tita Jacara… Ay oo nga pala, nasaan na si Tita? Di ko pa siya nakikita," tanong ni Zeikru.

Tahimik.

"Bakit? May nasabi ba akong masama?" tanong ni Zeikru sa kanila.

"Patay na si Mama," sagot ni Raziku habang kumakain sa

harap nila.

"Ha?! Sorry, di ko alam," gulat na sagot ni Zeikru.

"Oks lang. Tayo-tayo lang naman nakakaalam," sabi ni Raziku.

"Tanong ko lang, Raz… paano ba namatay si Mama?" tanong ni Keizru.

"Napatay siya… pero di ko alam kung sino ang gumawa," sagot ni Raziku.

"Ay," malungkot na tugon ni Keizru.

"Namatay siya gamit 'yang kutsilyo na 'yan," sabay turo ni Raziku sa pink na kutsilyo.

Tahimik.

"May hinala ka ba kung sino ang pumatay kay Mama?" tanong ni Keizru.

"Ang alam ko, nasa taas ako nun, nagre-review. Galing si Mama sa bar, may kasama siyang isang tao. Pagbaba ko, nakita ko siyang nasaksak sa kusina. Di ko masyadong nakita yung mukha ng salarin, pero matangkad, may salamin, at nakapolo ang suot."

Unti-unting napaluha si Raziku sa pag-alala.

"Wag kayong mag-alala, mabibigyan natin ng hustisya ang pagkamatay ng mama niyo. Baka matulungan ko pa kayo," sabi ni Zeikru.

"Wag na, Zeikru… nasubukan na namin dati. Wala silang mahanap na matibay na ebidensya. Sabi nila, suicide daw ang nangyari. Anim na taon na raw baliw si Mama dahil sa trauma," sagot ni Raziku.

Ang dapat sana'y masayang hapunan ay nauwi sa malungkot na usapan—tungkol sa pagkamatay ng kanilang ina, si Jacara Alonzo, apat na taon na ang nakalipas.

* * *

Kinabukasan

Habang nag-aayos si Zeikru papasok sa school, naisipan ni Keizru na sumama.

"Zei, sama ako," sabi ni Keizru.

"Hindi pwede, may exam ako," sagot ni Zeikru.

"Ayaw mo? Tutulungan kita sa exam mo," pang-uuto ni Keizru.

"Ay sige, sige! Haha!" mabilis na pagpayag ni Zeikru.

"Pag tungkol sa exam, ang bilis mo agad mag-yes," sabi ni Keizru.

"Syempre! It's better to cheat than to repeat," sagot ni Zeikru, pabirong nag-smirk.

"Haha! Tanginang 'yan!" tawa ni Keizru.

"Guys, mauna na ko. May pasok pa ako. I-lock niyo yung bahay," paalam ni Raziku.

"Sige, ingat," sabay nilang sagot.

"Kuya, baon ko?" tanong ni Raziku sabay abot ng kamay.

"Baon ko, amputa—gusto mo ibaon kita sa lupa? Wala nga akong pera," biro ni Keizru.

"Haha! Si Zeikru, balita ko mayaman," sabi ni Raziku.

"Oh eto… piso," abot ni Zeikru.

"Bakit piso lang? May mabibili pa ba sa piso?"

"Binibigyan na nga eh, choosy pa. Wag na nga," sabay bawi ni Zeikru.

"Huy, joke lang naman! Hahaha! D mabiro" sabay kuha ni Raziku sa piso.

"Ano mabibili ko sa piso? Candy?" bulong niya sa sarili.

"Ano 'yon?" tanong ni Zeikru.

"Wala! Mauna na ko. Bye!" sabi ni Raziku habang paalis.

"Tara na, male-late ka na naman," sabi ni Keizru.

"Wait, hahanapin ko lang yung cellphone ko," sagot ni Zeikru habang hawak ang phone niya.

"Hayyyss, kupal. Hawak mo na nga, eh," sabay eye roll ni Keizru.

"Ayyy, hehe…"

Chapter 9 - Bulong

"Zeikru, dito!" sabi ni Zaru.

Biglang lumamig yung hangin.

"Ang lamegg… hulaan ko, nandito si Keizru," sabi ni Xyru.

"HAHA, galing ah! Tutulungan nya ako sa exam," sabi ni Zeikru.

"Ang duga mo talaga… tulungan mo din ako, Keiii, please, for sure babaksak ako this semester" sabi ni Qurina na nagpa-pakaaawa para pumasa.

"Bawal, exclusive lang sa'kin 'yon," sagot ni Zeikru.

"Sharing is caring…" sabi ni Xyru.

"'Pag humingi ako ng pagkain sa inyo, 'di n'yo naman ako binibigyan," sabi ni Zeikru.

"Iba na 'yon eh…"

"Bahala kayo…" sabi ni Zeikru.

* * *

Sa oras ng exam, paikot-ikot si Keizru sa room, tumitingin sa exam ng iba at binubulong ang sagot.

"Napakaduga mo talaga, Zei… Basta after nito, SM tayong dalawa," sabi ni Keizru.

Tumango lang siya.

"Number 42. Hexadecimal numbers," sabi ni Keizru habang binubulong ang sagot.

"Number 55. De Morgan's laws," dagdag pa niya.

"Number 69. 01001001 00100000 01001100 01101111 01110110 01100101 00100000 01011001 01101111 01110101."

"Ha? Wala naman 'yan sa choices ha," bulong niya.

"Mr. Camacho, may sinasabi ka?" sabi ng professor na nagbabantay.

"Nagko-kodigo ka? Patingin," sabi ng professor sabay lapit kay Zeikru.

"'Di po, prof… Naaantok lang po ako," sabi ni Zeikru.

"Talaga lang ha," sabi ng prof habang tinitingnan ang gamit ni Zeikru kung may kodigo.

* * *

Pagkatapos ng exam.

"Bwisit ka, Kei, muntikan na 'kong mahuli," sabi ni Zeikru habang naglalakad.

"Wala, nakita ko lang sa scratch paper ni Kezinur, kaya sinabi ko lang," sabi ni Keizru.

"Si Kezinur? Talaga? 'Di nga 'yon nagre-review," sabi ni Zeikru.

"Hoy, narinig ko 'yon," sabi ni Kezinur na nasa likod.

"Gugulatin ka sana namin kasi mukha kang tanga, nakikipag-usap sa hangin," sabi ni Kezinur.

"Ay HAHA," sabi ni Zeikru sabay tawa.

"Sakit mo magsalita, huhu," sabi ni Kezinur habang nagkukunwaring umiiyak.

"Childish amputa—" sabi ni Zeikru.

"Sumbong kita kay Tita. Sige, isa pang mura mo," sabi ni

Kezinur.

"By the way, sabay ka sa amin?" yaya ni Qurina.

"Hindi pwede eh, may pupuntahan ako," sabi ni Zeikru.

"Ano ba 'yan, kami na lang ni Xyru, lahat may gala," sabi ni Qurina.

"Ba't? Si Kezinur at Zaru?" tanong ni Zeikru.

"May bibilhin lang kami para sa rehearsal natin," sabi ni Zaru.

"Ahh."

"Kezinur, halika nga dito. May tatanungin lang ako saglit," sabi ni Zeikru.

"Bakit?" tanong niya.

"Ba't 'di mo sinasabi may iniibig ka na pala?" bulong ni Zeikru kay Kezinur.

"Ha? Anong iniibig?" tanong ni Kezinur, hindi makatingin nang diretso.

"'Yung teddy bear? Pati kanina sa exam?" bulong ni Zeikru.

"Ano 'yung sa exam?"

"Nabasa ni Keizru 'yung nasa scratch paper mo. 'Yung binary numbers na 'I Love You'… Sino? Sino?" tanong niya.

"Talaga naman ito si Kei oh… Pero Zei, huwag mong sabihin sa iba, pleaseee," sabi ni Kezinur.

"Nasa tabi lang natin si Kei…" sabi ni Zeikru.

"AYYYYYY!" pasigaw ni Kezinur.

"Huy, ano meron?" tanong ng iba.

"Ay wala… may nakita lang kaming flying ipis," palusot ni Kezinur.

"Duwag…" sabi ni Zaru.

"Sige lang… ipasok ko kaya 'yung flying ipis sa brief mo, tignan natin kung sino 'yung duwag," sabi ni Kezinur.

…

* * *

"Sige, mauna na kami ni Kei," sabi ni Zeikru habang paalis.

"Guys, naniniwala pa ba kayo kay Zeikru? Parang may sanib na, HAHA," sabi ni Qurina.

"Naniniwala pa 'ko…" sabi ni Kezinur.

"Ba't?"

"Basta…"

* * *

Sa SM, nagpasyal sila.

"Ba't gusto mo dito?" tanong ni Zeikru kay Keizru.

"Wala, namiss ko lang dati—'yung tayong dalawa lang sa SM," sagot ni Keizru.

"Ahhh, tagal na rin nun, 'no? Para nga tayong nagde-date, HAHA," sabay tawa ni Zeikru habang unti-unting namumula ang mukha.

"Oo nga eh, HAHA… Huy, ano nanaman nangyayari sa 'yo? Nagiging kamatis ka nanaman diyan," sabi ni Keizru.

"Wala, mainit lang."

"Lamig-lamig nga dito eh…" sabi ni Keizru.

"Ewan ko, HAHA."

* * *

Habang nag-uusap silang dalawa, maraming nagtsi-tsismis sa paligid.

"Nak, huwag tayo dito, may baliw," sabi ng isang nanay.

"Baliw na ata si kuya, nakikipag-usap sa hangin," sabi ng isa pang babae.

* * *

Naririnig nila ang tsismis. Nalungkot si Zeikru sa mga sinasabi ng mga tao.

"Wag mo silang intindihin. Nandito lang ako," sabi ni Keizru.

"Parang gusto ko na umuwi. Uwi na ba tayo, Kei?" tanong ni Zeikru.

"Sige. Mga panira ng mood sila," sagot ni Keizru.

* * *

Papauwi na sila, ilang minuto na lang nasa bahay na sila, nang itanong siya ni Zeikru.

"Kei?" sabi ni Zeikru.

"Hmmm?"

"'Yung tungkol sa binigay mo sa no. 69, alam mo ba meaning nun?" tanong ni Zeikru.

"Hindi…" sagot niya.

"Ahh, kala ko kasi sinadya mo lang…" sabi niya habang namumula.

"Hindi ko nga alam 'yon eh. Ba't may math doon?" tanong niya.

"Binary code tawag doon," sagot ni Zeikru.

"Ahhh…"

* * *

Papauwi na sila nang muli nilang marinig ang mga tsismis sa tabi-tabi.

"Ano ba 'yan, panira ng trip. 'Wag tayo dito, may adik."

"Ba't may baliw dito? Parang si Aleng Jacara lang."

Pareho silang nasaktan sa mga salita ng tao. Mas lalong nasaktan si Keizru sa sinabi nila tungkol kay Zeikru… at sa mama niya.

Chapter 10 - True Colors

"Okay ka lang, Kei?" sabi ni Zeikru.

"Okay lang, haha… tara na, pasok na agad tayo," sagot ni Keizru.

Pagpasok nila sa bahay, nakita nila na may isang pares ng sapatos.

"Parang may bisita ata si Raziku," sabi ni Keizru.

Nang pumasok sila, nakita nila si Raziku at yung kuya sa tapsilugan, na si Zian, na naghahalikan sa upuan. Nagulat sila, at nangamba si Zeikru kay Keizru dahil nandidiri siya sa mga bakla, at nagkataon pang kapatid niya yung naghahalikan sa harap.

"Ano 'to? Raziku?" tanong ni Keizru.

"Uy, kuya, nandiyan ka na pala, haha," sagot ni Raziku, habang papalapit.

"Wag kang lumapit, nandidiri ako sa'yo…" sagot ni Keizru, habang lumalayo.

Nagulat si Zian na may kapatid pala siya, at akala niya na si Keizru ay kinakausap si Zeikru.

"Huh? Nandidiri? Akala ko pa naman magbabago ka na?" tanong ni Raziku.

"Kahit kailan, hindi ako magbabago sa mga katulad niyo," sabi ni Keizru, habang unti-unting umiitim ang mata niya.

"Eh, ano 'yung paghahalikan niyo ni Zeikru kagabi?" tanong ni Keizru.

"Anong kagabi? Hindi naman kami naghalikan, ha!" sagot ni Zeikru, habang nagsimulang mamatay ang mga ilaw at magbukas-sara ang mga pintuan at cabinet.

"Raz, ano 'yung nangyayari?" tanong ni Zian.

"Umalis ka na muna, nandito kaluluwa ni kuya…" sabi ni Raziku.

Natakot si Zian sa sinabi, pero kahit gaano siya katakot, hindi pa rin siya umalis sa tabi ni Raziku.

"Kei, tama na!" sabi ni Zeikru, habang nakikipagkaawa na tumigil na.

"Tinatakot mo lang sila…" sabi ni Zeikru.

"HAHA, narinig mo 'yung sinabi niya? Ginawa akong katulad nila, naghahalikan daw tayo…" sabi ni Keizru, habang lumalakas ang hangin at nagsiliparan ang mga papel. Nagsisilibukas at nagsasara ang mga pintuan, bintana, at mga cabinet.

"Kuya, tama na po, oo na, ako na 'yung mali, pero hindi ko kayang alisin 'to. Hindi naman 'to isang sakit na basta-basta ginagamot na lang para mawala…" sabi ni Raziku.

* * *

Habang sila ay nag-aaway, isang bintana ang nabasag at nabugbog si Zeikru.

"Ahhh, sakit…" sabi ni Zeikru, nang nabangga ang mukha niya.

Nakita ito ni Keizru at biglang nagkatauhan. Nawala ang itim na mata, ang malakas na hangin, at ang pagpatay-sindi ng mga ilaw at pagbukas-sara ng mga gamit.

"Zei, ayos ka lang? Pasensya na, nasaktan kita," sabi ni Keizru

kay Zeikru.

"Hindi pa tayo tapos," sabi ni Keizru kay Raziku, na nandidiri pa rin. Sila ni Keizru at Zeikru ay nagtungo sa taas para gamutin si Zeikru.

* * *

Sa baba, pinauna na ni Raziku si Zian at nagpaumanhin.

"Pasensya na, Zian… ganyan talaga si kuya kahit patay na…" sabi ni Raziku kay Zian.

"Ayos lang, handa akong magsakripisyo para sa'yo… pero totoo ba 'yung nakita ko? Nagparamdam ba 'yung patay at nakakausap niyo?" tanong ni Zian na amazed.

"Oo… tara, hatid na kita."

"Wag na, gusto ko sanang laging nandiyan sa tabi mo, ayaw ko kitang makita na masaktan ulit…"

"Huwag kang mag-alala, hindi ako sasaktan ni kuya, kahit ganun siya…"

"Dali na… please…" pagmamakaawa ni Zian.

* * *

Sa kabilang banda, tapos na gamutin ni Keizru si Zeikru at inaya siya sa dorm niya para hindi na sila mag-away ulit.

"Kei?" tanong ni Zeikru.

"Hmmm? Hindi na masakit?" tanong ni Keizru.

"Oo, Kei, gusto mo ba sa dorm tayo?" tanong ni Zeikru.

"Sige, baka inaya mo lang ako kasi magulo na naman 'yung kwarto mo, haha," sabi ni Keizru.

"Hindi ah, gusto ko lang doon tayo muna."

"Sige, namiss ko na din doon, haha…"

* * *

Kinabukasan

"Zei, 'di mo na ako sasama, at sakin muna 'yung laptop mo," sabi ni Keizru habang minamasdan ang laptop ni Zeikru.

"Bakit?" tanong ni Zeikru.

"Kakatamad, at saka gusto ko lang magbasa sa Facebook ko. Four years akong wala, kaya buong araw akong magbabasa, haha."

"Sige, exam day lang naman, eh. Basta wag mong puro tingnan 'yung laptop, baka may makita ka diyan na hindi maganda, haha," sabi ni Zeikru.

"Wala 'yan, nabasa ko na nga mga convo mo sa account mo, haha, tangina, send kayo ng send ng mga bold na messages, haha," sagot ni Keizru.

"Hoy, akin na nga!"

"Wag… promise, 'di na, sige na, aalis ka na, male-late ka pa."

"Sige, promise ah, pag nalaman kong may pinost kang hindi maganda, ha."

"Sige na, bye!" paalam ni Keizru.

* * *

Sa Tapsilugan

"Boi, ayos ka lang kagabi?" tanong ni Zeikru kay Zian.

"Ayos lang, namangha nga ako, eh. Fan pa naman ako ng mga ghost, paranormal activities haha," sagot ni Zian.

"Sure ka ba? Sorry, ganyan talaga si Keizru, ayaw na ayaw niya sa mga bakla, nandidiri siya doon…"

"Oks lang, naiintindihan ko naman, ganyan din yung kaibigan ko… by the way, ano pala order niyo, ganun pa rin?"

"Oo, sige, salamat, upo na ko."

"Uyyy, si Longganisa seller," sabi ni Zaru.

"Longganisa seller, amputa," sabi ni Zeikru, habang umuupo.

"Yung post mo dito, tapos may ni-myday ka pa. Ano daw mga benefits kapag 'di na virgin, haha," sabi ni Zaru.

Nagtawanan sila nang marinig 'yon.

"Anak ng… si Keizru naman, eh."

"HAHAHAHAHAHA"

* * *

Sa kabilang banda, si Ractu

"Gagi, pre, nakita mo myday ni Zeikru?" tanong ng isang kaibigan ni Ractu.

"Wag mo nga siyang banggitin, muntik na tayong masuspinde dahil sa kanya," sagot ni Ractu.

"Pero pakinggan mo, 'Ano yung mga benefits kapag 'di ka na daw virgin?' Haha, parang tanga," sabi ng isa niyang kaibigan.

"Para ngang tanga… ay tawagin mo nga mga kasama natin, mamayang gabi may ipapagawa ako sa kanila."

"Sige…"

* * *

Sa dorm

"Anong mga pinanood ni Zeikru? Puro bold, hayyyss… at bakit puro mga lalaki?" sabi ni Keizru.

"Sana naman 'di bakla si Zeikru. 'Di ko na talaga alam gagawin ko," bulong niya sa sarili.

* * *

Raziku sent a message.

* * *

"Ano 'to? May balak pa talaga silang mag-date?" nang mabasa ni Keizru (Zeikru, pwede ba tayo magkita sa SM? Mga 8pm?) ang message ng kanyang kapatid, inakala niyang magde-date sila sa lugar kung saan sila madalas pumunta noong buhay pa siya. Umitim na naman ang mata ni Keizru, dahil baka may gawin si Raziku para maging bakla si Zeikru.

Kagad na umalis si Keizru papunta sa bahay nila, para pigilan si Raziku.

Sa laptop, hindi nabasa ni Keizru ang sagot ni Zeikru na hindi siya makakapunta.

* * *

7pm, nang nakauwi si Zeikru, nakita niyang nakabukas ang laptop niya pati na ang messenger. Pero hindi niya makita si Keizru o maramdaman. Nakita niya rin ang message ni Raziku, at inisip niyang baka pumunta si Keizru sa bahay nila para makipag-away ulit sa kapatid niya.

* * *

Habang tumatakbo si Zeikru palabas, hinarangan siya ng mga lalaki.

"Tabi po!" sabi ni Zeikru habang tumatakbo, pero bigla siyang hinatak.

"Hmph!" sinuntok siya sa mukha.

"Khh-! Ugh! Ano ba?" sabi ni Zeikru, habang dumudugo ang

mukha niya.

"Haaa… Haaa…" sinisipa siya ng mga lalaki.

"Aray! Aaaagh!"

"Tch. Wag ka kasing paepal!" sabi ng isa sa mga lalaki habang hinahawakan ang buhok ni Zeikru.

Chapter 11 - Reflections

Sa Bahay

"Hindi ka ba nadala?" sabi ni Keizru kay Raziku.

"Gagawin mo pang bakla 'yung kaibigan ko!" dagdag pa niya.

"Ha? Anong pinagsasabi mo, kuya?" sagot ni Raziku.

"'Wag ka ngang magkunwari. Siguro nung wala ako, lagi kayong nagde-date sa SM," sagot ni Keizru.

"Doon pa talaga sa paborito naming lugar? sinadya mo pa talaga?" dagdag pa niya.

"Ha? Hindi kami nagde-date. Hindi naman kami masyadong close, lalo na nung wala ka," sagot ni Raziku.

"Eh 'yung sinabi mo kay Zeikru na magkikita kayo sa SM ng 8 PM? Hindi ba date na 'yon? May exact time pa," sabat ni Keizru.

"Hindi 'yon date. Gusto ko lang naman malaman kung anong ginagawa mo," paliwanag ni Raziku.

"Eh bakit hindi mo na lang ako tanungin nang diretsyo? At saka, bakit pa sa SM?" sagot ni Raziku habang unti-unting nagiging normal yung mata ni Keizru.

"Di ba nga, kuya, galit ka sa'kin? At saka doon din talaga ang punta ko, kasama 'yung kaklase ko," dagdag niya.

"Ughhh… nasaan si Zeikru?" tanong ni Keizru.

"Wala dito. Hindi daw siya makakapunta. Mas pinili niyang

bantayan ka at alagaan," sagot ni Raziku habang ipinapakita ang convo nila:

* * *

Raziku: *Zeikru, pwede ba tayo magkita sa SM? Mga 8PM?*

Zeikru: *Pasensya na, 'di ako makakapunta :(Alagaan ko muna si Kei. Nag-aalala ako lalo na sa nangyari kagabi. Ayokong maulit 'yon.*

* * *

Bigla na lang umalis si Keizru para hanapin si Zeikru.

Habang si Raziku naman ay nag-message kay Zeikru:

"**Zei, pumunta dito si kuya. Grabe magselos. Nakakatakot HAHA.**"

Sa Labas

* * *

Naglalakad si Zian papunta sa bahay ni Raziku, nang bigla siyang makarinig ng tila may binubugbog.

"Ah!" sigaw ni Zeikru habang binubugbog.

"Pa-epal ka kasi… bakla!" sabay suntok sa kanya.

Nakita ni Zian si Zeikru na binubugbog ng ilang lalaki. Agad siyang sumugod at sinapak ang mga ito.

"Ahh! Tang*na mo!" sigaw ng isa.

Pinagsusuntok at sinisipa sila ni Zian, pero inilabas ng mga lalaki ang kanilang mga kutsilyo at nasaksak si Zian.

"Ahh!"

Biglang umiba ang ihip ng hangin. May nakita silang isang

lalaking nakatingin sa kanila—itim ang mga mata at nakangiti.

"Pre… nakikita mo ba 'yung nakikita ko?" tanong ng isa.

"Hindi 'yan totoo…" sagot ng isa.

Naglaho ang multo at biglang lumitaw sa mga reflection ng tubig. Isa-isang lumabas ang mga multo—walo silang magkakapareho ng mukha: itim ang mata, nakangiti.

Habang papalapit ang mga multo, nagsitakbo ang mga lalaki.

Pitong multo ang humabol sa kanila, habang 'yung pangwalo ay tinulungan sina Zeikru at Zian.

"Galing mo, Kei! HAHA. Natakot ako sa'yo!" sabi ni Zeikru.

"HAHA! Nakakatakot ba 'ko? Hindi ko rin alam kung anong nangyari. Basta nung nakita ko kayong binubugbog, bigla ko na lang nagawa 'yon," sagot ni Keizru habang unti-unting bumabalik sa normal ang kanyang mata.

"Idol! Ang galing mo! HAHA. 'Yan pala ang mukha mo… parang pamilyar ka," sambit ni Zian, manghang-mangha.

"Nagdodroga ba 'to?" tanong niya kay Zeikru.

"Hindi, fan lang 'yan ng mga paranormal stuff. HAHA," sagot ni Zeikru.

"Sige, punta ka na kay Raziku. Baka ma-infection pa 'yang sugat mo…" sabi ni Keizru.

"Tanggap mo na kami?" tanong ni Zian.

Tumango lang si Keizru.

* * *

Sa Dorm

Nakauwi na sina Keizru at Zeikru. Ginamot ni Keizru si Zeikru, tapos humiga na sila sa kama.

"Kei, grabe talaga kaba ko nung nakita kita. Sobrang nakakatakot. Akala ko nga maiihi ako sa shorts," sabi ni Zeikru

habang nakahiga.

"HAHA! Dapat kasi mag-diaper ka na, baby ko," biro ni Keizru.

"Pero nakakainis ka. Kaya mo palang magpakita sa iba, bakit hindi ka nagpakita kina Zaru?" tanong ni Zeikru.

"Hindi ko rin alam kung paano ko 'yon nagawa. Pero after noon, sobrang pagod ko. HAHA," sagot ni Keizru.

"Pahinga ka na muna," sabi ni Zeikru.

"Ay, 'di pa pala tayo tapos. Lagot ka talaga sa'kin. Sobrang nakakahiya 'yung pinost mong longganisa seller at 'yung nasa MyDay. Kung kaya kitang hawakan, bubugbugin kita…" sabi ni Zeikru—pero tulog na pala si Keizru, nakatalikod. Ngumiti lang si Zeikru ng palihim.

"Ay, sige. Matulog ka na muna. Lagot ka talaga sa'kin bukas…"

* * *

Kinuha niya ang cellphone para picturan si Keizru, pero sa camera—hindi siya makita.

Binuksan niya ang Messenger at nakita ang message ni Raziku:

"Zei, pumunta dito si kuya. Grabe magselos. Nakakatakot HAHA."

* * *

Ngumiti si Zeikru habang pinagmamasdan si Keizru. Nung sinubukan niya itong yakapin, nagulat siya—nahawakan niya ulit ito.

* * *

Ilang sandali lang, humarap si Keizru at niyakap si Zeikru pabalik. Namula yung muka ni Zeikru at bigla niyang hinalikan sa labi si Keizru, ngunit biglang nagising si Keizru.

"Anong ginawa mo?" tanong ni Keizru.

"Bakit mo 'ko hinalikan?" dagdag pa niya.

Chapter 12 - Ghosted

"Anong ginawa mo?" tanong ni Keizru.

"Bakit mo 'ko hinalikan?" dagdag pa niya.

"Wala lang… miss lang kita. Wag mong isipin 'yon, as a friend lang yung kiss na 'yon," sabi ni Zeikru.

"…"

"Tsaka diba, nung bata pa tayo, madalas tayong mag-kiss sa lips?" sabi ni Zeikru.

"Nung bata pa tayo 'yon. Pero ngayon, malalaki na tayo, at napaka-weird kapag naghahalikan ang dalawang lalaki — lalo na sa labi," sagot ni Keizru.

"Ay sorry… di na mauulit," malungkot na sabi ni Zeikru.

"Huy, wag ka naman maging malungkot. Pwede naman sa pisngi. Tsaka parang kapatid na kita," sabi ni Keizru habang naghe-headpat.

* * *

Kinabukasan, sa dorm, nagaasikaso na si Zeikru, pero si Keizru ay hindi ulit sumama sa kanya.

"Zei, iwan mo muna ulit ako sa dorm mo… at pahiram ulit ng laptop mo," sabi ni Keizru.

"Hindi na. Last time na iniwan ko yung laptop sa'yo, kung

anu-ano pinost mo… Tsaka di pa tayo tapos dun. Grabe, nakakahiya sa school," sabi ni Zeikru.

"HAHA, nagtry lang naman HAHA," sagot ni Keizru.

"Please, di na ko makikialam sa account mo. Magbabasa na lang ako sa FB ko," dagdag pa niya.

"Sige… pero ilo-log out ko muna account ko," sabi ni Zeikru.

"Bakit??" tanong ni Keizru.

"Anong bakit? Magpo-post ka nanaman ng mga longganisa," sagot ni Zeikru.

"Di na ko magpo-post."

"Kahit na. Tsaka magbabasa ka pa ng mga convo namin."

"D ah…"

"Weh? Maglo-log out pa rin ako para sure," sabi ni Zeikru habang nagla-log out.

"Luh…"

"Sige, mauna na ko. Dederetso pa ko kay Zaru…" sabi ni Zeikru habang paalis.

"Sige, ingat…" sagot ni Keizru habang nagpapaalam.

"Anu ba yan… nakakainis. Kaya ko kayang i-hack 'to? Matry nga," sabi ni Keizru habang hinahawakan ang laptop.

…

* * *

Sa bahay ni Zaru:

"Yare sayo?" Tanong ni Zaru,

"Ah ito? wala yan." sagot ni Zeikru,

"Anong wala yan, grabe 'yung mga pasa at sugat mo pre."

"Wala talaga yan promise."

"Bala ka, pag nalaman lang namin na sumasali ka sa hazing, isusumbong kita kay tita."

"haha, promise, wala lang ito." sabi ni Zeikru

"By the way, nasan na yung notes mo?" tanong ni Zeikru kay Zaru.

"Nandiyan sa kwarto ko, sa may lamesa," sagot ni Zaru.

"Sige, kunin ko na…" sabi ni Zeikru.

"Sige… ay wait, teka lang…" sabi ni Zaru sabay takbo papunta sa kwarto.

"Bakit?" tanong ni Zeikru.

"Off-limits kwarto ko…" sagot ni Zaru habang pinapaalis si Zeikru.

"Weh? Edi wow… ano tinatago mo? Baka nagsha-shabu ka ha," biro ni Zeikru habang pumasok pa rin.

"Hindi, alis ka muna…" sabi ni Zaru.

"Huyy… may teddy bear ka pala?" natatawang sabi ni Zeikru.

"May blue pa na panyo sa leeg," dagdag pa niya.

"Ako na kukuha ng reviewer natin. Alis ka na…" sabi ni Zaru habang pinapaalis siya.

"Wait… pamilyar yung teddy bear na 'yan… kay Kezinur 'yan, diba?" sabi ni Zeikru.

"Wag mong sabihing…" putol na sabi ni Zeikru dahil biglang nagsalita si Zaru.

"Naiwan ni Kezinur dito nung nag-sleepover kami…" sagot ni Zaru.

"Ahhh… sige, akin na. Bigay ko na lang sa kanya."

"Wag na. Ako na mismo magbibigay pagdating niya dito."

"Ah, sige."

"Oh eto… pasok na tayo," sabi ni Zaru habang inabot ang notes.

…

* * *

Sa tapsilugan, dumating na sila Zeikru at Zaru. Naka-order na rin si Kezinur.

"San si Keizru, Zei?" tanong ni Qurina.

"Wala, di siya sumama. Nasa dorm ko," sagot ni Zeikru.

"Wow… yan talaga unang sinabi mo, hindi yung pinost niya…" sabi ni Xyru.

"Pinost?" gulat na tanong ni Zeikru.

"Oo," sagot ni Xyru. "Tingnan mo kasi, may pinost ka nanaman HAHA," habang pinapakita ang post.

"Tang—lagot talaga sakin si Keizru mamaya…" sabi ni Zeikru.

"Eto ang dami," sabi ni Zaru.

* * *

Zeikru El Macho added a new post:

"Ikakagalit ba ng ice cream kung sa'yo yung gusto kong dilaan?"

"Pagkatapos ng titigan, dapat may tikiman."

"Di lahat ng lalaki nakatingin sa itsura... minsan sa dede."

* * *

"Tanginang 'yan…" napamura si Zeikru.

"Pano? Naka-log out na lahat ng account ko ha," sabi ni Zeikru.

"Mas okay na 'yan, para wala nang magsabi na bakla ka. Last na si Ractu," sabi ni Kezinur.

"Kaya nga lagi kang tinitripan ni Ractu kasi nakita kayo ng ex mo na nagbembangan sa school," dagdag pa ni Kezinur.

"Wow, salamat. Na-mention mo pa 'yon."

"Speaking of Ractu…" sabat ni Qurina.

"Nabalitaan niyo ba yung nangyari sa mga industrial engi-

neering students?" tanong niya.

"Hindi, bakit?" sagot ni Kezinur.

"Parang mukha lang ni Zeikru, parang binugbog HAHA," sabi ni Qurina.

"Ano bang nangyari sa mukha mo, Zei?" tanong ni Xyru.

"Secret…" sagot ni Zeikru.

"Kanina pa 'yan ha, ayaw talagang sabihin. Baka hindi namin alam, binubugbog ka na pala ni Ractu," hinala ni Zaru.

"Hindi HAHA…" tawa ni Zeikru.

"Kapag nalaman talaga namin, hindi lang sila ang bubugbugin namin… idadamay ka rin namin," sabi ni Kezinur.

"HAHA…" habang kinakabahan.

"Huy, ba't ganun, nagla-lag kanina pa phone ko…" reklamo ni Xyru.

"Bakit?" tanong ni Zeikru.

"Naggo-ghosting," sagot ni Xyru.

"Huh?" tanong ni Zeikru.

"Ganyan din sa akin kapag dumadaan yung posts mo," sabi ni Qurina.

"Monitor ghost — kapag biglang may blur or trailing," paliwanag ni Kezinur.

"Ahhh… baka minumulto ni Kei yung FB ko HAHA…" tawa ni Zeikru.

Nagsitawanan sila, tapos sa wakas dumating na yung order.

"Kuya Zeikru, kamusta si Kuya Keizru?" tanong ni Zian.

"Huy, magkakilala na kayo? Ang daya… di mo pa nga tinatanong pangalan ko huhu," reklamo ni Qurina.

"Ay, pasensya na po, Tita haha…" sabi ni Zian.

"Aray…" sabay-sabay nilang sabi.

"Grabe ka sakin, Kuya. Sakittt…" drama ni Qurina.

"Huy, mamaya gusto niyo SM tayo?" yaya ni Xyru.

"Sige… sama ko si Keizru," sabi ni Zeikru.

"Di kami pwede ni Kezinur, may tatapusin pa kami," sabi ni Zaru.

"Ano ba yan… kulang-kulang nanaman. Ikaw, Kuya? Sama ka, pleaseee," sabi ni Qurina.

"Di po pwede, may pupuntahan ako," sabi ni Zian.

"Oyy Qurina, may jowa na kayo. Wag ka na magpabebe diyan," sabi ni Xyru.

"Awww…" drama ulit ni Qurina.

…

* * *

Sa SM, tinatawagan ni Zeikru si Keizru pero hindi sinasagot.

"Wait guys, puntahan ko lang si Kei…" sabi ni Zeikru.

"Sige, ingat…" sabi ni Xyru.

"Pano ba 'yan, tayo nanaman dalawa naiwan dito…" sabi ni Qurina.

"Pang-ilang date na natin 'to ha, kakadate lang natin kahapon," sabi ni Xyru.

"Ayaw mo ba nun? First monthsary na natin, babe…" sabi ni Qurina kay Xyru.

"Di ba kahapon 'yon?" tanong ni Xyru.

"Eh hayaan mo na… gusto ko ulit maulit 'yon," sagot ni Qurina.

"Sige… isang kiss muna," sabi ni Xyru.

"Nasa mall tayo. Di ka ba nahihiya? HAHA… mamaya na lang sa bahay ko," sagot ni Qurina.

"Yesss…" sabi ni Xyru

Chapter 13 - The Things We Keep Inside

Pagkauwi ni Zeikru, agad niyang tiningnan kung ano ang ginagawa ni Keizru. Nakita niyang nakahiga ito sa kama.

"Oh? Ba't ka nakahiga? Ba't di ka macontact?" tanong ni Zeikru.

"Ummmmm…" Hindi makasagot si Keizru.

"Hmmm? Nasaan na nga pala yung laptop ko?" tanong muli ni Zeikru.

"Ummm… sorry Kei, nasira ko huhu. Nasa lamesa," sagot ni Keizru habang nagso-sorry.

"Hala! Anong ginawa mo? Nando'n yung mga files ko…" gulat na gulat si Zeikru at hindi makapaniwala.

"Sorry talaga Zei, bibilhan na lang kita," sabi ni Keizru.

"Saan ka kukuha ng pera? At hindi pera ang solusyon diyan! Ang dami kong importanteng files na naka-save doon, huhu," sabi ni Zeikru.

"Sorry talaga. Tutulungan na lang kita ma-recover yung files mo," sabi ni Keizru.

"Hindi na. Pero dahil sinira mo yung gamit ko, susundin mo lahat ng iuutos ko sa'yo," sabi ni Zeikru habang tinitingnan ang sira ng laptop.

"Sige," sagot ni Keizru.

"Hayyysss… grabe, sunog na sunog yung motherboard. Hindi na ito maaayos," sabi ni Zeikru.

"Sorry talaga…" sabi ni Keizru na parang pusang nagmamakaawa.

"Oks lang… ano ba kasi ginawa mo dito?" tanong ni Zeikru.

"Triny kong i-possess yung laptop mo para ma-hack ko. Oks naman nung una, kaso biglang uminit, kaya nasira," paliwanag ni Keizru.

"Ahh! Ikaw talaga, ang kulit mo. Kung tao ka lang, napingot na kita," sabi ni Zeikru.

"Bili na lang tayo. Tara, sumama ka. Bibilhan na rin kita ng laptop," sabi ni Zeikru.

"Wehhh?"

"Oo nga. Pati cellphone para madali kitang matawagan."

"Yehey! Thank you Zeiii!" tuwang-tuwa si Keizru.

* * *

Sa SM, sina Qurina at Xyru ay nasa restaurant, nagsusubuan ng pagkain sa bandang likod. Coincidentally, sa parehong restaurant pero sa harap, nando'n din sina Zaru at Kezinur—nagsusubuan din ng pagkain at umiinom sa parehong straw.

* * *

Pagkapasok nina Zeikru at Keizru sa mall, chinat nila sina Qurina at Xyru para itanong kung nasaan sila. Hindi agad sumagot ang dalawa. Habang chine-check ni Zeikru ang MyDay ni Qurina, nakita niyang nasa restaurant sila, kaya pinuntahan nila ito.

* * *

Pagdating sa restaurant, agad nilang nakita sina Zaru at Kezinur na nagsusubuan.

"Sabi ko na nga ba eh…" sabi ni Zeikru.

Nagulat si Keizru sa nakita—hindi niya in-expect na bakla pala ang dalawa.

"…"

"Ilang taon na sila?" tanong ni Keizru, pilit itinatago ang pagka-ilang sa mga bakla.

"Hindi ko alam. Ngayon ko lang din na-confirm," sagot ni Zeikru. Napansin niyang naiilang pa rin si Keizru kaya pumunta na lang sila kina Xyru.

"Wag mo na silang tignan, tara na. Nasa likod lang daw sila," sabi ni Zeikru.

* * *

Sa kabilang banda ng restaurant:

"Isa na lang, babe. Wala pa naman sila," sabi ni Qurina habang sinusubuan si Xyru.

"What if biglang dumating sila at makita tayo?" tanong ni Xyru.

"Hindi yan. Isa na lang, isang mabilis na subo na lang," sabi ni Qurina.

"Sige, pero pag nahuli tayo…"

Sabay subo ni Xyru.

"Pre, ilang buwan na kayo?" tanong ni Zeikru na biglang lumitaw sa tabi nila.

"Wahhhh!" gulat na gulat sina Xyru at Qurina.

"Kanina ka pa dito?!" tanong ni Qurina.

"Kakadating lang namin," sagot ni Zeikru. "Ang lakas kaya ng boses nyo. Narinig namin yung away nyo sa subuan."

"Bwisit na yan, HAHA," sabi ni Xyru.

"Grabe… pati kayo pala may jowa na. Ako na lang talaga ang wala, huhu," sabi ni Zeikru.

"Awww, kawawa naman, HAHA! Pati pala sina Kezinur at Zaru may jowa na rin," sabi ni Xyru.

"Oo, sila na. Nagsusubuan din doon sa harap," sabi ni Zeikru.

"Ay… sabi nila may gagawin daw sila… magde-date lang pala," sabi ni Qurina.

"Tara, guluhin natin. HAHA," sabi ni Xyru.

"Sige!" sabay-sabay nilang sagot.

* * *

Sa table nina Kezinur:

"Nur-nur, gusto mo doon tayo sa bahay namin? Wala sina mama," bulong ni Zaru.

"Ano na naman 'yan? HAHA. Ang dumi ng utak mo," sagot ni Kezinur.

"Ayaw mo ba? Anong gusto mong position?" tanong ni Zaru.

"Gusto. HAHA," sagot ni Kezinur.

"Anong position ang gusto mo?"

"Yung doggy style 'yung sa amin," biglang singit ni Zeikru sa usapan nila.

"WAAAHHH! Tangina nyo!" gulat na gulat at hiyang-hiya sina Zaru at Kezinur.

"HAHAHAHAHA!"

"Kailan pa?" tanong ni Qurina.

"Pre, ba't di nyo sinabi sa'min?" tanong ni Xyru.

"Ang sweet nyo, grabe! HAHA. Nag-uusap pa kayo kung

anong position ang gusto nyo mamayang gabi," sabi ni Zeikru—pero hindi nila namalayang umalis si Keizru.

"Ayieee, dito nagsimula ang lolo't lola ko. HAHA," sabi ni Qurina.

"Huy, ano ba? Nakakahiya kayo. Nasa labas tayo, ang daming nakakarinig," sabi ni Zaru.

"Huy, wag nyo nang asarin. Mga bashers kayo, HAHA," sabi ni Xyru.

"HAHAHAHA!"

"Huy, si Keizru nga pala?" tanong ni Zeikru.

"Ewan ko. Ikaw lang nakakakita sa kanya," sagot ni Xyru.

"Gagi! Nakalimutan ko—ayaw na ayaw ni Keizru sa mga ganito. Naiilang siya sa mga bakla," sabi ni Kezinur.

"Hala, baka naglayas 'yon. Haha, hanapin mo Zei," sabi ni Qurina.

"Sige, thanks," sagot ni Zeikru sabay alis.

* * *

Hinanap ni Zeikru si Keizru sa buong mall pero hindi niya makita. Hanggang sa nakita niya ito sa department store, nakaupo lang.

"Kei, anong ginagawa mo rito?" tanong ni Zeikru.

"Tumitingin lang. Bakit? Nasaan na yung mga kasama mo?" sagot ni Keizru na halatang nagtampo.

"Galit ka pa rin?" tanong ni Zeikru.

"Hindi," sagot ni Keizru.

"Sorry, hindi ko namalayang umalis ka," sabi ni Zeikru.

"Ok lang. Sanay na ako," sagot ni Keizru, halatang may tampo pa rin.

"Nagtatampo ka?" tanong ni Zeikru.

"Ewan. Sa tingin mo?" sagot ni Keizru.

"Tara, bibilhan kita ng laptop at cellphone," sabi ni Zeikru.

Tumango lang si Keizru.

* * *

Pumunta sila sa bilihan ng laptop at cellphone, at binilhan si Keizru. Pero hindi pa rin ito nagsasalita. Ang sagot lang niya palagi: "Ikaw bahala."

* * *

Pagdating nila sa dorm ni Zeikru, siya na rin ang nag-setup ng laptop at cellphone.

"Ayan, tapos na," sabi ni Zeikru. "Galit ka pa rin ba sa'kin? May ginawa ba akong mali?"

"Ewan ko sa'yo. Kung alam mong may mali ka, dapat alam mo na 'yun," sagot ni Keizru.

"Sorry na, Kei. Ako na yung mali. Sorry talaga. Alam ko na-mang naiilang ka sa mga bakla… hindi ka naging comfortable," sabi ni Zeikru habang sinusubukang yakapin si Keizru—pero hindi niya pa rin ito mahawakan.

"…"

"Matulog ka na. May pasok ka pa bukas," sabi ni Keizru.

"Bati na tayo?" tanong ni Zeikru.

"Hindi."

"Why?"

"Basta. Matulog ka na. Para tayong mga bata dito," sagot ni Keizru.

"Sige… tabi tayo."

"Ayoko."

"Aw…" paawa ni Zeikru.

* * *

Maya-maya, nakatulog na si Zeikru. Napansin ni Keizru na walang kumot si Zeikru, kaya kinumutan niya ito. Umupo siya sa upuan, tiningnan ang phone na binili para sa kanya, at ngumiti nang makita ang bagong FB account na ginawa para sa kanya: "**Keizru Matampuhin.**"

* * *

Nakatulog si Keizru sa upuan. Bigla niyang naalala ang tungkol sa confession.

* * *

"Hindi ka na galit sa'kin?" tanong ni Zeikru.

"Galit? Bakit naman ako magagalit?"

"Yung tungkol sa confession?"

"Ah... hindi mo ba maalala?"

"Yeah... Bakit, si Qurina ba ang nag-confess?"

"Hindi... basta." sagot ni Zeikru.

Chapter 14 - The Confession

Sa panaginip ni Keizru,

"Hindi ka na galit sa'kin?" tanong ni Zeikru.

"Galit? Bakit naman ako magagalit?"

"Yung tungkol sa confession?"

"Ah... hindi mo ba maalala?" dagdag pa niya

"Yeah... Bakit, si Qurina ba ang nag-confess?" sabi ni Keizru

"Hindi... basta," sagot ni Zeikru.

* * *

Kumidlat ng malakas habang lumalakas ang ulan.

"Kei..." sabi ni Zeikru.

"Hmm?" sabi ni Keizru.

"May aaminin ako." Pigil ang boses niya, nanginginig sa kaba.

"Ano 'yon?"

"Simula pa lang... simula pa lang nung bata tayo... gusto na kita. Hindi lang bilang kaibigan. Matagal ko nang tinatago 'to. Pero ngayon, gusto kong sabihin..." Napatingin siya sa mata ni Keizru. "I like you, Kei."

Tumahimik si Keizru. Ilang segundo ang lumipas bago siya sumagot.

"Bakit ako?" sabi ni Keizru sa kanya.

"Kase, ika—" Naputol ang salita ni Zeikru sa isang salita ni Keizru.

"Sorry."

"Ha?"

"Sorry, I don't like you. At alam mo naman na ayaw ko sa bakla, 'di ba? Nandidiri ako ro'n. Bakit ikaw pa?"

Bago pa makasagot si Zeikru, inihagis ni Keizru ang payong at tumakbo palayo.

Kumidlat.

"Wait... Keizru..." sabi ni Zeikru.

* * *

Flashback sa ospital,

"Kuya? Gusto mo ng Jollibee? Sagot ko na," alok ni Raziku.

"Sige... wait lang pala, tanong ko lang..." sabi ni Keizru.

"Ano po 'yon?"

"Tanong ko lang... kapag ba nag-confess yung %@!&!^@ mo, ano gagawin mo?" tanong niya kay Raziku, habang hindi niya gaanong maalala ang sinabi niya.*

"Tanong ko lang... kapag ba nag-confess yung %@!&!^@ mo, ano gagawin mo?"*

"Kapag ba nag-confess yung kaibigan mo, ano gagawin mo?" sabi ni Keizru na unti-unting lumilinaw.

"Bakit po 'yah? Sino yung nag-confess sa 'yo?" tanong ni Raziku.

"Si... si Zeikru..."

"Si Kuya Zeikru? Nag-confess sa 'yo?" sabi ni Raziku.

"'Di ba alam niya na ayaw mo sa bakla? Ba't pa siya nagkagusto sa 'yo?" dagdag pa niya.

"Ewan ko, 'di ko alam kung bakit. Itinuring ko naman siyang kapatid. Gusto ba niya na mas mataas pa doon?" sabi ni Keizru.

"Siya ba yung dahilan kung bakit ka po laging tulala?" tanong ni Raziku.

"Oo. Ang hirap. Ba't siya pa? Ba't siya naging bakla? Ang hirap tanggapin. Since mga bata pa kami, sobrang close kami. 'Di ko talaga matanggap," sabi ni Keizru.

"Sa school? Iiwasan mo ba siya?" sabi ni Raziku.

"Oo, mas maganda siguro 'yon. Ba't pa kasi nadagdag 'yon? Kakamatay lang ni Mama, nag-confess pa talaga siya sa 'kin," sabi ni Keizru.

* * *

Nagising si Keizru na may luha sa oras na 4:13 a.m. Pinagmasdan niya si Zeikru at sinabing, "Ba't mo 'yon ginawa? Ba't ikaw pa talaga." Lumabas si Keizru ng building at nagtungo sa labas.

* * *

"Ba't ganon? 'Di ba alam niya yung nangyari sa 'kin nung Grade 4? Yung nakidnap at nirape ako ng bakla? Bakit?" sabi ni Keizru na umiiyak.

Nagsilapitan yung mga multo doon sa lugar na 'yon at kinomfort si Keizru.

"Ayos ka lang, boi?"

* * *

Maya-maya, may dumating na dalawang multo kay Keizru.

"Kei, long time no see. Napano ka?" sabi ni Reo kay Keizru.

"Kuya? Paano?" sabi ni Keizru.

"Nakalabas kami sa sementeryo nung bumisita yung tita ko,"

sabi ni Karra na biglang lumitaw.

"Ate Karra, Kuya Reo, miss na miss ko po kayo," sabi ni Keizru na napaluha sa tuwa.

"Kami din. Napano ka, Kei?" sabi ni Karra.

"May naaalala ako bago ako mamatay," sabi ni Keizru.

"Halika, doon tayo mag-usap sa tinatambayan namin," sabi ni Reo.

Sumunod si Keizru at nagtungo sa maliit at lumang bahay.

* * *

"Dito kami nakatira," sabi ni Karra.

"Kayo? Edi magkakilala na po kayo matagal na," sabi ni Zeikru.

"Oo, magjowa kami dati" sabi ni Karra.

"'Di niyo kasi ikinuwento buhay niyo dati. Puro ako na lang yung nagkukuwento, HAHA," sabi ni Keizru.

"Eh eto kasing matandang babae na 'to, ayaw sabihin. Ayaw niya ulit maalala 'yon," sabi ni Reo.

"Sinong matandang babae? Ha?" sabi ni Karra na masama ang tingin.

"Wala po, sorry na huhu," sabi ni Reo na kaawang-awa.

"Ba't ayaw mo sabihin, Ate?" tanong ni Keizru.

"Eh, ang dami kasing nangyari. May i-co-confess pala ako sa 'yo," sabi ni Karra.

"Ayaw ko na po marinig 'yan. Eto nga po problema ko, tungkol sa kaibigan kong nag-confess," sabi ni Keizru.

"Ay, ang ibig kong sabihin, may sasabihin kami na 'di naming nasabi ng tapat," sabi ni Karra.

"Psst, ikaw magtapat," binulong ni Karra kay Reo.

"Ba't ako?" sabi ni Reo.

"Isa!" sabi ni Karra na may masamang tingin.

"Ummm, ano kasi, Kei, nagsinungaling si Karra—" sabi ni Reo na hindi natapos dahil kay Karra.

"Anong ako lang?" sabi ni Karra na nagagalit.

"I mean, nagsinungaling kami sa 'yo tungkol sa pagkamatay namin," sabi ni Reo.

"Po?"

"'Di ba—" sabi ni Reo na naputol ulit dahil kay Karra.

"'Di ba nung 1st day na nagkakilala tayo, sinabi naming kung bakit nando'n pa kami?"

"Akala ko ba ako?" sabi ni Reo nang pabulong.

"Ang bagal mo kasi," sabi ni Karra.

"Ehem, 'di ba may apat na reasons kung bakit nananatili pa rin yung kaluluwa sa mundo ng mga buhay?" sabi ni Karra.

"Una… psst ikaw magtuloy," sabi ni Karra habang kinakalabit si Reo.

"Akala—" sabi ni Reo na hindi na naman natuloy.

"Isa!" galit na nakatingin si Karra.

"Una, hindi pa oras; pangalawa, may *unfinished business* o may kailangang gawin para makamit yung hustisya; pangatlo, walang proper ceremony or rituals; at panghuli, hindi alam kung paano namatay," sabi ni Reo.

"Eh, hindi dahil sa wala kaming proper ceremony. Kaya kami nandito dahil sa *unfinished business*. Gusto naming hanapin yung pumatay sa amin twenty years ago," sabi ni Karra na pinutol na naman si Reo.

"Kaya hindi naming sinabi sa 'yo baka matulad ka din kay Phyxu at Neugrule," sabi ni Reo.

"Phyxu at Neugrule?" tanong ni Keizru.

"Reoooo, ba't mo sinabi pangalan ni Phyxu?!" galit na sinabi ni Karra.

"Ayy… kalimutan mo si Phyxu, basta si Neugrule, yung sinabi naming sa 'yo dati, yung kaibigan naming multo 15 years ago na biglang nagpakita sa asawa niya," sabi ni Reo.

"Ahhh, nasan na pala siya?" tanong ni Keizru.

"Dahil lagi siyang nagpapakita, nawalan na ng bait si Neugrule at napatay niya yung asawa niya dahil sa selos," ipinaliwanag ni Karra.

"Kaya nandito din kami para ipaalala sa 'yo na huwag kang magsanib at huwag mong abusuhin yung kakayahan mo bilang multo, kasi puwedeng mawalan ka ng bait kagaya ng ibang multo at maging masamang kaluluwa," sabi ni Karra.

"Ahhh, tanong ko lang po, sino si Phyxu?" tanong ni Keizru.

"Next question, please," sabi ni Reo.

"Bawal mong banggitin yung pangalan na 'yan. Huwag mo siyang hanapin. Napakadelikadong multo 'yon. Isa siyang taksil," sabi ni Karra.

"Ok po," sabi ni Keizru na medyo curious pa rin kay Phyxu.

"Ok, back to you. Ano pala nangyari sa 'yo?" sabi ni Reo.

"Eh, tungkol po sa kaibigan ko na nag-confess sa 'kin," sabi ni Keizru.

"Oh, bakit?" sabi ni Karra.

"Lalaki siya…" sabi ni Keizru.

"Oh? Ano masama doon?"

"Eh, hindi ko po kasi matanggap na bakla yung kaibigan ko," sabi ni Keizru.

"Kei, babae man o lalaki, hindi na 'yon importante. Ang mas importante ay kung ano yung sinisigaw ng puso," sabi ni Reo.

"Kung hindi ka man comfortable, huwag mong sirain yung damdamin niya sa pag-iiwan ng masakit na salita o kaya sa pag-iwas mo. Kasi parang sinira mo yung pag-asa niya. Parang tayo, puwedeng mawalan tayo ng pag-asa na makaalis sa mundo na

ito. Hindi natin makakamit yung langit, kapag nawalan tayo ng pagasa na makamit yung mga requirements o reasons ng patay." paliwanag ni Karra.

"Ahhh…" sabi ni Keizru na medyo nagiguilty sa ginawa niya dati.

Chapter 15 - Mga Alaala

Pagkagising ni Zeikru, hindi niya mahanap si Keizru. Inisip niya na nagtatampo pa rin ito at umuwi na lang kina Raziku. Nakita niya ang phone na mukhang ginamit na ni Keizru, pero hindi ito dinala.

* * *

Malungkot siya ngunit dumiretso na si Zeikru sa school dahil may final exam pa sila sa Discrete Mathematics.

"Pre, may notes ka? Magrereview ako," sabi ni Zaru kay Zeikru.

"Wala eh. Baka sila Qurina meron," sagot ni Zeikru habang papunta kina Qurina.

"Qurina, may notes ka?" tanong ni Zeikru.

"Wala. 'Wag na magreview, sabay-sabay naman tayong babagsak HAHA," sagot ni Qurina.

"Bahala ka diyan, hindi ka makakagraduate," sabi ni Zeikru.

"Hiram na nga lang ako ng notes sa iba," dagdag pa niya.

* * *

Sa oras ng exam nila, hindi makafocus si Zeikru. Nasa isip pa

rin niya si Keizru. Miss na miss niya ito. Balak niyang pumunta kina Raziku pagkatapos ng exam para maresolba ang problema nila.

* * *

Pagkatapos ng exam:

"Pre, sama ka sa amin?" tanong ni Kezinur.

"Saan kayo pupunta?" tanong ni Zeikru habang nagliligpit ng gamit.

"Balak naming pumunta ulit sa SM," sabi ni Xyru.

"Pupunta na naman kayo? Kakapunta lang natin ah," gulat na sabi ni Zeikru.

"Dali na, triple date! HAHA. Sama mo din si Keizru," sabi ni Zaru.

"HAHA, wala, naglayas si Keizru," sagot ni Zeikru.

"Hoy, anong ginawa mo?" tanong ni Qurina.

"Wala, nagtatampo lang, tsaka ayaw kayong makita… alam niyo na," sagot ni Zeikru.

"Ano ba kasi nangyari? Ba't ayaw na ayaw niya sa mga bakla?" tanong ni Qurina.

"Eh… na-trauma siya dati nung Grade 4 pa kami," sagot ni Zeikru.

"Ha? Ano nangyari?" tanong ni Qurina.

"Eh, nung pauwi na kami galing school, nakidnap siya. Sabi niya, nirape daw siya ng isang bakla."

* * *

Simula nung araw na 'yon, hindi na nagpakita si Keizru ng tatlong araw.

Nakatakas si Keizru nung nasaksak niya yung kumidnap sa kanya. Pagdating niya sa bahay, ikinuwento niya yung nangyari — na nirape siya ng isang bakla. Hindi na nahuli yung kumidnap sa kanya.

Hanggang ngayon, natrauma siya sa mga bakla. Natatakot siya at laging nababangungot.

* * *

"Ahh, grabe pala nangyari kay Keizru," sabi ni Kezinur.

"Buti na lang hindi ako nag-confess kay Keizru," dagdag pa niya.

"Ha?! May crush ka kay Keizru?!" sigaw ng lahat.

"Oo, pero hindi ko na natuloy. Baka masira yung friendship namin," paliwanag ni Kezinur.

"Pero buti talaga hindi pa alam ni Keizru yung tungkol sa confession ko," bulong ni Zeikru.

"Hindi pa rin niya alam? Malala 'yan, boy. Once na nalaman niya, baka layuan ka nun at hindi ka na kausapin," sabi ni Zaru.

"Onga, kasalanan kasi ni Qurina," nanisi si Zeikru.

"Ba't ako?" tanong ni Qurina.

"Kung hindi mo binalak mag-confess sa araw na 'yon, hindi ako nakapag-confess," sagot ni Zeikru.

"Hayaan mo na, nangyari na," sabi ni Qurina.

"Hindi ko tuloy alam ang gagawin ko kapag nalaman niya. Baka multuhin niya ako," sabay tawa ni Zeikru.

"Hindi niya 'yon gagawin. Mabait si Keizru," sagot ni Kezinur.

"Ay oo nga pala, noong araw na nakabalik si Keizru, nireport ba ng magulang niya yung nangyari sa pulis?" tanong ni Xyru.

"Hindi. Noong mga araw na 'yon, kakamatay lang ng tatay ni Keizru, si Tito Reoyo, dahil sa suicide. Nabaliw naman ang

nanay niya, si Tita Jacara," paliwanag ni Zeikru.

"Ahh, nakakalungkot naman. Tapos ilang years lang, namatay si Keizru… nasaan na pala si Tita Jacara?" tanong ni Qurina.

"Namatay na rin si Tita Jacara four years ago. After nun, namatay din si Keizru. Bale naiwan na lang talaga ang kapatid niya, si Raziku," sagot ni Zeikru.

"Naiiyak ako," sabi nila sabay-sabay.

"Onga eh. Tapos sabi ng mga pulis dati, suicide daw ang nangyari kay Tita Jacara dahil sa PTSD. Pero sabi ni Raziku, namurder daw siya," dagdag ni Zeikru.

"Grabe naman, ang lala talaga ng bansa natin," sabi ni Xyru.

"Tama. Wait, punta na ako kay Raziku," sabi ni Zeikru, sabay alis.

* * *

Samantala, malapit sa tulay, naglalakad sila Ractu nang may isang lalaking humarang sa kanila.

"Ano problema mo?" sabi ni Ractu.

"Diba nakita mo dati si Zeikru na nakipag-sex sa iba?" tanong ng lalaki.

"Oo, bakit?" tanong ni Ractu.

"May video clip ako na nakikipag-sex siya dati," sabi ng lalaki.

"Sige, send mo sa'kin," sagot ni Ractu.

"Isesend ko sa'yo kung sasabihin mo lahat ng alam mo kay Keizru," sabi ng lalaki.

"Naging kaklase ko siya noong Grade 9 and 10. Matalino, madaming chicks, ayaw niya sa mga bakla, may gusto si Zeikru kay Keizru, namatay si Keizru noong Grade 10 pa kami, ummm…," sabi ni Ractu.

"Sabi ko nga ba… I-post mo yung video ni Zeikru na

nakikipag-sex," sabi ng lalaki.

"Ano Facebook mo? Sa dump account mo na lang i-send," sabi ni Ractu.

"Astrop Not," sagot ng lalaki.

"Sige…"

* * *

Sa bahay ni Raziku, nakarating na si Zeikru at pumasok sa loob.

"Raziku?" tawag ni Zeikru.

"Ohh?" sagot ni Raziku.

"Nandyan ba si Kei?" tanong ni Zeikru.

"Wala dito. Diba nasa dorm mo?" sagot ni Raziku.

"Ha? Akala ko umuwi dito," nagtatakang sagot ni Zeikru.

"Wala… simula nung nagselos siya sa'yo, hindi na 'yun umuwi," sabi ni Raziku.

"Ay…" sagot ni Zeikru, medyo malungkot.

"Ay oo nga pala, pwede mo bang sabihin sakin lahat ng nangyari kay Tita Jacara? Simula nung nabaliw siya?" tanong ni Zeikru.

"Eh, di ko masyadong matandaan, pero ang alam ko, nagkaroon si Mama ng PTSD dahil nagsuicide si Papa," sabi ni Raziku.

"Pagkatapos mamatay si Papa, sinisi ni Mama ang sarili niya kasi akala niya siya ang may kasalanan kung bakit nagsuicide si Papa," kwento ni Raziku habang napapaluha.

"Simula nun, lagi kaming pumupunta sa ospital para ipacheck-up si Mama," dagdag pa niya, pinupunasan ang luha.

"Sino yung doktor?" tanong ni Zeikru.

"Dr. Madnaru R. Villano," sagot ni Raziku.

"Pagkatapos mamatay si Kuya, wala na kaming balita doon. Sabi nila, nag-retire na siya o kaya namatay," paliwanag pa ni

Raziku.

"Ahh… doon sa araw na mismong namatay si Tita, naaalala mo pa ba kung bakit siya pumunta sa bar?" tanong ni Zeikru.

"Inimbitahan lang siya ng kaklase niya dati," sagot ni Raziku habang nanginginig ang boses.

"Nasa taas ako noon nang narinig ko si Mama umuwi, may kasama siyang lalaki…"

"Pagkababa ko, nakita ko yung isang lalaki, nakasalamin, matangkad, na sinaksak si Mama gamit ang pink na kutsilyo."

"Sa sobrang takot ko, nagtago lang ako sa taas habang yung lalaki tinatanggal ang mga ebidensya at umalis."

"Kinabukasan na nila nalaman na patay na si Mama. Noong araw na 'yon, tinawagan namin si Kuya sa school," umiiyak na sabi ni Raziku.

"Kasalanan ko kasi, kung hindi lang ako naging duwag, buhay pa si Mama," umiiyak na dagdag ni Raziku.

Kinomfort ni Zeikru si Raziku, habang si Keizru, hindi nakikita ng iba, ay nakatayo sa tabi nila — tahimik na lumuluha habang pinagmamasdan ang nakaraan nilang lahat.

Chapter 16 - The Death of Jacara

Natutulog si Keizru sa bahay nina Reo at Karra, nang muli niyang mapanaginipan ang tungkol sa tawag.

"AHHHH!" sigaw niya.

"Oh? Nananaginip ka na naman," sabi ni Reo.

"Ano meron?" tanong ni Karra.

"Tungkol lang po sa pagkamatay ng nanay ko," sagot ni Keizru.

"Ahhh… Bakit? May naaalala ka pa ba?" tanong ni Karra.

"Hindi ko masyadong maalala yung tunay na nangyari kay Mama," sabi ni Keizru.

"Sabi nila, nagsuicide daw siya. Pero sabi ng kapatid ko, pinatay daw siya," dagdag pa niya.

"Ahh, alam ko na kung bakit nandito ka pa rin," sabi ni Reo.

"Diba una, hindi mo pa oras — check ata yon. Pangalawa, walang proper ritual o ceremony — hindi mo pa 'yon nagagawa. Pangatlo, hindi mo alam kung paano ka namatay. Sabi mo hit-and-run — check. At lastly, may unfinished business ka pa."

"Baka may isa ka pang requirement — na alamin mo at bigyan ng hustisya ang pagkamatay ng mama mo," dagdag pa ni Reo.

"Ahh… pero paano? Wala naman ako nung namatay si Mama," sagot ni Keizru.

"Yun lang…" sabi ni Reo.

"May isa akong paraan," sabi ni Karra.

"Tinuro sa'kin 'to dati."

"Ano po 'yon?" tanong ni Keizru.

"Kaso, napakadelikado. Puwede mong hindi makontrol ang sarili mo, lalo na kapag napakasakit ng katotohanan," sabi ni Karra.

"Kaya ko po 'yan. Nandito naman kayo, eh," sagot ni Keizru.

"Baka hindi mo kayanin," sagot ni Karra.

"Kaya ko po, promise…" tugon ni Keizru.

"Sure ka?" tanong ni Karra.

"Opo," sagot ni Keizru.

* * *

Sa dorm ni Zeikru, nandoon sina Zaru, Kezinur, Xyru, at Qurina. Pinag-iimbestigahan nila ang totoong dahilan ng pagkamatay ni Jacara.

"Eto, theory ko — sinaksak ng lalaki si Tita dahil lasing sila," sabi ni Kezinur.

"Pwede. Kasi galing sila sa bar. Baka nag-inuman sila," sabi ni Zeikru.

"Pero try natin mag-gather ng info tungkol sa lalaki," dagdag pa ni Zeikru.

"Sabi ni Raziku, namatay si Tita nung April 5, 2020. Nalaman na lang nila Keizru nung April 6 — yung araw na biglang umalis si Keizru at ibang-iba na siya nung bumalik sa school," sabi ni Zeikru.

"Tapos next week, Monday, April 13, 2020 — nung bumalik si Keizru sa school. At nung araw na 'yon, doon nag-confess si Zeikru," dagdag ni Kezinur.

"Tang-, wag mo na 'yon i-mention," sabi ni Zeikru.

HAHA

"Alam mo ba kung anong bar 'yon?" tanong ni Xyru.

"Hindi… Hindi rin alam ni Raziku," sagot ni Zeikru.

"May CCTV?" tanong ni Qurina.

"Wala," sagot ni Zeikru.

"Paano 'to?" tanong ni Qurina.

"Parang malabo… pero gather kayo ng info. Interview kayo," sabi ni Zeikru.

"Sige."

* * *

Sa bahay ni Raziku, pumasok sina Reo, Keizru, at Karra.

"Ay, may pasok pala si Raziku," sabi ni Keizru.

"Bale dito daw po naganap 'yung murder, sabi ni Raziku," sabi ni Keizru habang nakaturo sa kusina.

"Ahh… Try mong humawak ng gamit na may kinalaman sa krimen na 'yon," sabi ni Karra.

"Ate Karra, puwede na po ba akong magpakita sa mga tao?" tanong ni Keizru.

"Hindi pa puwede. Kasi kapag palagi kang nagpapakita, puwede kang mawalan ng bait," sabi ni Karra.

"Awww, hindi pa naman nangyari sa 'kin 'yon," sagot ni Keizru.

"Wehhh…" sabi ni Karra.

"Opo," sagot ni Keizru.

"'Di pa rin ako naniniwala," sabi ni Karra.

"Tuloy mo na 'yon," sabi ni Karra.

"Ah sige po… Sabi sa akin ng kapatid ko, ito daw 'yung pinangsaksak kay Mama," sabi ni Keizru sabay hawak sa pink na kutsilyo.

"Wala naman pong nangyayari…" sabi ni Keizru.

"Meron 'yan. Focus ka lang…" sabi ni Reo.

* * *

Ilang minuto ang lumipas, pero wala pa rin.

"Wala pa rin…" sabi ni Zeikru.

"Ba't gano'n? 'Yan 'yung sinabi sa atin ni Neugrule eh," sabi ni Reo.

"Try mong alalahanin 'yung araw na 'yon," sabi ni Karra.

"Nasa bahay ako ng kaibigan ko noon," sagot ni Keizru.

"Isipin mo 'yung mga bagay na konektado sa pagkamatay ng mama mo. At pumikit ka," sabi ni Karra.

Sinunod ni Keizru lahat ng sinabi ni Karra.

* * *

Matapos ang ilang segundo, nakatulog si Keizru habang hawak ang pink na kutsilyo.

"Huy, Karra, nakatulog na ata si Keizru. Gisingin ko," sabi ni Reo.

"Wag. Hayaan mo siya," sabi ni Karra habang pinigilan ang kamay ni Reo.

* * *

Sa panaginip ni Keizru…

"Ba't ako nandito?" tanong ni Keizru habang nasa kwarto niya.

Bumaba siya. Nakita niyang patay lahat ng ilaw. Hanggang sa may pumaradang kotse.

"Mama?" sabi ni Keizru sabay lumuha.

"Jacara, puwede pa-inom ako ng tubig? Nahihilo ako," sabi ng lalaking nakapolo, naka-salamin, at matangkad na ganyang ganyan ang pagkalarawan ni Raziku — kasabay ni Jacara pumasok.

"Tara, pasok ka. Nandoon 'yung tubig sa kusina," sabi ni Jacara.

"Ikaw lang ba nandito?" tanong ng lalaki.

"Hindi. Si Keizru nasa bahay ng kaibigan niya. Si Raziku natutulog na ata. At saka 'yung asawa ko si Reoyo nasa harap natin," sagot ni Jacara.

"Si Reoyo?" tanong ng lalaki.

"Ayun oh, bulag ka na ata. *Haha*," sabi ni Jacara sabay turo sa harap nila. Pero wala naman silang nakikita - naiimagined lang ni Jacara dahil may PTSD at grief siya.

"Wala ah," sabi ng lalaki.

"Ayun oh, kumakaway pa nga sa 'yo," sabi ni Jacara.

"Ahh…" sabi ng lalaki na nagkunwari lang na may nakikita.

"Nainom mo na ba 'yung gamot mo, Jacara?" tanong ng lalaki.

"Hindi pa. Ayaw akong painumin ng asawa ko, Dok," sabi ni Jacara, nakangiti.

"Hindi puwede. May PTSD ka. Nasaan na 'yung gamot mo?" tanong ng lalaki.

"Wag na, Dok. Iinom naman ako mamaya," sagot ni Jacara.

"Kahit na… Hindi ka gagaling sa grief mo," sagot ng lalaki.

"Ba't parang pamilyar 'yung lalaki... Parang nakita ko na siya dati," bulong ni Keizru sa sarili.

"Promise, iinumin ko 'yon," sabi ni Jacara.

"Eto na lang — titigilan ko na 'yung pangungulit ko sa 'yo, kung gagawin mo 'yung ipapagawa ko," sabi ng lalaki.

"Ano po 'yon, Dok?" tanong ni Jacara.

Hinubaran siya ng lalaki at pinilit siyang makipagtalik.

"Dok, tama na po. Ayaw ko po nito," pagmamakaawa ni Jacara.

"Mama…" sabi ni Keizru, napaluha sa nakita. Tinakpan niya ang kanyang mga mata.

"Ughhhh… Ang sarap mo, Jacara. Ang tagal kong hinintay 'to," sabi ng lalaki.

"Tama na po… Reoyo, tulungan mo ko!" pagmamakaawa ni Jacara.

"Reoyooo!" sigaw ni Jacara.

"Ayaw ko na po… Tama na!" iyak ni Jacara.

Biglang kinuha niya ang pink na kutsilyo at sinaksak ang lalaki sa binti.

"AHHHH!" sigaw ng lalaki, pero kinuha niya ang kutsilyo at sinaksak si Jacara sa dibdib.

"AH!" Napahiga si Jacara, umiiyak habang kumalat ang dugo sa kusina.

"Jacara… Sorry. Hindi ko sinasadya," sabi ng lalaki na tila natauhan.

"Bakit ko 'yon ginawa??!" dagdag pa niya.

"Mama…" sabi ni Keizru habang umiiyak.

Sa dami ng nakita niya, napaatras si Keizru — at nakita ang kapatid niyang si Raziku na umiiyak, nagtatago sa hagdanan.

"Raz… Sorry kung wala 'yung Kuya mo," bulong ni Keizru.

* * *

Nagising si Keizru na may luha sa mga mata.

"Oh, kumusta? Nalaman mo na?" tanong ni Karra.

"Opo… Hindi suicide ang nangyari. Sexual assault. Nirape si Mama, at sinaksak," sagot ni Keizru.

Chapter 17 - #SirangBuhay

"Kilala mo kung sino 'yung lalaki?" tanong ni Reo.

"Hindi, pero ang alam ko, nakita ko na siya dati. Pamilyar 'yung mukha niya," sagot ni Keizru.

"Pwede na ba akong magpakita? Para masabi ko na sa kapatid ko," dagdag pa niya.

"Hindi muna pwede. Bukas ka na lang magpakita. Kailangan mong magpahinga mula sa pagpapakita mo. Ilang araw ka nang nagpaparamdam, baka hindi mo na namamalayan, hindi mo na pala nakokontrol 'yung emosyon mo," sabi ni Karra.

"Ayy…" sagot ni Keizru.

* * *

Sa university ni Zeikru, nagpe-prepare na sila para sa huling final exam nila.

"Sa wakas, last na! Incoming 3rd year na ako, haha!" sabi ni Qurina.

"Ang tanong, makakapasa ka ba?" sabi ni Xyru.

"Syempre naman!" sagot ni Qurina nang may confident.

"Wow, ang yabang. Baka ikaw pa 'yung hindi makapasa," sabi ni Xyru.

"Wag na muna kayong mag-away. Magsisimula na 'yung

exam," sabi ni Zaru.

* * *

Pagkatapos ng exam, naglakad sila at dumiretso sa malapit na coffee shop.

"Ano sa tingin niyo magiging grades niyo?" tanong ni Zaru.

"1.75, something ganun," sagot ni Kezinur.

"Wow, ang yabang. Pustahan, 2.00 pababa ka," sabi ni Zaru.

"Sige. Kapag nanalo ako, isang buwan akong top," sagot ni Kezinur.

"Ay wow, 'di ko pala inaasahan na bottom pala si Kezinur, haha!" sabi ni Qurina sabay tawa.

"Eh, lagi kasi siyang talo sa pustahan, haha. Hindi pa niya nararanasang maging top," sabi ni Zaru.

Tawanan sila.

"Wow, sige, ipahiya mo pa ako," sagot ni Kezinur na nagtampo.

"Huy, joke lang, haha," sabi ni Zaru sabay yakap kay Kezinur.

"Sakit niyo sa mata," sabi ni Zeikru.

"Haha! Kawawa ka naman. Kung buhay lang si Keizru, mas malala ka pa sa kanila," sabi ni Xyru.

"'Di ah. Malabo. Hindi kami magiging kami, magagalit pa 'yun sa 'kin," sabi ni Zeikru.

"Kung hindi siya natrauma, siguro simula pa elementary, nagbe-bembangan na kayo," sabi ni Kezinur.

"Hoy! Ang bastos niyo, haha," sabi ni Zeikru habang namumula at nai-imagine ang sinabi.

"Dati ba, nakita mo na 'yung talong ni Keizru?" tanong ni Qurina.

"Yung maugat, malapot, matigas, malaki…" dagdag ni Qurina bago siya pinitik ni Xyru sa ulo.

"Arayyyy…" reklamo ni Qurina, habang si Zeikru ay pulang-pula habang ini-imagine nya.

"Napaka-wild ng utak mo…" sabi ni Xyru.

"Nagseselos 'yung isa, oh," biro ni Zaru.

Tawanan ulit sila.

"Ay by the way, sa Linggo, free kayo?" tanong ni Qurina.

"Oo."

"Gala tayo sa SM," sabi ni Qurina.

"SM na naman? Hindi ba kayo nagsasawa?" tanong ni Xyru.

"Magdagat na lang tayo. May kakilala akong may-ari ng hotel, discounted tayo," sabi ni Zaru.

"Ay wow, kaso hindi ako makakasama. Wala akong pera," sabi ni Qurina.

"Sagot na 'yan ni Zeikru, mayaman 'yan," sabi ni Kezinur.

"Grabe, napakabuti niyong kaibigan. Kayo nagyaya, Sagot ko," sabi ni Zeikru nang sarcastic.

"Salamat…" Sabi nila,

"Sagot ko na," sabat ni Neo na nakikinig pala sa likod nila.

"Huy may nag-volunteer! Salamat… Neoooo!" sigaw ni Qurina nang makita si Neo.

"Kanina ka pa nakikinig?" tanong ni Zeikru.

"Kakadating ko lang. Yayayain ko sana si Zeikru sa Linggo, kaso narinig ko na may pupuntahan kayo, kaya sasama na lang ako," sagot ni Neo.

"Sigeee, sa room ko ka na lang matulog para tipid, hehe," sabi ni Qurina, sabay pitik ulit ni Xyru sa ulo niya.

"Aray! Ang sakit, huhu," reklamo ni Qurina.

"Isa na lang, ha," sabi ni Xyru na nakangiti.

"Invite ko din sina Raziku at Zian."

"Sino si Zian?" tanong ni Qurina.

"Yung kuya sa tapsilugan," sagot ni Zeikru.

"Ang daya! Hindi man lang sinabi sa 'kin pangalan niya," reklamo ni Qurina.

* * *

Habang nag-uusap sila tungkol sa plano sa dagat, may nakita si Kezinur na video sa GC.

"**MUST SEE! A sex video of a student from Computer Engineering was leaked!**"

@Followers

@Everyone

@Highlights

* * *

"Gagi pre… 'di ba ikaw 'to?" sabi ni Kezinur habang pinapakita ang cellphone kay Zeikru.

* * *

"UGH, UGH, Sarap mo... puta..." sabi ni Zeikru sa video.

* * *

"Saan 'yan?" tanong ni Zeikru na kinakabahan.

"Sa GC natin. May nag-post ng scandal mo, boy," sabi ni Kezinur.

"Sino 'yung nag-post?"

"Anonymous. Naka-post sa Facebook, shinare lang 'yung video sa GC natin," sagot ni Kezinur.

"Patay. Ex mo 'yun, 'di ba?" tanong ni Zaru.

"Oo," sagot ni Zeikru, tila natulala.

"Guys, i-report niyo…" sabi ni Qurina, nag-aalala.

"Tang—papatayin ko 'yung nag-post niyan," galit na sabi ni Xyru.

"Sino 'yung ex mo?" tanong ni Neo.

"Si Astrop, pinsan ni Qurina," sagot ni Zaru.

"Ilan na 'yung viewers?" tanong ni Qurina.

"Umabot na ng limang daan," sabi ni Kezinur.

"Report niyo, bilis! Tawagin niyo na rin mga kakilala niyo. Pakireport niyo!" sigaw ni Xyru.

"Baka pinsan ko yung nagpost… wait, kakausapin ko siya," sabi ni Qurina habang paalis.

"Wag mong isipin 'yung mga comments, Zeikru," sabi ni Neo habang kinakalma siya.

* * *

Mga comment:

"Tangina, bakla pala si Zeikru."

"Ano kaya gagawin ng mga magulang ni Zeikru?"

"Kawawa 'yung kinabukasan ni Zeikru. HAHA."

"Bading, grabe. HAHA. Akala ko pa naman lalaki. Nagpapanggap lang pala. HAHAHA."

"Bading, amputa. HAHAHA."

"Sabi ko na Barbie, HAHA."

"Sarap na sarap pa siya sa video, oh. HAHA."

"Kung buhay pa si Keizru, lagot si Zeikru. Bugbog-sarado. HAHA."

"Gago, ang bastos."

* * *

Napaluha si Zeikru habang binabasa niya ang mga comments.

"Tama na 'yan," sabi ni Neo sabay kuha ng phone.

"Ako na bahala kay Zeikru. Iuuwi ko na siya," sabi ni Neo habang magkasabay silang pumunta sa dorm.

"Anong room mo?" tanong ni Neo.

"069," sagot ni Zeikru.

"Okay lang 'yan. Nandito naman kami. Ipaglalaban ka namin," sagot ni Neo.

* * *

Kinabukasan, sa bahay ni Raziku…

"Razz?" tawag ni Keizru.

"Kuyaa! Saan ka galing? Miss na miss kita!" sigaw ni Raziku sabay takbo papunta kay Keizru.

"Nagpahinga lang… Raz, alam ko na kung ano 'yung ikinamatay ni Mama," sabi ni Keizru.

"Hindi ito suicide o Murder ang nangyari," dagdag pa niya.

"Sexual harassment ang nangyari. Nirape si Mama, tapos sinaksak ng kutsilyo," tuloy pa niya.

Chapter 18 - Pagbalik

Ring. Ring. Ring.

Zeikru El Macho didn't answer your call.

* * *

"Ayaw pa rin niya sagutin yung tawag." sabi ni Xyru.

"Hayaan mo muna siyang mag-isa." sabi ni Neo.

"I-cancel ko na ba yung dagat?" sabi ni Zaru.

"Wag muna, baka sa susunod maka-move on na siya." sabi ni Qurina.

"Kapag ba ikaw na ang na-leak yung video na nakipag-sex ka, nakita ng homophobic mong kaibigan at nakita din ng nanay at tatay mong may mataas na posisyon, makaka-move on ka pa ba sa maikling panahon?" sabi ni Kezinur.

"Tama na! I-cancel muna natin yun." sabi ni Zaru.

* * *

Swimming sa Dagat, Huwag I-Drawing:

Zaru Espinoza left the group: @everyone, di muna tuloy yung dagat sa linggo.

Raziku may Itlog: Ah sige.

Zian Tulala: Ay bakit?

Zaru Espinoza left the group: Sa susunod na, kapag okay na si Zeikru.

Raziku may Itlog: Ay @Zeikru El Macho nandito pala si Kuya, uwi ka dito.

Nur Nur: Hindi makakauwi si Zeikru, may nangyari. Siya na lang muna pumunta.

* * *

Si Zeikru ay umuwi sa kanilang bahay, pero sermon lang ng magulang niya yung natanggap niya.

"Bobo ka ba? Alam mo naman yung trabaho namin, diba?" sigaw ng papa ni Zeikru na si Zaku.

"Anak, ba't di mo sinabi na bakla ka? Hindi ka lang yung napapahiya." sabi ng nanay ni Zeikru na si Ria.

"Napapahiya? Hindi niyo nga ako tinanong kung okay pa ba ako? Atsaka sa buong buhay ko, hindi ko naranasan yung pagmamahal niyo sa'kin. Puro na lang trabaho—mas importante pa yung trabaho niyo kaysa sa akin." sabi ni Zeikru na napapaluha.

"Tama na, nak…" sabi ni Ria.

"Sarili n'yong anak, hindi niyo alam kung lalaki ba ako o bakla. Kahit kailan hindi kayo pumunta o nagpakita nung birthday ko."

"Nak, tumigil ka na." sabi ni Ria.

"Alam mo po, lagi kong sinisisi sarili ko na dapat pala hindi ko ininvite si Keizru nung birthday ko. Kung hindi ko siya ininvite, malamang buhay pa siya pati si Tita Jacara." sabi ni Zeikru na umiiyak.

"Tarantado ka! Wala kang galang sa magulang mo!" sabi ni

Zaku sabay sapak kay Zeikru.

"Oo, wala talaga akong galang. San ba naman ako magmamana kung yung sarili kong magulang, wala ding galang sa damdamin ko!" sabi ni Zeikru na umiiyak.

"Tama na Zeikru." sabi ni Ria na napapaluha.

"In my whole life, I never received your love and care. You only cared about your work—not your own son! That's why I always admired and felt jealous of Keizru. I wished Tita Jacara and even Keizru were my family. Even though they're already dead, I can still feel their love and care. Si Keizru nga is still seeking justice for Tita Jacara's death… kahit wala na siya." sabi ni Zeikru na umiiyak.

Sinampal ni Ria si Zeikru, "Tama na, nak…" habang umiiyak. Umalis si Zeikru at nagtungo sa kwarto niya.

"Tarantadong anak na 'yon, walang respeto sa magulang." sabi ni Zaku.

"Tama na, hayaan mo muna siya. Mahirap yung pinagdadaanan ni Zeikru." sabi ni Ria habang pinupunasan niya yung luha niya.

"Hindi mo ba nakita yung sinagot niya? Walang respeto! Mapapatay ko na talaga siya." sabi ni Zaku.

"Hayaan mo muna siya… Hayaan mo siyang mag-isip ng maayos… Kung ikaw yung nasa sitwasyon ni Zeikru? Diba magulo din yung isip mo? Hindi mo na alam gagawin mo?" sabi ni Ria.

…

* * *

Sa kusina nila, nandoon yung kaluluwa ni Keizru. Narinig ni Keizru yung usapan nila Zeikru. Agad siyang nagtungo sa

kwarto ni Zeikru. Umiiyak si Zeikru sa kama, hindi alam ang gagawin. Niyakap ng kaluluwa ni Keizru si Zeikru at muling nagpakita ulit si Keizru.

"Kei? Ba't ngayon ka lang nagpakita?" sabi ni Zeikru na umiiyak.

"Tahan na, nandito lang ako sa tabi mo." sabi ni Keizru na nagko-comfort.

"Pasensya na kung nawala ako… hindi ko na-control sarili ko…" sabi ni Keizru.

"Kei, pasensya na kung ganito ako…" sabi ni Zeikru na umiiyak pa din.

"Ayos lang. I'm so proud of you. Pasensya na kung hindi kita napaglaban." sabi ni Keizru.

"Sana Kei, buhay ka pa. Gusto ko ulit kang mayakap, mahawakan…" sabi ni Zeikru na umiiyak pa rin.

"Sinong nagsabi sa'yo na hindi tayo pwedeng magyakapan, maghawakan?" sabi ni Keizru, na niyakap si Zeikru. *Naran-daman pa niya na buhay pa si Keizru.*

"Miss na miss na kita… Wag ka na kasi umalis ulit, Kei…" sabi ni Zeikru na unti-unting nakatulog.

"Matulog ka na muna, Zei. Pahinga ka na muna, ang dami mo nang napagdaanan." sabi ni Keizru.

Nang nakatulog si Zeikru, inayos niya yung higa ni Zeikru, at hinalikan ni Keizru sa labi si Zeikru. *"I love you, bro..."*

Nakahiga silang dalawa. Nakatalikod si Zeikru habang mahigpit siyang yakap ni Keizru mula sa likod.

* * *

Kinabukasan, nagising si Zeikru na yakap-yakap siya ni Keizru. Napansin din ni Zeikru na matigas yung ari niya at nagkaroon

siya ng wet dreams. Hiyang-hiya si Zeikru, lalo na't nahahawakan ni Keizru yung hita niya.

"Ay, gising ka na pala…" habang humihikab si Keizru.

"Oh, okay ka na?" tanong ni Keizru.

Tumango si Zeikru.

"Add mo ko sa GC n'yo." sabi ni Keizru.

"Anong GC?" sabi ni Zeikru.

"Yung sa lakad ninyo. Sama ako." sabi ni Keizru.

"Sige… wait… parang hindi na ata tuloy…" sabi ni Zeikru.

"Tuloy na natin. Sayang yung bonding natin." sabi ni Keizru.

"Sige…"

* * *

Swimming sa Dagat, Huwag I-Drawing:

Zeikru El Macho added Keizru Matampuhin to the group.

Zeikru El Macho: Tuloy na natin, wag nang i-drawing.

Zeikru El Macho: Sama daw si Keizru.

Qurina Maruya: Yeyyyyyyyyyyyyy.

Qurina Maruya: Buti na lang sumama si Keizru.

Nur Nur: Ayos ka na Zeikru?

Zeikru El Macho: Oks na ko.

Keizru Matampuhin: Yakap lang pala yung solusyon.

Qurina Maruya: Hala nagyakapan kayo???

Zeikru El Macho: Oo, bakit inggit ka?

Qurina Maruya: Awww ang daya!!

Qurina Maruya: Huy, ang galing nakikipag-usap na ko kay Keizru :0

Zaru Espinoza left the group: Ba't Keizru Matampuhin HAHA

Zeikru El Macho: Matampuhin kasi eh.

Keizru Matampuhin: Lakas ng amats nito eh, wait

Keizru Matampuhin set his own nickname to Keizru Chick Boy.

Nur Nur: Tangina HAHA.

Zeikru El Macho cleared the nickname for Keizru Matampuhin.

Raziku may Itlog: Ang ingay nyo!

Raziku may Itlog: @Keizru Matampuhin uuwi ka?

Keizru Matampuhin set his own nickname to Keizru Chick Boy.

Keizru Chick Boy: Oo, sama ko si Zeikru.

Zian Tulala: Sa Linggo ulit? June 23 to 30?

Zaru Espinoza left the group: Oo, 3am.

Raziku may Itlog: Doon na kaming apat sa bahay ko.

Zaru Espinoza left the group: Cge.

Qurina Maruya: Wag nyong gawing drawing ha, lagot ako sa magulang ko HAHA.

Xyru Turon: Hindi yan HAHA. Lagot sakin yung mga hindi sasama.

Nur Nur: Nakapag-book na ko. Bale kami ni Zaru magkakasama. Sila Zian, Raziku yung magkakasama. Xyru at si Qurina yung magkakasama. At si Neo at si Zeikru yung magkakasama.

Xyru Turon: Pano si Keizru?

Nur Nur: Multo naman siya, pwedeng sumama kahit kanino. Kaya ang swerte ni Keizru, libre HAHA.

Qurina Maruya: Yeyyy, doon ka sa'min @Keizru Chick Boy.

Keizru Chick Boy liked your message.

Qurina Maruya: Cold.

Chapter 19 - Tampo

Nakarating na sila sa bahay ni Raziku, at doon muna silang tatlo kumain.

"Kuya, nasabi mo na kay Zeikru?" tanong ni Raziku habang kumakain sila.

"Ay, nakalimutan ko… Zei," sabi ni Keizru habang nakatulala lang sa pagkain.

"Hmmm?" sabi ni Zeikru habang nagmumuya.

"Yung tungkol sa mama ko…" sabi ni Keizru.

"Ay, pasensya na, hanggang ngayon, hindi pa namin alam kung ano nangyari, pero ini-imbestigahan na namin," sabi ni Zeikru.

"Ok na… alam ko na nangyari…" sabi ni Keizru.

"Hindi siya suicide… sexual assault yung nangyari…" sabi ni Keizru nang malungkot.

"Ha? Paano nangyari?" sabi ni Zeikru.

"Nung umuwi sila mama galing sa bar, lasing siya… at may kasama siyang iba, lalaki, matangkad, nakapolo, at nakasalamin, kagaya ng sinabi ni Raziku," sabi ni Keizru.

"Pamilyar yung mukha niya, hindi ko lang matandaan… pero pinapunta siya ni mama sa kusina kasi humingi yung lalaki ng tubig… nag-usap sila, inalok ng lalaki na uminom muna siya ng gamot kasi may nakikita na naman si mama na hindi

namin makita… pero tinanggihan niya ito. Pumayag yung lalaki, pero dapat gawin niya yung ipapagawa ng lalaki. Hinubaran si mama ng lalaki, at pinilit ng lalaki na makipagtalik, pero ayaw ni mama. Hanggang sa kinuha ni mama yung pink na kutsilyo at sinaksak yung lalaki, kaso kinuha ng lalaki yung kutsilyo sa binti at sinaksak sa dibdib ni mama at namatay," sabi ni Keizru habang napapaluha nang inaalala niya yung nangyari.

"Pasensya na Kei… kung hindi ka lang pumunta sa birthday ko, kung hindi ka natulog sa bahay ko… hindi mangyayari 'yon," malungkot na sinabi ni Zeikru at niyakap niya si Keizru.

"Ok lang, kung nandoon ako, hindi ko din maliligtas si mama, baka kasi tulog na ako nun, haha," sabi ni Keizru na may awkward na tawa.

"Hayaan niyo na, nangyari na…" sabi ni Raziku.

"Pero at least isa na lang… makakaakyat na ko…" sabi ni Keizru.

"Hanggang kailan ka na lang dito sa mundo?" tanong ni Raziku, habang si Zeikru ay kinakabahan.

"Kapag binigyan niyo ko ng proper ritual o ceremony, bakit niyo ko kasi basta-basta iniwan doon? Alam mo ba na four years akong bored na bored?" sabi ni Keizru na nagpatawa.

"Wait, sabi ni Zeikru, hindi mo pa oras, kaya nandito ka pa…" sabi ni Raziku, biglang tumayo si Zeikru.

"Sorry, kung nagsinungaling ako… naging selfish ako… kasi ayaw ko na ulit mawala si Keizru…" sabi ni Zeikru na umiiyak.

"Akala ko nga dati, panaginip lang 'yon nung nakita ko muli si Keizru… hanggang ngayon hindi pa rin ako makamove on sa pagkamatay niya," sabi ni Zeikru na umiiyak pa rin.

"Pero, kailangan ko na umakyat, pangarap ko na makomplete ko lahat ng requirements ko at makaakyat… ayaw ko na makita kayong nagdudurusa…" sabi ni Keizru habang nagluluha.

"Paano ako? Paano si Raziku? Paano kami?" sabi ni Zeikru.

"Tapos na oras ko sa mundo… at saka lagi ko naman kayong babantayan, iingatan," sabi ni Keizru na napapaluha pa rin.

"Nakakainis kayo, kuya, iniwan niyo ko dito… ang hirap mabuhay kapag wala kayo… pero kung yun talaga gusto mo… ipa-proper ritual na natin ka… kasalanan ko kasi… kung hindi ko lang tinago… malamang masaya ka na doon," sabi ni Raziku na napapaluha din, at niyakap siya ni Keizru.

"Ok lang… kailan yung ritual?" sabi ni Keizru, habang si Zeikru ay malungkot.

"After ng swimming natin," sabi ni Raziku.

"Puwede ba sa susunod na lang?" tanong ni Zeikru na malungkot.

"Gusto ko sana, kaso… gusto ko na din magpahinga…" sabi ni Keizru na malungkot.

* * *

June 23, 2024, 2:31 AM.

Maaga silang gumising at nag-ayos ng gamit. Nagulat sila Zeikru sa suot ni Keizru—naka-black sando, itim na shorts, at may sunglasses. Ang lakas ng aura, parang artista, kaya agad napatingin sila.

"Ano ba 'yan, Kuya…" bulong ni Raziku.

"Pogi ko ba, Raz?" nakangiting tanong ni Keizru habang naglalakad papalapit.

"Bwiset ka… tinalo mo pa ako. 'wag kang masyadong ganyan, hindi ka naman makikita nila," sagot ni Raziku.

"Mukha kang ewan, di bagay," sagot ni Zeikru na nagtatampo pa rin.

Naasar si Keizru at balak niyang suntukin si Zeikru, pero

imbes na tinuloy, inasar niya ito. "Blehhh," nang palihim.

"Blehhh-" Inasar din ni Zeikru si Keizru.

"Para kayong bata dyan…" sabi ni Raziku.

"Tagal nila," sabi ni Zian na naghihintay.

"30 minutes pa naman… excited masyado," sabi ni Raziku.

"Si Kuya Keizru pala?" sabi ni Zian.

"Sa harap mo…" sabi ni Zeikru na nagtatampo.

"Ba't parang nagtatampo ka?" sabi ni Zian.

"Eh… ayaw kasi niyang tanggapin na aalis na si Kuya," sabi ni Raziku.

"Ahhh… san pupunta si Kuya Keizru?" tanong ni Zian.

"Aakyat na siya…" sagot ni Raziku.

"Ayyy…"

* * *

Beep Beep

"Nandito na pala sila, 2:34 pa lang ha," sabi ni Raziku.

"Hayaan mo na, para hindi traffic," sabi ni Zeikru.

"Guyyysss, tara na, tagal nyo," sabi ni Qurina na excited na excited.

"Tabi ko si Keizru…" sabi ni Qurina, pero tumabi lang siya kay Raziku.

"Wala na, katabi ko na si Kuya…" sabi ni Raziku

"Ang daya…"

"Kasya pa ba tayo? Yung lalaking gray na buhok, sa harap na lang," sabi ni Neo na tinutukoy niya si Keizru.

"Ha? Wala naman ditong gray na buhok ha?" sabi nila.

"Gagi, nakikita mo si Keizru???" sabi ni Zeikru at Raziku.

"Ha?" nakonfuse si Neo.

"Multo si Keizru, may 3rd eye ka pala," sabi ni Zeikru.

"Ay… multo pala siya, kala ko tao," sabi ni Neo.

"Tangina niyo, ba't kayong tatlo nakita niyo na si Keizru, ba't ako? Ayaw nyang magpakita?" reklamo ni Qurina.

HAHA

"Napaka creepy mo kasi dati. ayaw parin niya magpakita sayo, baka may gagawin ka." Sabi ni kezinur.

HAHA

"Plus ako tita, nagpakita sakin dati ni Kuya Keizru…" sabi ni Zian.

"Hoy, 2nd year pa lang ako, anong tita tita dyan," sabi ni Qurina na nagtatampo.

…

* * *

3:46 AM, nang natulog na sila, at nagpalit si Zian ng magdrive kapalit ni Neo.

* * *

4:16 AM, nang nasa Bulacan na sila at pinalitan ni Kezinur si Zian.

* * *

5:01 AM, nasa Olongapo na sila at pinalitan ni Zeikru si Kezinur na magdrive.

* * *

6:12 AM, nang nakarating na sila sa dagat.

* * *

"Nandito na tayo!" Sigaw ni Qurina na excited na excited lumangoy.

"Nakasuot ka na agad ng pampaligo… hindi pa nga tayo kumakain." Sabi ni Xyru.

"Tara, doon muna tayo sa hotel." Sabi ni Kezinur.

…

* * *

"Eto, sa room 67, sila Qurina at Xyru; sa room 68, kami ni Zaru; sa room 69, sila Zeikru at Neo; at sa room 70, sila Raziku at Zian." Sabi ni Kezinur.

"Tangina, room 69 nanaman." Reklamo ni Keizru.

"Bakit?" Tanong ni Zeikru.

"Pati ba naman dito, room 69 nanaman tayo?" Sabi ni Keizru.

"Sinong nagsabing dito ka matutulog?" Tanong ni Zeikru na nagtatampo.

"Galit ka pa rin sa akin?" Sabi ni Keizru.

"Malay ko, ano sa tingin mo?" Sabi ni Zeikru na nagtatampo.

"Sorry na, Zei." Sabi ni Keizru na malungkot.

"Doon ka na sa kapatid mo." Sabi ni Zeikru na nagtatampo pa rin. Malungkot na lumabas si Keizru.

"Mag-jowa kayo?" Tanong ni Neo.

"Hindi…" sagot ni Zeikru.

…

* * *

7:30 AM nang pumunta sila sa tapsilugan at nag-order, at

kumain nang 7:45 AM.

"Mas masarap pa luto ko dito." Sabi ni Zian.

"Ang yabang haha…" Sabi ni Raziku habang sinusubuan.

"Mag-jowa kayo, huhu…" Sabi ni Qurina na umiiyak.

Napansin ni Raziku na masama yung tingin ni Keizru sa kanila, parang may malalim na iniisip.

"Ayyy… nandito ka pala, kuya…" Sabi ni Raziku sabay tigil sa pag-subo ng pagkain kay Zian.

"Ha? Ok lang… tanggap ko na kayo… basta wag muna kayong magbembangan, napaka-bata nyo pa." Sabi ni Keizru.

"Yun ohhhh! Tanggap na tayo ni Kuya!" Sabi ni Raziku.

"Parang nagtatampo si Keizru, nag-away ba kayo Zeikru?" Sabi ni Neo.

"Hindi ah." Sabi nila Zeikru at Keizru.

"Wow… ang saya siguro kapag nakikita din namin si Keizru, para kayong tanga, nakikipag-usap sa hangin." Reklamo nila Qurina, Xyru, Kezinur, at Zaru.

HAHA

"Tara na, swimming na tayo…" Sabi ni Qurina habang hinahatak niya si Xyru palabas.

"Tara… sabay-sabay na tayo." Sabi ni Xyru.

* * *

Silang lahat ay nagswimming, habang si Keizru ay nakaupo lang sa buhangin.

"Kuya, anong ginagawa mo d'yan? Swimming ka rin." Yaya ni Raziku.

"Natatamad ako… kayo na lang." Sabi ni Keizru.

"Ang K.J. ni kuya, tara, kunin mo nga siya kuya Zeikru." Sabi ni Raziku.

"Kayo na lang, may ginagawa ako…" sabi ni Zeikru na nag-float-floating.

"Dali na… hanggang kailan kayo mag-iwasan?" Tanong ni Raziku.

"Nag-away sila?" Tanong ni Qurina.

"Oo, kasi aakyat na si kuya, aalis na siya dito." Paliwanag ni Raziku.

"Hala, bakit?? Huhu." Drama ni Qurina.

"Ayaw kasi ni kuya Zeikru na umalis si kuya, kaso gusto na ni Kuya Keizru magpahinga." Sabi ni Raziku.

"Awww… sayang, hindi ko pa nga nakikita si Keizru." Sabi ni Qurina.

"…" Habang gumagawa si Keizru ng sandcastle.

"Huy, ang galing, gumagalaw yung buhangin." Sabi ni Kezinur.

"Si Keizru 'yan, gumagawa ng sandcastle." Sabi ni Zeikru.

"Ay, wow… patingin nga." Sabi ni Kezinur at pumunta siya kay Keizru, sumama din si Xyru, Zaru, at Qurina.

"Ganda naman…" sabi ni Qurina.

"Para kayong bata d'yan…" Sabi ni Zeikru na nagtatampo pa rin.

"Mag-ayosan na kayo… baka magsisi ka pa na hindi nyo na-enjoy ito." Sabi ni Neo.

"Oonga, Kuya, tara na dito… enjoyin mo na… hindi mo na ulit mararanasan ito." Sabi ni Raziku.

"Ughh, sige na nga." Sabi ni Keizru habang papunta sa dagat. At sila Qurina ay walang ideya na umalis na pala si Keizru.

"Ay, ba't ka tumigil Kei?" Sabi ni Zaru.

"Nasa dagat na si Keizru… para kayong tanga d'yan HAHA." Sabi ni Neo.

"Ayy, ba't 'di nyo sinabi kagad?" Sabi ni Kezinur.

"Di naman kayo nagtanong." Sabi ni Neo.

* * *

Naligo sila sa dagat at naglaro.

"Kuya, Zeikru, parang kayong hindi magkaibigan… layo kayo ng layo sa isa't isa." Sabi ni Raziku.

"Wag na kayong mag-iwasan, 8 days na lang, aalis na si kuya." Sabi ni Raziku.

"Hala, 8 days na lang?" Malungkot na sinabi nila Qurina.

"Oo."

Umalis si Zeikru bigla at nagpunta sa hotel nila.

"Hala, nag-walk out…" Sabi ni Kezinur.

Sumunod si Keizru kay Zeikru.

"Pati si Keizru nag-walk out." Sabi ni Neo.

"Hindi 'yan, kakausapin ni Kuya si kuya Zeikru." Sabi ni Raziku.

"Ahhh."

"Sana magpakita naman si Keizru sa amin, para talaga kaming bulag, hindi namin alam kung ano nangyayari." Sabi ni Zaru.

HAHA

* * *

Sa hotel, Room 69,

"Ba't ka nandito Kei?" Sabi ni Zeikru na nagtatampo pa rin.

"Galit ka pa rin? I'm sorry talaga." Sabi ni Keizru.

"May aaminin pala ako…" Sabi ni Keizru.

"Ano 'yon?" Sabi ni Zeikru.

Biglang hinalikan ni Keizru sa labi si Zeikru, "Nireject kita last time, pero pinagsisisihan ko 'yun dahil nasaktan kita. Paano

kapag tinanggap ko yung confession mo? Ok na ba tayo? Pwede ko pa ba maayos yung past mistake ko?" tanong ni Keizru kay Zeikru.

Chapter 20 - Paalam

"Ba't ngayon mo lang ako sinagot?" sabi ni Zeikru na namumula.

"Atsaka, alam mo na rin 'yung tungkol sa confession?" dagdag pa niya.

"Oo, sinasagot na kita," sabi ni Keizru.

"Paano 'yung trauma mo? Paano 'yung phobia mo?" sabi ni Zeikru na may pag-aalala.

"Eh… di ko pa masyadong na-o-overcome, pero sinasagot na kita kasi ayaw na kitang makitang nasasaktan," sabi ni Keizru.

Napaluha si Zeikru at tinanong siya, "Puwede ba kitang halikan?"

"Sige, kung gusto mo… magbembangan na rin tayo? HAHAHA" sabi ni Keizru.

"Sige…" tuwang-tuwa si Zeikru nang marinig niya 'yon.

Hinubaran ni Zeikru si Keizru, pero napansin niyang parang hindi pa ito handa.

"Kei? Ayos ka lang? Sabihin mo lang kung ayaw mo," sabi ni Zeikru, habang nakikita niyang pinipikit ni Keizru ang mga mata dahil sa trauma niya noon.

"Hindi, okay lang…" sabi ni Keizru, pilit nilalabanan ang phobia niya.

"Wag na… tara, doon na lang tayo sa dagat," sabi ni Zeikru, at tumango lang si Keizru at sumunod.

* * *

"Oh, ayos na kayong dalawa? Bilis ah," sabi ni Raziku nang makita niya ulit ang dalawang magkasama.

"Kami na!! Mag-jowa na kami!" sigaw ni Zeikru.

"Talaga?"

"Weh?"

"Congrats!"

"Nice…" sabi ni Neo na tila malungkot.

"Huhu… bakit, Kei?" drama ni Qurina.

"HAHA may Xyru ka naman," sabi ni Kezinur.

HAHAHA

* * *

June 24, 2024

Nag-activity sila sa dagat—naghabulan, naglaro ng bola, kumain ulit sa tapsilugan, nagreklamo si Zian at naglaro sa buhangin.

* * *

June 25, 2024

Naglibot-libot sila, bumili ng mga pasalubong.

"Parang bagay sa'yo 'to," sabi ni Keizru kay Zeikru.

"Wait bilhin ko… tangina, one fifty??!" gulat ni Keizru.

"HAHA…" tawa ni Zeikru habang 'yung mga tindero't tindera ay nakikipagtsismisan.

"May baliw dito, nakikipag-usap sa wala, tapos tawa nang tawa mag-isa."

"Onga, Mars… nagsha-shabu ata ito," sabi ng mga tindera.

"Wag mo silang pansinin… Razzz, penge nga ng one fifty!," sabi ni Keizru.

"Oh, eto—150," sabi ni Raziku.

"Huy ang pogi niya!"

"Anong pangalan niya?" sabi ng mga tindera.

"Babe, tara. Anong gusto mo dito?" sabi ni Zian.

"Ay, sayang siya," sabi ng mga tindera.

* * *

June 26, 2024

Nagbangka sila at nag-si-sid sa malalim na dagat.

"Kei, tangina, di ko masuot!" sabi ni Zeikru habang pilit nya sinusuot yung life jacket.

"HAHA, ang taba mo kasi," sabi ni Keizru.

"Wow, salamat. Ihulog kita diyan," sabi ni Zeikru sabay hila at tulak kay Keizru sa bangka.

"Oh, sino'ng mataba diyan? Lumulubog ka na oh!" sabi ni Zeikru.

"Pack you," sabi ni Keizru na lumulubog sa dagat habang nagpapakyu.

* * *

June 27, 2024

Nag-swimming sila ulit, nagkaroon ng group activities.

"Oh eto, Red team sila Raziku at Zian; Blue team sila Qurina at Xyru; kami nila Zaru sa Green team; at sila Zeikru at Neo sa Yellow team," sabi ni Kezinur.

"Nur nur, paano si Keizru? Nagtatampo ata doon," sabi ni Zeikru.

"Yun nga eh… siya na lang 'yung referee," sabi ni Kezinur.

"Okay lang ba, Kei?" tanong ni Zeikru.

"Oo naman, papanalunin kita," sabi ni Keizru.

"Hoy, ang daya oh! Ang daya ni Kuya, ipapanalo nila si Kuya Zeikru!" sabi ni Raziku.

"Hoy Kei, subukan mo lang."

* * *

June 28, 2024

Nag-swimming sila at nag-ikot-ikot sa lugar. Kumain ulit sa tapsilugan at sa restaurant na malapit doon.

* * *

June 29, 2024

Swimming ulit, water activities, exploring, kumain, at nung gumabi, nag-inuman sila Zeikru.

"Tama na 'yan, Zei," sabi ni Keizru habang pinapatigil niya si Zeikru sa pag-inom.

"Bakit? Kapag ba tumigil ako, may reward ako?" tanong ni Zeikru.

"Sige, isang kiss…" sabi ni Keizru.

"Ayieeeee…" sabi ni Raziku na umiinom ng juice.

"Bakit?" tanong ni Qurina.

"Pinapatigil ni Kuya si Kuya Zeikru sa pag-inom, 'yung prize daw kiss," paliwanag ni Raziku.

"Ayyy wowww," sabi ni Qurina.

"Alam mo Kei, grabe talaga 'yung iyak ko nung namatay ka. Di ako nakapag-confess sa'yo," drama ni Qurina.

"Tama na 'yan Qurina, lasing ka na," sabi ni Xyru.

"Di pa 'ko lasing," sabi ni Qurina, at biglang nakatulog.

"Hindi pala lasing ha. Isang baso pa lang 'yung nainom mo pero tulog ka na," sabi ni Xyru.

HAHA

"Ay tara, Truth or Dare tayo," sabi ni Kezinur, ginamit niya 'yung bote ng alak.

"Tara, sama kayo mga bata…" sabi ni Zaru kina Raziku at Zian.

Pinaikot na nila 'yung bote at tumuro ito kay Qurina na natutulog.

"Wag niyo na 'yan isali, tulog na," sabi ni Zeikru.

Pinaikot ulit nila 'yung bote at tumama ito kay Kezinur.

"Truth or Dare?" sabi nila.

"Truth," sabi ni Kezinur.

"Uyyyy…"

"Nakuha mo na 'yung teddy bear na naiwan mo kay Zaru?" tanong ni Zeikru.

"Ha? Anong teddy bear?" sabi ni Kezinur.

"Nakita ko last time sa kwarto niya. Nasa kanya pa 'yung teddy bear na pinanalo ni Keizru para sa'yo," sabi ni Zeikru.

Ayieeeeee,

"Luh., ba't ka pumunta doon?" Sabi ni Kezinur,

"May hiningi lang ako kay Zaru… oh ano? sagutin mo na." Sabi ni Zeikru,

"… nandoon pa" sabi ni Kezinur.

"Ba't nandoon pa?" sabi ni Zeikru.

"Nakakadalawa ka nang tanong. Next round na."

Pinaikot ulit nila 'yung bote at tumama ito kay Keizru.

"Kay Keizru ba tumama?" tanong ni Kezinur.

"Oo," sabi ni Neo.

Nagising si Qurina.

"Ayonnn! HAHA!" sabi ni Xyru.

"Yung boyfriend na lang niya ang magtanong," sabi ni Zaru.

"Luh…" sabi ni Keizru.

"Truth or Dare…" sabi ni Zeikru.

"Dare! HAHA…" sabi ni Keizru.

"Ano pinili?" sabi ni Qurina.

"Dare daw," sabi ni Raziku.

"Ang hirap naman kapag di namin naririnig o nakikita!" reklamo ni Qurina.

"Eto… magpakita ka sa kanila at halikan mo 'ko sa labi! HAHA!" sabi ni Zeikru.

"Luh…" sabi ni Keizru.

"Ayun ohhh… dali naaaa!" tuwang-tuwa sila.

"Seryoso?" sabi ni Keizru.

"Oo… please… para sa boyfriend mo…" nagpaawa-effect si Zeikru.

"Ayan na!!!" sigaw nila.

"Videohan niyo!" sabi ni Kezinur.

Vinideohan ni Qurina iyon. Nagpakita muli si Keizru, suot niya ay parang sa artista, gray ang buhok, at 15 years old pa rin ang itsura. Napakagwapo, ang ganda ng mga ngiti, lalo na ang dimple. Siya 'yung pangarap ng maraming babae na maging asawa…

Nagsitilian sila, lalo na si Qurina na nahimatay.

"Keizru!!!!" sigawan nila.

Hinalikan ni Keizru si Zeikru sa labi.

"Diyan nagsimula lola't lolo ko," sabi ni Raziku.

"Huy, walang magpopost niyan ha," sabi ni Zeikru.

"Oo… don't worry, safe na safe sa amin 'yon," sabi nila.

"Tapos maya, magse-sex na sila," sabi ni Zaru.

"Huy, hindi ah! Hindi pa ready si Kei, may phobia pa siya

doon," sabi ni Zeikru.

"Ay, sayang… huhu," sabi ni Zaru.

"Huy si Qurina, nakalimutan natin! HAHA," sabi ni Xyru.

"Ay oo nga pala! HAHA."

* * *

June 30, 2024

Nagaasikaso na sila at umuwi na sa bahay ni Raziku. Doon muna sila tumuloy dahil kinabukasan na ang ritual ni Keizru.

"Grabe, di ako makapaniwala, nasa loob ako ng bahay ni Keizru?" sabi ni Qurina na tuwang-tuwa.

"Kaya ayaw magpakita sa'yo ni Keizru, sobrang creep mo," sabi ni Xyru.

"Hoyy… ba't pala ayaw na magpakita ni Keizru sa'tin?" tanong ni Qurina.

"Natutulog pa rin," sagot ni Neo.

"Grabe, ilang oras nang natutulog si Keizru…" sabi ni Qurina.

"Ganyan talaga yung mga multo kapag nagpakita at ginamit nila yung kakayahan nila kagaya ng pagpaparamdam, sanib, at iba pa," paliwanag ni Neo.

"Wow, ang dami mong alam doon… totoo nga na may 3rd eye ka," sabi ni Qurina.

"Wala 'yon… basic lang 'yon, HAHA," sagot ni Neo.

* * *

Kinabukasan, July 1, 2024

Nagsimula na ang ceremony. Nagdasal, nagsindi ng kandila, at nagsama-sama ang mga kakilala ni Keizru—sina Qurina, Xyru, Zaru, Kezinur, Zian, Raziku, Neo, at mga magulang nina

Zeikru, Kezinur, at ni Xyru.

* * *

Nag-confess sila. Isa-isa silang naglabas ng saloobin.

"Keizru, sana hindi kita pinapunta sa bahay ko… sana hindi rin ako nag-confess sa'yo… kung hindi lang 'yon nangyari, siguradong buhay ka pa," sabi ni Zeikru na umiiyak, habang si Keizru ay nakaupo lang sa bato at pinagtatawanan si Zeikru na umiiyak. Pagkatapos mag-confess ni Zeikru, agad siyang lumapit kay Keizru at piningot ito.

"Arayyy, sakit…" drama ni Keizru.

"Sakit daw. Multo ka na, boy… bwisit ka, pinipilit kong 'di matawa doon…" sabi ni Zeikru.

"Huy, anong ginagawa mo d'yan, Zeikru…" tanong ng mama niya na si Ria, habang pinapakinggan nila ang confession ni Qurina.

"Keizru, bakittt??!?! Ba't mo ko iniwan? Hindi tuloy ako nakapag-confess dati," drama ni Qurina, habang pinagtatawanan lang nila si Qurina.

* * *

Maya-maya, nag-alay na sila. Nilagay ni Zeikru ang litrato nila noong hinalikan siya ni Keizru nung nasa dagat pa sila. Inalay rin nila ang mga paboritong pagkain at gamit ni Keizru.

* * *

At sa wakas, nagbigay na sila ng final goodbye.

"Paalam, Kei. Salamat dahil binigyan mo ako ng pagkakataon

na maging bestfriend at boyfriend kita," sabi ni Zeikru habang napapaluha. Nang narinig nila 'yon, nagsi-usap 'yung mga magulang nila, hindi nila expected 'yung sinabi ni Zeikru.

Habang si Keizru ay nasa likod lang, kasama sina Reo at Karra na nag-uusap-usap.

"Tandaan mo, Keizru—'wag mo kaming kakalimutan doon sa taas," drama nina Reo at Karra.

"Hayaan mo… kapag nahanap na namin yung pumatay sa'min, susunod na kami," sabi ni Karra.

"Naiiyak ako, Ate't Kuya… mami-miss ko po kayo," sabi ni Keizru.

* * *

Maya-maya, nagsi-alisan na sila. Naiwan na lang sina Raziku at Zeikru.

"Paano 'yan, Zei… aalis na ako," sabi ni Keizru na napapaluha.

"Kuya, kamustahin mo ko kay Mama't Papa…" sabi ni Raziku.

"Oo, sasabihin ko rin kung gaano kalandi 'yung anak mo, Ma," biro ni Keizru.

"Kuya naman eh, huhu…" drama ni Raziku.

"Joke lang, haha… ingatan mo sarili mo, Raziku… lagi ka naming gagabayan," sabi ni Keizru na napapaluha.

"Kei, ako din ha…" sabi ni Zeikru.

"Oo naman, HAHA…" sagot ni Keizru.

"Kei?" tawag ni Zeikru.

"Hmmm?"

"Puwede isang halik na lang?" tanong ni Zeikru.

"Sige…" Nagpakita muli si Keizru at hinalikan niya sa labi si Zeikru. Ilang minuto silang naghalikan, hanggang sa unti-unting naglaho si Keizru.

"Paalam na, Zei. Maraming salamat sa lahat," sabi ni Keizru habang naglalaho na.

* * *

Napaupo si Zeikru at napaiyak. Kina-comfort siya nina Qurina, Xyru, Zaru, at Kezinur.

* * *

Gabi na, at nandoon pa rin si Zeikru sa puntod ni Keizru, umiiyak pa rin, at humihiling na sana makasama pa rin niya ito muli.

"Paalam Keizru."

III

III. ARC 3 - KEIZRU

Chapter 21 - The Return

"What's zuppp, everyone!!!!!" sigaw ni Keizru habang nagrere-cord.

"Ingay mo," sabi ni Zeikru, na natutulog pa rin, sabay bato ng unan kay Keizru kaso tumagos lang ito.

"HAHA! Hinding-hindi mo 'ko matatamaan," sabi ni Keizru habang tumatawa.

"Alam n'yo guys, kagabi, muntikan na kaming mag-bembangan," sabi ni Keizru habang nakatutok sa camera.

Bumangon si Zeikru at pinitik ang ulo niya.

"Aray!" napa-aray si Keizru.

"Kupal ka, ba't mo sinasabi 'yon," sabi ni Zeikru.

"Hindi naman ako maririnig at tsaka makikita. Nakalimutan mo na ata na multo pa rin ako," sabi ni Keizru.

* * *

July 1, 2024

"Paalam, Keizru." Iyak ni Zeikru.

* * *

July 2, 2024

Umiiyak pa rin si Zeikru sa kwarto niya.

"Iyakin, amputa…" sabi ni Keizru na nasa likod lang.

"Tangina ka… ba't ka bumalik??" paiyak niyang sabi.

"Siguro miss mo na agad yung boyfriend mo, isang araw palang ah HAHA," sabi ni Zeikru habang pinupunas ang luha niya.

"Ayaw ako papasukin doon. May kulang pa daw ako…" sabi ni Keizru.

"Sawang-sawa na 'ko makita mukha mo, huhu," drama ni Keizru.

Pinitik ulit ang ulo ni Keizru.

"Arayyyy!" drama ulit ni Keizru.

"Bwisit ka, sinayang mo lang luha ko… babalik ka pa pala."

* * *

Present (July 22, 2024)

"Magbihis ka na. Baka gusto mo pa ipost ko titi mo, HAHA," sabi ni Keizru sabay picture kay Zeikru.

"Tangina mo, burahin mo 'yan…" sabi ni Zeikru habang inaabot ang phone ni Keizru.

Nahulog silang dalawa sa sahig. Nasa baba si Keizru, nasa taas si Zeikru. Yung mga mukha nila sobrang lapit, halos magki-kiss na. Yung kamay ni Zeikru nakatukod sa sahig.

Ilang segundo silang nagtititigan. Namula si Zeikru at… well, tumigas.

"Alis ka na… may iniisip ka na naman sakin," sabi ni Keizru.

"Ay, sorry…" sabi ni Zeikru.

"Gusto mo ba? HAHA," tanong ni Keizru sabay halik sa pisngi ni Zeikru.

"Wag na… hindi ka pa ready. Natatakot ka pa," sabi ni Zeikru.

"By the way… nahuli na ba yung nagpost ng scandal mo?" tanong ni Keizru.

"Hindi pa umaamin si Astrop…" sagot ni Zeikru.

"Paano mo ba siya nakilala? Ilan na naging jowa mo?" tanong ni Keizru.

"Eh… kayong dalawa palang ni Astrop. nakilala ko siya Grade 12 kami. Pinakilala ni Qurina sakin. Naging jowa ko siya 1st year college. 3 months lang naman kami," paliwanag ni Zeikru.

"Awww… pasensya na, curious lang. Paano kayo naghiwalay?" sabi ni Keizru.

"Nakipagsex siya sa babae, maraming beses, habang kami pa," sagot ni Zeikru.

"Ayyy…"

"Kilala mo pa si Ractu?" tanong ni Zeikru.

"Ractu Bautista?" sagot ni Keizru.

"Oo. Nahuli niya kami nakikipagsex sa school. Simula nun, lagi na akong tinitripan," sabi ni Zeikru.

"Ba't ngayon mo lang 'yon sinabi? Grade 9 and 10 magkatropa na kami… hindi ko expected na tinitrip ka pala."

"Kapag hindi rin tayo close, tapos nahuli mo akong nakikipagsex sa lalaki, di ba ganun din gagawin n'yo?"

"…"

"Ay basta… kalimutan mo na lang 'yon," sabi ni Zeikru.

"Anong gagawin mo sa pasukan? August 5 na pasukan n'yo," tanong ni Keizru.

"Malamang maraming katulad ni Ractu…" dagdag pa niya.

"Hayaan mo na. Nangyari na. Makakalimutan din nila 'yon pag tumagal," sabi ni Zeikru.

* * *

1 week later (July 29, 2024)

"Kei, alam mo na ba yung isang reason?" tanong ni Zeikru habang nagsusulat si Keizru.

"Hindi pa… pero ang theory ko, hindi ko pa oras… kasi na-proper ritual ako. Alam ko kung paano ako namatay, at tapos na ata yung unfinished business ko," paliwanag ni Keizru.

"Baka nga…" sabi ni Zeikru.

"Kei… kilala mo pa si Traciliz Trocino?" tanong ni Zeikru.

Biglang tumingin si Keizru kay Zeikru. "Oo… ba't mo 'yon tinanong?"

"In-add ako sa Facebook. Accept ko ba?" sabi ni Zeikru.

"Wag… hayaan mo siya," sabi ni Keizru.

"Bakit? Galit ka pa ba sa kanya dahil iniwan ka? HAHA," sabi ni Zeikru na nangaasar.

"Hindi ah. Ba't naman ako magagalit? Nag-aral lang naman siya sa US," sabi ni Keizru.

"Eh, dati nga nagda-drama ka pa dyan, hinihintay mo lagi message ni Traciliz. Halos hindi ka nga kumain, pero hindi na siya ulit nag-message. Nang-ghost siya, boy," sabi ni Zeikru na nangaasar.

"Isa!" sabi ni Keizru at pinitik si Zeikru sa ulo.

"Ahh! Sakit! Huhu," drama ni Zeikru.

"OA mo," sabi ni Keizru kay Zeikru.

* * *

Kinabukasan (July 30, 2024)

"Sama ka?" tanong ni Zeikru.

"Bakit? ano meron?" sabi ni Keizru na humihikab pa.

"Hala ka, birthday ngayon ni Kezinur. Isusumbong kita, hindi mo matandaan," sabi ni Zeikru na paalis na.

"Hoy, tangina mo… nagjo-joke lang ako. Alam ko 'yon syempre. Tinetesting ko lang kung natandaan mo," sabi ni Keizru habang hinahabol si Zeikru palabas.

"Lagot ka!!! Favorite ka pa naman ni Kezinur dati. Lagi kang nililibre ng ice cream, tapos kinalimutan mo birthday niya," sabi ni Zeikru na tumatakbo.

"Hoy, di ko nakalimutan! May regalo nga ako eh," sabi ni Keizru.

"Ano? HAHA. Magpapakita lang sa kanya?" sabi ni Zeikru habang sumasakay sa kotse.

"D ahhh. Regalo ko 'yon next year…" sabi ni Keizru habang sumasakay.

"Eh ano?" tanong ni Zeikru.

"Condom…" sabi ni Keizru habang hawak yung condom nila.

"Tanginang yan, HAHAHA! Huy condom natin 'yan," sabi ni Zeikru.

"May isang box pa naman tayong condom sa bahay. Sayang lang, binili ko, hindi naman pala magagamit," sabi ni Keizru.

"Hindi ka pa kasi ready eh," sabi ni Zeikru.

"Ready na 'yan, mamaya paguwi natin," sagot ni Keizru.

* * *

Sa bahay nila Kezinur

"Birthday na ni Nur nur, birthday na ni Nur nur…" sabi nila.

"Thank you guys… Nandito ba si Keizru?" tanong ni Kezinur.

"Oo. Psst, magpakita ka," sabi ni Zeikru.

Nagpakita si Keizru. Nagtilian yung mga bisita ni Kezinur nung nakita si Keizru na sobrang gwapo, naka-pambahay lang, shorts at sando.

"Kinalimutan kasi birthday mo," sabi ni Zeikru sabay takip ni

Keizru ng bibig niya.

"Huy, hindi ah! May regalo nga ako sayo eh. 'Di ko lang nabalot," sabi ni Keizru.

"Ano, haha…" sabi ni Kezinur.

"Condom…" sabi ni Keizru.

"Tangina HAHAHA," sabi ni Kezinur.

"At least araw-araw na kayong magkakantutan ni Zaru," sabi ni Kezinur.

"Bunganga mo, Kei!" sabi ni Zeikru.

* * *

Sa Airport

"Keizru, my baby, I'm back in the Philippines!" sigaw ni Traciliz.

Chapter 22 - Still Mine

"Wow, ang dami nang pagbabago dito. Nasaan na kaya si baby cutie pie Keizru?" tanong ni Traciliz.

"Saan ba bahay niya?" tanong niya sa sarili.

"Miss Trasilist, eto na po," sabi ng driver niya.

"Anong Traciliz? Tell me again, what's my name," sabi ni Traciliz.

"Trasilist po, ma'am," sabi ng driver.

"Wrong. Repeat after me," utos ni Traciliz.

"Truh—" sabi ni Traciliz.

"Trah—" sabi ng driver.

"Truh—"

"Trah—"

"Bulol ka ba? How dare you say my name incorrectly!"

"Sorry po, ma'am," sagot ng driver.

"Hindi tayo titigil unless you pronounce my name properly," sabi ni Traciliz.

"Repeat after me: Truh—" dagdag pa niya.

"Truh—" sabi ng driver.

"See—" sabi ni Traciliz.

"Si—"

"Again: Truh-See."

"Truh-Si—"

"Are you gago-ing me?" tanong ni Traciliz.

"Hindi po, ma'am."

"Truh—"

"Truh—"

"See—"

"See—"

"Lliizzzzz…" sabi ni Traciliz.

"List—" sabi ng driver.

"Again! Llizzzzzzz, Llllliiiizzzzzz…"

"Llizzzzz—"

"Truh-See-Llliiiiizzzzzzz…"

"Truhh-seee-llizzzzz"

"Kaya naman pala eh. Sinayang mo lang oras ko," sabi ni Traciliz.

"… Saan po tayo, ma'am?" tanong ng driver.

"Sa bandang Rizal Street. Bilisan mo, bagal mo hayyysss," sabi ni Traciliz.

* * *

Sa bahay ni Kezinur, nagsiuwian na sila.

"Bye, alis na kami, Nur-nur," paalam ni Zeikru.

"Kei, salamat sa condom. Magagamit talaga namin 'yon," sabi ni Kezinur, pabiro.

"Sige… good luck sa kantutan nyo," sigaw ni Keizru.

Pinitik ni Zeikru ang ulo ni Keizru. "Ang bastos ng bunganga mo."

HAHAHA

"Zeikru, ang sakit ng katawan ko. Parang pagod na pagod ako," reklamo ni Keizru.

"Yan kasi, sayaw ka nang sayaw doon. Tapos ilang oras kang

nagpapakita sa kanila, kaya pagod ka," sabi ni Zeikru.

"Nung nasa dagat tayo, isang oras ka lang nagpakita, tapos ilang oras kang tulog. Baka next week ka na magising, HA-HAHA."

"Awww, hindi na tayo makikipagbembangan mamaya," sabi ni Keizru.

"Lagi mo naman 'yang sinasabi. Kapag nasa exciting part na tayo, umaatras ka," sagot ni Zeikru.

"HAHA, next time na lang, babe, kapag hindi na ko takot," sabi ni Keizru habang pinipisil ang pisngi ni Zeikru.

* * *

Sa bahay ni Raziku, naghahalikan sina Raziku at Zian, hanggang sa may kumatok.

Knock. Knock.

Ring. Ring.

"Tao po," sabi ni Traciliz.

"Sino po sila?" sagot ni Raziku.

"Sino ka? How dare you step into my boyfriend's house," sabi ni Traciliz.

"Huh? Bahay ko ito," sagot ni Raziku.

"Liarrrr…"

"Oo nga, sino ba hanap mo?" tanong ni Raziku.

"Si Keizru?" sabi ni Traciliz.

"Matagal nang patay si kuya."

"Now you're me giving false information that my boyfriend is dead? And you're calling yourself his brother? How dare you. I'm going to call the police for trespassing," sabi ni Traciliz.

"Huh?" sabi ni Raziku.

"Anong huh-huh mo d'yan? Get out!" sigaw ni Traciliz.

"Sino ba 'yan, ang ingay naman niya," sabi ni Zian.

"So… you also brought your kasama? You damn thief, get out!" sigaw ni Traciliz.

"Ma'am, I'll clarify to you uhh. Keizru is my biological older brother and, and he is been died for four years now," sabi ni Raziku.

"Bantot ng grammar mo Raz." Bulong ni Zian kay Raziku,

"Hayaan mo na, alam mo naman na baksak ako sa english." Bulong ni Raziku kay Zian,

"Anong pinagbubulong nyo dyan?" sabi ni Traciliz,

"Ughh, you damn liar. Do you think I'm dumb? I'm smarter than you think. Nag-aral ako sa ibang bansa, bobo. You think I'll fall for your trap?" sabi ni Traciliz.

"Okay, if you don't believe me, then don't," sagot ni Raziku sabay pasok sa bahay.

"You piece of shi— UGHHHHHH. Fine. I'm going to call the police," sabi ni Traciliz habang nagda-dial.

"Hello, there's someone breaking into my boyfriend's house, and he keeps saying that he's my boyfriend's brother. Could you please arrest them?" sabi ni Traciliz sa telepono.

* * *

10 minutes later.

"Ang tagal ng service niyo. What if nakatakas sila?" reklamo ni Traciliz.

"Ma'am, hindi po sila magnanakaw. Nakatira sila talaga sa bahay na 'yon," sabi ng pulis.

"How could you choose their side?" galit na galit na sabi ni Traciliz.

"And they keep saying my boyfriend is already dead for four

years? Isn't that offensive to me and my boyfriend?" sigaw niya.

"Well… totoo naman po 'yung sinabi nila. Keizru Alonzo ay namatay na four years ago dahil sa hit and run," sabi ng pulis.

"I don't believe you!" umiiyak na sabi ni Traciliz.

"Then don't believe it," sabat ni Zian.

"UGHHHH, you piece of shit!" sigaw ni Traciliz.

* * *

Sa bahay ni Zeikru.

"Zei, tutulog na ko," sabi ni Keizru habang nakahiga at yakap-yakap ang unan ni Zeikru.

"Huy, 'wag mong yakapin 'yung hotdog na unan ko!" sabi ni Zeikru.

"Wala na," sabi ni Keizru habang hinahalikan ang unan.

"Tabi d'yan, ako na lang yakapin mo," sabi ni Zeikru.

"Ayaw ko. Linisin mo muna 'yung kwarto mo."

"Bukas na, tinatamad ako."

"Bahala ka d'yan. Hindi kita yayakapin," sabi ni Keizru, kunwaring galit.

"Edi ako na lang yayakap sa'yo," sabi ni Zeikru sabay yakap kay Keizru.

"Huy, ano ba, HAHA. Ang baho mo. Naligo ka na ba?"

"Hindi pa. Amoyin mo nga," sabi ni Zeikru habang pinapaamoy ang kilikili.

"Yuck, blehhh, kadiri ka," sabi ni Keizru na kunyari diring-diri.

"OA mo. Dali na, yayakapin lang kita, tapos maliligo na ako."

"Ayaw ko nga, kadiri ka."

"Sabay na lang tayo maligo."

"No. Matutulog na ko."

"Ay, dali na. Paliguan mo lang ako."

"May gagawin ka sa CR eh."

"Hindi ah."

"Sige, halikan mo muna ako 100 times," sabi ni Keizru, nakanguso.

"Sige. Basta tanggalin mo na 'yang suot mo. Tagal ko nang hindi nakikita 'yung itlog mo, HAHA."

"HAHA."

MWUAHHHHHH

"Tara na, Kei," sabi ni Zeikru.

"Natatamad ako, inaantok na ako," sabi ni Keizru.

"Ang daya mo. Tara na."

"Tanggalin mo din brief mo."

"Ayaw ko nga."

"Dali na."

"Bastos ka."

"Huy, nag-agree ka na maghuhubad ka."

"Luh, wala akong sinabi."

"Ang duga mo, HAHA."

"Next time na lang. Inaantok na talaga ako," sabi ni Keizru.

"Nubayan… ang libog ko pa naman ngayon, Kei," sabi ni Zeikru.

"Kei?" tanong ni Zeikru habang si Keizru ay tulog na.

"Napaka-duga mo talaga, hayyysss," sabi ni Zeikru.

* * *

Pagkatapos niyang maligo, pinahiga na ni Zeikru si Keizru sa kama at humiga na rin. Binuksan niya ang phone at nagbasa ng mga messages.

* * *

B.F.F - Buraot Friends Forever

Qurina Maruya: Guysss may nakita ako.

Qurina Maruya: (sent a photo)

Zaruru: Tangina, ba't top fan ka pa rin sa fan page ni Keizru?

Qurina Maruya: 'Wag mo na 'yon pansinin. May nag-picture kay Keizru nung nasa bahay tayo nila Kezinur.

Zaruru: Sa labas niyo 'yan, diba @Nur-nur?

Nur-nur: Oo. Patay. Sino nag-post?

Xyru Turon: @Keizru Chick Boy

Zeikru El Macho: Natutulog. Baka sa susunod na araw pa siya magising.

Qurina Maruya: Umabot na ng 120 comments. Ang daming nagtatanong kung si Keizru ba 'yon o edited lang.

Zaruru: Grabe naman. Talagang chick boy si @Keizru Chick Boy.

Qurina Maruya: Baka pumunta sila sa bahay nila Raziku.

Xyru Turon: Ha? Alam nila bahay ni Keizru?

Qurina Maruya: May nagsabi dati.

Nur-nur: Sino?

Qurina Maruya: Ako... hehe.

Zaruru: Anak ng...

Chapter 23 - Fan ni Keizru

Kinabukasan sa bahay nila Raziku:

"Parang hindi ko na nakikita si Kuya Keizru," sabi ni Zian.

"Ayaw niya dito umuwi, may bebe siya doon. HAHA," sabi ni Raziku.

"Parang ang init, sarap maligo… kaso walang magpapaligo sakin," palusot ni Zian.

"Landi mo. HAHA," sabi ni Raziku.

"Tao po."

"Tao po."

"Ilabas niyo si Keizru!" sigaw ng mga babae sa labas ng bahay.

"Yawa, dumami na sila," sabi ni Raziku.

"Wag mo silang pansinin," sabi ni Zian.

"Ilabas niyo si Keizru!"

"Alam naming buhay pa siya!" sigaw ng mga tao.

Sinilip ni Zian mula sa bintana at nakita niya ang napakaraming babae sa labas.

"Yawa… ba't ang dami nila?" sabi ni Zian.

"Madaming fan si Kuya," sagot ni Raziku.

"Napaka-chickboy ni Kuya Keizru. Ano kayang gagawin ni Kuya Zeikru?" sabi ni Zian.

"Nako, hindi ko alam. Kawawa talaga si Kuya Zeikru, ang daming kaagaw. Tapos kahapon may baliw na nagsasabing

boyfriend niya si Kuya," sabi ni Raziku.

"Chat ko si Kuya Keizru," sabi ni Zian.

* * *

Keizru Matampuhin:

You: Kuya
You: Kuya
You: Ang dami mo ditong chicks
You: Kuya
Keizru Matampuhin missed your call.

* * *

"Ayaw niyang sumagot," sabi ni Zian.

"Si Kuya Zeikru," sabi ni Raziku.

* * *

Zeikru EL Macho:

You: Kuya
You: Kuya
Zeikru: Oh?
You: Si Kuya Keizru?
Zeikru: Natutulog, bakit?
You: Ang daming chicks dito.
sent a video
Zeikru: Luh, tumawag kayo ng pulis!

* * *

Sa bahay ni Zeikru:

"Nako, Kei… ang dami kong kaagaw sayo," sabi ni Zeikru kay Keizru na natutulog.

"Sarap siguro maging multo. Natakasan mo lahat… samantalang ako, di ko pa alam anong gagawin ko sa pasukan. Hindi pa rin umaamin si Astrop," dagdag niya.

"Tapos ikaw, patulog-tulog ka pa dyan. Tinakasan mo yung dapat nating gawin kagabi. Kakainis ka, napaka-libog ko pa naman kagabi… kahit magjakol lang tayo, okay na," sabi ni Zeikru.

New message.

"Sino 'to?"

* * *

Traciliz: Zeikru, tanda mo pa ako?

Sent a photo.

* * *

"Tanginang picture 'yan… jejemon, amputa," sabi ni Zeikru sa sarili niya.

"Ba't nagkagusto ka dito, Kei? Nandito naman ako — napakapogi, athlete, magaling sa music, matalino pa. HAHA," sabi ni Zeikru.

* * *

Traciliz: Zeikru, pwede ba tayo magkita? Pleaseeeeeee

* * *

"Jusko, ang sarap sapakin," sabi ni Zeikru.

* * *

Traciliz: Dali na, may itatanong lang ako.

* * *

"Sige na nga, para tumigil na," sabi ni Zeikru.

* * *

You: Oo na, sige. San tayo magkikita?
Traciliz: Yehey Alam mo yung SM na malapit kila Bebe Keizru?
You: Oo.
Traciliz: Doon tayo sa food hall.
You: Sige, anong oras?
Traciliz: 3PM
You: 👌
Traciliz: Cold mo.

* * *

Sa Food Hall ng SM, 2:56PM

"Zeikru, dito!" sabi ni Traciliz.

"Wow, pumogi ka," sabi ni Traciliz.

"Di ba may Keizru ka na?" sabi ni Zeikru, may tampo.

"Di ba nga wala na siya? Patay na siya," sagot ni Traciliz.

"Oo alam ko. Ano ba gusto mo, Trasilist?" sabi ni Zeikru.

"Anong Trasilist? You disrespect my name, huhu," drama ni Traciliz.

"Repeat after me… Truh—" sabi ni Traciliz.

"Truh—" sabi ni Zeikru.

"Seee—" sabi ni Traciliz.

"Seee—" sagot ni Zeikru, na ayaw na sana.

"Llliizzz," sabi ni Traciliz.

"Lisss," sabi ni Zeikru.

"Llliizzzzz," sabi ni Traciliz.

"Llllizzzz," sagot ni Zeikru.

"Ayan, buti ka pa. Ikaw pa lang yung mabilis matutong mag-pronounce ng name ko. Sinayang nila oras ko. Hayyy," sabi ni Traciliz.

"Eh ikaw nga nagsasayang ng oras nila…" bulong ni Zeikru.

"Hmmm? May sinasabi ka?" tanong ni Traciliz.

"Sabi ko, anong gusto mong pag-usapan?" sagot ni Zeikru.

"Ahhh… tungkol kay Keizru… totoo bang patay na siya? ano yung ikinamatay niya?" tanong ni Traciliz.

"Oo, hit and run" sabi ni Zeikru.

"Ahh… ba't di niya sinabi sakin?" tanong ni Traciliz.

"Di ka naman nagcha-chat sa kanya dati eh," sagot ni Zeikru.

"Eh busy ako eh…" sabi ni Traciliz.

"Alam mo ba, hindi na nga kumain si Keizru o natulog kakahintay ng message mo," galit na sabi ni Zeikru.

"Wala kang pake sa pakiramdam ng iba," dagdag pa niya.

"Eh anong gagawin ko, busy ako sa States eh," sabi ni Traciliz.

"Wow, five years kang busy sa States, walang pahinga, di man lang kinakausap boyfriend niya. Anong klase kang girlfriend? Tapos di mo pa alam kung patay na ba boyfriend mo," galit na sabi ni Zeikru.

"Eh hindi naman niya sinabi sakin," sagot ni Traciliz.

"Paano niya masasabi kung patay na siya?" sabi ni Zeikru.

"At saka, wala na kayo. May iba na si Keizru… ilang taon mo

siyang pinaasa," sabi ni Zeikru.

"Sino?" galit na tanong ni Traciliz.

"sino pa ba, Edi ako. Magboyfriend na kami," sabi ni Zeikru na nakangiti.

"You liar. Akala mo mapapaniwala mo ako? Alam naman natin na ayaw na ayaw niya sa bakla, tapos magiging boyfriend mo pa siya? bobo ka ba?" sabi ni Traciliz.

"Edi wag kang maniwala. Ang dami pa naming kiss scene. Tapos yung talong niya, napakalaki, maugat—" sabi ni Zeikru habang inaasar si Traciliz.

"Ughhh, shut up! You're dirty, perv! Gusto mo lang ako paalisin. Fine. I'm leaving," sabi ni Traciliz na galit na galit habang umaalis.

"Hay nako, dapat kasi hindi na sinagot ni Kei si Traciliz. Nasaktan tuloy baby ko. Hayyy," sabi ni Zeikru na may buntong hininga.

* * *

Sa harap ng bahay ni Raziku, magulo pa rin doon.

"Mga ma'am, matagal na pong patay si Keizru Alonzo," sabi ng police.

"Hindi kami naniniwala. Tinatago lang ng dalawang lalaki na 'yon," sabi ng mga tao.

"Siguro kapag naging vlogger si Kuya, wala pang isang araw, milyon na followers niya. HAHA," sabi ni Zian kay Raziku.

"Onga eh. Dito pa nga lang, ang dami ng followers ni Kuya. Halos nandito na silang lahat sa bahay namin," sabi ni Raziku kay Zian.

"Kung patay na talaga si Keizru, nasaan yung puntod niya?" tanong ng isang fan.

"Oo nga!" sabi ng mga fans.

"Mga bata, pwede bang malaman yung puntod ni Keizru Alonzo?" tanong ng isang pulis.

"Sige, sa XXXXXXXXX cemetery," sabi ni Raziku.

"Namamahinga na si Kuya, kaya sana may respeto naman at wag guluhin," sabi ni Raziku.

Sinabi ng pulis kung nasan yung puntod ni Keizru. Nagsi-iyakan sila nung nakita na nila sa wakas ang puntod.

* * *

Keizru S. Alonzo

September 10, 2004 - April 20, 2020

"Bakitttt," iyak nila.

* * *

Sa bahay ni Zeikru, nakauwi na si Zeikru ng 7PM.

"San ka pumunta?" sabi ni Keizru na gising na pala at nagagalit habang hinihintay si Zeikru.

"Ahh… bumili lang ako ng pagkain…" sabi ni Zeikru.

"Dapat ginising mo ko. Ba't mo ko iniwan, huhu," drama ni Keizru.

"Natutulog ka eh," sabi ni Zeikru.

"Kahit na… nasan yung binili mong pagkain?" tanong ni Keizru.

"Ahh… inubos ko na nung pauwi," sabi ni Zeikru.

"Ang takaw mo pa rin. HAHA. Hindi mo ako tiniran," sabi ni Keizru.

"Kakainin mo ba?" tanong ni Zeikru.

"Hindi… gusto ko lang malaman kung maalagain ba boyfriend

ko. Lagi akong iniisip," sabi ni Keizru na nagdadrama.

"Sayang lang pagkain at pera kung di mo rin kakainin. At saka, mabubuhay ka pa naman kahit di kita pinakain," sabi ni Zeikru.

"Ang sama mo talaga. Patay na nga ako eh," sabi ni Keizru na umiiyak.

"Ay, HAHA… sige next time bilhan kita," sabi ni Zeikru.

"Yehey!" tuwang-tuwang sabi ni Keizru.

Chapter 24 - Trauma Part I

"Kei, nagugutom ako, bili lang ako ng ice cream," sabi ni Zeikru kay Keizru nung bata pa sila.

"Kakakain lang natin kanina ha, ang takaw mo," sagot ni Keizru.

"Eh… magutumin ako eh. Ikaw, baka gusto mong sumabay?" sabi ni Zeikru.

"Wag na, dito na lang ako. Hintayin kita," sabi ni Keizru.

"Sigee… wait lang ha," sabi ni Zeikru habang paalis.

Sinuot ni Keizru yung headset niya habang hinihintay si Zeikru at nakinig ng music.

Humming…

Hanggang sa may tumakip ng bibig at mata niya.

"Tulong—"

"Hmmmmm!"

"Hmmmmm!" sigaw ni Keizru.

* * *

"AHHHHHHH!" Nagising si Keizru sa bangungot.

"Oh? Anong yari sayo?" tanong ni Zeikru sa tabi niya.

"May napanaginipan lang ako," sagot ni Keizru.

"Ahhh, ano napanaginipan mo?" tanong ni Zeikru habang

niyayakap si Keizru.

"Basta… matulog ka na. Hatinggabi pa lang," sabi ni Keizru at niyakap din niya si Zeikru.

"Sige… kung hindi ka makatulog, gusto mo, gawin natin yung hindi natuloy last time?" bulong ni Zeikru.

"Bastos ka, haha… bukas na," sabi ni Keizru.

"Gusto din pala," sabi ni Zeikru.

* * *

Umaga, nagto-toothbrush na si Zeikru, habang si Keizru tulala lang.

"Kei, after ko dito… jakol na tayo, haha," sabi ni Zeikru.

"Ha? Sorry, di ko narinig," sabi ni Keizru.

"Sabi ko, jakol tayo pagkatapos ko dito," sabi ni Zeikru.

Hinagis ni Keizru yung hotdog na unan niya. "Bastos ka!" sigaw niya.

"Aray, bakit?" sabi ni Zeikru.

"Ay sorry, wala ako sa sarili," sabi ni Keizru.

"Ano, nasa isip mo pa rin? Yung panaginip mo?" tanong ni Zeikru.

"Oo, yung grade 4 tayo," sagot ni Keizru.

"Ay… hayaan mo, mahuhuli din natin yung nangidnap sayo nun," sabi ni Zeikru.

"Sige…" sabi ni Keizru.

"Tara, pwede na ba tayo magjakulan? Haha," sabi ni Zeikru.

"Sige…" sabi ni Keizru.

"Kapag nawala na yung trauma mo, satingin mo, sino magiging top satin dalawa?" tanong ni Zeikru.

"Syempre ako. Ayaw na ayaw ko maging bottom eh," sabi ni Keizru.

"Pano kung gusto ko ako maging top?" tanong ni Zeikru.

"Edi di tayo magbebembangan," sabi ni Keizru.

"Luh… ang daya. Ayaw ko rin palaging bottom," sabi ni Zeikru.

"Ayaw ko din maging bottom eh," sabi ni Keizru.

"Kahit subukan mo lang," sabi ni Zeikru.

"Ayaw ko," sabi ni Keizru.

"Ang duga mo talaga… tara na. Sa cellphone ko na lang tayo manood," sabi ni Zeikru habang binubuksan ang phone niya.

"Ayan, tara," sabi ni Keizru.

"Ba't puro lalaki 'to?" sabi ni Zeikru.

"Puro nalang gusto mo pinapanood natin. Ako naman," sabi ni Keizru.

* * *

Habang nanonood sila, imbis na tuwa, takot yung naramdaman ni Keizru. Lalo na kapag nakikita niya yung mga lalaking nagbebembangan.

"Ah… ah… ah…" sabi ni Zeikru.

"Ayoko na," sabi ni Keizru na takot na takot habang niyayakap si Zeikru.

"Bakit? Ba't takot na takot ka?" tanong ni Zeikru.

"Ayoko na… ilayo mo na 'yan sakin," sabi ni Keizru.

* * *

Pinatay ni Zeikru yung phone at hineadpat si Keizru.

"Sorry Kei, nakalimutan ko. Ayaw mo nga pala ng ganun," sabi ni Zeikru.

"Okay lang… basta nandito ka," sabi ni Keizru habang yakap

pa rin siya.

* * *

Kinabukasan, gumala yung tropa — sina Zeikru, Keizru, Qurina, Xyru, Kezinur, Neo, at Zaru sa SM. Kumain sila sa Jollibee at nagkwentuhan.

"Hahahaha!"

"Eto kasing si Keizru… hindi malalaman ng magulang nyo Nur-Nur kung dahil sa condom na niregalo ni Kei. Sa dami ba naman ng pwedeng irigalo, condom talaga namin," sabi ni Zeikru habang si Keizru nasa likod niya, pinipitik yung ulo niya.

"Aray!" reklamo ni Zeikru.

"Inaasar nyo kasi si Keizru eh," sabi ni Neo.

"Hahahaha!"

"Ba't ayaw nanaman ni Kei magpakita sa'tin?" tanong ni Qurina.

"Natatamad siya," sagot ni Zeikru.

"Hindi ka na ba nadala? Last time na nagpakita si Keizru, ang daming babae sa harap ng bahay nila Raziku," sabi ni Zaru.

"Sino ba kasing nag-expose dati ng location ni Keizru?" tanong ni Kezinur.

"Tangina… sino nga ba yung nag-expose ng bahay ko? Halos oras-oras may humahanap sakin dati," sabi ni Keizru.

"Sino daw yung nag-expose? Sabi ni Keizru…" pang-asar ni Neo.

"Sino pa ba… yung obsessed na obsessed dati kay Keizru… si… Qurina!" sigaw ni Xyru.

"Wow salamat, napakabuti niyong kaibigan," sabi ni Qurina sabay pitik ni Keizru sa kanya.

"AHH ang sakit grabe!" sabi ni Qurina.

"Yan! Hahaha, pinitik ka tuloy ni Kei. Kanina pa yan namimitik," sabi ni Zeikru sabay pitik ulit ni Keizru kay Zeikru.

"Aray, nakakailan ka na," reklamo ni Zeikru.

"Uy, by the way, kilala nyo pa si Trasilist? In-add ako sa FB," sabi ni Zaru.

"Oo, yung ex ni Keizru. Eight months na sana sila kaso pumunta sa States, sa Miami, Florida para doon mag-aral," sabi ni Qurina.

"Stalker talaga si Qurina… pati ba naman yung lugar alam niya. Di ko nga alam yun eh," sabi ni Zeikru.

"Kaya lumalayo sayo si Keizru eh. Sa lahat ng fan niya, ikaw yung pinakamatindi," sabi ni Xyru.

Masama ang tingin ni Qurina kay Xyru at hinampas niya ito.

"Sige lang, crush kaya ako dati ni Keizru. Lagi siyang nakatingin sakin, hihi," sabi ni Qurina sabay tumitili.

"Hindi ah. Takot na takot ako sayo, lagi kitang binabantayan baka nasa likod na kita," sabi ni Keizru.

"May sinasabi si Keizru," singit ni Zeikru.

"Oy wag," sabi ni Keizru.

"Ano yun?" tanong ng iba.

"Yung ano…" sabi ni Zeikru, pero tinakpan ni Keizru yung bibig niya.

"Takot na takot daw siya sayo. Lagi kang binabantayan, baka nasa likod na niya ikaw," patuloy ni Neo.

"Tang—" sabi ni Keizru habang nakangiti si Neo.

"Awwww… pero ngayon, di ka na takot sakin, Kei?" sabi ni Qurina na may paawa effect.

"Takot pa rin sabi ni Keizru," singit ni Zeikru.

"Uy wala akong sinabi," sabi ni Keizru.

"Aww…" sabi ni Qurina, malungkot.

"Walang sinabi si Keizru," sabat ni Neo.

"Luh… sinabi," sabi ni Zeikru.

"Sana talaga may third eye din ako, kagaya nyo," sabi ni Qurina.

"Siguro laging nakahubad si Keizru," dagdag niya habang dumudugo ilong niya.

"Napaka-wild talaga ng isip mo," sabi ni Xyru sabay sapak.

"Sa bahay, lagi siyang nakahubad. Lagi nga kaming naglulu—" sabi ni Zeikru.

"Hoy!" sabay-sabay na sabi ng tropa.

"Nagluluto. Anong iniisip nyo diyan, haha," tawa ni Zeikru.

"Hahaha!"

"Ay tara, mag-arcade na tayo," sabi ni Kezinur.

"Tapos magpapatulong ka na naman kay Kei sa teddy bear," sabi ni Zeikru.

"Hindi ah…"

"Ako, magpapatulong ako, haha," sabi ni Xyru.

* * *

Habang naglalakad sila papunta sa arcade, nakasalubong nila yung math teacher nila nung grade 4.

"Uy, Camacho! Ikaw ba yan?" sabi ng teacher.

"Teacher Dela Cruz?" sabi ni Zeikru.

"Oo, kamusta? Pasensya na pala sa nangyari kay Alonzo. Ngayon ko lang nabalitaan na namatay pala siya," sabi ng teacher.

"Ayos lang po…" sagot ni Zeikru.

"Camacho, tanong ko lang, okay pa ba si Alonzo nung high school pa kayo?" tanong ni Teacher Dela Cruz.

"Opo, bakit po?" sagot ni Zeikru.

"Nung buhay pa ba siya, ayos pa ba? Alam mo na… yung tungkol sa kidnap," sabi ni teacher.

"Hindi po masyado… Dahil doon, nagkaroon siya ng trauma at phobia sa mga bakla," sagot ni Zeikru.

"Ay, nakakalungkot naman," sabi ng teacher.

Chapter 25 - Trauma Part II

"Guys, mauna na kayo. Sama niyo na rin ito," sabi ni Zeikru sabay turo kay Keizru.

"Sige, tara na. Basta Kei, alam mo na," sabi ni Xyru habang paalis.

* * *

Hindi sumama si Keizru at bigla na lang naglaho. Napansin ni Neo na hindi siya sumama, pero pinabayaan na lang at nagkunwaring nandoon pa rin si Keizru.

"Kilala mo pa si Sir Franco?" tanong ni Teacher Dela Cruz.

"Yung student teacher po natin dati?" tanong ni Zeikru, habang si Keizru ay nakikinig lang sa tabi.

"Oo. Grabe, master teacher na siya, kaso lumipat sa ibang school. Siya rin ang nagbalita sa'kin na patay na si Alonzo," sabi ng teacher.

"Ahh… ang galing po kasi magturo ni Teacher Franco," sabi ni Zeikru.

"Siya lang ba?" tanong ng teacher.

"Ay, pati rin po ako! Naka-10/10 nga po ako sa quiz niyo eh," sabi ni Zeikru.

"Pero sa general average, palakol," sabi ng teacher.

"Hehe…" sabi ni Zeikru.

"Ay oo nga pala, nahuli na ba 'yung nangidnap kay Keizru?" tanong ng teacher.

"Hindi pa po. Wala nang balita sa kanya," sagot ni Zeikru.

"Ahhh… sana mahuli na siya," sabi ng teacher.

"Ay, ba't po pala kayo nandito?" tanong ni Zeikru.

"Ah, magkikita kami ni Sir Franco. Sa McDo daw kami kakain, haha," sagot ng teacher.

"Gusto mo ba sumabay kumain?" yaya ng teacher.

"Ay, hindi na po. Kakakain lang po namin," sagot ni Zeikru.

"Sir Dela Cruz," tawag ni Sir Franco.

"Uy, nandito na pala siya," sabi ng teacher.

"Hello po, teacher! Naaalala niyo pa po ba ako?" tanong ni Zeikru.

"Ummm… let me guess, Santiago? Ferrer? Garcia?" sabi ni Franco.

"Camacho po! Si Sir oh, kinalimutan agad ako," sagot ni Zeikru.

"Ay, sorry, haha! Sa dami ng naging estudyante ko, hindi ko na masyadong maalala," sagot ni Franco.

"Grabe kayo, teacher! Favorite na favorite ko pa naman kayo," sabi ni Zeikru, nagpapapaawa.

"Ehem…" sabi ni Dela Cruz, na nasa likod lang.

"Ay, sorry po, teacher. Sige po, mauna na 'ko. Baka hinihintay na po ako doon," paalam ni Zeikru.

"Wait, sorry. Diba dati sobrang close kayo ni Alonzo? Si Keizru?" tanong ni Franco.

"Opo… luh, si Sir, favoritism. Kilala pa si Keizru, pero ako hindi" sabi ni Zeikru.

"Ay, hindi ah! Haha! Nabalitaan ko lang nung nakaraan na… namatay na pala si Keizru. Late condolence pala," sabi ni Franco.

"Okay lang po, teacher. Sige, mauna na po ako," sabi ni Zeikru habang paalis.

* * *

Naiwan ulit si Keizru para mag-imbestiga pa.

"Sayang talaga si Keizru. Napakatalino, at napaka galing niya sa lahat. Ibibigay ko sana ito kay Keizru kapag nakita ko siya, kaso… wala na pala," sabi ni Franco habang inilalabas ang headset.

Hinawakan ni Keizru ang headset at bigla siyang may naalala.

* * *

Sa kabilang banda, sa arcade, nandoon silang lahat sa claw machine. Nakakailang token na si Xyru.

"Ba't hindi mo ko tulungan, huhu," sabi ni Xyru na nakikiusap kay Keizru.

"Baka ayaw niya sa inyo, haha," sabi nila Zaru at Kezinur.

"Ang sama niyo! Neo, ano sabi?" tanong ni Qurina.

Nakita nila si Zeikru na papalapit.

"Ah, umalis si Keizru. May pupuntahan daw," sabi ni Neo.

"Ba't ngayon mo lang sinabi? Nakakailang token na kami dito eh," reklamo ni Xyru.

"Kakaalis lang," sabi ni Neo.

"What's up, everyone!" bati ni Zeikru.

"Low."

"Nasaan si Keizru?" tanong ni Zeikru.

"Ay, may pinuntahan daw, sabi ni Neo," sagot ni Kezinur.

"Ay, ano ba 'yan…"

* * *

Isang oras ang lumipas at hindi pa rin bumabalik si Keizru.

"Ang tagal. Saan ba 'yon pumunta?" tanong ni Zeikru.

"Hindi ko alam…" sagot ni Neo.

"Guys, bili lang kami ng ice cream," sabi nila Zaru.

"Ang kulit kasi ni Nur-Nur, kanina pa nagke-crave ng ice cream," dagdag ni Zaru.

"Sige, ingat," sabi ni Zeikru.

"Guys, may pupuntahan din kami ni Xyru. Manonood kami sa sinehan," sabi ni Qurina.

"Mabuti pa kayo," sabi ni Zeikru.

"Gusto mo, sumama din tayo sa kanila?" tanong ni Neo.

"Wag na. Hintayin ko na lang si Keizru," sagot ni Zeikru.

"Ah, sige…" sagot ni Neo.

* * *

30 minutes later

"Zeik, oh," sabi ni Neo habang inaabot ang ice cream.

"Saan ka nagpunta?" tanong ni Zeikru.

"Bumili lang ng ice cream sa tapat," sagot ni Neo.

"Ba't di pa rin bumabalik sila Kezinur?" tanong ni Zeikru.

"Nakita ko sila, nag-a-ice skating sa baba," sabi ni Neo.

"Ahh…" sagot ni Zeikru, halatang naiinggit.

"Gusto mo mag-ice skating tayo? Sagot ko," alok ni Neo.

"Di na. Kayo na lang mag-ice skating," sabi ni Zeikru. pero nanatili parin si Neo na nakaupo katabi ni Zeikru

* * *

30 minutes later

"Zeik, oh. Binilhan kita ng fries," sabi ni Neo.

"Thanks, Neo," sagot ni Zeikru.

"Wala pa rin siya?" tanong ni Neo.

"Oo," sagot ni Zeikru.

"Oh, ayun pala sila Zeikru!" sabi ni Kezinur habang papalapit.

"Ba't ang lungkot naman?" tanong ni Zaru.

"Wala pa rin si Keizru?" tanong ni Kezinur.

"Oo," sagot ni Zeikru.

"Grabe naman si Keizru. Baka may iba na—" sabi ni Kezinur.

"Pssstt. Sorry Zeik, napakadaldal ni Nur-Nur. Kanina pa 'yan nung nag-ice skating kami," sabi ni Zaru habang tinatakpan ang bibig ni Kezinur.

"Oo nga eh," sabi ni Zeikru.

* * *

30 minutes later

"Grabe, hindi ko talaga inaasahan 'yung plot twist!" sabi ni Qurina kay Xyru habang naglalakad.

"Oo nga eh. Uyyy, nandoon pa rin sila," sabi ni Xyru.

"Wala pa rin?" tanong ni Qurina.

"Oo," sagot ni Zeikru.

"Baka umuwi na?" sabi ni Qurina.

"Malabo 'yon umuwi," sagot ni Zeikru.

"Wait, guys. May pupuntahan lang ako," paalam ni Neo habang paalis.

"Saan pupunta 'yon?" tanong nila.

"Ewan…" sagot ni Zeikru.

* * *

Hinanap ni Neo si Keizru, pero hindi niya ito makita. Hanggang sa nakita niya ito, nakahandusay sa sahig ng McDo.

"Boy, anong nangyari sa'yo?" sabi ni Neo habang inilalabas niya ito.

"…"

* * *

Umabot ng 15 minutes bago magising si Keizru.

"AGHHHHH!" sigaw niya, tila bagong gising mula sa bangungot.

"Ayos ka lang, bro?" tanong ni Neo.

"Nasaan sila? Nasaan si Zeikru?" tanong ni Keizru.

"Nasa baba. Tara, samahan kita," sabi ni Neo.

"Salamat," sagot ni Keizru habang pababa ng hagdan.

* * *

Samantala, sina Zeikru ay nag-aalala na. Pati si Neo, hindi pa rin bumabalik.

"Saan ba pumunta si Neo?" tanong ni Xyru.

"Ewan… baka may pinuntahan lang…" sagot ng iba.

* * *

Maya-maya, dumating na sa wakas sina Keizru at Neo.

"Ayun na sila!" sabi nila.

"Kei, may sasabihin ako," sabi ni Keizru.

Chapter 26 - Trauma Part III

"Maya muna sa bahay, pinagod mo ko, haynako." Sabi ni Zeikru,

"San ka ba pumunta?" Dagdag pa niya,

"Sinundan ko sila sir Franco." Sabi ni Keizru,

"Pinagalala mo ko, kala ko mawawala ka nanaman." Sabi ni Zeikru,

"Sa bahay nalang kayo magyakapan, muka kayung tanga." Sabi ni Zaru.

* * *

Sa bahay,

"Eh sinundan ko sina sir Franco, at naalala ko yung nangyare sakin nung nakidnap ako." Paliwanang ni Keizru, habang nakikinig si Zeikru,

* * *

Nung grade 4 sila,

"Ok, everyone, i hope you learned something new, and that's all, good bye everyone." Sabi ni Sir Franco,

"Goooood byyeeee sirrrr Fraancooo, gooooddd byeeee sirrrr delaaaa cruzzzzzz, gooooood byeeeee classsssmateeess."

Sabi nila.

* * *

"Kei, grabe talaga, crush na crush ko talaga si sir Franco." Sabi ni Zeikru habang bata pa sila,

"Ahh… Sige lang… Ba't ayaw mo kay sir dela cruz?" Sabi ni Keizru habang naglalakad sila,

"Tanda na kaya yun, tapos binaksak pako last quarter huhu." Sabi ni Zeikru,

"Grabe ka naman. Zeik? Yung crush mo kay teacher Franco, ngayun lang yan ha." Sabi ni Keizru,

"Bakit nagseselos ka noh?" Sabi ni Zeikru,

"Hindi noh, ayaw ko lang ka masaktan, baka nga may asawa na si teacher." Sabi ni Keizru,

"Ahh… promise crush lang talaga yon." Sabi ni Zeikru habang naglalakad

…

* * *

"Kei, nagugutom ako, bili lang ako ng ice cream," sabi ni Zeikru kay Keizru nung bata pa sila.

"Kakakain lang natin kanina ha, ang takaw mo," sagot ni Keizru.

"Eh… magutumin ako eh. Ikaw, baka gusto mong sumabay?" Sabi ni Zeikru.

"Wag na, dito na lang ako. Hintayin kita," sabi ni Keizru.

"Sigee… wait lang ha," sabi ni Zeikru habang paalis.

Sinuot ni Keizru yung headset niya habang hinihintay si Zeikru at nakinig ng music.

Humming…

Hanggang sa may tumakip ng bibig at mata niya.

"Tulong—"

"Hmmmmm!"

"Hmmmmm!" Sigaw ni Keizru. At nahulog ang headset niya.

…

Kinidnap siya sa puting van,

…

* * *

"Kei, binilhan ko na ikaw, baka kasi kainin mo yung akin." Sabi ni Zeikru,

"Kei?"

"Nasan ka?"

"Maya muna tayo magtagutaguan, may hawak ako oh."

"Kei??" Sabi ni Zeikru

…

* * *

Maya maya, habang pauwi si Teacher Franco, nakita niya si Zeikru na umiiyak at yung headset ni Keizru.

"Oh? bakit?" Tanong niya,

"Teacher, hindi ko po mahanap si Keizru." Iyak ni Zeikru,

"Dapat kasi hindi ko siya iniwan." dagdag pa niyang habang umiiyak.

"Mahahanap din natin siya." Sabi ni Teacher Franco na malungkot nang narinig niya.

…

* * *

Umiiyak parin si Keizru nang dinala na sya sa warehouse. grupo ang kumidnap sa kanila, apat sila.

"Awww wag ka nang umiyak, napakapogi mo nga sa school eh." Sabi nung isa na tila pamilyar sa kanya,

"Dali videohan mo na." Sabi ng isa,

"Sure ka? child porn yung gagawin natin? ayaw mo ba sa mga adult nalang?" Tanong ng isa,

"Wag na nga, matagal ko na talaga gusto gawin ito." Sabi nung lalaki,

"Hmmmmp"

"Alonzo" Sabi nang lalaki,

"Parang ayaw ko na Huarwei (Dela Cruz)" Sabi nila,

"Ikaw nalang baka mahuli pa kami." Dagdag pa niila.

"Teacher Dela Cruz?" Bulong niya sa sarili,

"Sige, bala kayo." Sabi ni Dela cruz,

"Alonzo, huwag ka na umiyak, matagal ko na gustong gawin ito, pero hindi ko lang magawa." Sabi ni Dela cruz,

"Hmmmmpp (Tama na po!)" Sabi ni Keizru habang siya ay hinuhubaran, dinidilaan habang nakatali, at pilit tinatalik ni Sir Dela cruz si Keizru.

* * *

Tatlong araw na paulit ulit nira-rape si Keizru, hanggang sa pinapakain si Keizru ng pagkain habang nakatkip yung mata niya at nakatali siya. natangal niya yung tali, at habang sinusubuan siya, isinaksak ni Keizru yung tinidor kay Teacher Dela Cruz at tumakas.

* * *

Nakahubo si Keizru at nagtago, ilang oras lang sawakas, nakauwi na si Keizru at pumunta sa kwarto.

"Keizru san ka pumunta, nagaalala kami ng tatay mo." Sabi ni Jacara habang tila may hinahawakan siya na hindi nila nakikita.

"Reoyo, ano gusto mong ulam, luto tayo." Sabi ni Jacara habang kausap niya yung hanggin.

"Ma! nakauwi na po ba si kuya?" Tanong ni Raziku,

"oo, nandoon sa kwarto mo." Sabi ni Jacara,

"Sino nanaman po kausap mo mama? Tanong ni Raziku,

"Ha? yung papa mo, malabo na ba mata mo?" Sabi ni Jacara,

"Pero, diba nga po ilang araw na namatay si papa?" Sabi ni Raziku,

"Anong patay? nandito siya oh, naguusap nga kame eh. Reoyo, yung anak mo oh." Sabi ni Jacara.

* * *

Matapos ang araw na yon, ilang buwang hindi pumasok si Keizru at nakakulong sa kwarto. kahit hindi siya pinapansin, laging dumadalaw si Zeikru kay Keizru, kinocomfort, pinapakain, at minsan, pinapaligo at pinapatulog niya ito.

* * *

Ikinuwento ni Keizru ang lahat ng naaalala niya kay Zeikru.

"Kei, pasensya na ulit, hindi yon mangyayare kundi dahil sakin, dapat kasi hindi kita iniwan." Iyak ni Zeikru,

"Oo na, kala ko matatapos na tayo dyan, halos mabingi nako dati sayo."

"Pano pala yon?" Sabi ni Zeikru,
"Ako na bahala." sabi ni Keizru,

* * *

Kinabukasan, nabalitaan ng lahat dahil sa facebook ang mga leaked videos ang pictures na nakikipagtalik sa mga kabataan at sa ibang mga lalaki. umabot nang 42 na mga lalaki, at 12 na batang lalaki ang nakidnap at nirape ni Huarwei Dela Cruz.

Laking gulat ng lahat ng narinig yon, natanggalan ng lisensya at nakulong si Huarwei Dela Cruz. pati si Sir Franco ay nagulat sa nabalitaan.

* * *

Dumalaw si Teacher Franco sa bahay ni Zeikru, at inabot yung headset ni Keizru, at humingi ng patawad sa nagawa ni Teacher Dela cruz.

"Kei? edi ok na? pede na tayo magbembangan?" Sabi ni Zeikru,

"Sige try ko, pero natatamad pako." Sabi ni Keizru,

"Nubayan, lagi ka naman ganyan. oh, yung headset mo, binigay ni teacher Franco." Sabi ni Zeikru,

"Wow, thanks, kaso magagamit ko ba yan?" Sabi ni Keizru,

"Edi wag, sakin nalang. nandito pa ata yung amoy mo HAHA." Sabi ni Zeikru,

"Napaka pervert mo talaga." Sabi ni Keizru.

Chapter 27 - Panaginip

August 12, 2025.

"Simula nung first day, ibang-iba ang trato sa 'kin. May nandidiri, may nang-tttrip, may umiiwas, at may walang pake," sabi ni Zeikru.

"Simula nung na-leak yung sex video ko, wala nang nakikipag-usap sa 'kin. Ako na lang palagi ang pinaguusapan nila," dagdag pa niya.

"Dumami yung kagaya ni Ractu. Pinagtritripan ako sa bawat minuto. Hayyysss… ganyan talaga ang mundo," dagdag pa niya.

"Hanggang ngayon, hindi pa rin umaamin si Astrop, kahit ilang beses na siyang pinapagalitan ni Qurina," dagdag pa niya.

"Hayyysss… sana panaginip na lang ito," dagdag pa niya.

…

* * *

"Huy, ayun sya oh — yung na-leak yung video!" tsismis.

"Umiwas tayo sa kanya. Baka gawin tayong bakla," tsismis.

"Grabe, may tapang pa siyang pumasok sa school. Dapat sa kanya, mag-drop out na lang," tsismis.

"Zeik, after ng klase natin, uwi na muna tayo. Ako 'yung naiinis sa kanila," sabi ni Keizru.

"Hindi, okay lang," sabi ni Zeikru.

"Anong hindi… 'di ako papayag," sabi ni Keizru.

"Uy, ayun na si bakla! Ay, Barbie! Sabi ko na," pang-aasar ni Ractu.

"Ano ba?!" sabi ni Zeikru, na nai-stress na.

"Oh? Bakit? Ayaw mo nun? Mas nakilala ka na," pang-aasar ni Ractu.

"Ikaw yung nag-leak 'no? Saan mo nakuha yung video?" sabi ni Zeikru, habang si Keizru, na sobrang naiinis, gustong suntukin si Ractu pero hindi magawa.

"Ba't di ko siya masuntok?" tanong ni Keizru sa sarili.

"HAHA! Problema mo na 'yon, ikaw kasi eh, ba't kapa nakipag sex sa lalaki." sabi ni Ractu habang paalis.

Agad na tinapunan ni Zeikru ng tubig si Ractu, at nagalit si Ractu.

"Tanginang–ginagago mo ba ako?!" pasigaw ni Ractu.

"Bakla! Bakla! Bakla!" pang-aasar ni Ractu.

Galit na galit si Keizru nang marinig niya 'yon. Biglang umitim ang mga mata niya, at umiba ang ihip ng hangin. Nakatingin si Keizru kay Ractu, galit na galit.

"Tang—Kei? Ikaw ba 'yan?" sabi ni Ractu.

Biglang tumulo ang dugo mula sa mga daliri ni Keizru. Binabalutan siya ng dugo. Pumikit si Ractu, at pagkadilat niya, nakita niya ang kamay ni Keizru na may hawak na—ulo niya, nababalutan ng dugo at kutsilyo.

* * *

Sumigaw si Ractu habang tumatakbo, habang si Zeikru at ang mga tao sa paligid ay walang nakikita.

"Anong nangyari?" tanong ni Zeikru sa sarili.

"Si Kei?" dagdag pa niya.

* * *

Hapon, pauwi na sila galing school.

"Kei? Anong ginawa mo kay Ractu?" tanong ni Zeikru.

"Wala…" sagot ni Keizru.

"Anong wala? Bigla kang nawala, tapos parang nakakita si Ractu ng multo," sabi ni Zeikru.

"Wala nga!" sagot ni Keizru.

"Ba't parang galit ka?" tanong ni Zeikru.

"Ay, sorry… hindi ko makontrol sarili ko," sagot ni Keizru.

"Uy, ayun nanaman yung baliw," tsismis.

"Nako… para nga siyang tanga," tsismis.

"Bilisan na natin," sabi ni Keizru.

* * *

… Sa bahay ni Zeikru,

"Zeik, isuot mo 'tong headset ko kapag nag-uusap tayo," sabi ni Keizru.

"Bakit? Headset mo 'yan ha," sabi ni Zeikru.

"Ayaw mo? Nandiyan pa ata amoy ko nung bata pa ako, haha," sabi ni Keizru.

"Yuck."

"Anong yuck? Lagi kitang nakikitang inaamoy yung mga sinusuot ko," sabi ni Keizru.

"Hindi 'no! Inaamoy ko lang kung marumi. Pakalat-kalat kasi sa kwarto ko," sagot ni Zeikru.

"Anong pakalat-kalat? Nakatabi 'yon sa cabinet ko. Inilabas mo lang," sabi ni Keizru.

"'Di ah, 'di ko pinapakialaman mga gamit mo," sagot ni Zeikru.

"Edi sino? Multo?" tanong ni Keizru.

"Oo…" sagot ni Zeikru, nakangiti.

"Ughhh, 'wag na nga… matutulog na 'ko," sabi ni Keizru.

"Matutulog ka na agad? Ang aga pa ha," sabi ni Zeikru.

"Pagod na pagod ako," sagot ni Keizru na nakahiga na.

"Ah… edi tinakot mo nga si Ractu," sabi ni Zeikru.

"Nope," sagot ni Keizru.

"Matulog ka na. Maaga ka pa bukas," sabi ni Keizru.

"'Di muna ako papasok," sagot ni Zeikru.

"Ah, sige. Mas mabuti pa 'yan," sabi ni Keizru.

"Bukas, mag-count to ten tayo?" sabi ni Zeikru.

"Ang bastos mo talaga kahit kailan," sagot ni Keizru.

"Sabi ko, count to ten. One, two, three…" sabi ni Zeikru.

"Ah."

"Ikaw talaga. Ang dumi ng naiisip mo," sabi ni Zeikru habang nakangiti.

"'Di mo kasi nililinaw… sige, matutulog na 'ko," sabi ni Keizru.

Humiga si Zeikru katabi ni Keizru. "Yakapin mo 'ko."

"No," sagot ni Keizru.

"Dali na…" sabi ni Zeikru.

"…"

"Nubayan… ako na lang yayakap sa 'yo," sabi ni Zeikru habang niyayakap niya si Keizru.

…

* * *

"**Ughhh!**"

* * *

Car crash.

Water splash.

Ambulance and police sirens.

* * *

"Kuyaaaa! 'Wag ka naman sumunod kay Mama!" iyak ni Raziku habang yakap si Keizru.

"Nandito naman ako, 'di ba? Malabo akong mamatay. Ang lakas ko kaya," sabi ni Keizru.

"Sabi ni Doktor Madnaru, ang swerte ko raw. Sa gano'ng kataas ng bagsak, malabong makaligtas... haha," dagdag pa niya.

"Oo na... Kuya, binilhan kita ng vase. Haha," sabi ni Raziku, kitang-kita ang ngiti niya.

"..."

"Kuyaaa?" tawag niya.

"Ha? Ano ulit? Sorry, tulala ako," sagot ni Keizru.

"Kuya, binilhan kita ng vase. Saan ko ilalagay?" ulit ni Raziku.

"Ay wowww, ginawa mo na akong nanay. Haha," biro ni Keizru.

"Lola na lang. Haha!"

"Halika nga rito. Haha," yaya ni Keizru kay Raziku.

"Ayaw ko nga, may gagawin ka sa 'kin."

"Sige, ako na lang lalapit."

"Huy! 'Wag kuya! 'Di ka pa magaling... eto na oh," sabi ni Raziku habang lumalapit.

"One, two, three... Muawhhh! Muawhhh! Baby ko, ang laki-laki mo na. Haha!" sabi ni Keizru habang yakap-yakap si Raziku.

"Tama na, Kuya! Haha! Nakikiliti ako! Haha! 'Di ko na kaya! Haha!" tawa ni Raziku.

* * *

"UGHHH!"

* * *

"Kuya, gusto mo ng Jollibee? Sagot ko na," alok ni Raziku.

"Sige... wait lang pala, tanong ko lang..."

* * *

... habang naguusap sila tungkol sa confession ni Zeikru.

"Oo, mas maganda siguro 'yon. Ba't pa kasi nadagdag 'yon? Kakamatay lang ni Mama, nag-confess pa talaga siya sa 'kin," sabi ni Keizru.

"Kuya, bili na 'ko. Ganun pa rin?" tanong ni Raziku.

"Oo."

"Sige, pahinga ka muna diyan," sabi ni Raziku sabay alis.

...

* * *

"Hi Keizru... oh? Kamusta na? Eto na pala mga gamot mo," sabi ng nurse (Dryka).

"Salamat po. Si Dok Madnaru po pala?" tanong ni Keizru.

"Ay, nag-leave muna," sagot ng nurse (Dryka).

"Sige, inumin mo muna yung gamot mo," sabi ni Dryka.

"Sige po..." Ininom ni Keizru ang gamot.

"Sige, mauna na muna ako," sabi ng nurse sabay alis.

* * *

"Ba't nahihilo ako?" tanong ni Keizru sa sarili.

"Parang gusto kong pumikit..." sabi ni Keizru.

* * *

"AHHHHH!" sigaw ni Keizru, nagising sa panaginip.

"Bakit? May napanaginipan ka na naman?" tanong ni Zeikru.

"May naaalala ako… hindi pala ako namatay sa hit and run…" sabi ni Keizru.

Chapter 28 - Before & After Life

April 13, 2020 — *The Confession Day*

"Wait… Keizru…" sabi ni Zeikru nung araw na nag-confess siya kay Keizru.

* * *

Umuulan. Kumikidlat. Tumakbo palayo si Keizru.

"Bakit?" tanong ni Keizru habang umiiyak.

"Bakit ako? Bakit niya ako gusto?" tanong ni Keizru sa sarili.

"Akala ko, itinigil na niya yung pagku-crush sa mga lalaki…" dagdag pa niya habang umiiyak.

"Ang sakit…" sabi ni Keizru habang naglalakad sa tulay.

Car beep.

Car beep.

"Huh?" Huli na nang mapansin ni Keizru na may paparating na sasakyan—nasagasaan siya at nahulog sa ilog.

Water splash.

"Mas mabuti pa ito…" bulong ni Keizru habang unti-unting lumulubog.

"Ayoko na ring mabuhay…"

"Pagod na ko…" dagdag pa niya.

…

* * *

Ambulance and police sirens.

"Ba't pa nila ako niligtas…" bulong ni Keizru sa sarili habang dinadala siya sa ospital.

Nagising si Keizru. Nandoon si Dr. Madnaru.

"Dok?" mahina niyang sabi.

"Pasensya na ulit kay Jacara, Keizru," sagot ni Dr. Madnaru.

"Salamat po… ikaw po ba 'yung doktor ko?" tanong ni Keizru.

"Ay, hindi. Iba ang doktor mo," sagot ni Dr. Madnaru.

"Napakaswerte mo—sa lakas ng tama mo at taas ng hulog mo, halos imposibleng makaligtas ka."

"Sana nga po, namatay na lang ako doon…" mahina niyang sagot.

"Huy, 'wag mong sabihin 'yan. Pasalamat ka nga at buhay ka pa—"

Biglang dumating ang isang nurse.

"Good morning po, Dok. Pasensya na po sa abala, nandoon na po yung pasyente ninyo," sabi ng nurse.

"Ay, pasensya na Kei. Mag-usap na lang tayo mamaya," paalam ni Dr. Madnaru sabay alis.

* * *

Mayamaya, dumating si Raziku na umiiyak,

"Kuyaaaa! 'Wag ka namang sumunod kay Mama!" iyak ni Raziku habang yakap si Keizru.

"Nandito naman ako, 'di ba? Malabo akong mamatay. Ang lakas ko kaya," pilit na biro ni Keizru.

"Sabi ni Doktor Madnaru, ang swerte ko raw. Sa gano'ng kataas ng bagsak, malabong makaligtas… haha."

"Oo na… Kuya, binilhan kita ng vase. Haha," ngiti ni Raziku.

"…"

"Kuyaaa?" tawag niya.

"Ha? Ano ulit? Sorry, tulala ako," sagot ni Keizru.

"Kuya, binilhan kita ng vase. Saan ko ilalagay?"

"Ay wowww, ginawa mo na akong nanay. Haha."

"Lola na lang. Haha!"

"Halika nga rito. Haha," yaya ni Keizru kay Raziku.

"Ayaw ko nga, may gagawin ka sa 'kin."

"Sige, ako na lang lalapit."

"Huy! 'Wag, Kuya! 'Di ka pa magaling… eto na oh!" sabi ni Raziku habang lumalapit.

"One, two, three… *Muawhhh! Muawhhh!* Baby ko, ang laki-laki mo na. Haha!" sabi ni Keizru habang yakap-yakap si Raziku.

"Tama na, Kuya! Haha! Nakikiliti ako! Haha! 'Di ko na kaya!" tawa ni Raziku.

* * *

Ilang araw ang lumipas…

"Kuya? Gusto mo ng Jollibee? Sagot ko na," alok ni Raziku.

"Bawal pa ko niyan," sagot ni Keizru.

"Dali na, gustong-gusto kitang i-treat," sabi ni Raziku.

"Sige… wait lang pala, may tanong ako…" sabi ni Keizru.

"Ano po 'yon?"

"Kapag ba nag-confess 'yung kaibigan mo, ano gagawin mo?"

"Bakit po 'yan? Sino 'yung nag-confess sa 'yo?"

"Si… si Zeikru."

"Si Kuya Zeikru?! Nag-confess sa 'yo?"

"'Di ba alam niya na ayaw mo sa bakla? Ba't pa siya nagkagusto

sa 'yo?" tanong ni Raziku.

"Ewan ko. 'Di ko rin alam kung bakit. Itinuring ko siyang kapatid… gusto ba niya na mas mataas pa ro'n?" sabi ni Keizru,

"Siya ba yung dahilan kung bakit ka po laging tulala?" tanong ni Raziku.

"Oo… ang hirap. Ba't siya pa? Ba't siya naging bakla? Ang hirap tanggapin. Since bata pa kami, sobrang close kami. 'Di ko talaga matanggap."

"Sa school? Iiwasan mo ba siya?"

"Oo. Mas maganda siguro 'yon… Ba't pa kasi nadagdag 'yon? Kakamatay lang ni Mama, tapos nag-confess pa talaga siya."

"Kuya, bili na 'ko. Ganun pa rin?"

"Oo."

"Sige, pahinga ka muna diyan," sabi ni Raziku sabay alis.

…

* * *

"Hi Keizru… Oh? Kamusta na? Eto na pala mga gamot mo," sabi ng nurse, si Dryka.

"Salamat po. Si Dok Madnaru po pala?"

"Ay, nag-leave muna."

"Sige po… inumin ko na po 'to."

"Sige, mauna na muna ako," sabay alis ni Dryka.

* * *

"Ba't parang nahihilo ako…" tanong ni Keizru sa sarili.

"Parang gusto kong pumikit…"

* * *

Dumating si Raziku, hawak ang Jollibee.

Pero laking gulat niya—si Keizru ay isinugod sa ER.

Nahulog ni Raziku ang Jollibee meal.

Nang nalaman niyang patay na ang kanyang kuya.

Time of death: 3:31 PM, April 20, 2020.

* * *

Nabalita ang pagkamatay ni Keizru. Nagsiiyakan ang mga fans niya, ang mga kaibigan niya… lalo na si Zeikru, na tulalang-tulala. Sinisisi niya ang sarili.

"Ako ang dahilan… dahil sa confession ko…"

* * *

Ilang araw na tulala si Zeikru. Habang pauwi, wala siya sa sarili.

Hindi niya napansin ang paparating na truck.

Bang!

Nasagasaan si Zeikru.

* * *

Samantala…

Nagising si Keizru—nasa damuhan.

"Saan ako?" tanong niya sa sarili.

"Huy, gising na siya!" sabi ni Karra.

"Yesss! May makakasama na tayo," sabi ni Reo.

"Sino kayo? At… wait… patay na ako?"

"Ako si Karra. Ito si Reo. 16 years na kami dito… at oo, patay na tayo," sagot ni Karra.

"Ha? Ba't ako nandito? Di ba may langit at impyerno pa?"

"Makakapunta ka roon kapag nakumpleto mo ang requirements dito sa mundo," paliwanag ni Karra.

"Una, dapat oras mo na. Pangalawa, may proper ritual o ceremony ka. Pangatlo, wala ka nang unfinished business ka o hustisya na hinahanap. Pang-apat, alam mo kung paano ka namatay," dagdag ni Karra.

"Ahhh… so lahat tayo, 'di pa tapos ang mga yan? Kayo po, anong dahilan ninyo?"

"Umm… wala pa kaming proper ritual," sagot ni Karra.

"Ah… ako po, sa tingin n'yo bakit ako nandito?"

"Siguro hindi ka rin na-proper ritual… basta ka na lang inilibing," sagot ni Reo.

"Ahhh… hala. Wait, puntahan ko lang kapatid ko. Baka nagaalala 'yon sa 'kin."

"Hindi ka makakaalis sa sementeryo unless may sundo kang taong may malakas na koneksyon sa 'yo nung nabubuhay ka pa," paliwanag ni Reo.

"Ayyy… sayang. Hintayin ko na lang po ang kapatid ko," sabi ni Keizru, malungkot.

Chapter 29 - Intracerebral Hemorrhage

"Raziku!" sigaw ni Zeikru habang kumakatok.

"Hmmm? Bakit?" tanong ni Raziku.

"Puwede pahiram ng death certificate ni Keizru?" tanong ni Zeikru.

"Ahh… nandoon sa kwarto niya," sagot ni Raziku.

* * *

Agad na pumasok sa kwarto ni Keizru sina Zeikru, Keizru, at Raziku.

"Ano ba 'yan?" tanong ni Raziku.

"May naalala ako. Gusto ko lang i-confirm," sagot ni Keizru.

"Ayun… nakita ko na" Sabi ni Zeikru,

"Keizru Samson Alonzo. Born on September 10, 2004. Died on April 20, 2020. 15 years old. Time of death: 3:31 PM. Cause of death… intra… intracerebral… hemorrhage," basa ni Zeikru habang hawak ang dokumento.

"Huh? Ang naaalala ko, may ininom akong gamot, tapos bigla na lang sumakit ulo ko," sabi ni Keizru na takang-taka.

"Baka after mong uminom, biglang nag-bleed 'yung utak mo," sagot ni Zeikru.

"Mataas 'yung hinulog niya, tapos natamaan pa siya ng kotse… baka late lang nag-bleed 'yung utak mo, Kuya," dagdag ni Raziku.

"Ilang araw akong okay. Parang nabali lang mga buto ko… tapos bigla na lang nag-bleed 'yung utak ko?" ani Keizru na nalilito.

"Parang hindi po, Kuya… Halos araw-araw kitang nakikitang wala sa sarili, laging nasusuka, laging nahihilo, at minsan sumasakit ulo mo. Mga symptoms 'yon ng intra-cere-bral hemor-rhage," paliwanag ni Raziku.

"…"

"Ba't 'di ko maalala?" tanong ni Keizru.

"Baka sa susunod, maalala mo. Ngayon mo nga lang po naalala 'yung tungkol sa pagkamatay mo," sagot ni Raziku.

"So… ito pala 'yung huling dahilan kung bakit nandito pa 'ko," sabi ni Keizru.

"Pero… kung alam ko na kung paano ako namatay, bakit hindi pa 'ko umaalis?" dagdag pa niya.

"…"

"Baka may kailangan ka pang malaman tungkol doon," sabi ni Zeikru.

"Anong ospital 'yon?" tanong ni Keizru.

"Doon sa ospital din ni Mama," sagot ni Raziku.

"Nandoon pa ba si Dok Madnaru?" tanong ni Keizru.

"Matagal nang wala doon si Dr. Madnaru. Wala nang balita, baka patay na siya," sabi ni Raziku.

"Ayy…"

"Sino doktor ko pala?" tanong ni Keizru.

"Dr. Oruhop ata," sagot ni Raziku.

"Pero matagal nang patay si Dr. Oruhop," dagdag ni Raziku.

"Ayy…"

"Pero si… si… Dryka ata," sabi ni Keizru.

"Ah… si Nurse Dryka… nandoon pa ata," sagot ni Raziku.

"Ayun… tara, Zeik. Thanks, Raz," sabi ni Keizru sabay hatak kay Zeikru.

"Ay, sakit… wait muna," reklamo ni Zeikru.

"Ay, sorry… masyado akong na-excite," sabi ni Keizru.

"Excited ka na ba talagang umalis?" tanong ni Zeikru.

"…"

"Never mind… huwag mo na 'yon isipin," sabi ni Zeikru.

"Hindi pa naman… Gustong-gusto ko lang talagang malaman 'yung pagkamatay ko," sagot ni Keizru.

"At saka, kapag nakaalis na 'ko, promise, lagi akong magpapakita sa'yo…" sabi ni Keizru habang niyayakap si Zeikru.

* * *

Sa Ospital

"Ma'am, si Nurse Dryka po?" tanong ni Zeikru.

"Anong apelyido?" tanong ng receptionist habang si Keizru ay nagsi-search ng FB ni Dryka.

"Eto, si Dryka D. Nior," sabi ni Keizru na nasa tabi niya.

"Dryka D. Nior po," sagot ni Zeikru.

"Ah, si Nurse Nior," sabi ng receptionist.

"Kaano-ano niyo po siya?" tanong niya.

"Kaibigan po…" sagot ni Zeikru na nagsinungaling.

"Puwede makita 'yung ID mo?" tanong ng receptionist.

"Ay… naiwan ko po 'yung ID ko," sabi ni Zeikru na kinakabahan habang si Keizru ay tina-try i-chat si Dryka.

"Ano na lang pangalan mo?" tanong ng receptionist.

"Ummm…" sagot ni Zeikru habang kinakabahan.

* * *

Dryka Nior

Keizru: Good morning po, kaibigan po ako ni Keizru Alonzo. Naging patient niyo po siya 4 years ago.

Keizru: May tatawag po sa inyo na pangalang Zeikru Camacho.

(Seen)

* * *

"Zeikru… Camacho po," sagot ni Zeikru.

"Sige… wait lang po. Tawagan ko si Nurse Nior," sabi ng receptionist.

Calling... habang kinakabahan si Zeikru.

"Hello po, Ma'am. Bumaba na po ako kasi nandito na pala 'yung kamag-anak ko," sabi ni Dryka.

"Ha? Sabi niya magkaibigan kayo?" tanong ng receptionist.

"Ay HAHA, magkamag-anak po kami pero lagi niya akong tinuturing na kaibigan," palusot ni Dryka.

"Ah, sige po…" sagot ng receptionist.

"Tara, doon tayo mag-usap, sa labas" aya ni Dryka palabas.

…

* * *

"Ma'am, pasensya na po sa abala…" sabi ni Zeikru.

"O, sige. Bakit ka nandito?" tanong ni Dryka.

"May tanong po ako tungkol sa araw na namatay si Keizru," ani Zeikru.

"Kaano-ano mo siya?" tanong ni Dryka.

"Ummm… magka-i—" sabay pigil ni Keizru. *"Sabihin mo mag-boyfriend tayo."*

"Mag-boyfriend po kami," sagot ni Zeikru.

"Ahhh…"

"Puwede pong malaman kung ano 'yung nangyari nang binigyan niyo po siya ng gamot?" tanong ni Zeikru.

"San mo 'yon nalaman?" tanong ni Dryka na medyo kinakabahan.

"Ummm… 'di ba po kayo 'yung nurse ni Keizru?" balik-tanong ni Zeikru.

"Ay, sorry… after ko ibigay 'yung gamot niya, umalis na 'ko," sagot ni Dryka.

"Pero… alam niyo po ba kung ano 'yung sanhi ng intracerebral hemorrhage?" tanong ulit ni Zeikru.

"Ummm… sa aksidente niya," sagot ni Dryka, halatang kinakabahan.

"Pero—" simula ni Zeikru pero naputol.

"Pasensya na, may duty pa pala 'ko…" mabilis na sagot ni Dryka at agad siyang umalis.

"Ha?" gulat ni Zeikru.

"Yare?" dagdag pa niya.

"Ayaw niya 'yon pag-usapan," sabi ni Keizru.

"Ahhh…"

* * *

Sa Restaurant

Nag-aya ang barkada sa restaurant.

"Niceee! Nandito na si Zeikru!" sigaw ni Zaru.

"Anong ganap?" tanong ni Zeikru.

"May trabaho na 'ko!" tuwang sabi ni Kezinur.

"Ay woww… congrats!" bati ni Zeikru.

"Si Keizru?" tanong ni Qurina.

"Ayan ka na naman kay Keizru eh," sabay-sabay na sabi ng iba.

"Nasa tabi ko," sagot ni Zeikru.

"Ayun, kompleto na tayong anim," sabi ni Qurina.

"Ba't parang malungkot ka, Zeik?" tanong ni Xyru.

"Eh… alam na namin kung bakit nandito pa si Kei," sagot ni Zeikru.

"Eh? Ano 'yon?" tanong ni Zaru.

"Hindi pa niya alam kung paano siya namatay," sagot ni Zeikru.

"Kinausap namin 'yung nurse dati ni Kei. Kaso parang iniiwasan niya 'yung mga tanong ko," kwento ni Zeikru.

"Ah… baka siya 'yung may dahilan kung bakit namatay si Keizru," hinala ni Kezinur.

"Parang nga… pero nagtataka rin ako—ba't noong una, nagpanggap siya na magkamag-anak kami, at nag-usap pa kami sa labas," dagdag ni Zeikru.

"Chinat ko siya. Tita ko si Dryka," biglang sabi ni Keizru.

"Ahhh, okay," sagot ni Zeikru.

"Anong okay?" tanong nila.

"Tita pala ni Keizru 'yung nurse niya. At chinat pala ni Keizru 'yung tita niya," paliwanag ni Zeikru.

"Wow, buti pa 'yung tita niya, chinachat niya. Samantalang ako, nakaka-200 na chat ko sa'yo, wala man lang *seen*," tampo ni Qurina.

"Ayaw ka kasi niyang kausapin," banat ni Xyru.

"Sige lang…" tampo pa rin ni Qurina.

"Pero alam niyo ba—" sabi ni Zeikru pero naputol.

"Good afternoon, my boyfriend's friends!" bati ni Traciliz na

kararating lang.

"Patay," sabay-sabay na sabi ng lahat.

* * *

Samantala, sa bandang Bulacan

Naglalakad sina Reo at Karra, hanggang sa wakas ay narating nila ang lugar kung saan sila namatay.

Chapter 30 - Kidnap

"Ba't ka nandito?" tanong ni Zaru.

"Why? Gusto ko lang i-congratulate yung one of my boyfriend's friends for having an awesome job," sabi ni Traciliz.

"San mo 'yan nalaman?" tanong ni Kezinur.

"Bakit? It's not your business kung saan ko siya nalaman," sabi ni Traciliz.

"And by the way, why don't you all guys accept my friend request?" tanong ni Traciliz.

"Ayaw namin, bakit?" sabi ni Xyru.

"Ahh, so you all gonna treat me like your enemy," sabi ni Traciliz.

"If Keizru was here, he would protect me, even if he was your friend," sabi ni Traciliz.

"If Keizru was still alive, he would tell you that he already had a boyfriend—and that is me," sabi ni Zeikru.

"HAHA… you're too funny. Kahit kailan, I will not believe you. You're full of lies," sabi ni Traciliz.

"Fine… if you think this is too funny, why don't you believe that you and Keizru were also a joke," sabi ni Zeikru.

"Tsk… you son of a bitch. I hope lagi kayong minumulto ng boyfriend ko…" sabi ni Traciliz na paalis.

"I also hope na multuhin kadin ng boyfriend ko." Sabi ni

Zeikru na nagagalit.

"Psycho…" sabi nila.

"Si Traciliz talaga 'yon? Walang hiya talaga siya, porket napag-aral lang sa ibang bansa," sabi ni Keizru.

"Oo… siya na talaga 'yon, yung nag-ghost sa'yo," sabi ni Zeikru.

"Grabe siya…"

"Ay oo nga pala, ano pala sasabihin mo?" tanong ni Qurina.

"Ay, alam niyo ba…" itinuloy ni Zeikru.

"Ay hindi, 'di mo pa sinasabi sa'min…" sabi ni Qurina.

"Wag na nga…" sabi ni Zeikru.

"Joke lang. Ano ba 'yon?" sabi ni Qurina.

"Yung cause of death ni Keizru na nakalagay sa death certificate niya ay intracerebral hemorrhage," sabi ni Zeikru.

"Ahh… ang lala nun," sabi nila.

"Patulong kami, pa-research ng sakit na 'yon…" sabi ni Zeikru.

"Titingnan lang natin kung 'yon ba talaga yung totoong dahilan ng pagkamatay ni Kei," sabi ni Zeikru.

"Parang pakiramdam namin may iba pa," dagdag pa niya.

"Sige…"

"Salamat!"

* * *

Sa bahay nila Zeikru.

"Kei, uuwi sila mama bukas. Ok lang ba?" tanong ni Zeikru.

"Ah, ayos lang…" sabi ni Keizru.

"Ano pala plano mo? Paano mo malalaman?" tanong ni Zeikru.

"Iiimbestigahan ko na lang. Pero may duda ako na si tita yung

nasa likod nito… kaya ayaw niyang sabihin," sabi ni Keizru.

"Oo nga, parang suspicious si Ma'am Dryka. Baka may alam siya tungkol sa pagkamatay mo," sabi ni Zeikru.

"Sa susunod, kapag nakakolekta na ako ng enough na info, try ko magparamdam kay tita at tanungin ko lahat ng nalalaman niya," sabi ni Keizru.

"Gusto mo, samahan kita?" tanong ni Zeikru.

"Wag na, magpaparamdam lang naman ako," sabi ni Keizru.

"Kung tapos ka na d'yan, pwede mag… ano… tayo?" tanong ni Zeikru.

"Ano? Haha, 'yan ka na naman," sabi ni Keizru.

"Pleaseee…" sabi ni Zeikru.

"Sige… tara…" sabi ni Keizru.

"Pero ayos lang ba kahit wag muna yung jakolan?" tanong ni Zeikru.

"Tingnan natin. At saka, hindi ko ma-o-overcome yung takot ko kung hindi natin susubukan," sabi ni Keizru.

"Yesssss," tuwang-tuwa si Zeikru.

Hinubad na ni Zeikru at ni Keizru yung mga damit nila at dinidilaan ni Keizru yung katawan ni Zeikru.

"Ahh, ang sarap," sabi ni Zeikru.

"Anong lasa? Haha. Ako nga yung tumitikim sa'yo eh," sabi ni Keizru.

"Haha, sa'yo, anong lasa ko?" sabi ni Zeikru.

"Blehh, lasang pawis haha," sabi ni Keizru.

"Haha, sarap na sarap ka pa eh," sabi ni Zeikru.

"Tara, simulan na natin," sabi ni Keizru.

"Ako sa top," dagdag pa niya.

"Sige…" sabi ni Zeikru.

* * *

Nang sinimulan nila 'yon, nakatulala lang si Keizru na bakas na bakas ang takot.

"Kung 'di mo kaya, wag na lang," sabi ni Zeikru.

"Hindi, kaya ko 'to," sabi ni Keizru habang nakatitig pa rin.

"Sige, pero sabihin mo kung hindi mo na kaya," sabi ni Zeikru.

"Sige…" sabi ni Keizru.

"Si-simulan ko na…" sabi ni Keizru.

Sinimulan na ni Keizru, kaso sa sobrang takot at panginginig, natumba silang dalawa at naaksidenteng nasapian ni Keizru si Zeikru.

"Whaaa!" sabi ni Zeikru.

"Patay! Lagot ako." sabi ni Keizru.

* * *

Sa parehong gabi na iyon, may dalawang batang lalaki ang naglalakad sa kalsada.

"Huy… lagot tayo nito sa magulang natin, gabi na tayo nakauwi," sabi ng unang batang lalaki.

"Ako bahala," sabi ng pangalawang batang lalaki.

"Buti ka pa nga, hindi strikto magulang mo. Kawawa naman ako," sabi ng unang lalaki.

"Sabihin ko na nasa bahay kita kaya late ka na umuwi," sabi ng pangalawang lalaki.

"Sabi mo 'yan ha. Ayaw ko na ulit mabugbog," sabi ng unang lalaki.

* * *

Habang sila ay naglalakad, may dalawang lalaki rin ang dumating, naka-itim na jacket, naka-shades, at naka-mask. At bigla

silang kinidnap.

"Tulong—"

"Hmmpppp…" sigaw ng mga bata.

Chapter 31 - Sanib

"Mas naging madalas ang pagkidnap at pagpatay sa mga batang lalaki. Umabot na sa 76 ang nakidnap, at 41 pa lang ang natatagpuang patay. Iniimbestigahan pa rin ng mga awtoridad ang serye ng mga krimen," sabi ng nagsasalita sa balita.

"Ayoko na, Zeik. Hindi ko na talaga kaya panoorin," sabi ni Keizru na nasa katawan ni Zeikru.

"Paano ka aalis sa katawan ko? Lahat na lang, ayaw mong gawin," sagot ni Zeikru.

"Darating yung mga magulang ko anytime. At tsaka may pasok pa 'ko mamaya," dagdag pa niya.

"Edi maganda… Gusto ko ring maranasan ulit maging tao," sabi ni Keizru.

"Ah…" nalungkot si Zeikru sa sinabi ni Keizru.

"Pero… mangugulo ka lang. Nanghihiram ka nga lang ng katawan eh," dagdag pa ni Zeikru.

"Hindi ah… Hindi ako mangugulo," sagot ni Keizru.

"Promise, ah—" sabi ni Zeikru, pero biglang dumating ang mga magulang niya.

"Zeik, kamusta ka na?" tanong ni Ria, nanay ni Zeikru.

"Okay lang po, tita—" sabi ni Keizru.

"Ha?"

"Ay… okay lang po, ma," sabi ni Zeikru.

"Sige, mauna na po ako. May pasok pa 'ko," sabi ni Zeikru.

"Zeikru… ako na ang magsosorry sa papa mo. Pasensya na, ha? Alam kong marami kang pinagdaanan, lalo na nung pinaayos ulit yung ritual kay Keizru," sabi ni Ria.

"Okay lang po. Sige, maliligo na 'ko. Maaga pa 'ko," sabi ni Zeikru.

* * *

Pumasok si Zeikru sa C.R.

"Pahamak ka talaga, Kei. 'Wag ka na nga muna magsalita," sabi ni Zeikru habang pinapagalitan si Keizru.

"Sorry, haha! Hindi pa 'ko sanay," sagot ni Keizru.

"Tara na, maligo na tayo," sabi ni Zeikru.

"Sige… Pero… parang ang weird… hahawakan mo yung sarili mo…" sagot ni Keizru.

"Bakit? Magse-sex ba tayo? Haha," sagot ni Zeikru.

"At saka ilang beses ko na rin nahawakan sarili ko, kaya sanay na 'ko," dagdag niya.

"I mean, may ibang taong nagko-control sa katawan mo…" sabi ni Keizru.

"Sanay na 'ko doon… Lagi ko nga hindi makontrol sarili ko kapag nakikita kita. Lalo na dati, nung buhay ka pa," sabi ni Zeikru.

"…"

"Luh… tahimik mo diyan," sabi ni Zeikru.

"'Wag na nga lang… Male-late pa tayo sa school," sabi ni Keizru.

"Tanghali pa naman 'yun eh," sabi ni Zeikru.

"Ha? Ba't maaga tayo aalis?" tanong ni Keizru.

"Eh… ayaw ko lang ma-late," sabi ni Zeikru.

"Ahhh…"

* * *

Tanghali, sa university ni Zeikru.

"Sakit sa ulo, hayyysss," reklamo ni Keizru.

"Ganito ba talaga yung college? Ang daming pinapagawa," dagdag niya.

"First sem pa lang 'yan. Kawawa ka kapag nag-second sem, lalo na sa fourth year," sabi ni Zeikru.

"Buti pa pala namatay na 'ko. Parang hindi ko kaya 'to," sabi ni Keizru.

"Weh, ikaw nga 'yung pinaka-top at pinakamasipag sa'min eh," sabi ni Zeikru.

"Dati lang 'yon…" sabi ni Keizru.

"Sino kausap mo?" tanong ng isang kabatch ni Zeikru.

"Wala…"

* * *

Habang nasa klase at nakikinig sa discussion, hindi namamalayan ni Zeikru na may pinapakialaman si Keizru sa computer niya.

*P*nhub intro.*

Nagsitinginan ang mga tao kay Zeikru.

"Tangina mo, Kei," bulong ni Zeikru.

Agad siyang nagsorry sa mga kaklase niya at sa prof nila.

* * *

Pagkatapos ng klase, nagtungo muna sila sa tapsilugan. Pinapa-

galitan ni Zeikru si Keizru.

"Bwisit ka talaga, Kei!" galit na sabi ni Zeikru.

"Wala ka talagang hiya… muntikan na 'ko ma-suspend," dagdag pa niya.

"Hahaha! Sorry po, haha! Gusto ko lang i-try 'yung computer mo," sabi ni Keizru.

"Gawin mo 'yan sa bahay, 'wag sa labas," sabi ni Zeikru.

"Sobrang nakakahiya talaga. Kapag buhay ka pa, mabubugbog talaga kita," sabi ni Zeikru.

"Hayssssss…"

"Uy Zeik, dito!" tawag ni Qurina.

"Hoy, ba't ka nanood ng bold?" tanong ni Kezinur sabay tawa.

"Si Keizru 'yon eh," sabi ni Zeikru.

"Hahaha! Ang cute n'yo talagang dalawa," sabi ni Zaru.

"Nandito ba si Keizru?" tanong ni Zaru.

"Hulaan n'yo kung nasaan siya ngayon," sabi ni Zeikru.

"Sa tabi ko, noh? Yieeee," sabi ni Qurina.

"Gumising ka na," sabi ni Xyru kay Qurina sabay pitik sa braso niya. "AH!"

"Nasa tabi mo lang," sagot ni Zaru.

"Mali," sabi ni Zeikru.

"Nasa loob ng katawan ko… sinaniban ako," sabi ni Zeikru.

"Tang— Hahahahaha!" tawa nila.

"Kaya naman pala eh…" sabi ni Zaru.

"Ba't sumanib si Keizru sa'yo?" tanong ni Xyru.

"Eh… ano kasi eh… aksidente… tapos—" sagot ni Zeikru.

"Napakalibog kasi ni Zeikru kaya naaksidente kong nasaniban si Zeik," dagdag ni Keizru.

"Hahahahaha!" tawa nilang lahat.

"Tang— kanina ka pa," sabi ni Zeikru.

"Ang cute n'yo talagang dalawa, haha," sabi ni Kezinur.

"Ay oo nga pala… invite ko kayo sa bar ng kaibigan ko. Bale tayo-tayo lang doon," sabi ni Zaru.

"Ay, weh?" sabi ni Zeikru.

"Sama na natin si Neo," sabi ni Zeikru.

"Geh…" sagot nila.

"Sakto, sinaniban ni Keizru si Zeikru. Gustong-gusto ko makitang malasing si Kei, hahaha," sabi ni Qurina.

"Hindi ako iinom…" sabi ni Keizru.

"Bahala ka… iinom pa rin ako," sabi ni Zeikru.

"Hahanap ako ng paraan para makatakas…" sabi ni Keizru.

"Sweet talaga ninyo… kaso para lang tanga si Zeikru, kinakausap sarili, haha," sabi ni Zaru.

"Mamayang gabi, ha?" sabi ni Zaru.

"Game!"

"Ay, ano na balita doon sa intracerebral?" tanong ni Zeikru.

"Possible talaga na 'yon ang kinamatay ni Kei, yung mga symptoms, at mga reports dati" sagot nila.

"Ah, sige… hayaan n'yo na," sabi ni Zeikru.

* * *

Sa Bulacan,

Naglalakad sina Reo at Karra, hinahanap nila ang kotse nila.

"Saan na ba 'yon?" tanong ni Reo.

"Tagal na kasi 'yon. After 20 years lang tayo nakatakas," sabi ni Karra.

"Natatandaan ko lang, parang nagde-date tayo, nang biglang may humabol sa'ting kotse, tapos naaksidente tayo," sabi ni Reo.

"Diba black 'yung kotse na 'yon?" tanong ni Karra.

"Parang ata… pero baka gray," sagot ni Reo.

"Ano ba kulay ng kotse natin?" tanong ni Karra.

"White…" sagot ni Reo.

"Ang alam ko, dito lang tayo naaksidente, malapit sa kalsada. Ba't hindi natin mahanap?" sabi ni Karra.

"Baka sa kabila. Tanda ko ata may malapit na bahay doon…" sabi ni Reo.

"Kubo 'yon…" Sabi ni Karra.

* * *

Sa Maynila, may mga batang lalaki na naman ang naglalakad sa kalsada nang gabi.

Hanggang sa… may kumidnap sa kanila at nag-iwan ng itim na sako. Ang laman nito ay dalawang batang lalaki na patay na.

Chapter 32 - Drunk On You

Sa bar ng kaibigan ni Zaru, nag-iinuman sila—maliban kay Zeikru.

"Oh? Ayaw pa rin ni Keizru uminom?" tanong ni Qurina.

"Oo, naku… pinipilit ko nga siyang uminom, kaso tinataboy ni Keizru," sabi ni Zeikru.

"Eh ayaw ko nga… ayaw kong malasing," sabi ni Keizru.

"Dali na… pleaseee…" sabi nila.

"Nope…" sabi ni Keizru.

"Pilitin n'yo nga akong painumin…" sabi ni Zeikru.

"Wag!" sabi ni Keizru habang pinipilit nilang painumin siya ng alak.

"Ayoko!" sabi ni Keizru.

"Para kang bata, Kei," sabi ni Zeikru.

"Dali na… first time mo lang siguro uminom," sabi ni Zeikru.

"Ayaw ko…" sabi ni Keizru.

* * *

Ilang minuto ang lumipas, sa wakas, napainom na nila si Keizru.

"Parang ang hina… wala pa ring talab," sabi ni Zeikru.

"Ayaw ko na, naka-isang baso na 'ko," sabi ni Keizru.

"Isang baso pa lang 'yon, kami nga nakatatlo na kami eh," sabi

ni Kezinur.

"Si Neo pala? Ang tagal naman niya dumating," sabi ni Zaru.

* * *

Sa labas, tumatakbo si Neo papunta sa bar… hanggang sa nakasalubong niya si Traciliz.

"Ay, sorry po, ma'am…" sabi ni Neo.

"Ughhh, you ruined my dress… watch your step—" sabi ni Traciliz na napatigil nang makita si Neo.

"Hello, pogi. What's your name?" tanong ni Traciliz.

"Neogrilito po, but you may call me Neo," sabi ni Neo.

"Wow… that's a cool name. I'm Truhhh-seeee-lliiiizzzzz, by the way…" sabi ni Traciliz.

"Ahhh… nice, Tra-ci-liz," sabi ni Neo.

"Wrong, mali 'yung pagkapronounce mo. Repeat after me," utos ni Traciliz.

"Truh—" sabi ni Traciliz.

"Trah—" sabi ni Neo.

"No, no. Say, Truh—" sabi ni Traciliz.

"Truh—" sabi ni Neo.

"Seee," sabi ni Traciliz.

"Siii," sabi ni Neo.

"No, mali ka. Say, Seeee…" sabi ni Traciliz.

"Seeee—" sabi ni Neo.

"Lliizzzzzzz, llllliizzzzzz…" sabi ni Traciliz.

"Liiizzzzzz," sabi ni Neo.

"Truh-seee-llliiiizzzzzzzz," sabi ni Traciliz.

"Truhh-seeee-llllliizzzz…" sabi ni Neo.

"Yan, perfect! Do you have Facebook or Instagram?" tanong ni Traciliz.

"Yes po, meron…" sabi ni Neo.

"Anong name?" tanong ni Traciliz.

"Neogrilito Gregorio," sagot ni Neo.

"Ahhh, thanks. By the way, where are you heading to?" tanong ni Traciliz.

"Ahh, my friend invited me to his friend's bar…" sabi ni Neo.

"Ahhh, cool. Okay, see you next time! Don't forget to chat me," sabi ni Traciliz habang paalis.

"K," sabi ni Neo habang papunta sa bar.

* * *

Sa bar.

"Hello, sorry, na-late. May weirdo kasi doong babae," sabi ni Neo.

"Ah, sige, okay lang. Uminom ka na muna," sabi ni Zaru.

"Huyy, grabe kayo. Anong ginawa ninyo kay Zeikru? HAHA Lasing na lasing na…" sabi ni Neo.

"HAHA, oo nga eh, nakatulog na," sabi ni Kezinur.

"Si Keizru pala? Hindi ko siya makita. Nandito ba siya?" tanong ni Neo.

"Sinaniban si Zeikru, HAHA!" sabi nila.

"Ay, HAHAHAHAHA…"

"Pero baka hindi na makaalis si Keizru sa katawan ni Zeik. May chance na habang buhay silang magkasama," sabi ni Neo.

"Wow… ba't ang dami mong alam tungkol sa multo?" tanong ni Qurina.

"HAHA, nalaman ko lang sa mga kaibigan ko, HAHA," sabi ni Neo habang kinakabahan.

"Ughh, ughh…" sabi ni Zeikru na nagising.

"Oh ano? Kaya mo pa?" tanong nila.

"Kayang-kaya ko pa. Hindi pa 'ko lasing, noh…" sabi ni Keizru.

"Pero si Zeikru, hindi na kaya, HAHA…" sabi ni Keizru.

"Ah… so ikaw pala, Kei, 'yung di pa lasing…" sabi ni Kezinur.

"Oo."

"Sige nga, kung di ka pa lasing… sumayaw ka nga sa harap," sabi ni Kezinur.

"Sige ba!" sagot ni Keizru sabay alis.

HAHAHA

"Guys, alam n'yo ba? Kapag tiningnan n'yo sa salamin si Zeikru, makikita n'yo rin si Keizru," sabi ni Neo.

"Ay wehhh? Sige nga, try nga natin…" sabi ni Xyru.

"Guys, videohan n'yo si Keizru, ang kulit niya sumayaw…" sabi ni Qurina.

"Sige, HAHA."

"Eto 'yung salamin…" sabi ni Kezinur.

"Huy, totoo nga. Parang nakikita ko si Keizru—" sabi ni Kezinur at pinakita niya iyon kay Neo.

"Wehh, patingin…" sabi nila.

"Nur-Nur? Nur-nur?" habang tinatawag si Kezinur na natulala.

"Huh? Ay, sorry…" sabi ni Kezinur.

"Ayan, tignan n'yo si Keizru…" sabi ni Kezinur.

"Hala, ang galing, HAHAHA…" sabi nila habang si Kezinur ay nakatitig kay Neo.

"Kei, maghubad ka! HAHA yieeeee…" tili ni Qurina.

Hinubad ni Keizru 'yung damit niya, at nagsitilian ang mga tao roon.

"Wow… ang hot pala ni Zeikru," sabi nila.

"Tignan n'yo sa salamin si Keizru, mas grabe si Keizru…" sabi ni Kezinur.

"Ay, tangina… napaka-thirst trap ni Keizru! Sarap mooo, Keizruuuu!" sigaw nila habang nagno-nosebleed si Qurina at Kezinur.

"Hoy, tama na 'yan," sabay sapak nina Zaru at Xyru sa kanila.

"HAHA… ang sarap ni Keizru, tangina, HAHAHAHA…" sabi nila.

Habang si Neo ay nakatitig sa salamin, namumula siya nang makita si Keizru.

"Grabe… pati mga lalaki nadadamay, lalo na kay Keizru…" bulong ni Neo sa sarili.

"Go Keizru! Go Keizru! Go, go, go Keizru!" sigaw nila.

"Hubarin mo na 'yung pantalon mo—" sabi ni Qurina, sabay sapak ni Xyru.

"Tama na 'yan…" sabi ni Xyru.

"Grabe, ang sasarap nila… lalo na si Keizru… hindi ko na kaya, hayyysss…" sabi ni Qurina na nahimatay.

* * *

Bumalik si Keizru sa table nila.

"Oh? Hindi pa 'ko lasing ha… sumayaw ako sa harapan," sabi ni Keizru.

"Oh? Ano'ng nangyari sa inyo? Parang kayo ata 'yung lasing na lasing, HAHA," sabi ni Keizru.

"Hindi na nila kinaya. Napa-thirst trap mo sila," sabi ni Neo.

"HAHA," tawa ni Keizru.

"Kei, puwede samahan mo ko sa CR?" sabi ni Neo.

"Sige…"

* * *

Sa CR

"Grabe, Kei at Zeik, napakasarap n'yo kanina," sabi ni Neo.

"HAHA, nakikita mo din ako?" tanong ni Keizru.

"Oo, sa salamin…" sabi ni Neo.

"Kei… may aaminin ako…" sabi ni Neo.

"Ano 'yon?" tanong ni Keizru.

"Gusto ko kayong dalawa…" sabi ni Neo sabay halik kay Keizru at Zeikru.

"Huy… lasing ka na. Ba't mo ko hinalikan?" sabi ni Keizru na tinulak si Neo.

"Pasensya na. Ganito talaga ako… kalimutan mo na 'to," sabi ni Neo sabay alis.

…

* * *

"Oh, ba't ang tagal n'yo?" tanong ni Zaru.

"Eh… may pinag-usapan lang kami—" sabi ni Keizru, hanggang sa may narinig silang pamilyar na boses.

"Whatzupppp, everyone!!! Hindi magiging masaya kung wala dito 'yung queen of partyyyyyy!" sabi ni Traciliz.

"Itttzzzz meee, Truhh-Seee-Llliizzz!" sabi ni Traciliz.

"Patay tayo," sabi nila.

"Paano niya laging nalalaman kung nasaan tayo?" tanong ni Kezinur.

"…"

Chapter 33 - Dryka

"Ba't hindi niyo ko in-invite?" tanong ni Traciliz habang papalapit sa kanila.

"Uy, hello pogi. Dito ka rin pala pupunta. Sana sinabi mo agad sa'kin," sabi ni Traciliz kay Neo.

"Magkakilala kayo?" tanong ni Zaru.

"Oo," sagot ni Traciliz.

"Siya yung sinasabi kong baliw kanina…" bulong ni Neo kay Zaru.

"Ahhh…"

"Paano mo nalalaman kung nasaan kami?" tanong ni Kezinur.

"HAHA… Let's just say may binabayaran akong stalker niyo…" sagot ni Traciliz.

"Stalker?" tanong ni Keizru.

"Correct. I can't believe hindi niyo napapansin. Every time and everywhere, a stalker is always following you. Kahit sa beach, mall, o birthday party—lagi kayong sinusundan," sabi ni Traciliz.

"Ha? Ibig sabihin, yung nagpo-post sa fan page ni Keizru… siya yung stalker namin?" tanong ni Qurina.

"What Keizru's fan page?" tanong ni Traciliz.

"Wala…"

"Matagal mo na bang binabayaran yung stalker?" tanong ni

Xyru.

"Ahh… not too long. After namin magkita ni Zeikru sa SM, napansin ko lagi siyang sinusundan ng lalaking naka-sunglasses. Nang mahuli ko siya, nalaman kong matagal na pala kayong sinusubaybayan. So sinamantala ko na lang—binayaran ko siya para matrack ko rin ang mga kaibigan ng boyfriend ko," sagot ni Traciliz.

"Nagkita kayo ni Zeikru sa SM?" tanong ni Keizru na medyo nagselos.

"HAHA! What kind of question is that? Of course yes. What happened to you, Zeikru? Are you high?" sabi ni Traciliz.

"Ok, let the party start!" sigaw ni Traciliz habang naglakad palayo, habang sila ay tumatakas na.

* * *

Kinabukasan, sa bahay ni Zeikru.

"Ah, ang sakit ng ulo ko… anong nangyari kagabi?" tanong ni Zeikru sa sarili.

"Tulog pa ba si Keizru?" tanong niya uli.

"Ano ba talaga'ng nangyari?" sabi ni Zeikru habang chinecheck ang group chat na kanina pa sunod-sunod ang notification.

* * *

B.F.F - Buraot Friends Forever

Zaruru: Totoo ba yung sinabi ni Traciliz kagabi?

Nur nur: Para namang totoo. Baby @Keizru Chick Boy, tanungin mo boyfriend mo tungkol sa stalker.

Zaruru: Anong baby? @Nur nur?

Keizru Chick Boy: Geh bukas, matutulog na ko. Night.
Qurina Maruya: Sige, good night Cutie Pie.
Xyru Turon: Lagot ka sa'kin @Qurina Maruya.
Qurina Maruya: Ayyy...
Nur nur: Send niyo na mga videos nila Zeikru at Keizru.
Zaruru: Sent 2 videos.
Qurina Maruya: Sarappp nilaaaa, lalo na si Keizru.
Xyru Turon removed Qurina Maruya from the group.
Zaruru: HAHAHAHAHA
Nur nur: HAHAHAHAHA

* * *

"Ano 'to?" sabi ni Zeikru habang pinapanood ang dalawang video nila ni Keizru.

"Tangina… ba't ginawa ni Kei 'yon? Sobrang nakakahiya," sabi ni Zeikru.

"Pero… ang galing… napapa-thirst trap ako kay Keizru… ang sarap niya," sabi ni Zeikru.

"Uhhh… ano ba 'yan, ba't tumigas agad? Sige na nga… para matapos na 'to," sabi ni Zeikru sabay pasok sa C.R.

* * *

Sa university,

"Ay sayang, hindi pumasok si Zeikru at Keizru," sabi ni Qurina.

"Oonga eh," sabi ni Kezinur.

"Hayaan mo na. Lasing na lasing silang dalawa kagabi," sabi ni Zaru.

"Huy, i-add niyo na ko sa GC," pagmamakaawa ni Qurina.

"Wag, hayaan mo siya," sabi ni Xyru.

"Dali na," sabi ni Qurina.

"No. Wag niyong i-add," sabi ni Xyru.

…

* * *

"Guys… may sasabihin pala ako…" sabi ni Kezinur.

"Hmmm?"

"May napansin ba kayong kakaiba kay Neo?" tanong ni Kezinur.

"Wala naman…" sagot nila.

"Eh, kagabi, naaalala niyo yung tungkol sa salamin?" tanong ni Kezinur.

"Oo…"

"Tinapat ko 'yon kay Neo, kaso… iba yung nakita ko… ibang tao yung nakita ko… hindi si Neo," sabi ni Kezinur.

"Ha?"

"Totoo… promise…" sabi ni Kezinur.

"Edi wow, lasing ka noon boy, baka iba yung nakita mo," sabi ni Zaru.

"Eh, hindi noh—" sabi ni Kezinur, pero naputol nang marinig nila ang usapan ni Ractu.

"Pre… ba't dito tayo nag-uusap sa school?" tanong ng kaibigan ni Ractu.

"Bibilhin mo ba o hindi?" sabi ni Ractu.

"Doon tayo mag-usap sa ibang lugar… doon mo na ibigay yung sh*bu," sabi ng kaibigan ni Ractu.

"Sh*bu? Nagbebenta ng droga si Ractu?" bulong nila Zaru.

"Videohan niyo dali…" sabi ni Qurina.

"Dito na… dala ko na yung mga sh*bu," sabi ni Ractu habang

inaabot ang droga.

"Lagot ka ngayon, Ractu. Sa lahat ng pambubully mo kay Zeikru," sabi nila.

* * *

Kinabukasan, habang nagri-research si Keizru tungkol sa intracerebral, nagulat sila nang mabalitaang nahuli si Ractu at nasuspinde sa university matapos may mag-post ng video na nagbebenta siya ng droga.

"Grabe naman si Ractu… hindi ako makapaniwala. Nag-bebenta pala siya ng droga," sabi ni Keizru.

"Hayaan mo na. Deserve niya 'yon," sabi ni Zeikru.

"Ay oo nga pala Zeik, hindi ko alam na nagkita pala kayo ni Traciliz sa SM," sabi ni Keizru.

"Ha? Saan mo 'yon nalaman?" tanong ni Zeikru.

"Kay Traciliz," sagot ni Keizru.

"Eh… lagi akong kinukulit… kung namatay ka na daw talaga," sabi ni Zeikru.

"Doon pa talaga sa SM…" sabi ni Keizru na nagseselos.

"Eh… wala naman kaming ginawa masyado… nag-away lang kami kasi sa ginawa niya dati sayo," sabi ni Zeikru.

"…"

"Ah sige… Zeik, punta na tayo sa tita ko," sabi ni Keizru.

"Sige, magbihis lang tayo," sabi ni Zeikru.

Sumakay silang dalawa sa kotse ni Zeikru at nagtungo na sa bahay ni Dryka.

* * *

Dumating sila bandang hapon at nagkita sila ni Dryka sa labas

ng bahay.

"Paano mo nalaman ang bahay ko?" tanong ni Dryka.

"Hi po, Tita. Ako po ito, si Keizru," sabi ni Keizru.

"Ha? Matagal nang patay si Keizru…" sagot ni Dryka.

"Tara po, pag-usapan natin sa loob," sabi ni Keizru, at biglang bumukas ang gate at pinto. Nagulat si Dryka sa nakita.

"Tita, ipagtapat niyo na po… hindi po ako matahimik, at hindi rin po ako makaakyat kung hindi ko alam kung paano ako namatay," sabi ni Keizru.

"Di ba namatay ka sa intracerebral hemorrhage?" tanong ni Dryka na kinakabahan.

"Hindi po. Kung 'yon talaga ang ikinamatay ko, dapat wala na ako sa mundo," sagot ni Keizru.

"Ano po ba talaga ang nangyari?" tanong ni Keizru.

"Ahh… pasensya na, Keizru… pero hindi ko pwedeng sabihin," sagot ni Dryka.

"Ba't ayaw niyo pong sabihin? Ayaw niyo po ba akong ipagpahinga?" tanong ni Keizru.

"Gusto… kaso…" sabi ni Dryka na hindi alam ang gagawin.

"Kaso?" tanong ni Keizru.

"Ahhhh, ummmm… sige… ipagtatapat ko na…" sabi ni Dryka.

"Ikaw, may intracerebral hemorrhage ka na talaga after ng accident mo—sa sobrang lakas ng pagbagsak mo," sabi ni Dryka.

"Nung araw na 'yon, ginagawa ko lang ang trabaho ko. Ibinigay ko ang gamot sa'yo, at umalis," sabi ni Dryka.

"Habang naglalakad ako, narinig kong nag-uusap ang doktor mo at si Dr. Madnaru tungkol sa ghost virus na nilagay sa gamot mo. Ewan ko kung ano'ng nangyari kay Dr. Oruhop, pero parang naging sunod-sunuran na lang siya kay Dr. Madnaru matapos siyang bayaran," dagdag ni Dryka.

"Nakita nila ako, at pinagbantaan. Kapag nalaman ng iba,

papatayin nila ang pamilya ko… pati ako," dagdag pa niya.

"Kaya pasensya na… 'yon lang ang alam ko. May nilagay silang ghost virus sa gamot na binigay ko. Kaya nung pagpasok ko sa kwarto mo, dinadala ka na sa ER," sabi ni Dryka.

"Anong ghost virus?" tanong ni Keizru.

"Isa sa pinaka-delikadong virus… i-search mo na lang kapag may tanong ka sa virus," sagot ni Dryka.

Chapter 34 - Realization

"Di ako makapaniwala… ba't ginawa ni Dr. Madnaru 'yon?" tanong ni Keizru.

"Di ba si Dr. Madnaru, doktor 'yon ni Tita Jacara?" tanong ni Zeikru.

"Oo. Simula nung naging doktor siya ni mama, para na naming pamilya si Dr. Madnaru," sabi ni Keizru.

"Ah…"

"Kaso… ba't ganun? Hindi ko matandaan yung mukha ni Dr. Madnaru," sabi ulit ni Keizru.

"I-search natin sa Facebook," sabi ni Zeikru.

"Sige," sagot ni Keizru.

Hinahanap nila ang Facebook account ni Dr. Madnaru. Nagulat si Keizru nang sa wakas ay makita niya ang mukha nito. Sa sobrang gulat, nakaalis siya sa katawan ni Zeikru.

"Yes… sa wakas… nawala ka rin sa katawan ko," sabi ni Zeikru na tuwang-tuwa.

"Kei?"

"Kei?" tawag ulit ni Zeikru.

"Pano? Si Dr. Madnaru pala…" sabi ni Keizru.

"Ha? Anong ibig mong sabihin?" tanong ni Zeikru.

"Si Dr. Madnaru pala 'yung… nag-rape at pumatay kay Mama," sabi ni Keizru, habang unti-unting umiitim ang mga

mata niya.

"Mahinahon ka lang, Kei! 'Di ba sinabi mo sa 'kin na kapag masyado kang emosyonal, puwede mong 'di makontrol ang sarili mo," sabi ni Zeikru.

"Kei… mahinahon ka lang," dagdag pa niya, niyakap niya si Keizru, habang bumabalik na sa normal ang mga mata ni Keizru.

"Bakit… bakit niya ginawa 'yon?" iyak ni Keizru habang kinokomfort siya ni Zeikru.

"Mahuhuli rin natin siya," sabi ni Zeikru.

"Paano kung totoo ngang patay na si Dr. Madnaru?" tanong ni Keizru habang umiiyak.

"Mapupunta siya sa impyerno dahil sa mga ginawa niya sa inyo," sagot ni Zeikru habang yakap-yakap si Keizru.

* * *

Sa Bulacan…

"Ayun… ito 'yung kubo na naaalala ko," sabi ni Reo.

"Tara, pumasok tayo," sabi ni Karra.

"Tao po?" tawag ni Reo.

"Kupal ka ba? Syempre hindi tayo maririnig niyan," sabi ni Karra.

"Sino kayo?" tanong ng matandang babae na may-ari ng kubo.

"Nakikita n'yo po kami?" tanong ni Karra.

"Malamang. Ano kayo, multo?" sagot ng matanda.

"Umm… opo," sabi ni Reo.

"HAHAHA!" tawa ng matanda.

"Umm… hindi po kami nagbibiro," sabi ni Karra sabay pakita na tumatagos siya sa pader.

"Ahh. Anong sadya n'yo dito?" tanong ng matanda na naging seryoso.

"Hindi kayo natatakot? At paano n'yo po kami nakikita?" tanong nila.

"Hindi, haha. Bata pa lang ako, nakakakita na talaga ako ng mga multo," sagot ng matanda.

"Bakit kayo nandito?" tanong ng matanda.

"Hinahanap po namin kung saan kami namatay," sagot ni Karra.

"May nakita po ba kayong puti't itim na kotse?" tanong ni Reo.

"Meron. Nandoon sa kabila," sagot ng matanda.

"Ah… sige po. Pasensya na po sa abala. Mauna na po kami," sabi ni Karra.

"Aalis na kayo agad? Hindi n'yo muna ako sasamahan dito? Ako lang mag-isa sa kagubatan, wala akong makausap… kahit saglit lang, dito muna kayo… pagtitimplahan ko kayo ng kape," sabi ng matanda.

"Ay, 'wag na po. Kami pong mga multo, hindi po kami makakain o makainom," sagot ni Karra.

"Sasamahan ka po muna namin… mamaya na lang po kami aalis," sabi ni Karra.

"Bakit?" tanong ni Reo sabay apak ni Karra sa paa niya.

"Basta… sumunod ka na lang," bulong ni Karra.

* * *

Sa bahay nina Zeikru…

"Ba't ganun? Hindi ko mahanap yung Ghost Virus na 'yon sa internet…" sabi ni Keizru.

"Try natin sa deep web. Baka top secret 'yon. 'Di ba sabi ni Tita Dryka, napaka-delikado nun," sabi ni Zeikru.

"Sige, ikaw na nga," sagot ni Keizru.

…

* * *

"Ayun… ito oh…" sabi ni Zeikru nang makita nila ang tungkol sa Ghost Virus.

"Neurocryptomorbus spectrophasmatis pleomorphoneuro tropica NX-23, colloquially known as the Ghost Virus, is a rare and catastrophic ssDNA virus known for its terrifyingly effective neurotropic pathology and total immune evasion," Habang binabasa ni Keizru.

"With a genome size of 20–40 kilobases, it possesses a pleomorphic, mutable envelope immune to alcohols and conventional antivirals, allowing it to slip past immune detection while adapting rapidly to various host environments. The name 'Ghost' was adapted because of the virus' special ability," dagdag ni Zeikru habang nagbabasa.

"The origin of Neurocryptomorbus NX-23 remains unknown. It has never been isolated from any known ecosystem, animal, or biological reservoir. It has only been identified in isolated, post-catastrophic regions ominously dubbed 'Death Areas' — barren landscapes following unexplained mass deaths," tuloy ni Keizru.

"Upon entering a host via blood, oral ingestion, or mucosal membranes, NX-23 rapidly migrates to the central nervous system within 5 minutes to 1 hour using highly specialized neuro-invasive proteins. It immediately assaults the brain, inducing:

– Severe neuroinflammation
– Widespread neuronal apoptosis
– Fatal autoimmune cytokine storms

Upon host death, the virus remains active in the corpse indefinitely, continuing to seek new hosts through bodily consumption, ingestion of contaminated fluids, or contact with infected scavenger microorganisms," habang binabasa ni Zeikru.

"Symptoms emerge quickly, within 5 minutes to 12 hours, and include:

– Rapid onset fever, nausea, and vomiting

– Loss of taste, touch, and smell

– Severe headaches, dizziness, and mental dissociation

– Memory loss, seizures, paralysis

– Neurogenic death within 24–72 hours," dagdag ni Keizru, habang unti-unting napapaluha nang inaalala niya yung mga symptoms na nangyare sa kanya dati.

"Zeik… ito na nga 'yon…" sabi ni Keizru habang lumuluha. Niyakap siya ni Zeikru para i-comfort.

* * *

Sa kabilang banda, sa Bulacan…

"Ahhhh… bale 20 years na pala kayong nakulong sa mundo," sabi ng matanda.

"Pasensya na… matanda na kasi ako, wala na akong makausap," sabi ng matanda.

"Dapat pala pinapunta ko na kayo doon," dagdag niya.

"Okay lang po… masaya kaming nakausap ka namin," sagot nila.

"Mga anak at apo ko kasi, nasa Maynila na. Naiwan ako dito sa Bulacan. Hindi sila dumadalaw sa 'kin… kaya ang hirap, wala akong kausap. Mamamatay akong mag-isa," umiiyak na sabi ng matanda.

"'Wag n'yo pong isipin 'yon… gusto n'yo pong dumalaw sa mga anak at apo n'yo?" tanong ni Karra.

"Hindi na. Ayokong iwan ang lugar na ito… pasensya na talaga kung naabala ko kayo. Gusto ko lang talaga may makausap," sagot ng matanda.

"Wala pong problema. Sa taas, lagi ka naming gagabayan. Hindi ka namin hahayaang mag-isa," sabi nina Karra sabay yakap sa matanda.

"Maraming salamat, Karra at Reo. Sige, gumagabi na… nandoon lang ang kotse," sabi ng matanda habang napaluha at itinuro ang daan.

* * *

Naglakad muli sina Reo at Karra hanggang sa nakita na nila ang kotse nila.

"Eto na, sa wakas… makakaakyat na 'ko," sabi ni Reo.

Hinawakan na nila ang kotse nila para malaman kung sino at ano ang nangyari 20 years ago.

Chapter 35 - Memories

Sa tapsilugan,

"Sorry guys, late ako…" sabi ni Zeikru.

"Lagi ka namang ganyan eh…" sabi ni Zaru.

"Ano bang pag-uusapan natin?" tanong ni Kezinur.

"Wala na sa katawan ko si Keizru…" sabi ni Zeikru.

"Ay sayang… gusto ko pa naman siyang makita ulit sumayaw HAHAHA." sabi ni Qurina.

"Ako nga 'yung nahihiya eh…" sabi ni Zeikru.

"HAHA!"

"'Yun lang? May date pa kami ni Kezinur." sabi ni Zaru.

"Meron pa akong sasabihin…" sabi ni Zeikru.

"Wait lang… nasaan si Keizru?" tanong ni Qurina.

"Ah… hindi siya sumama. Natutulog pa sa kwarto ko." sagot ni Zeikru.

"Ay sayang naman…" sabi ni Qurina.

"Ano nga pala 'yung sasabihin mo?" tanong ni Zaru.

"Eh… alam na namin kung paano namatay si Keizru…" sabi ni Zeikru.

"Ano?!" sabay-sabay nilang tanong.

"May naglagay ng virus sa gamot ni Keizru…" sabi ni Zeikru.

"Ha? Sino? Anong klaseng virus?" tanong nila.

"Ghost virus…" sagot ni Zeikru.

"Ano 'yon?" tanong nila.

"Eto…" sabi ni Zeikru habang ipinapakita ang impormasyon sa phone niya.

"Neurocryptomorbus spectrophasmatis pleomorphoneurotr opica NX-23." sabi niya.

"Ang haba naman ng pangalan!" sabi nila.

"Basta… ito 'yung virus na umaatake sa utak, invisible sa katawan, kaya tinawag na ghost virus." paliwanag ni Zeikru.

"Nakakatakot naman 'yan… may lunas na ba d'yan?" tanong ni Xyru.

"Wala daw… kahit bakuna, wala." sagot ni Zeikru.

"Hala… sino ang naglagay ng virus sa gamot ni Kei?" tanong ni Kezinur.

"Si Dr. Madnaru… doktor ni Tita Jacara." sagot ni Zeikru.

"Bakit? Anong dahilan? Bakit niya gagawin 'yon?" tanong ni Qurina.

"Hindi pa rin namin alam…" sagot ni Zeikru.

"Uy… may sasabihin din kami." sabi ni Xyru.

"May napansin ka bang stalker sa'yo?" tanong ni Xyru.

"Wala naman, bakit?" sagot ni Zeikru.

"Sinabi ni Traciliz na may stalker daw tayo. Siya rin 'yung nag-post ng picture niyo ni Keizru habang nasa bahay tayo ni Kezinur." sabi ni Xyru.

"Hala… alam ba ito ni Keizru?" tanong ni Zeikru.

"Oo." sagot ni Kezinur.

"Ba't d niya kagad sinabi sakin?" Sabi ni Zeikru,

"Ewan…" Sabi ni Zaru,

"Guyyss… pede pala samahan nyo 'ko… ipapakita ko sainyo yung nakita ko kay Neo." Sabi ni Kezinur,

"Ha?"

* * *

Sa bahay ni Zeikru, nakaupo si Keizru habang nanonood ng TV.

"HAHA!" Tumatawa siya habang nanonood ng palabas.

"Sino nagbukas ng TV? Ikaw ba, Zaku?" tanong ni Ria, nanay ni Zeikru, sa asawang si Zaku.

"Hindi ako ah… tahimik lang ako dito. Baka 'yung anak mo, nakalimutang patayin 'yung TV. Sayang sa kuryente." sagot ni Zaku.

"Hay naku, ako na nga lang. Patayin ko na." sabi ni Ria at pinatay ang TV.

"Hello? Nandito pa ako… nanonood pa ako." sabi ni Keizru at binuksan ulit ang TV gamit ang remote.

Narinig nila na bumukas ulit ang TV.

"Zaku? Nasa 'yo ba 'yung remote?" tanong ni Ria, halatang natatakot.

"Wala… 'di ba nasa 'yo 'yon?" sagot ni Zaku, natatakot na rin.

"Eh… wala sa akin… iniwan ko." sagot ni Ria.

"Baka nagpaparamdam 'yung kaibigan ni Zeikru." sabi ni Zaku habang nanginginig, habang si Keizru ay chill lang at nagpalipat-lipat ng channel.

"Wala nang magandang palabas, ang boring." reklamo ni Keizru.

Nagsitakbo palabas sina Ria at Zaku nang marinig ang pagbabago ng channel.

"Tumawag tayo ng exorcist!" sigaw ni Zaku.

* * *

Habang nanonood si Keizru, bigla siyang nakapanood ng

balita tungkol sa nawawalang mga bata.

"Breaking news! Dalawang batang lalaki ang nawala kagabi, at tatlong batang lalaki naman ang natagpuang patay matapos mawala ng isang linggo. Ang mga awtoridad ay patuloy pa rin—"

Pinatay ni Keizru ang TV agad.

"Bakit ganun? Bakit ko nanaman 'yon naaalala?" tanong ni Keizru, takot na takot.

* * *

Samantala, 20 taon na ang nakalipas...

"HAHA! Saan mo gustong pumunta? Sa Paris?" tanong ni Reo.

"Ikaw bahala. HAHA…" sagot ni Karra, kinikilig.

"Pahalik nga…" sabi ni Reo.

"Huy, nagda-drive ka! HAHA! Mamaya na sa bahay!" sagot ni Karra, natatawa.

"Isa lang, promise."

"Sige na nga…" sabi ni Karra, at hinalikan siya ni Reo sa pisngi.

…

* * *

"Malapit na ba tayo?" tanong ni Karra.

"Malapit na tayo sa Maynila." sagot ni Reo.

"Wait… parang may sumusunod sa atin." sabi ni Karra.

"Oo nga. Kanina pa 'yan." sagot ni Reo.

"Wait, dumaan tayo doon sa masikip na kalsada. Tignan natin kung sumusunod talaga." sabi ni Reo at nagliko sa masikip at magubat na daan.

"Reo… sinusundan pa rin tayo!" sigaw ni Karra.

"Binibilisan niya! Parang babanggain tayo!" sigaw ni Karra.

"Wait—!"

Isang malakas na banggaan ang sumunod.

* * *

Pagkatapos ng aksidente, nakita nina Reo at Karra ang sarili nilang mga katawan. Lumapit sila sa kotse at tinignan kung sino ang bumangga sa kanila.

"Phyxu?" tanong nila.

"Si Phyxu pala… yung taksil na 'yon" sabi ni Karra.

* * *

Sa sementeryo...

"Reo… ang dami pa nating pangarap…" umiiyak na sabi ni Karra.

"Wag kang mag-alala, hahanapin natin kung sino ang pumatay sa atin." sagot ni Reo.

Naglakad sila papalabas, pero hindi sila makaalis.

"Bakit ganon?" tanong ni Karra.

"Hindi kayo makakalabas maliban kung may susundan kayong may malakas na koneksyon noong nabubuhay pa kayo." sagot ng isang multo.

"Ay…"

"Bakit pala kayo nandito?" tanong ng multo.

"Umm… namatay kami." sagot ni Reo.

"Hindi 'yon ang ibig ko sabihin. Anong dahilan kung bakit hindi pa kayo umaalis sa mundo? hindi nyo pa ba oras, hindi pa ba kayo na ritual ng maayos, hindi nyo alam kung pano kayo

namatay o gusto nyo makamit yung hustisya?"

"Gusto naming makamit ang hustisya." sagot ni Karra.

"Ganyan din ang sinabi ng isang multo doon." sabay turo kay Phyxu na nakaupo sa puno.

* * *

Isang taon ang lumipas...

"Guys, may natuklasan ako." sabi ni Phyxu kina Reo at Karra.

"Ano 'yon?" tanong nila.

"Nakita ako ng mga tao. Hindi ko alam kung paano, pero nakita nila ako." sagot ni Phyxu.

"Hala, ang galing!" sagot ni Karra. "Pero mas gusto ko nang manahimik, baka manakot lang tayo ng tao."

"Masarap kaya 'yung may nakakakita sa'yo." sagot ni Phyxu.

* * *

Pagkalipas ng apat na taon...

"Uy Phyxu, may bagong multo doon." sabi ni Reo.

"Uy, ayos ka lang?" tanong ni Phyxu sa bagong dating.

"Hindi ako makapaniwala… patay na ako. Paano na asawa ko?" sabi ng multo.

"Wag kang mag-alala. Ako nga pala si Phyxu. Ikaw?"

"Neugrule…" sagot nito.

Tinuruan ni Phyxu si Neugrule ng lahat ng nalalaman niya tungkol sa multo, yung sa pagsanib, pagpapakita, panggalaw ng gamit, at marami pang iba.

* * *

Apat na buwan ang lumipas.

Nagpakita si Phyxu sa guwardiya. Sa sobrang takot, nag-pakamatay ito. Mula noon, mas lalo pang ginusto ni Phyxu ang manakot. Naging taksil na espiritu siya nang nalaman na pumatay siya ng tao.

* * *

Dalawang taon ang lumipas.

Nakita ni Neugrule ang asawa niyang nakikipagtalik sa sementeryo. Dahil sa sobrang selos, napatay niya ang asawa niya. kaya naging taksil na espirito din si Neugrule.

Nahiya siya sa ginawa at hindi na muli nagpakita.

* * *

Sa university...

"Dali na, Zeik, maniwala ka sakin." sabi ni Kezinur.

"Totoo ang sinasabi ko. Hindi si Neo ang nasa loob ng katawan niya ngayon."

"Kayo? Naniniwala ba kayo?" tanong ni Zeikru sa iba.

"Hindi rin… lasing si Kezinur nung gabing 'yon. Baka namalik-mata lang." sabi ni Zaru.

"Pati boyfriend ko, hindi naniniwala sa'kin." tampo ni Kezinur.

"Eto, si Neo. Tignan nyo siya sa salamin." sabay labas ni Kezinur ng salamin.

"Kita nyo? Sabi ko sa inyo."

"Si Neo ba talaga 'yan?" tanong nila, nagulat.

"Sino 'yung sumanib sa kanya?" tanong pa nila.

Chapter 36 - Panaginip at Bangungot

"Sino siya?" tanong ni Zeikru sa kanila.

"Edi yung Neo na kasama natin. Hindi si Neo?" takot ni Qurina.

"Baka masamang multo 'yan…" sabi nila.

"Baka hindi naman… lagi nga tayong tinutulungan," sabi ni Zeikru.

"Nasaan na ba kasi si Keizru, huhu?" sabi ni Qurina at bigla siyang napalingon.

Nakita ni Qurina ang isang lalaking naka-sumbrero, naka-mask, naka-itim na jacket, at naka-sunglasses na pinapanood sila.

Agad na lumingon si Qurina at sinabi niya ang nakita.

"Guyysss… ayun ata yung stalker natin… nangi-stalk sa'tin," sabi ni Qurina na takot na takot.

"Kaya nga stalker eh, malamang mag-i-stalk sa'tin 'yon," sabi ni Xyru.

"Hulihin natin," sabi ni Zeikru, at bigla silang kumalat at tumakbo patungo sa stalker.

* * *

Nahuli nila ang stalker, at tinanggal nila ang mask at sunglasses.

"Astrop?" gulat na tanong ni Qurina.

"Ikaw yung stalker namin?" sabi ni Zeikru.

"…"

"Ba't mo 'yon ginawa?" tanong ni Zeikru.

"Bumalik na tayo sa dati, please," pagmamakaawa ni Astrop kay Zeikru.

"Kung kailan may boyfriend na ako, saka ka nagmamakaawa sa'kin? Nangi-stalk ka pa. Kung alam ko lang na maaga pa lang may kabit ka na pala, sana hindi na lang tayo naging mag-boyfriend," sabi ni Zeikru.

"Sige… kung 'yan ang gusto mo… ipo-post ko yung tungkol sa inyo ni Keizru… na buhay pa pala si Keizru… tinago niyo lang sa publiko para masolo mo si Keizru," sabi ni Astrop.

"Sige, subukan mo… tingnan natin kung maniniwala ba sila o hindi," sabi ni Zeikru.

"UGHH. Tang- UGHHH!" galit na umalis si Astrop.

"Ay Zeik may sasabihin pala ako…" Sabi ni Qurina,

"Ano 'yon?" tanong ni Zeikru.

* * *

Samantala, sa warehouse...

"HMMMPPP!" sigaw ng mga bata.

"Ano? Ang iingay niyo. Hindi naman ito masakit… parang kagat lang ng langgam," sabi ng isang lalaking nakatakip at may hawak na injection.

"Sabihin niyo na kasi… paano niyo nagagawa 'yon? Raziku, Keizru? Paano kayo laging nabubuhay?" tanong ng lalaki sa mga bata.

"Ginawa ko na lahat para tanggalin yung mga iniwang alaala ni Reoyo. Dapat kami na ni Jacara… pero biglang sumulpot si

Reoyo…" sabi ng lalaki.

"'Di ba, Jacara?" sabi ng lalaki na tumitingin lang sa hangin.

"Ano, gagawin natin sa anak mo, Jacara?" tanong ng lalaki, habang natanggal ang takip sa mukha niya.

"Papatayin ba ulit natin sila, Jacara?" sabi ng lalaki — na si Dr. Madnaru pala, at tuluyan nang nabaliw.

"Sige… 'wag kang mag-alala, Jacara. Malalaman din natin kung bakit laging nabubuhay sina Raziku at Keizru…" sabi ni Dr. Madnaru.

"HMMPPPP!" sigaw ng mga bata.

"Raziku, Keizru, 'wag kayong maingay. Kung hindi lang kayo nabubuhay ng paulit-ulit, matatapos na ito," sabi ni Dr. Madnaru.

"HMMPPPPP!" sigaw at iyak ng mga bata.

"HAHAHAHAHA!" tawa ni Dr. Madnaru.

* * *

Ilang linggo ang lumipas…

Birthday na ni Keizru. September 10, 2024, sa bahay nila Raziku at Keizru.

"Happy na, birthday mo pa! Happy na, birthday mo pa!" sabi nila.

"Birthday na ni Keizru! Birthday na ni Keizru!" sabi nila.

"Blow mo na 'yung candles, Kei!" sabi ni Zeikru.

"Thanks, Zeik!" sabi ni Keizru, sabay hipan ng kandila.

"Ang sweet nila, huhu…" sabi ni Kezinur na umiiyak.

"Kei, may regalo din kami sa'yo," sabi ni Kezinur.

"Ano 'yon?"

"Condom!" sabi nila Zaru at Kezinur.

"Ay! HAHAHAHA, salamat! HAHA…" tawa ni Keizru.

"Kami din, Kei. May regalo kami sa'yo," sabi nila Xyru at Qurina.

"Tada!!!! Mga pictures natin, simula nung bumalik ka sa'min," sabi ni Qurina.

"Wow, mostly wala ako! HAHA," sabi ni Keizru.

"Hindi ka kasi nagpapakita eh… pero ang pinaka-importante, 'yung nasa gitna," sabi ni Qurina.

"Picture n'yo na naghalikan kayo sa dagat, HAHA!" sabi ni Qurina na kilig na kilig.

"Tapos 'yung picture n'yo na sumasayaw kayong dalawa, HAHA," dagdag pa niya.

"Salamat, HAHA. Parang kasal na namin ni Zeikru, HAHA," sabi ni Keizru.

"Kailan kasal n'yo? HAHA," sabi nilang lahat na kikilig-kilig.

"Wala pa—" sabi ni Zeikru.

"Next month," sabi ni Keizru.

"Ayieeeee!" sabi nilang lahat.

"Kuya, regalo namin sa'yo ni Zian," sabi ni Raziku, sabay bigay ng regalo.

"Wow, vase talaga. Ginawa mo na talaga akong lola, HAHA," sabi ni Keizru.

"'Yung binigay ko kasing vase, binasag mo eh," sabi ni Raziku.

"HAHA!"

"Oh, sa'yo Zeik?" tanong ni Keizru.

"Wait lang… hanggang ngayon, hindi pa tapos gawin," sabi ni Zeikru.

"Wow, ganda ng palusot. 'Yung sarili kong boyfriend, walang regalo sa'kin! HAHA," sabi ni Keizru na pasigaw.

"Hoy, 'di ah! HAHA. Hindi pa kasi tapos gawin… ginawa ko kasing sobrang special 'yung regalo ko para sa boyfriend ko…" sabi ni Zeikru.

"HAHA, sige aasahan ko 'yon ha," sabi ni Keizru.

…

* * *

"Tara, inom ka, birthday boy…" sabi ni Qurina.

"Hindi puwede eh…" sabi ni Keizru.

"Ayan ka nanaman… hindi mo ma-eenjoy yung birthday mo," sabi ni Qurina.

"Hindi ko 'yan maiinom… multo na 'ko," sabi ni Keizru.

"Ay oo nga pala…" malungkot na sinabi.

"Saniban mo ulit si Keizru…" sabi nila.

"Hoy, 'wag na!" sabi ni Zeikru.

"HAHAHAHA!"

"Ba't pala hindi ko na nakikita si Neo?" tanong ni Keizru.

"Ay…"

"May sasabihin pala kami…" sabi ni Zeikru.

"Ano 'yon?" tanong ni Keizru.

"Si Neo… may sumanib sa kanya," sabi ni Zeikru.

"Huh?"

"Hindi pala si Neo 'yung lagi nating kasama…" sabi ni Zeikru.

"Ahhh… kaya pala parang may kakaiba sa kanya," sabi ni Keizru.

"Ha?"

"'Di ba ang daming alam niya tungkol sa multo? At may ginawa si Neo sa'tin nung nasa CR tayo ng bar," sabi ni Keizru.

"Ha? Ba't 'di ko 'yan alam?" sabi ni Zeikru.

"Lasing ka eh… at nag-confess lang siya sa'ting dalawa…" sabi ni Keizru.

"Kaya parang pakiramdam ko, dalawang kaluluwa 'yung nasa katawan ni Neo…" sabi ni Keizru.

"Ahhh, ba't 'di mo sinabi agad sa'kin?" sabi ni Zeikru.

"Nakalimutan ko, HAHA," sabi ni Keizru.

"Sige… pero may parusa ka sa'kin…" sabi ni Zeikru.

"Ano 'yon? HAHA," sabi ni Keizru.

"Mamayang gabi… sa kwarto," sabi ni Zeikru.

"Hoy, may kumakain dito! Ang babastos ninyo…" sabi ni Kezinur.

"HAHAHA!"

* * *

Matapos ang celebration…

Umakyat sina Keizru at Zeikru sa kwarto ni Keizru.

"Sir Zeikru… ano po 'yung parusa ko?" sabi ni Keizru na nakahiga.

"Since birthday mo naman, madali lang gagawin natin," sabi ni Zeikru.

"Ano po 'yon?" sabi ni Keizru.

"Magse-sex lang naman tayo for the first time…" sabi ni Zeikru.

"Pero sabihin mo lang kung hindi mo talaga kaya, para iba na lang ang gagawin natin," dagdag pa niya.

"'Wag ka pong mag-alala, kakayanin ko ito," sabi ni Keizru.

…

* * *

"Kaya mo?" tanong ni Zeikru na nag-aalala.

"Kaya ko ito. Humanda ka din sa'kin, ang dami kong ipapasok na tamod sa'yo," sabi ni Keizru.

"Sige… sinabi mo 'yan ha…"

"Ugh, ugh, ugh… kaya mo pa ba?" ungol ni Zeikru.

"Oo, kaya pa naman…" sabi ni Keizru, habang tinatangkang labanan ang takot niya.

"Masarap?" tanong ni Keizru.

"Oo syempre… lalo na't first time makipag-sex sa multo, HAHA…" sabi ni Zeikru.

"Sige… one to sawa tayo dito, HAHA…" sabi ni Keizru.

* * *

(September 11, 2024)

Kinabukasan, nagising si Zeikru. Nakita niya si Keizru na natutulog, niyakap niya ito at hinalikan bago umalis.

"Raz, kukunin ko na 'yung regalo ni Keizru… pakibantayan si Keizru ha," sabi ni Zeikru.

"Sige, no problem hehe…" sabi ni Raziku.

* * *

Habang naglalakad si Zeikru papunta sa tindahan, biglang may lumapit sa kaniya — isang lalaking naka-maskara — at biglang kinidnap siya.

"Ha? Tu—" sabi ni Zeikru nang bigla siyang tinakipan ng chloroform cloth.

Nahimatay at dinala siya sa puting van.

* * *

Samantala, sa warehouse…

Napatay na ni Dr. Madnaru ang mga bata… maliban sa isa.

Nakita ni Dr. Madnaru na tumatakas ang isang batang lalaki.

"Oh, Keizru? Ba't ka tumatakas? Ayaw mong makita 'yung tatay mo sa taas?" tanong ni Dr. Madnaru.

Habang tumatakas, pahina nang pahina ang bata, at nabasag niya ang salamin sa sobrang pagkahilo.

"Binasag mo talaga 'yung salamin ni Jacara…" sabi ni Dr. Madnaru habang ang bata ay unti-unting namamatay.

Ang reflection sa basag na salamin ay pinapakita ang tunay na anyo ni Dr. Madnaru — si Dr. Madnaru ay si **Phyxu**.

Chapter 37 - Kailangan ko ng Tulong

"Kasalanan ko kasi, kaya namatay si Keizru…" sisi ni Zeikru sa sarili.

"Kung hindi lang ako nag-confess, hindi ito mangyayari…" dagdag pa niya.

Tumawid si Zeikru sa daanan nang hindi niya namamalayan ang malaking truck na nawalan ng preno.

Truck beep.

Truck beep.

"Huh—" Huli na nang makita niya ang truck, at nasagasaan si Zeikru.

* * *

"AHHH!" sabi ni Zeikru na nagising sa bangungot.

Narinig ni Zeikru ang boses ni Astrop na nakikipag-usap.

"Sino siya? Ba't hindi mo dinala si Raziku at Keizru?" tanong ng lalaki.

"Kaibigan po siya ni Keizru… Dok," sabi ni Astrop.

"Magagamit po natin siya, kung bakit laging nabubuhay sila Keizru at Raziku," sabi ni Astrop.

"Sige… Neugrule… ikaw muna bahala d'yan… hahanapin ko pa sila Raziku at Keizru. Sasamahan ka ni Jacara," sabi ng lalaki

(Dr. Madnaru).

"Sige po…" sabi ni Astrop.

"Neugrule? Raziku? Keizru? Jacara?" pagtataka ni Zeikru.

"Sino si Neugrule? Nickname ba ni Astrop si Neugrule? At bakit nadamay sila Raziku, Jacara, at si Keizru?" pagtataka ni Zeikru.

* * *

"Oh ano, gising ka na pala," sabi ni Astrop.

"Hmmmpppp," sabi ni Zeikru pero nakatakip pa rin ang bibig niya ng panyo.

"Ha? Anong sinasabi mo? Hindi kita marinig," sabi ni Astrop sabay tanggal ng panyo sa bibig.

"Baliw ka! Anong ginawa mo sa 'kin? Psycho!" sabi ni Zeikru na galit na galit.

"Wala naman. Gusto ko lang kita makita… Papakawalan kita kung sasagutin mo na 'ko," sabi ni Astrop.

"Tangina mo. Hinding-hindi mangyayari 'yon," sabi ni Zeikru na galit na galit.

"Edi k. Sasabihin ko kay Dr. Madnaru kung nasaan si Raziku," sabi ni Astrop.

"Dr. Madnaru? Nakikisama ka doon? Sa baliw na 'yon?" sabi ni Zeikru na galit na galit.

"HAHA, siyempre nakikisama lang ako doon kasi binabayaran ako," sabi ni Astrop.

"Nagpapanggap lang ako na si Neugrule. Ewan ko kung sino 'yon…" dagdag pa niya.

"Bakit mo 'yon ginagawa? Kayo din ba yung kumikidnap sa mga bata?" sabi ni Zeikru.

"Oo… at saka gusto ko din mapalapit sa'yo… Kahit baliw na

talaga siya… gagawin ko lang lahat para maging tayo ulit," sabi ni Astrop.

"Napaka-plastik mo talaga… Alam ko namang dahil lang 'yan sa pera… Alam ko din na hindi mo 'ko gusto. Gusto mo lang 'yung pera ko… dahil mayaman ako," sabi ni Zeikru.

"Hoy, hindi 'yan totoo ha. Gusto kita, hindi dahil sa pera mo," sabi ni Astrop.

"Sinungaling!… Atsaka ikaw din 'no, nagkalat ng scandal ko 'no?" sabi ni Zeikru habang unti-unting tinatanggal ang tali sa kamay niya.

"Ha? Hindi ha…" sabi ni Astrop.

"Napakasinungaling mo talaga. Nakita ni Qurina 'yung videong sinend mo kay Ractu. Sinabi sa 'kin ni Qurina nung nahuli ka namin," sabi ni Zeikru.

"Ha? Hindi totoo 'yan ha," sabi ni Astrop.

"Sige lang…" sabi ni Zeikru.

"…" Tumalikod si Astrop at kinuha ang injection.

"Alam mo ito? Ito yung ginamit ni Dr. Madnaru para patayin yung boyfriend mo. Hinding-hindi kitang hahayaan na makontrol mo 'ko," sabi ni Astrop.

"Isa pang salitang lumabas sa bibig na 'yan, papatayin na kita!" sabi ni Astrop.

"Kapag hindi ka sumunod sa 'kin, mararanasan mo din 'yung naranasan dati ni Keizru," sabi ni Astrop na nakangiti.

Tumango si Zeikru.

* * *

Sa bahay ni Raziku:

"Ang tagal naman ni Zeikru…" sabi ni Keizru na inip na inip.

"Ilang oras na ha, gumagabi na…" sabi ni Keizru.

"Sabi daw kukunin lang niya 'yung regalo niya sa'yo… Baka… nakidnap si Zeikru—" sabi ni Raziku.

"Nakidnap?" Alang-alala na si Keizru, naalala niya 'yung mga naranasan niya nung nakidnap siya nung bata pa siya at 'yung mga nababalitaan niya tungkol sa kidnapping.

"Saan ka pupunta?" tanong ni Raziku.

"Hahanapin si Zeikru…" sabi ni Keizru.

"Pa-chat din sila kung nakita nila si Zeik," sabi ni Keizru habang paalis.

* * *

Hinanap ni Keizru si Zeikru sa lugar na 'yon, ngunit hindi niya mahanap.

Nakasalubong ni Keizru si Neo.

"Neo? Nakita mo ba si Zeikru?" tanong ni Keizru.

"Hindi ko siya… nawawala ba si Zeikru?" sinabi ni Neo.

"Oo."

"Wait… i-report natin sa mga pulis," sabi ni Neo.

"Sige… Neo… may tanong ako…" tanong ni Keizru.

"Hmmmp?" sabi ni Neo.

"Sino ka ba talaga?" tanong ni Keizru.

"Ha?"

"Sagutin mo 'ko. Sino ka?" sabi ni Keizru.

"Si Neo ako, bakit?" sabi ni Neo.

"Hindi ka si Neo…" sabi ni Keizru.

"Ummmm…" sabi ni Neo.

"Sino ka? Sabihin mo sa 'kin. Ano balak mong gawin?" sabi ni Keizru.

"Eh… wala akong balak… saan mo nakuha 'yan, haha…" sabi ni Neo.

"Sabihin mo na… Sino ka talaga? Nakita ka na namin, sa salamin," sabi ni Keizru.

"Ah… sige… Keizru… Wala talaga akong balak… Nakulong lang ako sa katawan ni Neo…" sabi ni Neo.

"Sino ka?" tanong ni Keizru.

"Neugrule…" sabi ni Neo (Neugrule).

"Neugrule? Ikaw 'yung ikinuwento nina Kuya Reo at Ate Karra," sabi ni Keizru.

"Oo… alam kong marami nang ikinuwento sila sa 'kin tungkol sa nangyari dati… Pero hindi talaga ako masamang kaluluwa… hindi ko lang nakontrol sarili ko…" sabi ni Neugrule.

"…"

"Wag kang mag-alala. Wala akong masamang balak… Gusto ko lang hanapin si Phyxu," sabi ni Neugrule.

"Phyxu?" tanong ni Keizru.

"Siya talaga 'yung nagsimula ng lahat, kaya napatay ko 'yung asawa ko…" sabi ni Neugrule.

"Nasan na siya—" tanong ni Keizru, nang bigla silang may narinig na umiiyak.

"Psssttt, Keizru, wag kang maingay," sabi ng nangingidnap (Dr. Madnaru).

"Huh? Sino 'yon?" tanong ni Keizru.

"Siya si Phyxu…" sabi ni Neugrule.

"Sinasapian niya si Madnaru," sabi ni Neugrule.

"Paano mo alam?" tanong ni Keizru.

"Matagal ko na siyang binabantayan…" sabi ni Neugrule.

"Ba't hindi mo tinutulungan 'yung mga bata?" tanong ni Keizru.

"Nasubukan ko na dati… kaso… muntikan na mamatay si Neo, at hindi ko na kayang lumaban… kasi anytime… baka matulad din ako kay Phyxu," sabi ni Neugrule.

"Ahh… sundan natin siya," sabi ni Keizru.

"Ikaw na lang muna… Eto… dalhin mo 'yung tracker, para masundan ka namin…." sabi ni Neugrule.

"Irereport ko na sa mga pulis. Good luck, Kei," sabi ni Neugrule habang paalis.

* * *

Sinundan ni Keizru 'yung puting van hanggang sa nakapunta na sila sa warehouse.

"Ang iingay niyo, Keizru, Raziku, hinihintay na kayo ni Jacara," sabi ni Dr. Madnaru habang si Keizru ay nagtatago.

"Neugrule? Napatay mo na ba 'yung kaibigan ni Keizru?" tanong ni Dr. Madnaru.

"Neugrule? At si Zeikru ba 'yung tinutukoy?" tanong ni Keizru sa sarili.

"Taksil…" dagdag pa niya.

"Ha? Ano sabi mo, Jacara? Umuwi na si Neugrule? Ah sige… basta patay na 'yung kaibigan ni Keizru…" sabi ni Dr. Madnaru.

"Narinig niyo 'yon mga Keizru? Wala na 'yung kaibigan niyo. Wag kayong mag-alala, susunod din kayo," sabi ni Dr. Madnaru, habang ang mga bata ay umiiyak.

* * *

Sa labas…

"Aray! Tama na!" sabi ni Astrop habang tinututok ni Zeikru 'yung injection sa leeg ni Astrop.

"Hayaan mo na… Ayaw mo ba akong makitang malungkot? Mas gusto ko lagi ako 'yung nagko-control," sabi ni Zeikru.

"Tulo—" sabi ni Astrop.

"Isa! Isa pang salitang lumabas sa bwisit na bibig mo, ituturok ko sa 'yo ito…" sabi ni Zeikru.

"…."

"Kapag hindi ka sumunod sa 'kin, mararanasan mo din 'yung naranasan ng mga batang pinatay niyo," sabi ni Zeikru.

"…."

"Bilisan mo maglakad…" sabi ni Zeikru habang nakatutok pa rin ang injection sa leeg ni Astrop.

* * *

Sa kabilang banda, ang mga kaibigan ni Zeikru ay tina-track nila si Keizru.

"Nasa warehouse sila…" sabi ni Neo.

"Kaso ang layo, kailangan natin ng sasakyan…" sabi ni Neo.

"Wala tayong sasakyan, at hayaan na natin 'yung mga pulis doon," sabi ni Kezinur.

"Hindi pwede. Paano kapag may nangyari sa kanila…" sabi ni Neo.

"Saan tayo kukuha ng sasakyan?" tanong ni Qurina.

Hanggang sa may nag-park ng kotse sa kanila.

"Good evening, my boyfriend's friends, it'zzz me Truh-see-llliizzz. Need a ride?" tanong ni Traciliz, habang sila ay nagsitinginan na lang.

Chapter 38 - Ang Katotohanan

"Paano mo nalaman na nawawala si Zeikru?" tanong ni Zaru.

"Syempre, alam ko lahat tungkol sa mga kaibigan ng boyfriend ko," sagot ni Traciliz.

"May binayaran ka na namang stalker, 'no?" sabi ni Qurina.

"Nope, I hired myself as a stalker, because I don't really trust the one I hired last time," sabi ni Traciliz.

"Oo na, sundan mo na si Keizru," sabi ni Neo.

"Ha? Akala ko patay na si Keizru?" pagtataka ni Traciliz.

"I mean si Zeikru…" sabi ni Neo.

"Right…"

* * *

Samantala, sa kabilang banda, nakita ni Keizru na pinipilit ni Madnaru kausapin ang mga batang kinidnap niya.

"Sumagot kayo, Keizru, Raziku! Paano kayong laging nabubuhay?!" galit na sigaw ni Madnaru. Nagpakita si Keizru.

"Paano naman sila sasagot kung wala naman silang idea sa nangyayari," sabi ni Keizru.

"Ngayon, dumadami na ang mga Keizru… paano mo nagagawa 'yon?" tanong ni Madnaru.

"Isa lang naman ang Keizru sa mundo. Mga inosenteng bata

lang sila, hindi ko naman sila kamuka" sagot ni Keizru.

"Hindi kita mapapatawad sa ginawa mo sa amin," sabi ni Keizru habang umiitim ang mga mata.

"HAHA. Kada hakbang mo, may mamamatay dito," sabi ni Dr. Madnaru habang hawak-hawak ang mga batang umiiyak.

* * *

Sa labas…

"Kailan ba tayo babalik sa dati?" tanong ni Astrop kay Zeikru.

"Wag kang maingay. Hinding-hindi 'yon mangyayari," sagot ni Zeikru.

"Awww… malapit na ba tayo?" tanong muli ni Astrop.

"Malapit na…" sagot ni Zeikru. Bigla siyang sinipa ni Astrop sa itlog.

"Putik, sakit!" sigaw ni Astrop.

"Awww… kawawa ka naman. Parang hindi ka na makakalabas ng tamod. HAHA," sabi ni Astrop habang kinuha ang injection.

""Tangina mo—AHH!" sigaw ni Zeikru matapos suntukin ni Astrop sa mukha.

Binugbog ni Astrop si Zeikru.

"HAHA. Ikaw kasi, pinapahirapan mo ako. Hindi mo sana 'to mararanasan kung hindi tayo naghiwalay," sabi ni Astrop.

* * *

Sa loob ng warehouse…

"Sige, lumapit ka lang, Keizru," sabi ni Madnaru.

"Nakikita mo ba ang anak mo? Jacara? Sobrang kulit, 'no?" tanong niya sa hangin.

"HAHA… wala naman si Jacara diyan! 'Di ba nga PINATAY MO SI MAMA GAMIT ANG PINK NA KUTSILYO!" sigaw ni Keizru.

"Ha? Hindi 'yon totoo. Nasa tabi ko nga si Jacara. At saka nagsisisi siya dahil nagpakasal siya kay Reoyo at nabuo kayong dalawa… kaya inuutusan niya akong patayin kayo," sabi ni Madnaru habang binitawan ang mga bata.

"Phyxu, tama ba? O may tama ka na talaga?" sagot ni Keizru.

"Matagal nang wala si mama. Kahit multo na ako, hindi ko pa rin siya makita," malungkot na sabi ni Keizru.

"Wag mong tawaging 'mama' si Jacara. Hindi siya sayo. Akin lang siya," sabi ni Madnaru.

"Lumapit ka lang sa'kin… mapapatay ko sila," sabi ni Dr. Madnaru habang lalo pang umiitim ang mga mata.

* * *

Dumating sina Traciliz, Neo, at Xyru sa warehouse.

"Sino kausap ng baliw na 'yan?" tanong ni Traciliz.

"Si Keizru…" sagot ni Neo.

"Ha?"

"Kaluluwa ni Keizru…" sagot ni Neo.

"Paano mo alam?" tanong ni Traciliz.

"Nakikita ko siya," sagot ni Neo.

"Kunin niyo 'yung mga bata. Ako bahala kay Phyxu," utos ni Neo.

"Jacara… tulungan mo akong patayin ang anak mo," sabi ni Madnaru.

"HAHA… mapapatay ba niya ang sarili niyang anak?" tanong ni Keizru.

"Bakit? Pinatay mo rin naman ang sarili mong tatay at nanay,

'di ba?" sabi ni Madnaru.

"Huh? Wag mo ngang baliktarin! Ikaw ang pumatay sa mama ko!" sigaw ni Keizru.

"Akala mo mapapatawad kita?" sabi ni Keizru habang pinapanood na pinapalaya ng mga kaibigan niya ang mga batang kinidnap.

"Phyxu, natatandaan mo pa ba ako?" tanong ni Neo habang biglang nagpapakita.

"Sino ka?" tanong ni Phyxu.

"Wow… hindi mo ako matandaan? Ako 'to, si Neugrule! Bwisit ka! Ikaw ang may kasalanan ng lahat!" galit na sagot ni Neugrule.

"HAHA… sige, lumapit pa kayo… mapapatay ko—" biglang natigilan si Phyxu nang makita niyang wala na ang mga bata.

""Tanginang yan! Mga bwisit kayo!" galit na sigaw ni Phyxu.

"Bakit hindi mo sinabi agad, Jacara, na taksil si Neugrule at pinalaya nila ang mga bata?!" sigaw niya sa hangin.

"HAHA… baka ikaw mismo ang taksil. Ang dami mo nang pinatay. Bagay na bagay ka sa impyerno," sagot ni Neugrule.

"Akala mo matatalo mo ako? Hinding-hindi mo ako matatalo, Neugrule! Ako ang nagturo sa'yo ng lahat ng alam mo!" sigaw ni Phyxu.

""Tangina mo! Sumpa yung itinuro mo sakin, dahil sa'yo, napatay ko ang asawa ko!" galit na sigaw ni Neugrule habang sumusugod.

Sabay nilang binugbog nina Keizru at Neugrule si Phyxu.

"AH!"

"AH!"

* * *

Habang tumatakas ang grupo, gustong lumaban ni Traciliz at tulungan si Neo. Nagpaiwan siya at napansin ang injection.

Palihim siyang nagtago at kinuha ang injection na may ghost virus at sinubukang turukan si Phyxu.

Ngunit nakita siya ni Phyxu at nakuha ang injection. Tinurukan niya si Traciliz sa binti.

"OUCH!" sigaw ni Traciliz.

"Traciliz!" sigaw nina Keizru at Neo.

Dahil sa pagkagambala, nahuli sila ni Phyxu at sila naman ang binugbog.

(*Ang mga multo ay pwedeng masaktan kapag ang may gawa ay multo rin o taong sinasaniban ng multo.*)

* * *

Sa kabilang banda…

Bugbog na bugbog na si Zeikru sa labas.

"Ano, ituturok ko ba sa'yo ang virus o magiging tayo na?" tanong ni Astrop.

"…"

"Walang sagot… silent means ituturok ko ang virus," sabi ni Astrop.

Nang ituturok na niya ito sa leeg ni Zeikru, biglang dumating sina Qurina.

"Hoy, 'tangina mo, Astrop!" sigaw ni Qurina.

"Ate? Ba't ka nandito?" tanong ni Astrop.

"'Yan ba ang gusto mo? Pumatay ng mga tao?" galit na tanong ni Qurina.

"Eh, malaki ang bayad sa akin dito…" sagot ni Astrop.

"Alam kong mahirap lang tayo… pero hindi 'yan tama!" galit na sabi ni Qurina.

"Tigilan mo na 'yan, Astrop," dagdag niya.

"…"

Lumapit sina Zaru at Kezinur kay Zeikru, na bugbog na bugbog.

"Hindi mo ako maiintindihan, Ate!" sigaw ni Astrop at tinurukan niya si Kezinur imbes na si Zeikru.

"Nur-nur!!" sigaw ni Zaru.

"Anong ginawa mo, halimaw ka?!" galit na sigaw ni Zaru habang binubugbog si Astrop. Si Qurina ay natulala at napaluha.

"Bakit?" tanong ni Qurina habang umiiyak.

"…"

"Hindi kita mapapatawad. Demonyo ka!" galit at luhaang sigaw ni Zaru habang binubugbog pa si Astrop.

"Zaru, tama na…" sabi ni Kezinur habang nahihilo.

Umiyak si Zaru habang binubugbog si Astrop hanggang sa hindi na ito makatayo.

"Gago ka!" sigaw ni Zaru.

"Zaru, tama na. Magiging ayos lang ako…" mahina ngunit pilit na sabi ni Kezinur.

Niyakap ni Zaru si Kezinur nang mahigpit, umiiyak.

Si Qurina naman ay nakaluhod sa lupa, tulala at umiiyak.

"Bakit?"

"Kasalanan ko lahat. Hindi ko siya napalaki ng maayos…" sisi niya sa sarili.

* * *

Sa warehouse…

"AHH!" Bugbog na bugbog na sina Keizru at Neo.

"Alam mo ba, Keizru? Dahil nagpakasal sina Jacara at Reoyo, pumunta ako sa Bulacan para magpalasing… habang nandun

ako, may nakita akong dalawang tao na naghahalikan sa kotse habang nagda-drive… akala ko sina Reoyo at Jacara 'yon," sabi ni Phyxu habang sinusuntok si Keizru. Nawalan na ng malay si Neo.

"Tapos, sa sobrang inis ko sa papa mo… binangga ko sila… kaya namatay ako. Nung nakatakas ako sa sementeryo, sinaniban ko si Reoyo at inaksidente kong na-suicide ang papa mo," dagdag pa niya.

"Nang makita kong nabaliw si Jacara, nag-alala ako… kaya sinaniban ko si Madnaru para maalagaan ko siya… pero hanggang ngayon, nakulong na ako sa bwisit na katawan na ito…" sabi ni Phyxu habang paulit-ulit na sinusuntok si Keizru.

"Kaya, kayo ng kapatid mo at ng papa mo ang may kasalanan sa lahat ng ito at dapat lang mawala sa mundong it." pagtatapos niya.

Chapter 39 - Thank You

"Dahan-dahan lang," sabi ni Xyru, habang sila ay tumatakas.

"Si Traciliz? Tang—" sabi ni Xyru nang napansin niya na nawawala si Traciliz.

* * *

Dumating ang mga pulis, inakala nila na si Xyru ang kidnapper, at hinuli ito.

"Nagkakamali po kayo, hindi ako 'yung kidnapper, tinulungan ko po 'yung mga bata para makatakas," sabi ni Xyru.

Hindi makasalita 'yung mga bata dahil sa matinding trauma.

* * *

Sa warehouse,

"Tulungan n'yo po kami, Mama, Papa, Ate Karra, Kuya Reo…" sabi ni Keizru na napapaluha na at hindi na makatayo.

Nang pumatak 'yung luha ni Keizru sa sahig, nagkaroon ng nakakasilaw na liwanag. Si Traciliz na nandoon din, na nanghihina na, nasilaw din siya sa liwanag.

Dumating sila Reoyo, Jacara, Karra, Reo, at ang mga taong pinatay ni Phyxu galing sa langit. Dahil sa matinding silaw na

'yon, nakita muli ni Traciliz ang mga multo, kasama si Keizru.

"Kei? I'm sorry, it's all my fault—" sabi ni Traciliz na naiiyak.

Dahil din sa matinding silaw na 'yon, nabulag si Phyxu.

"AGHHHHHH!" sabi ni Phyxu.

"Phyxu, bakit hindi mo pa rin kami matanggap ni Reoyo?" sabi ni Jacara.

"Kailangan mo talagang guluhin 'yung buong pamilya ko… sinaniban mo 'yung asawa ko, at pinatay mo pa siya… pinatay mo ako… pinatay mo din 'yung panganay kong anak, at ngayon hinahanap mo at papatayin mo din si Raziku," dagdag pa niya.

"Eh inutos mo 'yon sa 'kin," sabi ni Phyxu.

"Ikaw 'yung nag-utos sa sarili mo… kahit baliw ako noon, hindi ko kayang talikuran 'yung sarili kong pamilya," sabi ni Jacara.

"Hindi pa rin kita mapapatawad, Phyxu, sa lahat ng ginawa mo sa 'min," sabi ni Karra.

"Sinira mo 'yung kinabukasan namin, sinira mo 'yung tiwala namin, sinira mo lahat," sabi ni Reo.

"Dapat sa 'yo, hinahatid sa impyerno!" sabi nilang lahat.

Hinawakan nila Reoyo, Jacara, at 'yung mga multo, ang braso ni Madnaru. Inalis nila ang kaluluwa ni Phyxu sa katawan ni Madnaru. Walang malay si Madnaru. Ang kaluluwa ni Phyxu ay hinatid nila papunta sa impyerno, habang ang kaluluwa ni Phyxu ay unti-unting nasusunog.

* * *

Si Karra at Reo ay naiwan sa mundo, pinagaling nila si Keizru mula sa mga bugbog ni Phyxu.

"Kei, tara na, akyat na tayo. Sa wakas tapos ka na… puwede ka nang magpahinga," yaya nila Reo at Karra.

"Mauna na po kayo, susunod na po ako… magpapaalam lang ako," sabi ni Keizru.

Tumango silang dalawa at dinala na 'yung kaluluwa ni Neugrule.

"Hihintayin ka namin doon," sabi nila.

* * *

"Ha-ha… Kei, I'm so sorry sa lahat ng ginawa ko…" sabi ni Traciliz na lumuluha.

"I know na marami akong kasalanan sa 'yo, pero I want you to know that I still love you… When I was in the States, my parents found out that I have a boyfriend, so they prohibited me from contacting you… I thought it was easy to contact you in secret, but… nagulat ako when they hired someone to look after me," sabi ni Traciliz.

"I'm so sorry—" iyak ni Traciliz.

"Traciliz… ok lang, naiintindihan ko,"

"Traciliz…" sabi ni Keizru na umiiyak, pero si Traciliz ay namatay na…

Nakita ni Keizru na umaakyat na si Traciliz, nakangiti lang siya habang umaakyat. Nang nawala na si Traciliz, umiyak si Keizru… hanggang sa dumating ang mga pulis, nakita nila si Neo, Traciliz, at si Madnaru na walang malay. Habang si Keizru ay umalis sa warehouse na 'yon at hinanap si Zeikru.

* * *

Nang nakarating na si Keizru, nakita niya ang kaluluwa ni Kezinur na niyayakap si Zaru.

Naiyak si Keizru at napaluhod din sa sobrang lungkot. Nakita

ni Keizru si Zeikru na nagkaroon na ng malay. Agad na tumakbo si Keizru at niyakap niya ito. Nagpakita si Keizru sa kanila.

"Zeik…" sabi ni Keizru na umiiyak.

"Kei, ba't ka nandito…" sabi ni Zeikru…

"Keizru, diba buhay pa si Kezinur…" sabi ni Zaru na umiiyak.

"…" sabi ni Keizru na umiiyak, at umiling siya. Napaiyak si Zaru at niyakap niya nang mahigpit si Kezinur.

* * *

Dumating ang ambulansya at ang mga pulis sa lugar na 'yon. Dinala sina Astrop na hindi makatayo, Qurina na ayaw nang magsalita at hindi na kumibo, si Zaru na niyayakap nang mahigpit ang katawan ni Kezinur, at ang malamig na bangkay ni Kezinur.

* * *

Naiwan silang dalawa.

"Zeik… puwede ko ba ikaw mayakap?" sabi ni Keizru. Tumango si Zeikru.

Nagyakapan silang dalawa.

"Zeik… I'm sorry sa lahat ng ginawa ko… I'm so sorry, hindi mangyayari lahat nito kung hindi dahil sa 'kin," sabi ni Keizru na umiiyak.

"Ok lang, kasalanan ko din naman… kung hindi lang ako nakidnap, buhay pa sana si Kezinur," sabi ni Zeikru.

"Zeik, puwede halikan kita?" tanong ni Keizru.

"Sige—" sabi ni Zeikru na biglang hinalikan ni Keizru sa labi si Zeikru. Tumagal ito ng ilang minuto.

"Zeik… thank you sa lahat. Thank you dahil naging parte ka ng pamilya ko. Thank you, naging kaibigan kita at naging boyfriend," sabi ni Keizru na umiiyak.

"Ba't mo naman 'yan sinasabi, parang aalis ka na," sabi ni Zeikru.

Tumango si Keizru na nakangiti pero kita pa rin ang mga luha niya.

"Kei?" iyak ni Zeikru sabay yakap kay Keizru.

"Paalam, Zeik. Hindi puwede ako magtagal dito… Thank you, Zeikru, sa lahat!" sabi ni Keizru na unti-unting lumalaho… pumatak ang mga luha nila sa sahig.

"Bakit, Kei?" iyak ni Zeikru.

"Hindi ko matanggap…" sabi ni Zeikru habang unti-unting lumiliwanag.

…

* * *

Biglang nagising si Zeikru.

Nasa kama, nakahiga sa ospital, nasa Room 143. Dumating ang magulang ni Zeikru na sina Ria at Zaku na tuwang-tuwa na nagising si Zeikru.

"Zeikru… salamat sa diyos, gising ka na." Sabi ni Ria na umiiyak,

"Wag ka na basta basta tumawid magisa…" Sabi ni Zaku na nagaalala,

"Kapag nabalitaan ito ng kuya mo, nako… tuwang tuwa 'yon, bigla siyang uuwi sa pilipinas." Sabi ni Ria.

* * *

Dumating din ang mga kaibigan ni Zeikru na sina Xyru, Kezinur, at Zaru. Tuwang-tuwa si Zeikru nang nakita niya si Kezinur.

"Nur-nur, kala ko patay ka na…" sabi ni Zeikru na umiiyak.

"Hoy, grabe ka sa 'kin. Akala nga namin patay ka na… 6 months kang nasa coma," sabi ni Kezinur.

"Ha? Anong date na ba ngayon?" tanong ni Zeikru.

"October 28," sabi ni Kezinur.

"Ha? Isang buwan lang naman ha…" sabi ni Zeikru.

"Anong isang buwan, naaksidente ka noong April 25… after mamatay ni Keizru," sabi ni Kezinur.

"Ha? Anong year ba ngayon?" tanong ni Zeikru.

"2020 pa lang, kupal…" sabi ni Kezinur.

"Sa sobrang lakas ng pagtama sa 'yo ng truck, hindi mo na 'yon naalala?" sabi ni Kezinur habang nakatulala si Zeikru.

"Ha? Bumalik ako sa nakaraan?" tanong ni Zeikru.

"Ha?"

"Si Qurina pala?" tanong ni Zeikru.

"Yung obsessed na obsessed kay Keizru? Wala na, lumipat na siya ng school," sabi ni Kezinur.

"Ahh…"

* * *

Ilang araw ang lumipas (November 2, 2020)…

"Ako si Zeikru D. Camacho, Grade 11 student. Panaginip lang pala ang lahat… After ng balita sa pagkamatay ni Keizru… ilang araw lang, nasagasaan ako ng truck, at nasa coma ako ng 6 months," kwento ni Zeikru.

"May mga pangyayari naman na naging totoo dito… mga tinurong lesson, mag-jowa na sina Kezinur at Zaru. Nakilala ko

din si Neo na kaklase ko… si Zian na nasa tapsilugan malapit sa university, at si Ractu na kakahuli lang na nagsusugal sa school at nagbebenta ng droga," kwento ni Zeikru.

"Pero may mga malulungkot na pangyayari na hindi naganap sa panaginip ko… Buhay pa pala si Tita Jacara. Ilang araw lang matapos mamatay si Keizru, na-kidnap si Raziku at natagpuang patay. Dahil sa matinding lungkot, nagpakamatay si Tita Jacara. Si Qurina ay nag-aaral sa States… at namatay nga si Keizru sa hit and run, hindi dahil sa virus," kwento ni Zeikru.

"Kahit mahirap tanggapin, lalaban ako," sabi ni Zeikru.

"Thank you, Keizru, dahil pinasaya mo pa rin ako… kahit sa panaginip lang," sabi ni Zeikru na nakangiti at napapaluha.

"Thank you, Kei."

The End.

IV. CHARACTER BIOGRAPHY

Si **Keizru Samson Alonzo**, ipinanganak noong **Setyembre 10, 2004**, at namatay noong **Abril 20, 2020**, sa edad na **15**, ay kilala sa Facebook bilang "**Keizru Matampuhin o Keizru Chick Boy.**" Isa siyang tahimik, introvert, creative, matampuhin, seloso, talentadong binata na mahilig magsulat ng kanta at magsarili. Siya ang naging ghost protagonist ng kwento, na matagal nang may damdamin para sa kababata niyang si Zeikru, pero tinanggihan ito dahil sa trauma at pagkalito sa sarili. Siya ay may maputing balat, matangos na ilong, may dimples, malalim na mata, at manipis ang labi. Ang kanyang buhok ay natural na gray na medyo kulot kapag basa, at madalas ay naka-hair wax o buhok na medyo gulo kapag wala siyang pake, May abs, magaling sa lahat ng bagay. Sa pananamit, simple pero may taste—mahilig sa plain tees, black jeans, at sapatos na luma pero linis. Sa kamatayan, nabigyan siya ng pangalawang pagkakataong muling makita ang mga mahal niya sa buhay at tuklasin ang katotohanan sa likod ng kanyang pagkamatay.

Si **Zeikru Domingo Camacho**, 20 years old, ipinanganak noong April 4, 2004. Si Keizru ang matalik na kaibigan at love interest niya. kilala sa FB bilang "**Zeikru El Macho.**" Moreno ang balat, lean pero athletic ang katawan, may dimples, expressive ang mga mata, at semi-wavy ang buhok na laging ayos kahit hindi sinuklay. Madalas naka-hoodie, jeans, at

sneakers. Flirty, palabiro, sweet, at confident. Clingy sa taong mahal niya pero may malalim na emosyonal na bigat sa likod ng ngiti. Isa siyang charismatic at palabirong binata na bukod sa pagiging malapit kay Keizru, siya rin ang pinaka-loyal sa mga kaibigan nila. Siya ang unang umamin ng pag-ibig, dahilan kung bakit nagkaroon ng emotional breakdown si Keizru. Ngunit sa kabila ng lahat, siya rin ang naging gabay ng multong si Keizru hanggang sa huli.

Si **Raziku Samson Alonzo**, ang nakakabatang kapatid ni Keizru, ay kilala bilang "**Raziku May Itlog .**" Siya'y prangka, may pagka-bastos sa bibig, hindi masyadong magaling sa english pero may pusong ginto. Ipinanganak siya noong December 11, 2006. Sa murang edad, nasaksihan niya ang pagbagsak ng kanilang pamilya—mula sa pagkamatay ng kanilang ama, hanggang sa misteryosong pagkawala ng ina, at sa huli, ang trahedyang kinamatayan ng kanyang kuya.

Ang ina nila, si **Jacara Samson Alonzo**, ay namatay noong **Abril 5, 2020**, at naging isa sa mga pangunahing trahedya ng kwento. Isang mapagmahal na ina, si Jacara ay nawalan ng katinuan matapos mamatay si Reoyo, at kalaunan ay pinatay ni Dr. Madnaru habang sinasaniban ni Phyxu. Ang kanyang pagkamatay ang nagtulak kay Keizru na hanapin ang buong katotohanan sa afterlife.

Si **Reoyo Samson Alonzo**, ang ama nina Keizru at Raziku, ay namatay noong **2014** matapos ang isang matinding episode ng possession ni Phyxu. Siya ay naging marahas at nawalan ng kontrol sa sarili bago tuluyang nagpakamatay.

Si **Neogrilito Sanchez Gregorio**, na kilala bilang "**Neo**", ay isang mapagkunwaring karakter. Isa siyang college student na sinapian ng multong si **Neugrule**, na pumatay sa kanyang asawa noon. Bilang Neo, naging karibal siya ni Keizru sa puso ni Zeikru at karibal siya ni Zeikru sa puso ni Keizru.

Ang doktor na si **Dr. Madnaru Rago Villano** ay naging instrumento ni Phyxu sa mundo ng mga buhay. Siya ang naging doktor ni Jacara nang nabaliw siya dahil sa matinding trauma (PTSD). Sa kabila ng kanyang propesyunal na imahe, isa siyang biktima ng espiritwal na pagkasapian.

Ang masamang espiritu na si **Phyxu Dioneza Rapada** ay ang punong kalaban sa buong kwento. Wala siyang sariling katawan, pero ginamit niya sina Reoyo at Dr. Madnaru para maghasik ng gulo. Siya rin ang responsable sa halos lahat ng trahedyang sinapit ng pamilya ni Keizru. Ang kanyang galit, inggit, at obsesyon ay nagbunga ng mga kamatayang paulit-ulit.

Hindi rin mawawala ang mga multong kaibigan ni Keizru—sina **Karra Galon Ariaga (Karra)** at **Reogo Gadin Cortez (Reo)**, na namatay sa isang car crash noong **2004**. Si Karra, ay naging guide at parang ate ni Keizru sa limbo, habang si Reo ay isang ma-dramahing multo na nagbigay ng comic relief at emotional grounding sa kwento.

Ang barkadahan naman ay binubuo ng mga buhay na karakter na sumuporta sa emotional arc nina Zeikru at Keizru. Si **Xyru Dela Cruz De Leon** , ang resident clown, ay may FB nickname na "**Xyru Turon.**" Si **Zaru Tocono Loterte Espinoza**, ang madaldal na comic sidekick, ay tinatawag na "**Zaruru.**" Si

Kezinur Sancha Gonzales, na nagbigay ng comic relief at suporter sa grupo, may crush dati kay Keizru, at may pagka-bubbly, ay kilala bilang "**Nur nur.**" Ipinanganak siya noong July 30, 2004. At si **Qurina Donor Trocino**, ang obsessed fan at top fan ni Keizru, kahit may boyfriend na siya. at may FB nickname na "**Qurina Maruya** "

Ang ilan pa sa mga sumulpot sa mas mabibigat na parte ng kwento ay si **Nurse Dryka D. Nior**, tita ni Keizru, na tahimik ngunit may alam sa lihim ng NX-23; si **Teacher Huarwei Dela Cruz**, ang dating guro na may madilim na nakaraan kay Keizru; si **Teacher Franco**, Ang student teacher noong grade 4 pa sila ni Keizru. Ang **Matandang babae**, ang isa sa iilang may malasakit; at nakakakita sa mga multo sa bulacan, na sumagisag sa kalungkutan ng pagiging nakalimutan.

Si **Traciliz Magdalaga Trocino** ay ang dating girlfriend ni Keizru bago ito namatay. Tinatayang nasa edad 17–18, si Traciliz ay galing sa mayamang pamilya at nag-aral sa **Miami, Florida** sa loob ng ilang taon. Dahil dito, naging "Englishera," sosyal, at medyo "mean girl" ang dating. Madalas niyang ipilit ang sarili bilang "girlfriend pa rin ni Keizru" kahit matagal na silang hindi nag-uusap at kahit patay na ito. Kinikilala siya sa social media bilang "**Truhhh-seee-lllliiiizzzzz,**" na madalas niyang i-demand na ipronounce nang tama.

Si **Astrop Donor Solero** ay ang pinsan ni Traciliz — isang morally gray character na naligaw ng landas dahil sa kahirapan at pressure. Nasa edad 18–19, si Astrop ay sumali sa plano ni Dr. Madnaru at tinangkang turukan ng NX-23 virus si Zeikru kapalit ng pera.

Si **Zian Ferrer Tuliao** ay isang tahimik pero solid na emotional support character, lalo na kay **Raziku**. Hindi siya palaban, pero isa siya sa mga taong laging naroon kapag emosyonal na pagod na ang lahat. May subtle romantic tension sa pagitan nila ni Raziku, at may banter din silang nakakagaan sa tensyon. Sa FB, maaari siyang kilala bilang "**Zian Tulala**"

Si **Zaku Domingo Camacho** ay ang **ama ni Zeikru**, at isang mahigpit, abusado, at emotionally absent na tatay. Madalas siyang sumigaw, mamahiya, at walang suporta sa anak lalo na nang malaman ang pagiging bakla ni Zeikru. Ang kanyang presensya ay sumasalamin sa mga pamilyang pinapaikot ng toxic masculinity.

Si **Ria Domingo Camacho** ay ang **ina ni Zeikru**, isang karakter na tahimik, emotionally unavailable, at laging inuuna ang trabaho kaysa anak. Hindi siya openly mean, pero ang kawalan niya ng emotional support kay Zeikru ay naging malaking bahagi rin ng emotional neglect na dinanas ng kanyang anak.

Hindi rin mawawala ang karakter na si **Ractu Barcelona Bautista**, na isa sa mga kaaway ni Zeikru sa school, na may kaugnayan sa sex scandal na naging isa sa mga mitsa ng pagkasira ng reputasyon ni Zeikru sa arc 2 at 3.

V. RELATIONSHIPS

THE RELATIONSHIP

THE RELATIONSHIP

RELATIONSHIP WEB OF THE CHARACTERS IN THE STORY.

THE LOVE DIAMOND

KEIZRU, ZEIKRU, TRACILIZ, NEO, AND NEUGRULE.

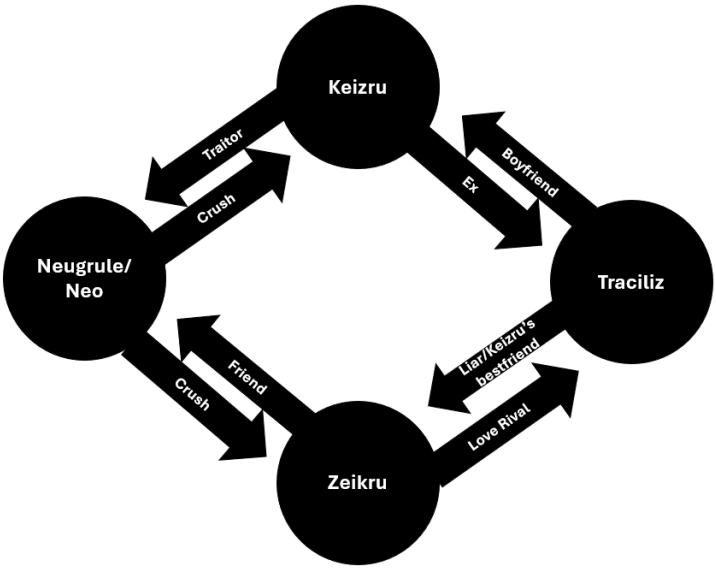
Keizru
Traitor
Crush
Ex
Boyfriend
Neugrule/
Neo
Traciliz
Liar/Keizru's
bestfriend
Friend
Crush
Love Rival
Zeikru

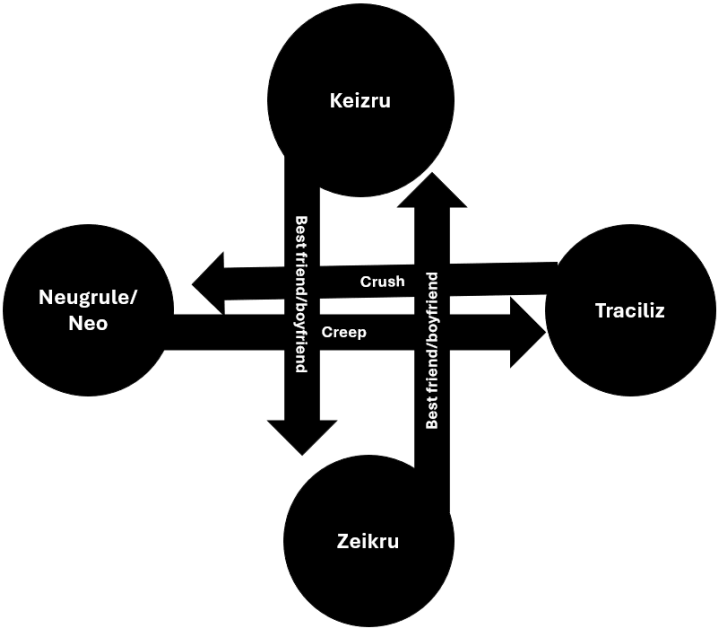
Keizru
Neugrule/
Neo
Traciliz
Zeikru
Crush
Creep
Best friend/boyfriend
Best friend/boyfriend

THE FAMILY

KEIZRU, ZEIKRU, RAZIKU, ZIAN, ??? (ZEIKRU'S OLDER BROTHER), RIA, JACARA, ZAKU, REOYO, AND PHYXU.

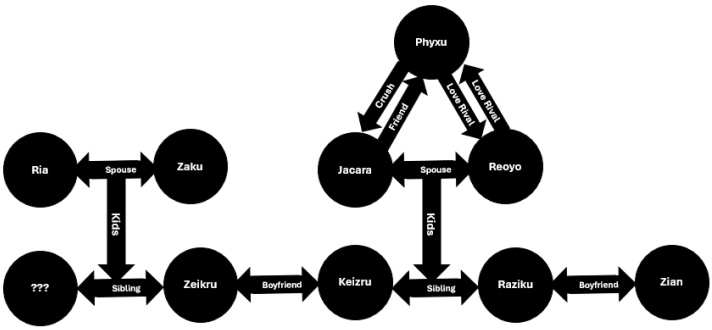

THE AFTERLIFE

KEIZRU, JACARA, PHYXU, NEUGRULE, NEOGRILITO (NEO), KARRA, REOGO (REO), DR. MADNARU, ??? (NEUGRULE'S WIFE).

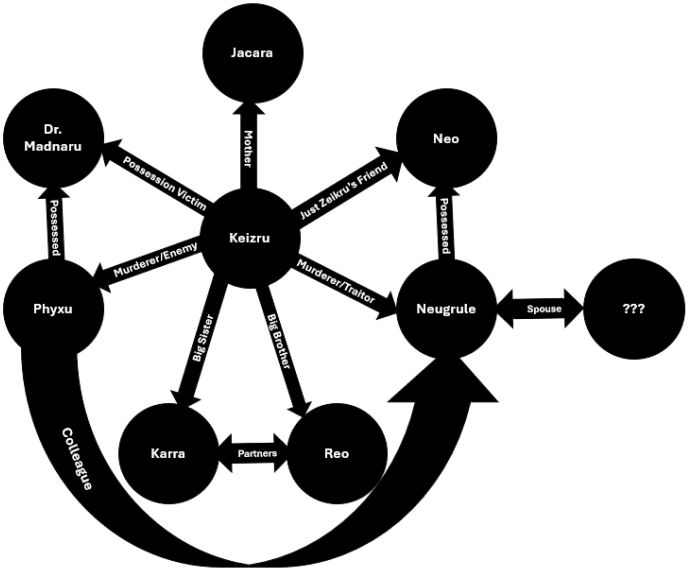
Jacara
Mother
Dr. Madnaru
Possession Victim
Neo
Just Zaikru's Friend
Possessed
Keizru
Possessed
Murderer/Enemy
Murderer/Traitor
Phyxu
Neugrule
Spouse
???
Big Sister
Big Brother
Colleague
Karra
Partners
Reo

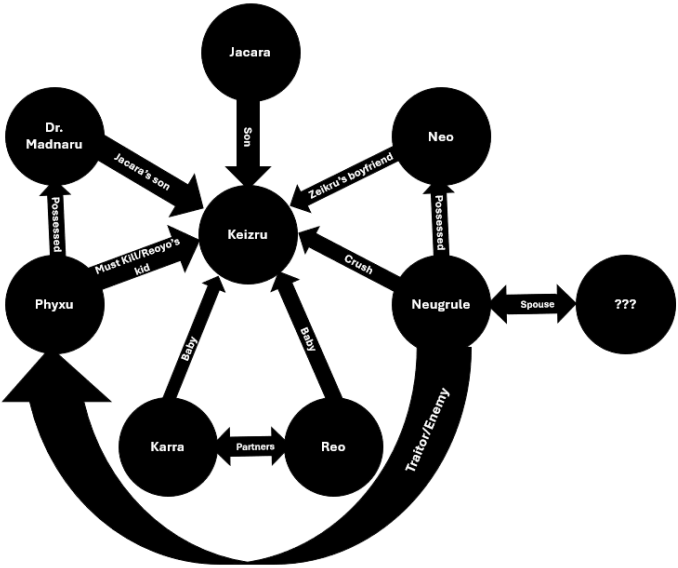
Jacara
Son
Dr. Madnaru
Jacara's son
Neo
Zeikru's boyfriend
Possessed
Keizru
Possessed
Must Kill/Reoyo's kid
Crush
Phyxu
Neugrule
Spouse
???
Baby
Baby
Traitor/Enemy
Karra
Partners
Reo

THE FRIENDS & FOES

KEIZRU, ZEIKRU, KEZINUR, ZARU, XYRU, QURINA, NEOGRILITO (NEO), TRACILIZ, ASTROP, AND RACTU.

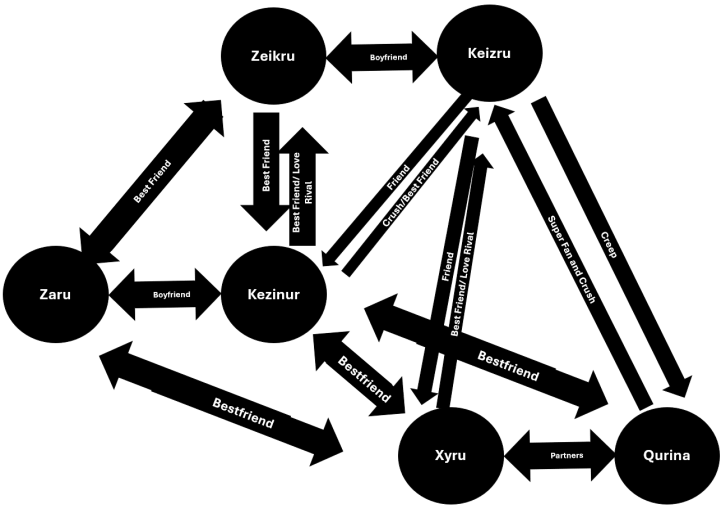
Zeikru
Boyfriend
Keizru
Best Friend
Best Friend/ Love Rival
Friend
Crush/Best Friend
Best Friend
Zaru
Boyfriend
Kezinur
Friend
Best Friend/ Love Rival
Super Fan and Crush
Creep
Bestfriend
Bestfriend
Bestfriend
Xyru
Partners
Qurina

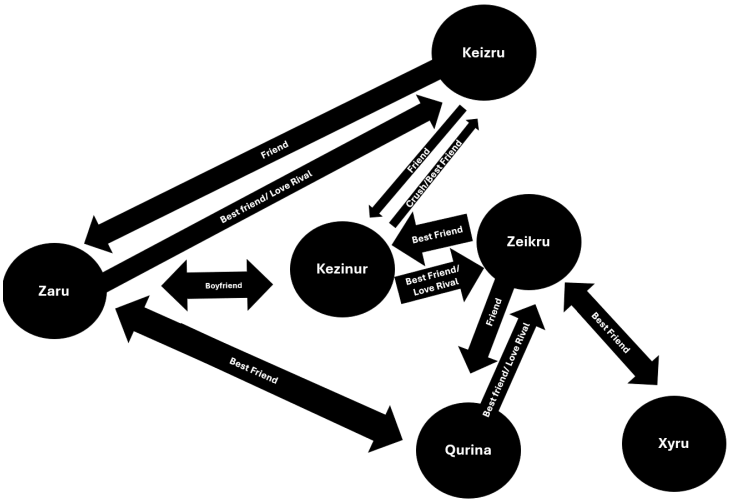
Keizru
Friend
Best friend/ Love Rival
Friend
Crush/Best Friend
Zaru
Boyfriend
Kezinur
Best Friend
Best Friend/
Love Rival
Zeikru
Friend
Best Friend/ Love Rival
Best Friend
Best Friend
Qurina
Xyru

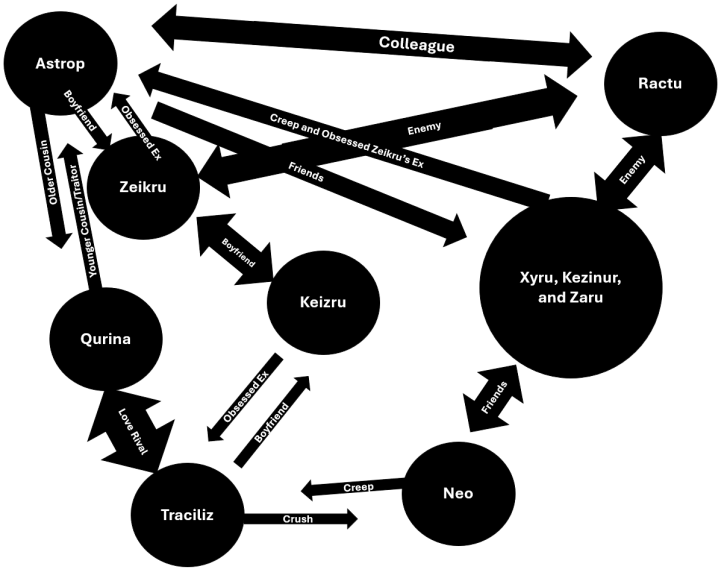
Astrop
Colleague
Ractu
Boyfriend
Obsessed Ex
Creep and Obsessed Zeikru's Ex
Enemy
Zeikru
Friends
Enemy
Older Cousin
Younger Cousin/Tailor
Boyfriend
Keizru
Xyru, Kezinur, and Zaru
Qurina
Obsessed Ex
Boyfriend
Friends
Love Rival
Creep
Neo
Traciliz
Crush

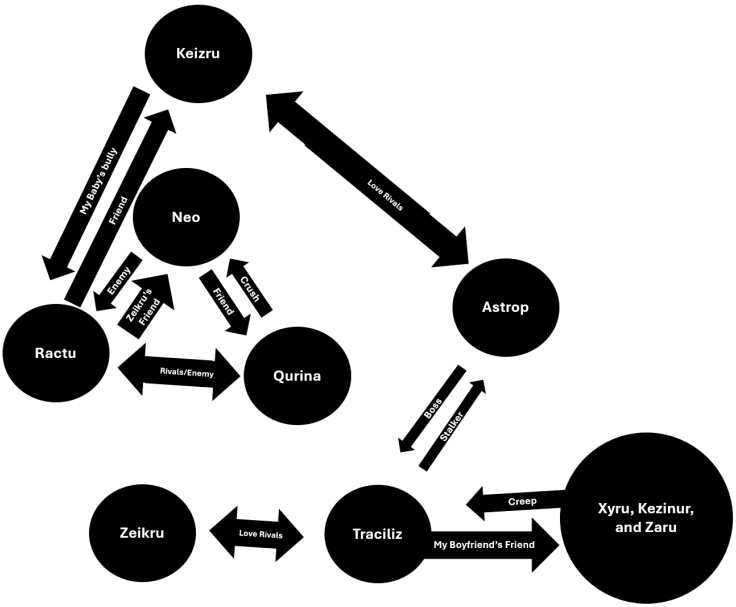
Keizru
My Boy's bully
Friend
Neo
Love Rivals
Enemy
Zeikru's Friend
Friend
Crush
Astrop
Ractu
Rivals/Enemy
Qurina
Boss
Stalker
Creep
Xyru, Kezinur, and Zaru
Zeikru
Love Rivals
Traciliz
My Boyfriend's Friend

VI. SPIRITUAL RULES/LAWS

Kapag namatay ang isang tao, minsan hindi sila agad mapupunta sa heaven o hell. bago nila ito makamit, dapat matapos muna nila ang mga requirements nila sa mundo.

May apat na reasons o dahilan ang mga kaluluwa kung bakit nandidito parin sila sa mundo.

Una, ang mga kaluluwa ay hindi pa nila oras. Marahil hindi pa nila oras, dahil maaga silang namatay o may hinihintay pa sila bago sila umalis sa mundo.

Pangalawa, ang mga kaluluwa ay hindi na isagawa ang ritual/seremonya na maayos nang sila ay nilibing. dahil dapat, bago umalis sa mundo ay dapat madala nila ang mga alaala na nalikha nang sila ay nabubuhay pa.

Pangatlo, ang mga kaluluwa ay gusto makamit ng hustisya o may natitira pa silang dapat gawin bago umalis sa mundo. Marahil, may gusto silang ipaglaban, ipagtanggol, para ikamit ang kanilang hustisya, o kaya may gagawin pa sila para itama ang kanilang pagkakamali.

Pangapat, ang mga kaluluwa ay hindi nila alam kung pano sila yumao o namatay. Dahil, hindi sila matatahimik hanggat hindi nila alam kung paano natapos ang buhay nila.

Kapag nakamit nila ang apat na requirements, puwede na sila mapunta sa langit o sa impyerno. ito ay nakabase sa mga aksyon na ginawa nila nung sila ay nasa mundo pa.

Kapag ang isang kaluluwa ay namatay, sila ay makukulong sa kanilang sementeryong pinaglibingan. ang solusyon lang para makatakas sa sementeryo ay isundan ang taong may malakas na koneksyon sa kanila nung sila pa ay nabubuhay.

Ang emosyon ay ang pinakasusi para makontrol ang mga abilidad ng isang multo. maaaring sumanib, magpakita, mag-paggalaw ng bagay, manakot, magpakita sa panaginip, at madami pa. ngunit kapag ika'y nasobrahan sa paggamit ng abilidad ng multo, puwede mong hindi makontrol ang sarili mo o mawalan ng bait, at puwedeng maging resulta sa pagiging masamang espiritu.

Ang pagsanib ang isa sa pinakadelikadong abilidad ng multo, dahil may pagasa kang makulong sa loob ng katawan. kapag ang isang multo ay nagtagal sa loob ng katawan ng tao, puwe-deng hindi mo makontrol ang sarili mo, at may pagasa ring mabaliw ang taong sinasaniban. Hindi makikita ng tao o kahit ang kaluluwa ang isang multong sumanib sa katawan ng tao. Makikita lang ito sa pamamagitang ng salamin.

Ang pagpapakita sa mga buhay, ang isa sa pinaka maganda abilidad ng mga kaluluwa, dahil puwede pa sila magpakita sa mga mahal nila sa buhay, ngunit ito ay may limitasyon lamang dahil, puwede maubos agad ang lakas nila. Ang mga taong may mas malakas na koneksyon sa kululuwa tulad ng asawa, magulang, anak, matalik na kaibigan, o kapatid ang walang

limitasyon pagdating sa pagpapakita. Ang kailangan lang nila gawin ay matutunan makontrol ang kanilang emosyon.

Ang pagpaparamdam, tulad ng pananakot, pagkontrol ng mga electronics, pagpapakita sa panaginip, paggalaw ng mga gamit, pakikipaghawak at marami pang iba ay madalas ginagamit ng mga multo para magparamdam sa mga buhay. ngunit, may limitasyon din ito, kapag matagal nila ito ginawa, mauubusan sila ng lakas, at kapalit nito ang matagal na pagtulog na minsan umaabot ng ilang oras o araw.

Isa sa iniiwasan ng mga kaluluwa ay sa pagiging masamang espirito, dahil hindi hindi na nila makokontrol ito dahil sa matinding emosyon. Malalaman lang na ang isang kaluluwa ay isang masamang espirito kung sila ay nawalan na ng bait, at maitim ang kanilang mata. Isa sa kinakatakutan ng mga tao pati narin ang mga kaluluha ang masamang espirito dahil puwedeng manakit, mapatay, manakot, magsanib, at marami pang delikadong abilidad ng tao.

Ang mga multo ay hindi sila makainom o makakain dahil wala na silang physical body na nagdi-digest sa mga ito. maaari lang ulit sila makakain o makainom kung may sinasapian silang tao.

Ang mga kaluluwa ay hindi sila masasaktan physically ng mga tao, maliban nalang kung ang tao na yon ay sinaniban ng multo, intentional ng kaluluwa na masaktan sila, o ang nanakit sa kaluluwa ay isa ding kaluluwa.

Kapag ang isang kaluluwa ay pumatay ng tao, naginfluence na pumatay ng tao, nagspiritual rape, paulit ulit na pagsanib na

walang consent, at ginamit ang abilidad ng multo para lang sa masamang bagay, ay maaaring matukoy na isang Taksil na Espiritu.

VII. GHOST VIRUS (NX-23)

Neurocryptomorbus spectrophasmatis pleomorphoneurotropica NX-23 (Ghost virus)

Code Designation: NX-23 Biohazard Level: Level-5 (Extinction Class Ω) Transmission Classification: Bloodborne / Fecal-Oral / Consumption-Based Spillover

Taxonomic Classification

Realm: Monodnaviria

Kingdom: Trapaviradae

Phylum: Cryptovirellae

Class: Neuronoviricetes

Order: Phantasmovirales

Family: Cryptoviridae

Genus: Neurocryptomorbus

Species: Neurocryptomorbus spectrophasmatis pleomorpho neurotropica

Strain: NX-23

Name Etymology

Neurocryptomorbus = A hidden, neuro-invasive, fatal disease

spectrophasmatis = Phantom-like entity, ghost virus

pleomorphoneurotropica = Shape-shifting virus with a specific attraction to nervous tissue

NX-23 = Strain code signifying a critical mutation locus at

the 23rd base-pair region

Virological Description

Neurocryptomorbus spectrophasmatis pleomorphoneurotropica NX-23, colloquially known as the Ghost Virus, is a rare and catastrophic ssDNA virus known for its terrifyingly effective neurotropic pathology and total immune evasion.

With a genome size of 20–40 kilobases, it possesses a pleomorphic, mutable envelope immune to alcohols and conventional antivirals, allowing it to slip past immune detection while adapting rapidly to various host environments.

Origin & Discovery

The origin of Neurocryptomorbus NX-23 remains unknown. It has never been isolated from any known ecosystem, animal, or biological reservoir. It has only been identified in isolated, post-catastrophic regions ominously dubbed "Death Areas" — barren landscapes following unexplained mass deaths.

In these abandoned sites, the virus lingers within corpses, contaminated water, decomposing matter, and scavenger organisms, waiting to infect any life form through ingestion or blood exposure.

Behavior & Lifecycle

Upon entering a host via blood, oral ingestion, or mucosal membranes, NX-23 rapidly migrates to the central nervous system within 5 minutes to 1 hour using highly specialized neuro-invasive proteins.

It immediately assaults the brain, inducing:

Severe neuroinflammation

Widespread neuronal apoptosis

Fatal autoimmune cytokine storms

Upon host death, the virus remains active in the corpse indefinitely, continuing to seek new hosts through bodily consumption, ingestion of contaminated fluids, or contact with infected scavenger microorganisms.

Transmission Pathways

Blood contact

Fecal-oral ingestion

Contaminated food, water, or organic matter

Indirectly through infected scavenger organisms

Note:

Not airborne

Cannot infect via skin contact alone

Requires internal body entry

Symptoms & Clinical Progression

Symptoms emerge quickly, within 5 minutes to 12 hours, and include:

Rapid onset fever, nausea, and vomiting

Loss of taste, touch, and smell

Severe headaches, dizziness, and mental dissociation (lutang/-tulala)

Memory loss, seizures, paralysis

Neurogenic death within 24–72 hours

Epidemiological Risk

An Extinction-Level Ω-Class Biohazard, NX-23's combination of stealth, mutation speed, and environmental resilience make it functionally uncontainable. No antiviral treatment or vaccine exists.

Alternate Code Names

- Phantom Neurovirus
- Spectrophage-23
- Ghost virus
- Neurovirus NX-23Ω
- NX-23

VIII. TIME LINE

Year 2004

Ang taon na ito ay ang pinakaugat ng mga masasamang pangyayari sa pamilya ni Keizru. Dito sa mga unang buwan ng 2004, nagpakasal si Reoyo at si Jacara. Ngunit si Phyxu, na may gusto kay Jacara, ay binalutan ng lungkot, selos, inis, at pagkainggit, kaya ito ay pumunta sa Bulacan para magpakalasing at kalimutan ang lahat.

Nang nasa Bulacan si Phyxu, nakita niya sina Karra at Reogo (Reo) na naghahalikan sa kotse nila. Sa paningin ni Phyxu, inakala niya na sina Karra at Reo ay sina Reoyo at Jacara na naghahalikan. Nagalit ito, at ito'y hinabol at binangga na nagresulta sa pagkamatay nilang tatlo.

September 10, 2004

Sa araw na ito, dito isinilang ni Jacara ang panganay na anak na si Keizru Alonzo.

Year 2005

Dito, natuklasan at inaral ni Phyxu ang mga abilidad ng mga multo. Ipinakita niya ito kay Karra at Reo, na sa araw na iyon ay hindi pa nila alam kung sino ang pumatay sa kanila. Pero itinanggi nina Karra at Reo dahil mapanganib at ayaw na nilang manggulo.

Year 2009

Sa taon na ito, namatay si Neugrule, at hindi niya matanggap na iniwan niya ang asawa niya sa mundo, at hindi din niya matanggap na patay na siya. Sa taon ding ito, dito tinuruan ni Phyxu ang lahat ng nalalaman niya tungkol sa multo, at naging matalik na kaibigan sila.

After 4 months (2009)

Si Phyxu ay inabuso ang kanyang abilidad bilang multo. Nung gabi na iyon, nagpakita si Phyxu at tinakot ang guwardyang nagbabantay doon. Dahil sa sobrang takot, ang guwardya ay nagpakamatay. Naging taksil na espiritu si Phyxu dahil sa pag-abuso ng abilidad at pagpatay sa isang may buhay. Siya ay pinalayas sa sementeryo.

Year 2010

Si Phyxu ay nangiinggit kay Reoyo dahil kasama niya lagi si Jacara. Kinuha niya yung oportunidad, at sinaniban niya si Reoyo.

Year 2011

Nakita ni Neugrule ang kanyang asawa na nakipagtalik sa iba sa sementeryo. Hindi nakontrol ni Neugrule ang sarili dahil sa matinding emosyon, at napatay niya ang kanyang asawa at yung lalaking nakipagtalik sa asawa niya. Naging taksil na espiritu din si Neugrule at siya ay lumayas at hindi na muli nagpakita sa kanila.

Year 2014

Ilang taon si Phyxu na nakasanib kay Reoyo at ayaw pa niya umalis. Hanggang sa tuluyan na ngang nabaliw si Phyxu at

nagsuicide. Namatay si Reoyo sa harap ni Jacara. Sinisi ni Jacara ang sarili dahil namatay ang asawa niya; akala niya na siya ang may dahilan kaya nagpakamatay si Reoyo. Dahil sa sobrang depression, nabaliw si Jacara at nagkaroon ng PTSD.

Hindi pa rin natuto si Phyxu, nakita niya ang kalagayan ni Jacara at sinaniban niya ang doktor nito na si Dr. Madnaru. Nagsimula din maghallucinate si Jacara. Lagi niyang nakikita at nakakausap si Reoyo kahit hindi naman totoo, kaya maraming tao ang naghuhusga na baliw siya.

After Many Days (2014)

Matapos ang ilang araw na namatay ang papa ni Keizru, nakidnap si Keizru at siya ay nirape ng isang bakla. Nakatakas siya matapos ang tatlong araw. Dito nagsimula ang trauma niya at pagiging homophobic niya.

Year 2019

Si Keizru, na Grade 9 na, ay nagkaroon ng jowa na si Traciliz. Ilang buwan silang naging sila, hanggang sa nag-aral si Traciliz sa US at hindi na macontact ni Keizru, kaya sila naghiwalay.

April 4, 2020

Kaarawan ni Zeikru D. Camacho. Ngunit, hindi daw makakauwi ang mga magulang ni Zeikru. Dumalaw si Keizru sa bahay ni Zeikru at nag-sleepover doon ng dalawang araw.

April 5, 2020

Araw ng pagkamatay ni Jacara S. Alonzo, nanay nina Raziku at Keizru.

April 6, 2020

Itong araw na ito ay nabalitaan nila na namatay si Jacara. Nabalitaan ni Keizru noong nasa paaralan siya kasama si Zeikru, nang tumawag ang kapitbahay nila.

April 13, 2020

Ito yung araw kung saan nag-confess si Zeikru kay Keizru ngunit nireject siya ni Keizru at sinabihan pa ito ng mga masasakit na salita. Dito din nasagasaan at nahulog sa tulay si Keizru.

April 20, 2020

Ang araw na namatay si Keizru, 3:31pm.

April 25, 2020

Nasagasaan si Zeikru ng truck at napunta siya sa coma ng 6 months.

October 28, 2020

Nagising si Zeikru galing sa coma.

November 2, 2020

Nalaman na ni Zeikru ang katotohanan at ikinuwento ang mga nangyari.

June 7, 2024

Ang muling pagkikita nina Zeikru at Keizru sa sementeryo matapos ang ilang taon.

June 8, 2024

Naggala ang buong barkadahan kasama si Keizru sa SM. Dito ikinuwento ni Zeikru sa kanila ang nangyari kahapon.

June 9, 2024

Itong araw na ito, nalaman na ni Raziku ang tungkol kay Keizru at sa wakas, matapos ang ilang taon, nakauwi na si Keizru sa kanilang bahay.

June 23, 2024

Araw ng kanilang bonding, pumunta sila sa dagat, at sa wakas sinagot na ni Keizru si Zeikru bilang kanyang boyfriend.

June 24–30, 2024

Ang magbarkadahan ay nagbakasyon sa dagat. Kung saan sila ay nagswimming, nagsaya, at nagrelaks sa dagat.

July 1, 2024

Ginanap ang ritwal ni Keizru para makapagpahinga na sa wakas si Keizru. Ito yung araw na ayaw na ayaw ni Zeikru dahil ang kaibigan at boyfriend niya ay mawawala na sa mundo.

July 2, 2024

Muling pagbabalik ulit ni Keizru sa mundo dahil may dapat pa siyang gawin sa mundo para makaalis at makapagpahinga.

July 30, 2024

Ang araw na ito ay 20th birthday ni Kezinur S. Gonzales. At ito din yung araw na na-expose si Keizru na buhay pa. Napicturan ito sa labas ng bahay ni Kezinur.

August 2024

Dito naramdaman nila ang mga nakakatakot, nakakahiya, at mga masasamang araw ng kanilang buhay, kagaya ng kidnapping, threatening, stalking, scandal, bullying, mga stigma,

trauma, at marami pang iba.

September 10, 2024

Ang pinakamasayang kaarawan ni Keizru — 20th birthday niya bilang multo.

September 11, 2024

Kung saan ito yung araw ng katarungan vs kasamaan. Itong araw na ito ay nakidnap si Zeikru, at lumabas ang mga katotohanang matagal nang inilibing. Dito din inilabas ang halos lahat ng mga sugat ng lipunan. May namatay, may nagdurusa, may nagsasabi na sana panaginip na lang ito.

October 2024

Ito ang buwan na itinala ni Keizru para sa kasal nila ni Zeikru. Ito ang pangako at simbolo na silang dalawa ay magsasama hanggang sa kabilang buhay.

IX. SOCIAL ISSUES

Ang **Drug Selling** ay tumutukoy sa ilegal na pagbebenta ng ipinagbabawal na gamot. Sa nobela, si Ractu ay nahuling nagbebenta ng shabu sa loob ng paaralan, kung saan na-upload pa ang video ng insidente sa social media at siya'y nasuspinde sa unibersidad. Sa totoong buhay, isa ito sa pangunahing suliranin sa kabataan na nadadala sa bisyo at krimen. Kailangang palakasin ang anti-drug education sa paaralan, suportahan ang mga rehab centers, at paigtingin ang anti-drug operations sa loob ng mga institusyong pang-edukasyon.

Ang **Slow Security and Justice** ay makikita sa pagkamatay ni Jacara at ng iba pang biktima na hindi agad nabigyan ng hustisya, gayundin sa pagkaantala ng gamutan kay Keizru sa ospital na nagresulta sa mas malalang kondisyon niya. Sa tunay na buhay, marami ang nasasawi dahil sa mabagal na proseso ng hustisya. Dapat dagdagan ang pondo sa public service, gamitin ang digital systems sa law enforcement, at protektahan ang mga whistleblowers at testigo.

Family Pressuring ay makikita sa eksena kung saan si Zeikru ay sinisigawan ng kanyang ama dahil sa kanyang kasarian at ginawang dahilan ang trabaho kaysa pakinggan ang damdamin ng anak. Ito ay repleksyon ng mga pamilyang inuuna ang reputasyon at tradisyon kaysa pagmamahal at pang-unawa. Ang

solusyon dito ay family counseling at education programs para sa emotional intelligence at acceptance.

Ang **Work Over Family** ay ipinamalas ng mga magulang ni Zeikru na mas pinili ang trabaho kaysa sa anak, bagay na nag-iwan sa kanya ng pagkukulang sa pagmamahal at gabay. Maraming kabataan ang lumalaki na kulang sa emosyonal na suporta dahil abala ang mga magulang sa trabaho. Kailangan ang balanseng oras ng pamilya at trabaho, at kampanya ukol sa kahalagahan ng quality time.

People's Rights ay naapakan nang sapilitang kinidnap si Zeikru, ang mga bata, at pati na rin ang pagmamanipula sa katawan nina Reoyo at Jacara sa pamamagitan ng sanib. Sa tunay na buhay, marami pa ring biktima ng pang-aabuso ang hindi nabibigyan ng tamang proteksyon. Kinakailangan ang mas mahigpit na human rights education, protection programs, at accessible legal support.

Verbal Abuse ay nasaksihan natin mula sa ama ni Zeikru na walang tigil sa pagmumura at paninigaw sa anak sa halip na makinig at umunawa. Maraming kabataan ang nagdurusa sa ganitong uri ng abuso na maaaring mauwi sa depresyon. Mainam ang pagsasagawa ng parenting seminars at child rights education upang maiwasan ito.

Stalking ay isinalarawan sa karakter ni Traciliz at Astrop na parehong gumamit ng bayarang stalker upang sundan at kontrolin ang buhay ng iba, lalo na si Zeikru. Sa kasalukuyan, ito'y isang seryosong isyu na minsan ay nauuwi pa sa karahasan. Kailangang paigtingin ang batas laban sa stalking, gayundin

ang digital safety awareness.

PTSD o Post-Traumatic Stress Disorder ay malinaw na ipinakita sa mga karakter gaya ni Keizru, Jacara, at Phyxu matapos ang matinding trauma sa kanilang buhay—halimbawa, ang paulit-ulit na hallucination, pagsisi sa sarili, at pag-atake ng guilt ni Jacara, matapos mamatay ang asawa niya. Ito ay isang seryosong kondisyon na kadalasang hindi nauunawaan sa lipunan. Dapat magkaroon ng access sa psychological care, trauma healing, at mental health support.

Other Abused, gaya ng emotional at mental abuse, ay makikita sa pananakit at panlilinlang ng mga taong dapat sana ay tagapagtanggol ng kabataan, tulad ng guro ni Keizru na si Teacher Dela Cruz. Isa itong salamin ng ating edukasyonal at pampamilyang institusyon na minsang pumapalya. Solusyon dito ang mas mahigpit na background check at child protection training para sa guro.

Ang **Abandonment of Grandparents** ay tumutukoy sa pag-papabaya o paglimot ng mga pamilya sa matatanda, kadalasan ng kanilang mga anak at apo. Sa nobelang My Love from the Afterlife, nakita ito sa eksena sa Bulacan kung saan sina Karra at Reo ay nakilala ang isang matandang babae na iniwan na ng kanyang pamilya sa Maynila. Mag-isa itong naninirahan sa kubo, walang kausap, at takot mamatay nang nag-iisa. Sabi ng matanda, "Mga anak at apo ko kasi, nasa Maynila na. Naiwan ako dito sa Bulacan. Hindi sila dumadalaw sa 'kin… kaya ang hirap, wala akong kausap. Mamamatay akong mag-isa.".

Sa totoong buhay, marami ring matatanda ang nalilimutan lalo na sa mga probinsya. Dahil sa pag-abroad o pagtratrabaho

ng anak, naiwan silang walang kasama o kalinga. Dapat ay palakasin ang community elderly programs at hikayatin ang pamilya na bumisita at makipag-ugnayan sa mga nakatatanda. Sa nobela, pinili nina Karra at Reo na samahan ang matanda at sinabing, "Hindi ka namin hahayaang mag-isa." Isang paalala na kahit multo, may pusong marunong magmalasakit—sana ganito rin tayong mga buhay.

Trauma, bilang ugat ng marami sa mga kilos ng tauhan, ay nagpapakitang ito ay hindi lamang pisikal kundi malalim sa emosyon at isipan. Sa nobela, halos lahat ng tauhan ay nagdadala ng trauma—mula sa rape, pagkamatay ng mahal sa buhay, at rejection. Kailangan ng trauma-informed schools at open dialogues sa pamilya.

Sexual Harassment at Rape Syndrome ay makikita sa mga karanasang sinapit nina Jacara at Keizru—si Jacara ay ginahasa ng doktor habang si Keizru ay ginahasa ng kanyang guro habang nakatali at pinakakain ng puwersahan. Isang repleksyon ng sistemikong kapabayaan at pang-aabuso ng kapangyarihan. Solusyon dito ang anti-abuse hotlines, victim protection, at edukasyon laban sa victim-blaming.

Grief and Hallucination ay kitang-kita sa patuloy na pakikipag-usap ni Jacara sa kanyang asawang patay na at kay Phyxu na hindi na makahiwalay sa nakaraan. Maraming tao ang hindi nakakaranas ng wastong grief counseling. Dapat palakasin ang mental health programs sa barangay level.

Blackmail ay naranasan ni Zeikru nang gamitin ng sindikato ang sex video niya para sa pangingikil. Sa makabagong panahon,

tumitindi ang cyber-extortion. Kailangan ng mas mahigpit na cybercrime response at anonymous tip-off platforms.

Social Media Issues ay ipinakita sa pagkalat ng scandal video ni Zeikru na naging sanhi ng kahihiyan at trauma sa kanya. Napapanahon ang digital literacy at consent education sa mga kabataan upang matutunan ang responsableng paggamit ng internet.

Homophobia ay isa sa pinakamatinding tema, sa simula pa lang ng nobela nang sabihin ni Keizru na nandidiri siya sa "bakla"—na siyang ikinasama ng loob ni Zeikru. Ang diskriminasyon ay ugat ng maraming karahasan. Solusyon ang SOGIE education at anti-discrimination ordinances.

Ang **Bullying** ay sadyang pananakit—pisikal, emosyonal, o sosyal—na paulit-ulit ginagawa. Si Zeikru ay madalas laitin, tawaging bakla, at pagtawanan ng mga kaklase lalo na si Ractu dahil sa kanyang damdamin at personalidad. Maraming kabataan ang naaapi dahil sa kanilang itsura, kilos, o sekswalidad—na nagdudulot ng matinding lungkot at takot. Para ito'y maiwasan kailangan ng anti-bullying rules sa paaralan, suporta mula sa guro, at ligtas na espasyo para magsalita ang biktima.

False Accusation ay eksenang bumagsak sa karakter ni Xyru, na pinagbintangan sa isang krimen nang walang basehan. Nangyayari ito sa totoong buhay at nagdudulot ng social and legal damage. Solusyon dito ang due process at legal aid para sa mga inosente.

Kidnapping ay ginawa kay Keizru ng guro niya at sa mga batang pinapatay ni Phyxu. Sa kasalukuyan, dumarami pa rin ang kaso ng pagdukot. Kailangang palakasin ang child protection systems at magkaroon ng early warning tools.

Ang **Street crime** ay tumutukoy sa mga krimeng nagaganap sa lansangan tulad ng pananakit, snatching, at illegal gang activities. Sa nobela, si Zeikru ay sinugod ng grupo nina Ractu at binugbog sa kalsada, bagay na nagdulot ng physical at emotional trauma sa kanya. Ganito rin sa lipunan—madalas may mga insidenteng ginagawan lang ng memes, pero walang hustisyang nakakamit. Dapat magkaroon ng mas maraming patrol units, barangay CCTV, at youth outreach programs upang mabawasan ang ganitong insidente.

Domestic Violence ay isinalarawan sa pananakit ng ama ni Zeikru sa kanya, maging ang emotional neglect. Ang karahasan sa tahanan ay isang silent epidemic. Kailangang magsagawa ng barangay VAW desks at education campaigns.

Child Abuse ay naranasan ni Keizru mula sa kanyang guro sa sekswal, mental, at emosyonal na aspeto. Kailangan ang mas mahigpit na batas para sa child protection at counseling support sa mga paaralan.

Manipulating Economical ay ginawa ni Astrop na ipinagpalit ang kanyang mga kaibigan kapalit ng pera dahil sa kahirapan. Maraming Pilipino ang nahuhulog sa ganitong sistema. Kailangan ang livelihood programs at anti-poverty measures.

Ang **diskriminasyon sa mga may sakit sa pag-iisip** ay

tumutukoy sa negatibong pagtingin, pagtrato, o pagmamaliit sa mga taong dumaranas ng mental illness. Sa nobela, si Jacara ay hindi ginamot nang maayos sa kanyang trauma at hallucinations matapos ang rape; sa halip, tinawag siyang baliw at pinabayaan ng lipunan hanggang sa siya'y mapatay. Sa totoong buhay, maraming Pilipino ang di-seryoso ang pagtingin sa mental health, kaya't mas lumalala ang kanilang kondisyon. Dapat palakasin ang mental health awareness, community-based psychiatric support, at pagtanggal sa stigma sa mga may karamdaman sa pag-iisip.

Ang **diskriminasyon o prehuwisyo laban sa LGBT** ay ang hindi patas o mapanirang pagtrato sa mga taong may ibang sexual orientation o gender identity. Sa kwento, malinaw ang homophobia sa linyang "nandidiri ako sa bakla" na sinabi ni Keizru kay Zeikru noong nag-confess ito ng pag-ibig sa ilalim ng ulan. Bukod dito, paulit-ulit ding tinutukso at binu-bully si Zeikru sa pagiging bakla, kabilang na ang pagiging target ng isang viral scandal. Sa ating lipunan, maraming LGBTQ+ ang napapasailalim sa diskriminasyon sa paaralan, tahanan, at trabaho. Kailangan ang pagpasa ng SOGIE Equality Bill, anti-bullying campaigns, at inclusive education upang matiyak ang pantay-pantay na karapatan.

Ang **Pagbabayad upang itago ang krimen** ay isang uri ng korapsyon kung saan ginagantimpalaan ang isang tao para manahimik o baguhin ang katotohanan. Sa nobela, si Dr. Madnaru ay binayaran ang doktor ni Keizru para lagyan ng virus ang gamot nito at itago ang krimen sa pamamagitan ng pagpapalsipika ng cause of death bilang "intracerebral hemorrhage." Sa totoong buhay, marami ang namamatay

nang walang hustisya dahil sa ganitong kasunduan sa loob ng ospital o gobyerno. Ang solusyon ay mas mahigpit na audit, protection para sa whistleblowers, at matatag na kampanya laban sa medical corruption.

Ang **Pananakot (Threatening)** ay anumang banta sa buhay o kaligtasan ng isang tao upang siya ay manahimik o sumunod sa gusto ng nananakot. Sa nobela, si Dryka ay pinagbantaan na papatayin ang kanyang pamilya kung isisiwalat niya ang lihim sa likod ng krimeng kanyang nasaksihan. Sa totoong buhay, marami ang pinipiling manahimik dahil sa takot sa ganitong klaseng banta. Dapat palakasin ang proteksyon sa mga testigo, magtayo ng safe houses, at gawing mabilis ang pagtugon ng mga awtoridad sa mga kasong may kinalaman sa death threats.

X. MESSAGE OF THE AUTHORS

Authors:

Anonymous ——————— 1st Author.
Keizar Gonzales ————— 2nd Author.

Author's Notes:

"Ang kuwentong ito ay sumasalamin sa mga sugat ng ating lipunan; mga nakakalungkot na realidad ng ating mundo. Isinulat namin ito upang ipaliwanag at ipadama ang masalimuot na katotohanang bumabalot sa ating paligid."

-Keizar Gonzales

"We didn't just write a ghost story. We wrote about the ghosts we create in each other."

-Anonymous

"Hindi lang ito basta-bastang kathang-isip na kuwento. Ilan sa mga eksena ay hango rin sa totoong buhay namin. Tulad ko—ako ay hinusgahan at iniwasan dahil sa pagiging lesbian. Naranasan ko ring hindi matanggap ng aking mga magulang dahil sa aking sekswalidad, at madalas din silang wala dahil sa trabaho.

Kay Keizar naman, trauma at phobia ang pinanggagalingan. Marami siyang kinatatakutan dahil sa mga naranasan niya noon: takot siya sa malalakas na ingay, takot siyang mahusgahan, takot

sa maraming tao, at higit sa lahat, may takot din siya sa mga bakla, lalo na sa mga transgender. Kaya sa kaniya ko ibinase ang pangalan ni Keizru."

-Anonymous

Mensahe ng Pasasalamat mula sa Awtor

Una sa lahat, **maraming salamat** sa pagbibigay ng oras para basahin ang kwento naming ito. Hindi ito perpekto, pero buong puso naming itong isinulat—hango sa mga alaala, karanasan, at emosyon na hindi madaling ibahagi.

Ang istoryang ito ay hindi lang kathang-isip. May halong piraso ng katotohanan, mga sugat ng lipunan, at personal na sakit na ginawang sining. Sana sa bawat pahina, may naunawaan ka. Sana may nasapol, may napaisip, o kahit paano—may nakagaanan ng loob.

Gusto kong pasalamatan:

1. **Ang mga taong naging inspirasyon namin**, mga kaibigan, pamilya, at kakilala na handang ibahagi ang kanilang karanasan.
2. **Ang mga kaibigan namin**, na patuloy na sumusuporta samin sa pagbuo ng ganitong kuwento.
3. **At ikaw**, oo, *ikaw* na bumasa at nagbukas ng puso para sa mundong ito. Ikaw ang dahilan kung bakit may saysay ang mga salita namin.

Kung may natutunan ka, nasaktan ka, natawa, o kahit napaiyak man lang—salamat. Dahil doon, alam kong may kabuluhan ang lahat ng ito.

Mula sa puso,

Anonymous (1st Author) & Keizar Gonzales (2nd Au-

thor).

Q&A

Q. "Bakit kailangan mamatay si Keizru?"
Was it really necessary for the main character to die that early? Like... bakit agad-agad?

A. This is a tragic story na tumutukoy sa mga multo at mga trauma. Ginawa namin na patayin si Keizru para dito magsimula ang mga problema, matinding emosyon, at higit sa lahat, dito magsisimulang lumitaw ang mga sugat ng lipunan sa kwento. *(Anonymous)*

Q. "Nagmahal ba talaga si Keizru kay Zeikru… o awa lang 'yon?"

A. Sa Chapter 19, ginawa lang 'yon dahil ayaw niyang ulit makitang masaktan at malungkot si Zeikru. Pero habang tumatagal, sa Arc 3, ipinakita na ni Keizru na mahal na mahal na niya si Zeikru—lagi siyang nasa tabi, laging pinoprotektahan. *(Keizar)*

Q. "Bakit ang daming may trauma dito? May pattern ba?"

A. Ito ay nakabase sa aming mga naranasan. Nagsulat kami para ipahayag ang mga sakit naming mga tao—ipadamá, at mainspire ang mga taong katulad namin. *(Anonymous)*

Q. "Real talk—may chance bang buhay pa si Keizru somehow?"

A. Unfortunately, no. Why? Kasi dito ipinakita namin ang sakit

ng depresyon. Sa storya, nang nalaman na namatay ang matalik na kaibigan ni Zeikru, sinisi niya ang sarili, laging tulala, at parang gusto na rin niyang magpakamatay. Ipinakita rin sa kwento na maraming tao ang nakalimot kay Keizru. Bagamat wala na si Keizru sa mundo, hindi pa rin siya nawala sa puso't isipan ni Zeikru. *(Keizar)*

Q. "Ano ang pinaka-nahirapan kang isulat?"

A. Action scenes, timelines, at pagre-research. Hindi naman kami magaling magsulat ng action scenes—minsan, hindi namin kayang i-express sa words 'yung mga nangyayari. Sa timeline, inaaral muna namin bago ilagay sa story para maging accurate. Minsan kasi nakakalimutan namin 'yung mga dates, kaya hindi nagiging tama. At sa research, inaaral talaga namin 'yung mga pangyayari, mga kasabihan, mga existed knowledge. Nag-iinterview din kami para madagdagan pa ang laman ng storya. *(Anonymous)*

Q. "May balak ka bang gawin itong movie, Wattpad Cast, o series?"

A. Pwede din, kung… may pera haha. Pero kapag ginawa ngang adaptation ito, siguro we're happy, kasi our story sisikat at ma-papanood ng mga tao—lalo na 'yung mga taong nakaranas din ng mga naranasan namin. At marami ding taong makakaunawa sa mga taong katulad namin. *(Keizar)*

Panghuling Mensahe ng Awtor

At dito nagtatapos ang kwento… pero hindi ang mga damdamin,

alaala, at aral na iniwan nito.

Ang bawat karakter, bawat eksena, at bawat linyang isinulat ay may kasamang piraso ng puso namin. Hindi naging madali ang pagsulat—may mga gabing puno ng luha, may umagang puno ng tanong kung tama pa ba ang ginagawa namin. Pero sa dulo, pinili pa naming tapusin, dahil naniniwala kami na may makakabasa at makakaramdam.

Kung narating mo ang huling pahinang ito, salamat. Salamat sa pagtitiwala, sa pagbasa, at sa pag-intindi sa mundong binuo namin. Sana kahit paano, may naiwang marka sa'yo ang istoryang ito—kahit gaano man kaliit.

Hanggang sa muli,

-Anonymous & Keizar Gonzales